

Lawarath Social e-Journal

Lawarath Social E – Journal

๕๘

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน/ ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม/ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษาในมิติ สหวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
- เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษาในมิติ สหวิทยาการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสาร Lawarath Social E – Journal:

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูเทพ ประภากร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาศิริ แจ้งแสงทอง อาจารย์ปรียกาณจน์ ใจสอัด¹
และอาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ²

กองบรรณาธิการ:

หน่วยงานภายใน:
รองศาสตราจารย์ ดร.อรวรรณ นิมตลง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ทรัพย์ร่วงทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิชญ์ บุญส่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

หน่วยงานภายนอก:	รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นุ่มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
	รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา เตี้ยขันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
	รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวิจิตร
	รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนา พราหมณ์ศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
	รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดา ศิลปากิสันท์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

หน่วยงานภายนอก:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมพา ¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดังนภสร ณ ป้อมเพชร ² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจารักษ์ ³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี ⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ ภู่ศรีโรจน์ ⁵ ดร.จันทร์ฉาย จันทร์ลา ⁶	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ² มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ³ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ⁴ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ ⁵ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ⁶ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ⁷
-----------------	--	---

เหตุณูญิกกองบรรณาธิการวารสาร: อาจารย์ ดร.ภัทรพร โชคไพบูลย์

เลขานุการวารสาร: นางสาวสุนทรี รื่นชู

ภาพปก: อาจารย์ปริยกาณุจัน ใจสะอาด

สำนักงาน: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
321 ถนนนราธิราษฎร์ แขวงจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10000
โทร. 036-411150 โทรศัพท์มือถือ 064-332-7383
E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

1. ศาสตราจารย์ ดร.เมษณ เมธิรัตน์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
2. รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เดี๋ยวนานมาก	สำนักวัฒนธรรมจังหวัดลพบุรี
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นุ่มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา เดี๋ยวนานมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
5. รองศาสตราจารย์ ดร.กังสดาล เชาว์วัฒนกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ขันธ์ชัย อธิเกียรติ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
7. รองศาสตราจารย์ ดร.จตุวิทย์ แก้วสุวรรณ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ มั่งคั่ง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
9. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
10. รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาศิล ลิทธิธิกุล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ต่อพงศ์ กิตติยานุพงศ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงคุณ จันทจร	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปเมียวอชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัตรา เอกพาขัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
16. รองศาสตราจารย์ ดร.นลินี ทองประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
17. รองศาสตราจารย์ ดร.นาถยา ปิลันธนาณัท	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณราชวิทยาลัย
19. รองศาสตราจารย์ ดร.บูรินทร์ ศรีสมถวิล	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพร ตันณีกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
21. รองศาสตราจารย์ ดร.พยุง ชีดา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
22. รองศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ตั้งยืนยง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
23. รองศาสตราจารย์ ดร.ยาใจ พงษ์บริบูรณ์	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
24. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พราหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
25. รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย แสงสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
26. รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย จำรัสธิยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរราชสีมา
27. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ ศิลปารักษ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
28. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เยี่ยมขันติการ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
29. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณี เหลือบุญชู	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
30. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศิทธิ์ อมรวณิชศักดิ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
31. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณा คุณดิลกนัฐวสา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
32. รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคณนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
33. รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรรณ์ สวัสดิ์แสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
34. รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ อินทสิงห์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
35. รองศาสตราจารย์ ดร.อรวรรณ นิ่มตลุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
36. รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมaga	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

37. รองศาสตราจารย์ณัคกอร์ ศรีตรัษการ	Sydney Language Solutions
38. รองศาสตราจารย์ไทยโรจน์ พวงมณี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
39. รองศาสตราจารย์พัฒนา จันทนา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร์ บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤชณ์ ภู่รีพงศ์	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตตินาถ เรขาลิลิต	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
43. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญใจ กิจชาลารัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
45. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชุมพา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
46. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุติรัช อนกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
47. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร สุมนະเศรษฐกุล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
48. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิกานต์ ผลเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
49. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชิดทัย บุญดิติ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
50. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ สุขประสงค์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
51. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ครุณี ไพบูลย์นิชกุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
52. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.ดิษฐ์ภัทร บวรชัย	โรงเรียนนายร้อยต่อร่วงสามพราน
53. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดังนภสร ณ ป้อมเพชร	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
54. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิวนันท์ พุพวง	มหาวิทยาลัยพะเยา
55. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
56. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อเนศ อิ่มสำราญ	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
57. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อันย์พัทธ์ ไคร้วานิช	มหาวิทยาลัยรังสิต
58. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศ วงศินานนท์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
59. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
60. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภัทริกา สุนทรธนผล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
61. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ ประมาณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
62. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประมະ แขวงเมือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
63. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญาภรณ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
64. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันลูกท้าว	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
65. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล สิมมา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์
66. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ร่มพยอม วิชัยดิษฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
67. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศธร มหาวิจิตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
68. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ จันทรากุกุณฐ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
69. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรรณราย ชาญหริรักษ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
70. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิรินทร์ ภิรัมย์เลิศอมร	มหาวิทยาลัยบูรพา
71. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
72. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูริวรรณ วรรณสุศาสน์	มหาวิทยาลัยเรศวร

73. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตน์เสริมพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

74. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณณ์ ทรัพย์วงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

75. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วاسيตา เกิดผล ประสพศักดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

76. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสนา บุญสม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

77. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทวัน จันทร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

78. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิชญ์ บุญส่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

79. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิณัฐ พงษ์นิล มหาวิทยาลัยนเรศวร

80. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ศรีสะอาด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

81. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วงศ์ยุทธ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

82. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ตี๋วิชัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

83. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง มหาวิทยาลัยศิลปากร

84. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย หรัณรักษ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

85. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สหะเรจน์ กิตติมหะเจริญ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

86. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธร ทรัพย์วงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

87. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ แซ่เง้า มหาวิทยาลัยศิลปากร

88. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาสินี ศิริโภคภิรมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

89. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช ไสยกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

90. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศิทธิ์ ไกรสิน มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย วิทยาเขตวิทยาการฯ

91. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยศักดิ์ มั่งกรแก้ววิกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

92. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

93. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เลิศเสน บุณยานันต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

94. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี เอี่ยมสมัย วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พระพุทธบาท

95. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญาภุกุล มหาวิทยาลัยรามคำแหง

96. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ วิเศษ มหาวิทยาลัยนครพนม

95. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หลี เหรินเหลียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

97. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธนา มหาวิทยาลัยนเรศวร

98. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนื้อห้วง บัวเพื่อน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

99. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญจิรา มะโนวงศ์ Wenzao Ursuline University of Languages

100. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรษ จรัณยานนท์ มหาวิทยาลัยมหิดล

101. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปั้นสุวรรณ มหาวิทยาลัยศิลปากร

102. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสักก์ สินธุภักดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

103. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษ์ ภูลศรีโรจน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

104. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรณิศา อุรพิพัฒนพงศ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

105. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลิดา แสนวิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

106. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภสมน นิจรันดร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

107. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุหลัน กุลวิจิตร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
108. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปกาศิต เจิมรอด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
109. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒ์ กระจำจันทร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
110. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเทพ คัชมาตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
111. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สัญญาลักษณ์ ศุภนาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
112. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิวิมล สุทธิสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
113. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัษฎาภัยธรรม ผลภาค	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
114. พลตำรวจโท ดร.อดุลย์ ณรงค์ศักดิ์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
115. พันตำรวจโท ดร.ธนพิพัฒ์ สุภาษิตลักษณ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
116. อาจารย์ ดร.เกวlin งามพิริยกร	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
117. อาจารย์ ดร.จงกล เอียงสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
118. อาจารย์ ดร.เขมิกา ทองเรือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
119. อาจารย์ ดร.จุฑามณี สามัคคีนิชย์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
120. อาจารย์ ดร.ชุติมา ไวยสุรัสสิงห์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
121. อาจารย์ ดร.พิชัย แก้วบุตร	วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
122. อาจารย์ ดร.พิชัย ตุรงคินานนท์	วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
123. อาจารย์ ดร.พรทิวา จุลสุคนธ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
124. อาจารย์ ดร.เพ็ญพก ปัญจนะ	มหาวิทยาลัยมหาภูรชวิทยาลัย
125. อาจารย์ ดร.ภัทรพร โชคไพบูลย์	วิทยาเขตตระหง่าน
126. อาจารย์ ดร.รัตนา ชุกช่อน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
127. อาจารย์ ดร.วศิน สุขสมบูรณ์วงศ์	วิทยาเขตวังน้ำเขียว
128. อาจารย์ ดร.วัชรพล ศิริสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
129. อาจารย์ ดร.วรรษพร อารยะพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
130. อาจารย์ ดร.สารคร มหาทัิงค์	โรงเรียนจักรคำนาหาร จังหวัดลำพูน
131. อาจารย์ ดร.สุธินี วงศ์วัฒนาณกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
132. อาจารย์ ดร.สุภาพร พงศ์ภิญโญโภภาส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
133. อาจารย์ ดร.อภิสรา พรรตนาณกุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
134. อาจารย์ ดร.อรสา รัตนอมรภิรมย์	วิทยาลัยพิชญบัณฑิต จังหวัดหนองบัวลำภู
135. อาจารย์ ดร.อาริสา สมมาร์ตัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย
136. ดร.จรรยา กลัดล้อม	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	สถาบันบัณฑิตวิทยาศาสตร์จีน (CAS-ICCB)
	วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
	นักวิชาการอิสระ

บทบรรณาธิการ

๔๘

วารสาร Lawarath Social E-Journal ฉบับนี้เริ่มจากบทความของ Feng Haidan, และ Ai Hongjuan เรื่อง “Research Status, Hot Areas and Development Suggestions of the Research on Chinese Science Fiction in the Perspective of Bibliometrics”

บทความของ อภินันท์ วงศ์กิตติพิร เรื่อง “การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ความต้องการที่ต่อทักษะการพูดในแผนกต้อนรับ”

บทความของ Zhiyi Liu, และ Qiyuan Tang เรื่อง “Short-term Intensive Chinese Teaching in Thai Universities Based on OBE: A Case Studies of Chinese Teaching of Traditional Chinese Medicine Major at MFU in Thailand”

บทความของ พยุง ชีดาวงศ์, และทศพล สุรนัคคринทร เรื่อง “การวิเคราะห์เทคนิคทางภาษาศิลป์ในคำปราศรัยชั้นของนายกรัฐมนตรีสองสมัยแห่งแคนาดา”

บทความของ Yun Huang, และ Li Shichun เรื่อง “A Study on the Interpretation Model of Plant Nouns Based on Generative Lexicon Theory”

บทความของ พิรกร สีเข้ม, โสภิต เจนประดับ, ศรัณญา ทารัตน์, และจิรพันธ์ มีศิริ เรื่อง “การใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความนิ่นใจในการเขียนรายงานการวิจัย: การศึกษาเบรี่ยบเทียบการใช้รูปแบบภาษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรีในกลุ่มสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย โดยวิธีการทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูล”

บทความของ Liao Hailing, บุรินทร์ ศรีสมถวิล, และ Jia Zhongxia เรื่อง “Research on The Construction of Internet Vulgar Words “X1 + Bi” and “Bi + X2””

บทความของ สิริเวศย์ จาธุพรณ, วาสิตา เกิดผล ประสะศักดิ์, และมยุรี รัตนเสริมพงศ์ เรื่อง “การนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดพบุรี”

บทความของ Chen Yuanyuan, ณัฐกานต์ ทวีวัฒนเศรษฐี, และวิริชา อัศวรัตน์ เรื่อง “Research on the Effect of Overlearning Theory on Long-Term Memory of Chinese Notional Words among Thai University Students”

บทความของ Yin Xia, บุรินทร์ ศรีสมถวิล, และ Jia Zhongxia เรื่อง “Exploration of Thai Translation Shortcomings of Repeated Idioms in Online Novel "Grandmaster of Demonic Cultivation" —— "Shi Jia Zi Di" As an Example”

บทความชั้นสุดท้ายโดย Jin Ying เรื่อง “A Brief Analysis of Online Immersive Chinese Teaching for Young Children during the COVID-19 Post-Epidemic Period: A Case Study of LingoAce”

ภูเทพ ประภากร
บรรณาธิการวารสาร

สารบัญ

๕๘

	หน้า
ข้อมูลสารสาร	(1)
กองบรรณาธิการ	(2)
บทบรรณาธิการ	(5)
สารบัญ	(6)
บทความวิจัย:	
Research Status, Hot Areas and Development Suggestions of the Research on Chinese Science Fiction in the Perspective of Bibliometrics : Fu Xing, และกนกพร นุ่มทอง	1
การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ความต้องการที่มีต่อทักษะ การพูดในแผนกต้อนรับ : อภินันท์ วงศ์กิตติพิร	15
Short-term Intensive Chinese Teaching in Thai Universities Based on OBE: A Case Studies of Chinese Teaching of Traditional Chinese Medicine Major at MFU in Thailand : Zhiyi Liu, และ Qiyuan Tang	33
การวิเคราะห์เทคนิคทางภาษาศิลป์ในคำปราศรัยชั้นของนายกรัฐมนตรีสองสมัย แห่งแคนาดา : พยุง ชีดา, และทศพล สุรนัคครินทร์	49
A Study on the Interpretation Model of Plant Nouns Based on Generative Lexicon Theory : Yun Huang, และ Li Shichun	67
การใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจในการเขียนรายงานการวิจัย: การศึกษาเบรี่ยบเที่ยบการใช้รูปแบบภาษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรีในกลุ่มสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย โดยวิธีทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูล : พิรากร สีเข้ม, โภวิต เจนประดับ, ศรีญญา ทารัตน์, และจิรพันธ์ มีศิริ	87
Research on The Construction of Internet Vulgar Words “X1 + Bi” and “Bi + X2” : Liao Hailing, บุรินทร์ ศรีสมถวิล, และ Jia Zhongxia	105

สารบัญ (ต่อ)

๔๘

หน้า

การนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติ	121
ของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี	
: สิริเวศย์ จากรุณ, วิสิตา เกิดผล ประเสริฐกิตติ,	
และมยุรี รัตนเสริมพงษ์	
Research on the Effect of Overlearning Theory on Long-Term	137
Memory of Chinese Notional Words among Thai University	
Students	
: Chen Yuanyuan, ณัฐกานต์ ทวีวัฒน์ศรีชัย, และวิริยา อัศวรัตน์	
Exploration of Thai Translation Shortcomings of Repeated Idioms	153
in Online Novel "Grandmaster of Demonic Cultivation"	
——"Shi Jia Zi Di" As an Example	
: Yin Xia, บุรินทร์ ศรีสมถวิล, และ Jia Zhongxia	
บทความวิชาการ	
A Brief Analysis of Online Immersive Chinese Teaching for Young	173
Children during the COVID-19 Post-Epidemic Period: A Case Study	
of LingoAce	
: Jin Ying	
ภาคผนวก	189
แนะนำผู้เขียน	190
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal	192
ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ	193
การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal	196
ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
การอ้างอิงและในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง	204
จริยธรรมการวิจัย	215

Research Status, Hot Areas and Development Suggestions of the Research on Chinese Science Fiction in the Perspective of Bibliometrics*

Fu Xing

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Youjiang Medical University for Nationalities

First Author: 674906541@qq.com

Kanokporn Numtong

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Corresponding Author: kanokporn.n@ku.th

Received: April 3, 2023 Revised: May 22, 2023 Accepted: May 29, 2023

Abstract

This paper adopts bibliometrics method, analyzes with the help of CiteSpace software and CNKI database's own metrological analysis function, combs the current research status of Chinese science fiction, summarizes the hot research contents of Chinese science fiction research, and puts forward some suggestions for the future research of Chinese science fiction. It is found that since 1995, the number of papers published in Chinese science fiction research journals has been increasing year by year, with occasional decline in the middle. The rapid development stage of Chinese science fiction research has been greatly influenced by Chinese science fiction writer Liu Cixin and his famous works. It is found that since 1995, the number of papers published on Chinese science fiction research in the journals has been increasing year by year, with occasional decline in the middle. The rapid development stage of Chinese science fiction research has been greatly influenced by Chinese science fiction writer Liu Cixin and his famous works. This research field has formed five core journals, four high-yield core authors and five hot research contents. In the future, Chinese science fiction research has certain expansion space and development potential in the aspects of continuous driving force of follow-up development, cooperative research between scholars and institutions, broadening research horizons and going out of Chinese science fiction.

Keywords: Chinese Science Fiction, Research Status, Hot Areas, Development Suggestions, Bibliometrics

* This paper is the phased research result of the 2019 annual project (No.2019C258) of the 13th Five-Year Plan of Guangxi Educational Science.

中国科幻小说研究的现状、热点与建议——基于文献 计量学视角探析

付兴

泰国农业大学、人文学院、东方语言系；右江民族医学院

邮箱：674906541@qq.com

吴琼

泰国农业大学、人文学院、东方语言系

邮箱：kanokporn.n@ku.th

文章收到日期：2023年4月3日 修订日期：2023年5月22日 发表回复：2023年5月29日

摘要

本文采用文献计量学方法、借助 CiteSpace 软件及 CNKI 数据库自带计量分析功能梳理了当前中国科幻小说研究现状，归纳出了中国科幻小说研究的热点研究内容，并为今后中国科幻小说研究提出了一些建议。研究发现，从 1995 年开始，中国科幻小说研究的相关期刊论文发表量整体呈逐年上升趋势，中间偶有回落。中国科幻小说研究的快速发展阶段，受到了中国科幻小说作家刘慈欣及其著名作品的巨大影响。本研究领域已形成《科技导报》、《探索与争鸣》、《学术月刊》、《中国翻译》、《中州学刊》5 种核心区期刊；李广益、陈舒勤、王卫英、姚丽芬 4 位高产核心作者以及中国科幻小说研究主要涉及中国科幻小说史、中外科幻小说名家名作、科幻小说文学与艺术理论、中国科幻小说海外传播和科幻小说与现实社会的关系 5 大热点研究内容。中国科幻小说研究未来在后续发展的持续推动力、学者机构合作研究、拓宽研究视野、中国科幻小说走出去方面具有一定的拓展空间与发展潜力。

关键词：中国科幻小说，研究现状，研究热点，发展建议，文献计量学

引言

“科幻小说”这个概念最早是由雨果·根斯巴克 (Hugo Gernsback) 创造的，是“科学幻想小说”的简称，来源于英文的 Science Fiction。在中国，Science Fiction 最初被翻译为“科学小说” (Wang, & Liu, 2015, pp.28-29)。之后由于受到苏联科幻小说的影响，这一概念被翻译成“科幻小说”并一直沿用至今。

“中国科幻小说发端于 19 世纪末的西学东渐，已经走过了曲折发展的百年” (Wang, 2022, p.8)。时至今日，中国的科幻小说研究已走过 44 年，相关研究已初具规模并取得了一定的研究成果。“特别是 2019 年，随着根据中国科幻小说作家刘慈欣的科幻小说作品改编而成的科幻电影《流浪地球》的票房大卖和口碑一致好评，中国科幻小说又一次以高调的姿态进入研究者的视野” (Jing, 2022, pp.94-99)。因此，现在有必要对中国科幻小说研究的研究现状进行回顾梳理，对热点研究内容进行归纳并对中国科幻小说研究未来研究提出一些建议。

“文献计量学是以文献体系和文献计量特征为研究对象，采用数学、统计学等的计量方法，研究文献情报的分布结构、数量关系、变化规律和定量管理，并进而探讨科学技术的某些结构、特征和规律的一门学科” (Qiu, 2019, p.9)。简而言之，文献计量学是研究“研究”的学科，常被运用于定性与定量相结合的研究中。

通过查阅相关文献笔者发现，目前学界对中国科幻小说相关研究主要是以定性研究为主，因而得出的研究结论缺乏定量数据的支撑。对中国科幻小说研究进行定性与定量相结合的分析研究还不多见。特别是采用文献计量学方法，对中国科幻小说相关研究进行定性与定量相结合的分析研究，笔者还未见到。因此，为了更加清晰地呈现当前中国科幻小说相关研究的现状与成果，对其进行定性与定量相结合的分析研究具有一定的理论与实践意义。

本文将采用文献计量学方法、借助 Cite Space 软件及 CNKI 数据库（全球最大的中文数据库）自带计量分析功能对中国科幻小说研究进行定性与定量相结合的分析研究，以期清晰地呈现本研究领域的现状与成果，为学界今后进一步探索本领域提供一定的学术依据。

研究目的

本研究的目的为针对目前学界对中国科幻小说相关研究主要是以定性研究为主、研究结论缺乏定量数据支撑的现状，以新视角运用定性与定量相结合的研究方法，梳理当前中国科幻小说研究的现状，归纳中国科幻小说研究的热点研究内容。以期更加清晰地呈现当前中国科幻小说相关研究的现状与成果。为今后中国科幻小说研究提出一些建议。为学界以后深入研究起到一定的参考作用。

相关研究回顾

依据中国知网的相关数据统计显示，从 1979 年开始至 1993 年期间，中国科幻小说相关研究呈现较为平缓的发展趋势。从 1995 年开始，中国科幻小说相关研究的文献发表量整体呈逐年上升趋势，中间偶有回落，如图 1 所示。

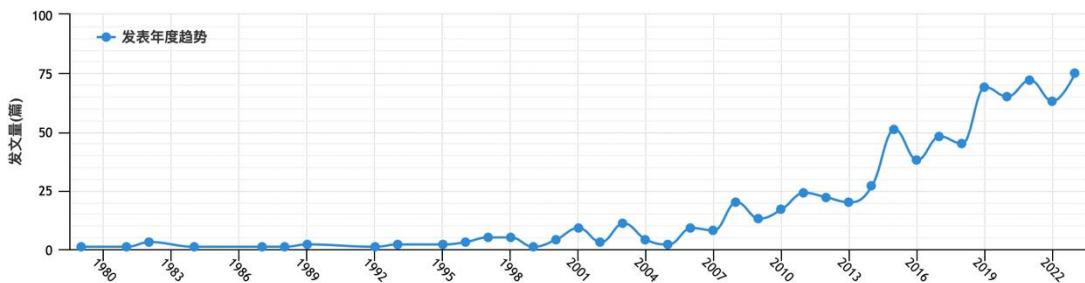

图 1 中国科幻小说相关研究发文量总体趋势分析图

来源：作者运用 CNKI 数据库计量分析功能自制

期间，关于中国科幻小说相关研究的文章有 483 篇，硕博论文 96 篇，学术专著 3 部。这些文献研究内容既有对中国科幻文学发展史、中国科幻文学的文学价值及作家作品的研究，也有对中国科幻小说的翻译、传播、译介和中外科幻小说的对比分析研究，取得了丰富的研究成果。其中还有两位学者对中国科幻小说相关研究进行了回顾与探析。Fang (2022, pp.104-109) 采用定性的研究方法，论述了中国科幻小说研究的三大特征：一是围绕科幻界热点事件，科幻小说研究热潮频出；二是科幻小说译介成为新的研究亮点；三是对人工智能和赛博朋克等为主的新型科幻小说类型的研究，更新、拓展了传统科幻小说研究视野与思想空间。Jing (2022, pp.94-99) 通过定性的研究方法，对近 10 年来中国科幻小说研究进行回顾与反思，得出了中国科幻小说研究的两大研究侧重点，即内部与外部两大侧重点。内部侧重点是指梳理科幻文学的发展史、作家作品分析以及文学意义等；外部侧重点是指科技发展对小说创作的影响、影视化道路以及在国外的译介与传播等。

通过进一步阅读这些文献，笔者发现相关研究主要采用定性的研究方法，因而得出的研究结论缺乏相关定量数据的支撑。本领域运用定性与定量相结合的分析研究还不多见。特别是采用文献计量学方法、借助 Cite Space 软件对中国科幻小说相关研究进行定性与定量相结合的分析研究，笔者还未见到。

因此，笔者决定以“中国科幻小说研究”为研究对象，运用文献计量学方法对其进行定性与定量相结合的分析研究。尝试以新视角对中国科幻小说研究进行回顾与探析，以期为学界今后的深入研究起到一定的参考作用。

研究范围与研究方法

1. 研究范围

在 CNKI 数据中文总库中，采用高级检索方式，主题为“中国科幻小说”，或者关键词为“中国科幻小说”，时间段为 1994 年到 2022 年，选择发表在 CSSCI 来源期刊与核心期刊的文章，检索共得到文献 157 篇（2023 年 2 月 25 日检索）。排除与中国科幻小说研究内容关联性不大的非学术型文献，最后检索出 143 篇论文作为本研究的研究范围。

2. 研究方法

本文采用文献计量学方法、借助 Cite Space 软件及 CNKI 数据库自带计量分析功能对中国科幻小说相关研究的期刊文章从文献数量总体趋势、期刊分布、作者群体及研究热点等方面进行分析，展现中国科幻小说研究领域研究现状、研究热点并探析未来发展方向。

研究结果

1. 文献数量总体趋势分析

一个研究领域的发文量，特别是在核心期刊的发文量可以在一定程度上体现其发展程度。对中国科幻小说研究发表文献量进行可视化分析，可以了解到目前该领域的研究进展情况。图 2 为中国科幻小说研究核心期刊发文量总体趋势分析图。

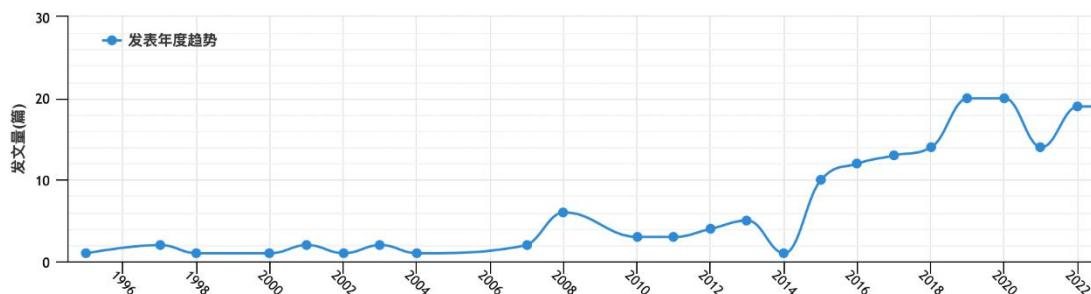

图 2 中国科幻小说研究核心期刊发文量总体趋势分析图

来源：作者运用 CNKI 数据库计量分析功能自制

由图 2 可见，从 1995 年开始，中国科幻小说研究的相关期刊论文发表量整体呈逐年上升趋势，中间偶有回落。2008 年出现第一个小高峰，发文量为 6 篇。2015 年到 2020 年为快速发展阶段，其中 2019 至 2020 年期间，年发文量均为 20 篇。2021 年至今，发文量呈现先下降后回升的趋势，中国科幻小说研究热度有所降低，但仍很活跃。

2008 年前后中国学术界对科幻小说的关注度有所提高，形成了中国科幻小说研究的第一次小高峰。其中原因可能与中国著名科幻小说家刘慈欣有一定的原因。2006 年 5 月刘慈欣创作的长篇科幻小说《三体》第一部开始在《科幻世界》上连载，一直持续了半年多，到年底结束。同年凭借该部小说荣获中

国科幻银河奖特别奖。2007 年底与 2010 年 10 月《三体》第二部、第三部相继问世，出版发行。这必然会引起学界研究者的注意。

2015 年到 2020 年间中国科幻小说研究进入快速发展阶段，形成了一股“科幻热”。这股热潮的最大推动力之一，应该是 2015 年作家刘慈欣凭借科幻小说《三体》获得世界科幻界最高奖项“雨果奖”，这对中国的科幻事业具有里程碑意义。此外，2019 年春节改编自刘慈欣创作的中篇科幻小说《流浪地球》的科幻电影的热映，也应是这股热潮的另一重要推手。

至于 2021 年至今，中国科幻小说研究发文量呈现先下降后回升的趋势。这一趋势是否受到新冠疫情不同发展阶段的影响，有待进一步的研究考证。但科学研究必然会受到现实社会的影响，两者一直处于相辅相成的互动关系。

2. 文献所在期刊分布

“文献期刊分布特点往往反映着该研究领域的发展前景和发展空间” (Li, B., Guo, & Li, H., 2022, p.12)。为了确保数据具有可参考性，选取核心期刊、CSSCI 期刊和高等院校学报中刊载的文献进行期刊排名统计，整理期刊刊载文献数量排名前 20 名的期刊，如图 3 所示。

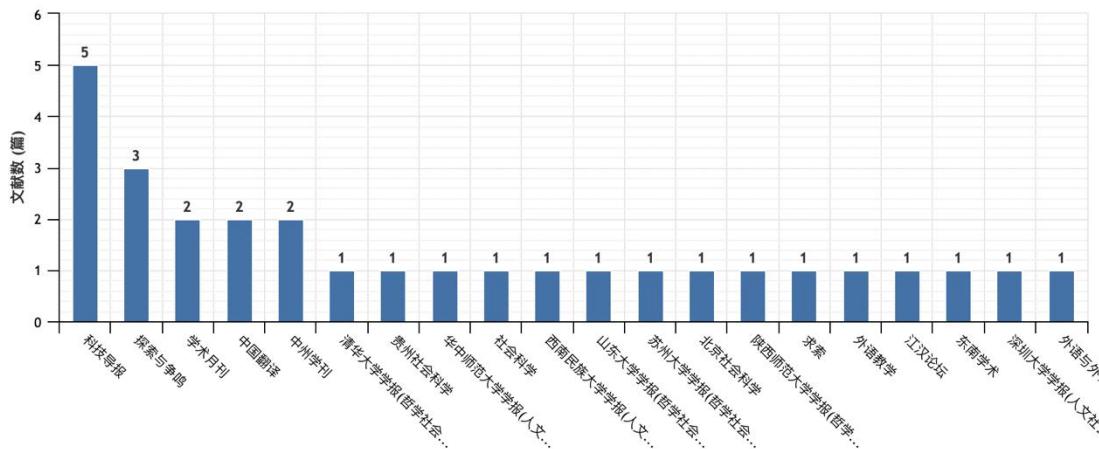

图 3 中国科幻小说研究文献数量排名前 20 名的期刊统计图

来源：作者运用 CNKI 数据库计量分析功能自制

核心区期刊往往从侧面反映着一个研究领域的研究水平和学术水平。通过分析数据可以得知，发文量为 2 篇以上的核心期刊为本领域的核心区期刊。

3. 文献作者发文量分析统计

对 1994 到 2022 年的文献相关作者的发文量等信息进行统计，发现发文 3 篇及以上的作者属于中国科幻小说研究领域较为活跃的作者群体（详见图 4）。

从数据来看，发文量在 5 篇以上的作者分别为重庆大学李广益，发文 7 篇，位居第一；福建社会科学院陈舒劼、中国科普作家协会王卫英，各发文 6 篇，位居第二位；中国科普研究所姚利芬，发文 5 篇，位居第三位；美国韦尔斯利学院宋明炜、南方科技大学吴岩、西安交通大学王瑶、苏州大学汤哲声，杭州师范大学詹玲，上海大学罗小茗均发文 3 篇及以上。

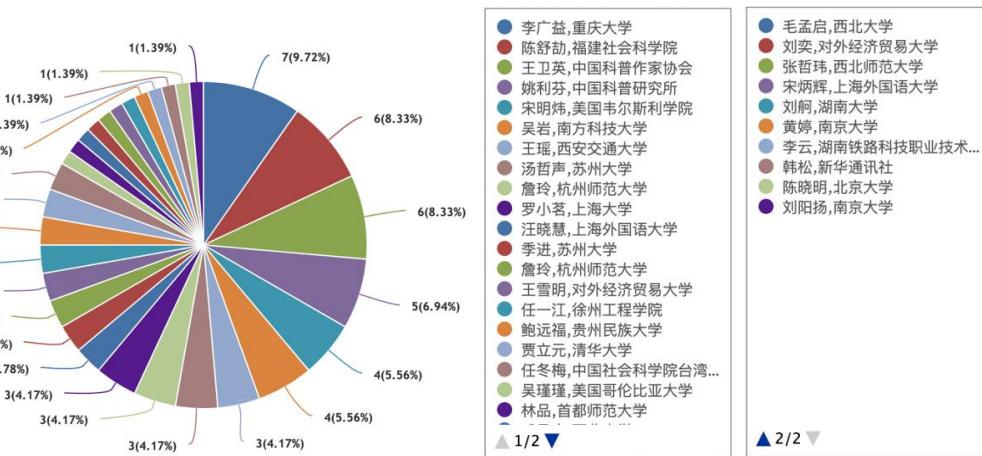

图 4 中国科幻小说研究文献作者发文量统计分析图

来源：作者运用 CNKI 数据库计量分析功能自制

发文量第一的学者李广益，其 16 岁就开始发表科幻作品。“著有《心灵探险》、《生死第六天》等长篇小说和《科幻文学概论》、《科幻文学理论和学科体系建设》、《科幻文学论纲》（即将出版）等理论著作。1991 年起主持中国高校第一个科幻课程，2003 年与王泉根共同建立中国第一个科幻硕士方向，2004 年获国家社科基金第一个科幻研究项目”(Wu, 2010, p.25)。目前，该学者处于中国科幻小说研究领域的核心地位，学术影响非常深厚。

发文量第二、三的三位学者陈舒劼、王卫英和姚利芬，三人分别为文学博士、中国文学双博士后和文学博士。三人多年来主要从事中国现当代文学、科普创作理论研究及科幻小说研究。因此，三位学者对于中国科幻小说的研究成果，可以在一定程度上反映本领域的研究现状和发展趋势。

李广益、陈舒劼、王卫英、姚利芬四位作者已成为较为稳定成熟的高产核心作者，在该领域具有较高的学术影响力。四人所写的有关中国科幻小说相关论文具有很高的学习研究价值和借鉴价值，可以帮助研究者更好地了解中国科幻小说研究发展的趋势。

4. 文献作者合作图谱分析

“科学计量学家在研究中发现，科学合作不但能够促进科学家的成果产出，而且能提高研究成果的质量和影响力；合作群体越大，研究成果越具有影响力”(Crane D., 1972, pp.28-43)。

运用 Cite Space 软件对统计数据进行分析处理，可直观呈现出中国科幻小说研究领域作者合作情况。

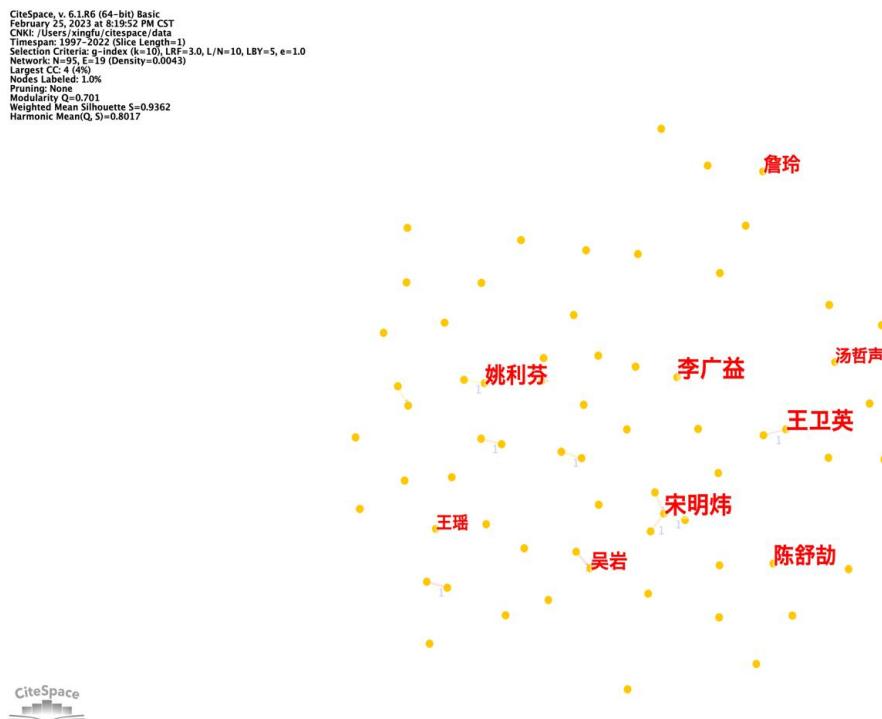

图 5 中国科幻小说研究文献作者合作图谱分析图

来源：作者运用 Cite Space 软件自制

1995 至 2022 年间，中国科幻小说研究者的网络密度低 (Density=0.0043)，网络节点关系稀疏，研究网络结构松散。从图 4 可以看出，独立研究作者占据了研究人员的主体部分，只呈现少数合作关系。高产核心作者王卫英、姚利芬在本领域曾有合作。虽然数量仅为一次，但这仍然为今后学者加强合作，提高该领域研究成果的质量和影响力指明方向。

5. 中国科幻小说研究的热点分析

“文献的关键词，在学术文献中处于至关重要的地位，通过关键词不仅可以检索到所需文献，还可以了解到文献的主要内容，因此，关键词聚类可以直观地反映出某一领域的研究热点与趋势” (Hou, 2009, pp.64-65)。因此，通过对科幻小说研究中的关键词进行统计分析，可以了解文献所涉及的研究热点，揭示其热点研究内容。

5.1 关键词共现图谱分析

通过 Cite Space 软件关键词共现技术中 Export 选项的 Network summary table 功能输出相对应的表格数据及图片，可以看出研究文献中关键词的出现频次和中心性。字体越大，频次越高，中心性越强。（如图 6）

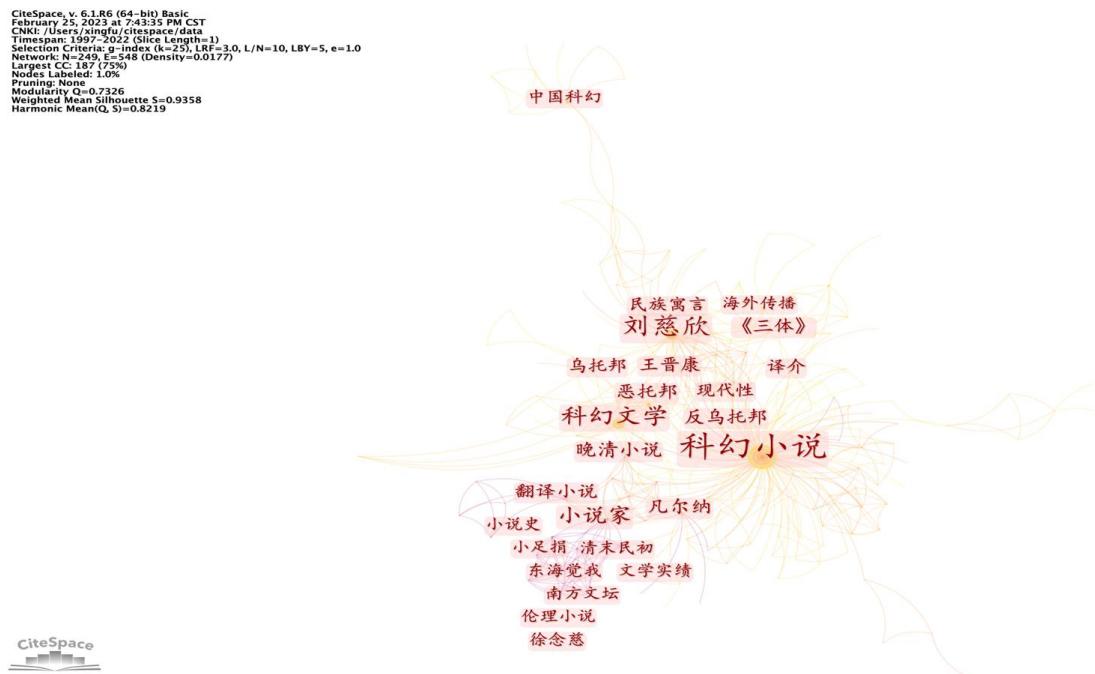

图 6 中国科幻小说研究关键词共现图谱

来源：作者运用 Cite Space 软件自制

对中国科幻小说研究相关的 143 篇文献关键词词频进行统计分析, 从关键词出现频次上看, 科幻小说、科幻文学、刘慈欣、凡尔纳、王晋康、乌托邦、恶托邦、中国科幻、小说家、《三体》、译介、海外传播、晚清小说、现代性、全球化、出版关键词位列前 15 位。

结合二次文献法, 通过对这些关键词分析可以得出, 从事中国科幻小说研究的学者主要从文学、社会学、传播学三个学科视角进行研究。其中, 以文学视角出发研究中国科幻小说处于本研究领域的核心地位。 (如表 1)

表 1 中国科幻小说研究文献高频关键词及其所属学科 (来源：作者运用 Cite Space 自制)

排名 1-5	学科角度	排名 6-10	学科角度	排名 11-15	学科视角
科幻小说	文学	乌托邦	文学/社会学	译介	传播学
科幻文学	文学	恶托邦	文学	海外传播	传播学
刘慈欣	文学	中国科幻	文学	晚清小说	文学
凡尔纳	文学	小说家	文学	现代性	社会学
王晋康	文学	《三体》	文学	全球化	社会学

5.2 关键词聚类分析

聚类分析是把共词网络中距离较近的关键词聚集起来，形成一个个概念相对独立的类团的过程。“关键词聚类分析是在关键词共现的基础上进行的，其目的在于将相似关键词进行归类，其结果可以直观地反映出某一领域的研究热点，进而推知热点研究内容”(Zou, 2021, p.110)。

通过 Cite Space 软件 Cluster 功能中的 All in One 选项，按照对数似然率算法 (LLR) 进行提取，运行后自动识别出 14 个聚类。(如表 2) 其中，模块值 (Q 值) 均值为 0.701，网络同质度 (S 值) 均值为 0.9362。一般来说，Q 值 > 0.3 说明聚类结构显著，S 值 > 0.5 说明聚类合理。因此，可以判断出本次聚类效果良好。

表 2 中国科幻小说研究关键词聚类分析图表 (来源：作者运用 Cite Space 软件自制)

Clusters				
...	Cluster ID	Size	Silhouette	mean(Year)
	0	60	1	2015
	1	30	0.846	2014
	2	24	0.853	2016
	3	16	0.944	2017
	4	11	0.919	2004
	5	10	0.874	2009
	6	10	0.969	1997
	7	9	0.967	2018
	8	7	0.993	2018
	9	6	0.99	2015
	13	4	0.995	2010

Top Terms (log-likelihood ratio, p-level)

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

表中每个聚类都由多个紧密相关的词组成，“#”聚类标签数字 (Cluster ID) 越小，该聚类中包含的关键词就越多。(如图 7)

图 7 中国科幻小说研究关键词聚类分析图谱

来源：作者运用 Cite Space 软件自制

结合二次文献阅读进行分析，本文选取排名前 7 位的每种聚类中排名前 5 的关键词再次进行合并归类，并综合关键词共现图谱分析结果，最终得出中国科幻小说研究的 5 大热点研究内容。

(1) 中国科幻小说史研究

本类研究包括#0 晚清、#4 吴研人，晚清小说、#5 科学幻想、#6 《新法螺先生》，主要研究中国科幻小说发展的历史脉络。

(2) 中外科幻小说名家名作研究

本类研究包括#0 刘慈欣、#1 王晋康、#2 《流浪地球》、#3 《三体》、#5 凡尔纳，威尔斯、#6 小说家，东海觉我，主要对中外科幻小说名家、名作、著名电影进行解读、分析与评论。

(3) 科幻小说文学与艺术理论研究

本类研究包括#0 世界文学、#2 科幻文学，恶托邦，乌托邦、#3 中国科幻文学，中国当代文学，中国的对科幻小说、#5 文学范式、#6 中国近代小说，主要对科幻小说的文学理论、艺术理论进行研究阐释。

(4) 中国科幻小说海外传播研究

本类研究包括#1 全球化、#2 科幻电影，《流浪地球》、#3 海外传播，《三体》及关键词共现分析得出的高频关键词译介、出版，主要对中国著名科幻小说、电影为什么要走出去、如何走出去、怎样高效走出去等内容进行了阐述与探讨。

(5) 科幻小说与现实社会的关系研究

本类研究包括#1 科幻，全球化和关键词共现分析得出的高频关键词现代性，主要研究虚构的科幻小说在现实社会产生的背景、动因及其与现实社会的互动关系

研究结论、讨论与建议

1. 研究结论

通过采用文献计量学方法、借助 Cite Space 软件对中国科幻小说相关研究进行定性与定量相结合的分析研究，可以清晰地呈现出本研究领域的发展概貌，得出以下结论：

(1) 从 1995 年开始，中国科幻小说研究的相关期刊论文发表量整体呈逐年上升趋势，中间偶有回落。2015 年到 2020 年为快速发展阶段。2021 年至今，虽发文量呈现先下降后回升的趋势，中国科幻小说研究热度有所降低，但仍很活跃。中国科幻小说研究的快速发展阶段，受到了中国科幻小说作家刘慈欣及其著名作品《三体》、《流浪地球》的巨大影响。

(2) 已形成了《科技导报》、《探索与争鸣》、《学术月刊》、《中国翻译》、《中州学刊》5 种核心区期刊。

(3) 李广益、陈舒勘、王卫英、姚丽芬四位作者已成为较为稳定成熟的高产核心作者，已形成较为稳定成熟的高产核心作者群。但该领域的学者大多独立开展研究，大规模的合作交流还未出现，因此，学者间合作研究有待加强。

(4) 中国科幻小说研究主要涉及中国科幻小说史、中外科幻小说名家名作、科幻小说文学与艺术理论、中国科幻小说海外传播和科幻小说与现实社会的关系 5 大热点研究内容。

2. 研究讨论

目前学界已有运用定性的研究方法对中国科幻小说研究进行梳理、归纳并提出建议的研究。本文以文献计量学的新视角，采用定性与定量相结合的研究方法对中国科幻小说研究进行现状梳理、热点归纳并提出对未来的建议。通过与前人研究得出的结论进行对比发现：

(1) 本研究首次提出了中国科幻小说研究领域的核心区期刊与高产核心作者。

前人研究目前还未涉及中国科幻小说研究领域的核心区期刊与高产核心作者。本研究经文献所在期刊分布分析与文献作者发文量分析统计，提出了《科技导报》、《探索与争鸣》、《学术月刊》、《中国翻译》、《中州学刊》五种核心区期刊与李广益、陈舒勘、王卫英、姚丽芬四位高产核心作者。

(2) 关于中国科幻小说研究发展阶段的划分上，研究结论存在差异。

前人研究一般把中国科幻小说发展阶段划分 2010 年前、2015 年前后、2019 年后三个发展阶段 (Fang, 2022, pp.104-105)。本研究经文献数量总体趋势分析发现将中国科幻小说发展阶段划分 2008 年前、2015 年前后、2021 年后三个发展阶段可能更为合适。

(3) 关于中国科幻小说研究热点研究内容的归纳上，既存同也有异。

前人研究与本研究都认为作家作品、文学与艺术理论、科幻小说与现实社会的关系均为中国科幻小说研究热点研究内容 (Gao, Jin, & Liu, 2022, pp.66-77)。但本研究通过中国科幻小说研究关键词共现与关键词聚类分析发现，中国科幻小说史、中国科幻小说海外传播也是热点研究内容。前人研究得出影视产业研究、赛博朋克、人工智能等研究热点 (Fang, 2022, pp.104-109)，本研究通过文献计量分析后还未发现。

(4) 对于当前中国科幻小说研究所展现出的一些问题，二者不谋而合。

前人研究与本研究均认为目前中国科幻小说研究过度关注个别作家作品 (Fang, 2022, pp.104-109)，中国科幻小说研究者多独立开展研究力量较为单薄，研究视野主要集中于文学、社会学与传播学缺乏新意。

3. 研究建议

时至今日，中国的科幻小说研究已走过 44 年，相关研究已初具规模并取得了一定的研究成果。但依据对现有研究的文献计量学分析，也发现了一些问题，需要一些反思，值得今后进一步探讨。

(1) 中国科幻小说研究的发展进程，在一定程度上受到了单一著名作家及其作品的巨大影响。这即引起了学界极大的关注，也形成了一定的学术积淀，但这也存在一定的隐忧。后续发展的持续推动力，需要学界提早谋划。

(2) 本领域虽已形成较为稳定成熟的高产核心作者，但大部分研究者主要独立开展研究，相互之间的合作交流较少，相关领域之间亦缺乏合作。如何加强学者、机构间合作研究需要得到重视。

(3) 中国科幻小说研究的学者主要从文学、社会学和传播学三个学科视角进行研究。是否跨越学科界限，拓宽研究视野，需要本领域的专家、学者深入思考。

(4) 中国科幻小说研究的 5 大热点研究内容中，针对中国科幻小说史、中外科幻小说名家名作和科幻小说文学与艺术理论的相关研究历史悠久、研究成果较为丰富。但学界对于中国科幻小说海外传播和科幻小说与现实社会的关系的相关研究，鉴于起步相对较晚，目前研究成果主要集中在宏观理念探讨与中观研究平台建设上，针对微观上具体研究模式、研究路径的实证研究还不多见。特别是中国科幻小说如何高效走出去、如何进一步拓宽、拓深、如何讲从微观上好中国科幻故事，是中国科幻小说研究学界、学者在未来需要关注的一个重要问题。

本文的创新之处

本文首次采用文献计量学方法、借助 Cite Space 软件及 CNKI 数据库自带计量分析功能对中国科幻小说相关研究进行定性与定量相结合的分析研究，以新视角回顾梳理中国科幻小说研究现状与结果，归纳中国科幻小说研究的热点研究领域，为学界今后进一步的探讨提供一些依据与建议，具有一定的意义与价值。

References

Crane, D. (1972). **Invisible College**. Chicago: University of Chicago.

Fang, Z. (2022, February). On the Study Feature of Chinese Science Fiction in the 21 Century. *Journal of Jianghan Tribune*, 23(2), 104-109.

Gao, Y., &Jin, S., &Liu, H. (2022, January). Knowledge Mapping and Emerging Trends of in Chinese Sci-fi Research (2000-2020): A Cite Space Visual Analysis Based on CSSCI and PKU Core Journal Database. *Journal of Science Writing Review*, 22(01), 67-77.

Hou, J. (2009). **Visual Analysis of Evolution and Research Fronts of Business Management**. Doctoral dissertation, Dalian University of Technology.

Jing, K. (2022, January). Review and Rethinking on the Study of Chinese Science Fiction in Recent Ten Years. *Journal of Dynamics of Social Science*, 6(1), 94-99.

Li, B., Guo, S., &Li, H. (2022, February). Review and Prospect of Chinese Character Teaching Research in International Chinese Education--Based on Bibliometrics Perspective. *Journal of Yunnan Normal University (Teaching & Studying Chinese as a Foreign Language Edition)*, 20(02), 11-21.

Qiu, J. (2019). **Bibliometrics**. Beijing: Science Press.

Wang, X., &Liu, Y. (2015, June). Science Fiction Translation in China: Retrospect and Prospect. *Chinese Translators Journal*, 36(06), 28-33+128.

Wang, Y. (2022, April). Review, Reflection and Prospect of English Translation and Introduction of Modern and Contemporary Chinese Science Fiction. *Journal of Tianshui Normal University*, 42(4), 8-15.

Wu, Y. (2010, June). The Chinese Interpretation of Science Fiction. *Journal of Southern Cultural Forum*, 23(6), 25-27.

Zou, W. (2021, December). Review and Prospects of Yi Language Study in China (1992-2021): A Bibliometrics Analysis Based on Cite Space. *Journal of Ethnology*, (10), 106-114+130.

The Development of Instruments for the Study of Needs Analysis towards Speaking Skills in the Fields of Hospitality

Abhinan Wongkittiporn

Lecturer, English Language Department, College of Liberal Arts, Rangsit University

Corresponding Author: abhinan.w@rsu.ac.th

Received: September 4, 2023 Revised: October 16, 2023 Accepted: October 18, 2023

Abstract

The study aims to create an instrument for the needs analysis research in speaking skills in the hospitality field. The topics of need analysis included conversational topics and sound systems. The instrument was developed through 10 participants interviews who were selected using a purposive sampling method. Two participants were cabin crews of international airlines, and the other two were English for Specific Purpose (ESP) teachers in the fields of hotels and airlines. Six participants were English major students who had internship experience in the field. The data from the participants were used to triangulate and develop the close-ended questionnaire to collect data from ESP learners in the field for the upcoming research project. The first draft of the questionnaire was developed through reviewing literature in the field tracking back in ten years. After the instrument was developed, three experts who are PhD university instructors with longer than five years of teaching experience in different fields, such as English phonology, English pragmatics, and assessment were instructed to validate the questionnaire. The questionnaire instrument collected the data from the participants. The data were analyzed and integrated with the data from the experts in the field of hospitality. After the data analysis process, eight themes were found, including cross-cultural communication, pragmatic strategies of apology, and pronunciation accuracy. The results of this study could be beneficial for internship students in the field as they could participate in different conversation topics effectively and use correct English pronunciation.

Keywords: Instrument Development, Speaking Skills, Hospitality, Conversation Topics, Sound Systems

การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ความต้องการ ที่มีต่อทักษะการพูดในแผนกต้อนรับ

อกินันท์ วงศ์กิตติพร

อาจารย์ประจำสาขาวิชาอังกฤษ วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Corresponding Author: abhinan.w@rsu.ac.th

ได้รับบทความ: 4 กันยายน 2566 ปรับปรุงแก้ไข: 16 ตุลาคม 2566 ตอบรับดีพิมพ์: 18 ตุลาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์ในการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการดำเนินการการวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับทักษะการพูดในหัวข้อบทสนทนาและระบบเสียงที่ใช้ในแผนกต้อนรับสำหรับพนักงานต้อนรับในโรงแรมและพนักงานต้อนรับในสายการบิน เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ถูกพัฒนามาจากข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 10 คน ประกอบด้วย พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเป็นจำนวนทั้งสิ้น 2 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและสายการบิน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 2 คน และนักศึกษาฝึกงานสาขาภาษาอังกฤษผู้ที่มีประสบการณ์การฝึกงานในแผนกต้อนรับเป็นจำนวนทั้งสิ้น 6 คน คำตอบที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นเครื่องมือแบบสอบถามปลายปิดที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในงานวิจัยการวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทางด้านการต้อนรับในโรงแรมและการต้อนรับในสายการบินต่อไป หลังจากการพัฒนาแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อาจารย์ระดับอุดมศึกษาคุณวุฒิ ปริญญาเอกที่มีประสบการณ์สอนมากกว่าห้าปีและเป็นผู้เชี่ยวชาญต่างสาขาจากต่างสถาบัน เช่น ด้านสหวิทยา ด้านวัฒนปัญญาศาสตร์ และด้านการวัดประเมินผลเป็นจำนวน 3 ท่าน ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับสาขาสิบปีย้อนหลัง หลังจากนั้น ชุดเครื่องมือแบบสอบถามถูกนำไปใช้เก็บข้อมูลเบื้องต้นจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 10 คน ชุดข้อมูลที่ประกอบกับคำตอบจากผู้มีประสบการณ์ในสายงานจริงถูกพัฒนาเป็นเครื่องมือที่จะใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับทักษะการพูดในแผนกต้อนรับสำหรับโรงแรมและสายการบินเป็นจำนวนทั้งสิ้น 8 ข้อ เช่น การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม กลวิธีการขอโทษและการออกเสียงอย่างถูกต้อง นักวิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาต่อยอดกับกลุ่มนักศึกษาในแผนกต้อนรับในโรงแรมและสายการบินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสำคัญ: การพัฒนาอุปกรณ์การเก็บข้อมูล, ทักษะการพูด, การต้อนรับ, หัวข้อบทสนทนา, ระบบเสียง

Introduction

In the present day, English is used as a Lingua Franca, referring to the use of the English language for communicating between non-native English speakers (Seidlhofer, 2005). As a consequence, English is dominantly used in different fields, such as academic settings, medication technology, commerce, hospitality and tourism (Anthony, 2018). The study of needs analysis has been increasingly popular since the last decade (Yang, Xu, &Swales, 2023, p.149). To comply with the language needs of different areas in workplaces, it is important for education ministries and universities to prepare their learners for English for Specific Purposes (ESP) as used in their own field. Once ready, more opportunities for graduates to be accepted in their field of work are likely. Consequently, the quality assurance (QA) scores of universities concerning new graduates' employment rate will increase.

However, newly graduated students usually claim that it is so difficult for them to find the first job even though they have graduated from a qualified university. One of the employers' reasons is that new graduates lack experience in the field of work. Training is possible, but recruiting experienced workers could become more beneficial to companies. As supported by Mahmud, &Wong (2022, p.3), one of the reasons that it is challenging for new graduates to find a job is due to a lack of sufficient hard skills, such as language proficiency and soft skills, such as communication. Once universities realize this significance, they may agree that providing university students' enough English studies with language exit exams is a possible solution.

Aside from having adequate language preparation to improve learners' communication skills, many universities in Thailand require their students to complete their practicum or internship before graduating. This helps prepare the learners for the real-world working environment (Karunaratne, &Perera, 2019, p.823). So several benefits could be provided to the learners. First, they start to apply the academic knowledge gained from university into actual practice. If they feel that they lack some knowledge, they can come back to study more elective courses during their last semester. Also, they can start to develop their interpersonal communication with different people who have different ages, positions and opinions. The last benefit is that the valuable experience of their internship could be added to their resume.

Similar to other majors in universities, English major students, especially those who enroll in the last year of their studies are offered the opportunity of professional internship. Language students, especially in the English major, often select their internship in the field of hospitality, such as hotels and airlines as trainees or guest agents. As supported by professors from Mahidol University, students believed they can improve their communication skills (Suebwongsuwan, &Nomnian, 2020, p.710). University internship students are the third

or fourth-year students who go to have job practicum in the fields of their own interest. This allows them to gain the real-world experience as trained by companies' employees. As a result, they learn how to improve themselves to fit with a certain job they expect to work after graduating.

Most students majoring in languages assume that their English-speaking skills are likely to improve sharply during their internship program. However, the difficulty is how knowledge they have studied inside the classrooms could be applied as an intern in the field of hospitality. On the other hand, all stakeholders in the field are likely to assume that all significant language features that are used in the field have already been taught to university internship students.

Numerous previous studies in the hospitality field (i.e., Nugraheni, 2018, pp.27-35; Zareian, &Pourfarhad, 2015, pp.75-90) have reported that speaking skill is the major difficulty in the field. This does not mean that this target group does not have problems with other skills, but other skills do not strongly affect their work performance in comparison with a lack of proper speaking skills. To address the need, this study sheds light on the speaking skills in the field of hospitality.

Through the branches of English for Specific Purposes (ESP), the language skills that internship students are required to have in the field of hospitality are spelt out via empirical evidence. So instructors in the field can apply the results of the study to improve their courses. Accordingly, the outcomes of this study can be positively seen in several ways. Once they understand what language is needed for internships in the field of hospitality, the interns could feel less anxious at the beginning of their internship program resulting in positive outcomes. This information leads to the following objective of the study.

Objective of the Study

This study aims to develop close-ended questionnaire for the study of needs analysis towards speaking topics and pronunciation in the fields of hospitality.

Theoretical Framework of English for Specific Purposes

This section addresses theoretical frameworks of ESP. English for Specific Purposes (ESP) was traditionally classified as a subcategory of English Language Teaching (ELT) (Robinson, 1980, p.35). It was initially created for goal-oriented language learning in order to support learners' needs (Robinson, 1980). Seven years afterwards, the definition of ESP was defined as an approach to learning language according to the learners' needs and learners' reasons for learning a language. The definition of English for Specific

Purposes was made clearer by Swales (1990, p. 4) who addressed that ESP is the language use in a certain community, which is relevant to their discourse, interchangeably known as language and social context. The definition of ESP expanded when Dudley-Even, &St. John (1988, p. 6) raised the point of ESP as a course to serve learners' specific needs in different linguistic features, such as phonetics, phonology, morphology, syntax, semantics and pragmatics. The most up-to-date definition of ESP was proposed by Anthony (2018, p.46) who stated that ESP is an approach to teaching a language academically and occupationally. Skills, genres and necessary linguistic features are taken into consideration in order to address needs.

Dudley-Even, &St. John (1988, p.6) classified English for Specific Purposes into absolute characteristics and variable characteristics where the latter has become a well-known feature of ESP in the present day. In regard to absolute characteristics, the design of ESP must meet the learners' specific needs. Moreover, the language use in ESP must be appropriate according to the different linguistic features mentioned above. In terms of variable characteristics, Dudley-Even, &St. John (1988, p.6) gained acceptability as these features are clearly provided. It is necessary for ESP to have different teaching methods. ESP is particularly designed for specific disciplines. ESP is mostly designed for adult learners and university students. Lastly, the levels of learners' language proficiency are supposed to be higher, such as intermediate or advanced levels.

As mentioned by Swales (1985, p.3) and Anthony (2018, p.46), English for Specific Purposes is a learner-centered approach, which is important to support English language learners currently and in their future. ESP is a multidisciplinary approach. This approach involves a team including English language teachers, other stakeholders or experts in the field. For example, when an ESP course of English for Engineering is designed, different levels of engineers, such as novice engineers, and engineers with 10-years of experience should be included. In addition, ESP practitioners are also required to have knowledge of different teaching approaches.

Robinson (1998, p.5) subcategorized English for Specific Purposes into English for Academic Purposes (EAP) and English for Occupational Purposes (EOP). However, more obvious classifications were given by Dudley-Even, &St. John (1988, p.6). Although similarly classified into two branches, Dudley-Even and St. John (1988) elaborated that EAP ought to be separated into the fields of English for Science, English for Medical Purposes, English for Legal Purposes and English for Management, Finance and Economics. On the other hand, EOP was classified into English for Professional Purposes and English for Vocational Purposes.

Despite having different ideas of ESP in English, the current study follows the principle of ESP as given by Anthony (2018, p.46) who proposed the steps of conducting a needs analysis as follows: The first step is to create a questionnaire, which is made up of statements concerning agreement and questions for interviewing. The statements and questions cover several points of lack, want and necessity. The second one is concerned with learning objectives, so the study of needs analysis will lead to the objectives of the study. The third aspect is concerned with materials and teaching methods. English practitioners will employ the results of needs analysis to develop materials and a course regarding what to teach and which teaching approaches are applicable. The fourth aspect is assessment and evaluation. The evaluation is indicated as the success of the course as well as the quality of instruction. This could be assessed via the employment of quantitative method, such as pre scores and post scores and evaluation towards teaching at the end of the semester. It is important for ESP learners to help their English teachers to validate the usefulness of the course, practicality in terms of given activities and the effectiveness of linguistic skills provided in classrooms.

Conducting needs analysis is one of the branches in ESP. Needs analysis is a fundamental analysis in order to create objectives of the study where the goals of the study could be achieved. When a person expects to create an ESP course, it is important for them to consider the four pillars of ESP carefully. The first one is needs analysis to answer wh-questions such as who, when and why. The second pillar is learning objectives. The third one is materials and method of teaching. The last one is evaluation and assessment.

The first pillar is needs analysis. A person who is going to create an ESP course must investigate the needs of the group of people who are to be taught. The investigation includes necessity, lack and want (Anthony, 2018, p.46). Necessity refers to what leads to one's achievement in his/her occupation. For example, a receptionist in a hotel may be asked questions they are usually asked by their clients. Lack refers to what the learners know and what the learners do not know. So, what is lacked can be fulfilled. Wants is to check what learners want to know or improve.

The second pillar is the objectives of learning. The learners' objectives help ESP teachers to form genres, skills and language that they should emphasize in their teaching. Also, this helps to judge which strategies they need to apply in the classroom.

The third pillar is materials and methods. ESP teachers decide as to which method of teaching could lead their learners towards success in their learning (Anthony, 2018, p.46). For example, communicative language teaching (CLT) could be applied with hospitality students where fluent speaking can be practiced via a role play in pairs. This teaching approach is suitable as it focuses on fluency, so the learners will not be

demotivated if some grammatical errors are made. CLT is also applicable with the case of the role play of business negotiation. Two students are assigned to act as the representatives from different private companies and they negotiate about certain products concerning price, after-sales service, warranty, and logistics. In addition to teaching methods, teaching materials used in ESP classes should be considered, whether they ought to be commercial books or in-house materials. Even though authentic materials are considered as beneficial, levels of English in the texts must be taken into consideration.

The fourth pillar is evaluation and assessment. After the learners in the ESP courses are taught, evaluation is another important implementation to judge whether the course is successfully designed or not. In doing this, expectations or learning objectives that the learners have should be set. They can assess their performance according to real-world tasks (Anthony, 2018, p.46). For example, the ESP learners in the course of hospitality are evaluated by an activity called a room reservation in a hotel. Conversation relating to the situation from the beginning until the end will be assessed based upon contents, language, politeness and service-mind. However, Anthony (2018) suggested that the success of the ESP course also depends on the number of students remaining at the end of the semester. A higher rate of student withdrawals and a lot of complaints on teachers' evaluations at the end of the course could be a sign of failure.

Methodology

Samples

University Internship Students

The participants in this study were six university internship students who are fourth-year students at Rangsit University, Thailand. They were known as novices in the field. They voluntarily provided information for the researcher. They have gained at least 500 hours of internship experience in the field. Both male and female internship students whose grade point averages (GPA) range between 3.00 and 4.00 were asked to provide one-on-one interviews. This process helped to ensure the confidentiality of the information they provided.

ESP Teachers

In terms of ESP teachers, there are two ESP teachers in the fields of hotels and airlines. In regard to their qualifications, ESP teachers hold at least a master degree or above in the field, such as English and TESOL. Each ESP teacher has more than ten-years of experience as a full-time lecturer in the Department of English Language. They also have their own ESP courses in the field either hotels or airline service offering for their

students majoring in English annually. Moreover, they have direct experience longer than 10 years of observing university internship students in the field at hotels and airports.

Employees in the Fields of Hospitality

With the participants in the field of hospitality, there were two employees who have over 10 years of experience. One of them works as a senior flight attendant for a well-known international airline. The other works as a front office manager in a famous hotel.

Instruments

The instrument in this study is a structured questionnaire. The researcher developed the questionnaire himself via reading literature review. After the questionnaire was completely developed, three experts who are university lecturers were asked to validate the questions in this study. The first validator was a PhD instructor in the field of assessment and evaluation from Chulalongkorn University Language Institute, Thailand. The second validator was a PhD instructor with 10 years of experience specializing in the field of English language teaching from the Faculty of Humanities, Kasetsart University. The third validator was a PhD instructor specialized in the fields of English phonetics and phonology from the Faculty of Liberal Arts, Thammasat University.

Data Collection

After a specific group of participants were carefully selected, they were asked to participate in a structured interview. The interviewing process was conducted at the participants' convenient time via phone call in Thai so as to avoid language barrier. The researcher carefully translated the participants' answers from Thai into English. The conversation between the researcher and the participants were recorded. However, for the sake of ethical conduct, the recorded conversation between the two parties were eradicated after the paper got published.

Data Analysis

The data analysis in this current study followed Braun, & Clarke's (2006, pp.77-101) thematic analysis. The thematic analysis is divided into six phases. The first phase was to familiarize information. At this stage, it was important for the researcher to read gathered information several times until he becomes familiar with it. Once familiarized, the next step was to generate codes. The relevant data could be grouped together. The third phase was to seek themes whether what are possible themes for each group. Then, the fourth phase was to check whether the themes work or not, which means that it is applicable to each dataset. The fifth phase was to define and name the theme. The last phase was to produce the report. This method leads to the following results of the study.

The Results

According to Braun, & Clarke's (2006, pp.77-101) thematic analysis, eight themes emerge via data-driven approach based on the triangulation from internship students, ESP teachers and experienced employers in the field.

The Ability to Give Direct and Indirect Information about Workplaces

All participants, which include internship students and ESP teachers, mentioned the same idea that guest agents need the ability to provide direct and indirect information to their customers and passengers. Inside their workplaces, such as hotels, customers ask about facilities inside the hotel, such as restaurants, spa and swimming pools. When customers visit the hotel for a conference, providing clear directions to get to the event is necessary. Sometimes customers ask about information outside the hotel, such as supermarkets and location of landmarks for them to visit. This is similar for those who work in the airport. Passengers ask direct information about the airline, such as the allowed weight of the luggage, flight times and the location of departure gates.

“I was asked different questions about the airport and different locations around the airport. Passengers ask me about duty free shops and convenient hotels around the airport. The question where to get a taxi is frequently asked.” (Participant 4)

“I think it is so important for the flight attendants to be able to answer both direct and indirect information when they are asked. The direct information that is usually provided by the airline is concerned with safety information and service information. The flight attendants are sometimes asked about indirect information about the gate number when the passengers have connecting flights to their destinations.” (Senior Flight Attendant 1)

With this information, not only should guest agents in hotels and airports know their own workplace well, but they should also have some information about different places around their workplaces that are frequently asked by customers.

The Ability to Apply Cross-Cultural Communication Skills in Speaking

Guest agents in hotels have opportunities to welcome and talk to people from different nations both native English speakers and non-native English speakers. When answering western tourists, it is important for the guest agents to know that being direct to the point is important, whereas eastern tourists prefer soft and indirect answers in their conversations. This is mentioned by one of the ESL teachers in this study.

“Culture is a very important topic to teach in the field of hospitality. For example, eastern people prefer more indirect speech, whereas western people prefer direct speech. Psychology in speech is required to handle difficult customers.” (Participant 6)

The groups of customers like British, American and Australian customers are likely to be annoyed when an internship student in the hotel tries to provide a long answer. However, Korean and Chinese customers prefer longer answers as they interpret that you care more about them. (Participant 2)

“Regarding cross-cultural communication, different characteristics of passengers should be learned in order to predict and fulfill their needs. Cross-cultural communication is one thing, but the flight attendants need to realize that Chinese people who are born in the United States of America is another thing. When serving food to Chinese passengers, it is important to serve as quickly as possible because this group of passengers eat fast and want to rest. On the other hand, manners and etiquette is so important when the flight attendant serves food to European and American passengers. When Arab passengers ask for food, they want a lot or many pieces at the same time. However, they can get only one piece at a time. The ability to talk to them about why they can get only one piece at a time is crucial.” (Senior Flight Attendant 1)

“In terms of cross-cultural communication, it is easier to handle Chinese passengers when food is served. If one menu item is finished, serving the other menu items to Chinese passengers can be done more easily than American or EU customers, without much explanation. The latter group sometimes requires recipe explanations.” (Flight Attendant 2)

The ESP teacher tried to address that psychology should be applied when dealing with difficult customers. This is because tourists from different cultures have different levels of difficulty.

The Ability to Speak the Third Language

The interviewing process from the experts and internship students allows us to see that the ability to communicate in a third language is important as tourists from some countries, such as China and various Arab states can speak little English. It is often required for the guest agents to use technology, such as Google Translate to communicate with tourists from these countries.

“When I encounter non-native English speakers, who cannot speak English, trying to use simple words, such as passport please, would help. If not, non-verbal communication should be applied in this case.” (Participant 1)

“Although the third language is so important, I think it is unavoidable to encounter customers who cannot speak English. Non-verbal language and technology to help translate information is important.” (ESP Teacher 2)

“I think the ability to speak a third language is important. Not every passenger can speak English, such as Japanese passengers. Either speaking Japanese or asking

Japanese crew members to talk with them could help fix problems easier." (Senior Flight Attendant 1)

There are several techniques that the guest agents in the hotel or the airline can apply in this situation, the first one is that the speaker must try to use simple words. The second technique is the employment of digital translation tools. The third solution is non-verbal communication.

The Ability to Apply Various Pragmatic Strategies of Apology to Respond to Complaints

Both internship students and ESP teachers all agree that having different strategies to apologize to customers is crucial. Every participant mentioned that they are usually faced with customers' complaints and sometimes they are extremely difficult to deal with. When customers complain, giving an appropriate apology is important.

"I received a complaint from a customer. She was bitten by a mosquito in the hotel. Although mosquito bites could be regarded as an uncontrollable factor as mosquitoes are everywhere inside the hotel, staff should know how to make apology to their customer appropriately, but not too much". (Participant 1).

"So the basic understanding of people who come from different cultures help the guest agents to talk with them more easily. This is relevant to the style of complaints from people in different cultures". (ESP Teacher 1)

"I think it is very important for cabin crew to know various pragmatic strategies of apologies. For example, passengers sometimes say that the food is too spicy. Offering them a different choice is a way to fix the problem. Some passengers do not complain directly, but use non-verbal language, such as wiping sweat from their forehead. This signals the higher temperature inside the aircraft. Especially with first class passengers, the ability to detect passengers' complaints and knowing various pragmatic strategies of apologies to cope with different situations is extremely important. (Senior Flight Attendant 1)

"To make an apology to Japanese passengers, I kneel down and show a sincere apology for a while. Smiling when doing this leads to insincerity." (Flight Attendant 2)

The styles of customer's complaints overlap with cultures. Guest agents might be faced with direct complaints, indirect complaints and they face complaints that are specifically to lure compensation. The ability to talk and deal with each complaint needs training.

The Ability to Make Accurate Pronunciation

With the sound systems in English, both abilities to have correct pronunciation and fluent pronunciation seem to be important. However, both ESP teachers and internship students in the field suggest that accurate pronunciation is far more important than

fluent pronunciation. Without clear and accurate pronunciation, customers are likely to ask them to repeat information again and again which could lead to customer's annoyance.

"I think that speaking fast could affect the listener's understanding. Many customers asked me to repeat what I said again and again. I realized that slower and accurate speaking would allow my customers to gain clearer understanding." (Participant 1)

"I think that hyper pronunciation is not necessary, just make the pronunciation clear enough." (Participant 5)

"I think that accuracy is more important than fluency. The speakers can talk slowly with their focus on accuracy." (ESP Teacher 1)

"About sound systems, I think accurate pronunciation, fluent pronunciation and intonation are equally crucial. This makes cabin crew sound professional. Especially, when the cabin crew deliver messages via announcement, the passengers might not trust you if your speaking lacks accuracy and fluency." (Senior Flight Attendant 1)

It is true that if one can speak fluently, he/she might receive customers' compliments about their accents. However, if one cannot speak fluently, it is not a big problem.

The Ability to Make Accurate Intonation

Since the English language is an intonation language, different intonations, such as rising and falling tone could indicate different meaning and response. While ESP teachers in the field do not really focus on this matter, internship students, when working in the field, realize that this is quite important as indicated in the quotation below.

"I always use intonation, such as the rising tone when asking a passenger a question. I sometimes make my voice longer at the end to indicate that I have not yet finished speaking." (Participant 3).

"I use the second voice to help increase the level of politeness and this makes the tone of the speaking to be smoother." (Participant 2)

Not only does the intonation in speaking refer to the rising tone when asking questions, but it also refers to making polite, attractive and welcome tones for customers to hear. This aspect is regarded as a new topic that has never been mentioned in the previous studies in the field of ESP in hospitality.

Discussion

Cross-Cultural Communication

Based upon the results of this study, cross-cultural communication seems to be the major problems as emphasized by ESP teachers, experienced flight attendants and internships students. This is the most sensitive issue in the field of hospitality, especially in hotel and aviation service. Due to a higher level of sensitivity, some airlines create their

own exam in addition to TOEIC test to check their employees' cross-cultural communication skills. As mentioned by Neulip (2020), cross-cultural communication is a very sensitive issue. If it is destroyed, it is so difficult to fix. This could be supported by Lilian, &Janettes (2012) why hotels and airlines have different levels of employees' seniority to service their customers. For example, the first-class passengers are serviced by 10- years' experience. Servicing customers is not just serving food or beverages, but it is about the attention and differences of their customers.

Comparison of the Results with Previous Studies

When triangulating the results of the study with previous studies, the information gained in this study is concurrent with Gopal, Quah, &Gengatharan (2021) who developed a needs analysis for hospitality students. The guest agents were asked a lot about room reservations and other information inside the hotel. Direct and indirect questions and responses are regarded as important conversational topics in the field. Regarding the ability to apply cross-cultural communication skills in speaking, Zareian, &Pourfarhad (2015) conducted a research paper on ESP students majoring in Hospitality in Iran. 53.5 percent mentioned that they do not want to study the topic of culture and history. They believed that ESP textbooks in the field of hospitality should only provide content in relation with hospitality management, while culture and history is not necessary to be studied. Zareian, &Pourfarhad's (2015) study is in contrast with the results in the current study. Cross-cultural communication is vital for the occupation of guest agents in hotels and airlines. When it comes to the ability to make accurate pronunciation, the result in this study could be supported by Zayanti, Rosmiyati, &Kartikasari (2023) who stated that accurate pronunciation is important in the field of hospitality. Aside from that, this study also found that the participants who provided information shed light on the ability to speak a third language and using appropriate intonation. It is important to realize that not all tourists and passengers are able to speak English. If the organization could hire someone who can speak English with the knowledge of a third language, clients would be impressed. To triangulate the results of this study with previous studies.

Originality and Body of Knowledge

The originality of this study is the development of instruments in the needs analysis of speaking skills based upon Braun, &Clake's (2006). The new knowledge is given in Table 1.

Table 1 Instruments in the Needs Analysis of Speaking Skills in the Field of Hospitality Instructions: Please put a tick (✓) at the appropriate box.

Speaking Skills & Sound Systems	1 Strongly Unimportant	2 Unimportant	3 Important	4 Strongly Important
1. The Ability to Give Direct Information about Workplaces				
2. The Ability to Give Indirect Information about Workplaces				
3. The Ability to Use Communication Skills with Eastern Cultures in Speaking (Chinese)				
4. The Ability to Use Communication Skills with Western Cultures in Speaking (EU, America)				
5. The Ability to Speak a Third Language with Basic Conversation				
6. The Ability to Apply Various Pragmatic Strategies of Apology to Respond to Complaints				
7. The Ability to Make Accurate Pronunciation				
8. The Ability to Make Accurate Intonation				

Table 1 represents the development of instruments concerning speaking skills in the needs analysis in the field of hospitality. The questionnaire contains the needs

analysis of eight abilities concerning speaking skills and sound systems. There are the abilities to give information about workplaces, characteristics of speaking across cultures, basic conversation in a third language, apologizing, and accuracy of pronunciation and intonation.

In terms of giving direct and indirect information about their workplaces, it is necessary for internships students to know important information in their workplace and to observe different food shops and public transportsations in order to answer if asked by clients.

Eastern and Western people preferred different ways of conversation (Neulip, 2020). Western people are more direct, individualistic and self-service, whereas eastern people are indirect, collectivistic and prefer to be served. Accordingly, applying the right strategies when answering their question support productive results.

In term of apology, internship students should have different effective strategies to apologized apart form saying sorry. Different incidents are required to have different ways to say sorry to create impression.

Phonology and intonation refer to the ability to make accurate pronunciation and warm intonation when welcoming and talk to customers and passengers.

Conclusion

In order to develop a speaking course concerning sound systems and conversation topics in hospitality, it is important to realize ESP learners' needs. Course objectives and course syllabus can be developed in the next step. This also includes teaching approaches and course materials selected to be suitable for the learners. The eight abilities concerning sound systems and conversation topics which emerged in this study were not accidental, but the concepts came from the triangulation of three reliable sources. The first group was English major students, who were internship students in the field of hospitality. The second group was ESP lecturers who have between five years and ten years of teaching experience in the field and the third group was two employees in the field. The information of sound systems and conversation topics gained in this study is considered to be insightful and important information. The next step is that the questionnaire will be used to ask learners which skills they lack, need, and want so as to improve their ability to the optimal level. It is important to note that there are several limitations in this study. This study is applicable to the speaking abilities of ESP learners in the field of hospitality only. It is recommended that other skills, such as listening, reading and writing in the field of hospitality can be further developed in the next study.

Suggestion and Limitations of the study

Suggestion from this Current Study

Before the third-year or the four-year students are sent for their internship program outside universities, the teachers in the English language department spend the whole semester to give them knowledge, social etiquette and social skills. Once they come back and ask for their graduation, we never ask for their knowledge gained from their job internship program. This study could be a starting point that we could ask for their experience so as to share with their junior students. Therefore, different experience could be shared in addition to their own teachers.

Suggestion for Future Research Study

Based upon the result of the current study, future research in the field could develop questionnaires concerning listening, reading and writing skills for ESP learners in the field of hospitality. The complete questionnaire of four skills could be distributed to investigate needs analysis of ESP learners in the field of hospitality. However, this study provided a ready-to-use questionnaire in the mode of speaking which researchers can immediately apply to their own future research papers.

Acknowledgment

Dr. Abhinan Wongkittiporn, a lecturer at Rangsit University, would like to sincerely express his gratitude to Dr. Piriyaporn Uampittaya, a lecturer in the Department of English, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang for her kindness to help me check the theoretical frameworks of English for Specific Purposes (ESP).

References

Anthony, L. (2018). **Introducing English for Specific Purposes**. New York: Routledge.

Braun, V., & Clarke, V. (2006, July). Using Thematic Analysis in Psychology. **Qualitative Research in Psychology**, 3(2), 77-101.

Dudley-Evans, T., & St. John, M. J. (1998). **Developments in English for Specific Purposes**. Cambridge: Cambridge University Press.

Etikan, I., Musa, S. A., & Alkassim, R. S. (2016, November- December). Comparison of Convenience Sampling and Purposive Sampling. **American Journal of Theoretical and Applied Statistics**, 5(1), 1-4.

Gopal, K., Quah, W. B., & Gengatharan, S. (2021, January-June). Need Analysis of English for Hospitality Students: A Case Study in Sungai Petani Community College. **AJELP: Asian Journal of English Language and Pedagogy**, 9(2), 43-53.

Karunaratne, K., & Perera, N. (2019, December). Students' Perception on the Effectiveness of Industrial Internship Programme. **Education Quarterly Reviews**, 2(4), 822-832.

Lillian, H. C., & Jeanette, S. M. (2012). **Intercultural Business Communication**. UK: Pearson Education.

Mahmud, M. M., & Wong, S. (2022, June). Stakeholder's Perspectives of the Twenty-first Century Skills. **Frontiers in Education**, 7(1), 1-8.

Nugraheni, R. (2018, April). Hospitality English for Spa Therapists in Banyan Tree hotels ad resorts. **Language and Language Teaching Journal**, 21(1), 27-35.

Neulip, J. W. (2020). **Intercultural Communication: A Contextual Approach**. UK: Sage.

Robinson, P. (1980). **ESP: The Current Position**. Oxford: Pergamon.

Seidlhofer, B. (2005, October). English as a Lingual Franca. **ELT Journal**, 59(4), 241-339.

Suebwongsuwan, W., & Nomnian, S. (2020, January). Thai Hotel Undergraduate Interns' Awareness and Attitudes Towards English as a Lingua Franca. **Indonesian Journal of Applied Linguistics**, 9(3), 704-716.

Swale, J. M. (1990). **Genre Analysis**. Cambridge: Cambridge University Press.

Yang, R., Xu, L., & Swales, J. M. (2023, July). Tracing the Development of English for Specific Purposes Over Four Decades (1980–2019): A Bibliometric Analysis. **English for Specific Purposes**, 71, 149-160.

Zareian, G., &Pourfarhad M. (2015, May). A Needs Analysis of Postgraduate ESP Students, Majoring in Hospitality Management in Iran. **Journal of Studies in Education**, 5(2), 75-90.

Zayanti, S., N., Rosmiyati, E., &Kartikasari, D. (2023, July). The Necessity of Speaking English in Hospitality. **Journal of English Study Programme**, 6(2), 185-194.

Short-term Intensive Chinese Teaching in Thai Universities Based on OBE: A Case Studies of Chinese Teaching of Traditional Chinese Medicine Major at MFU in Thailand

Zhiyi Liu

Ph.D. Candidate, College of Chinese Studies, Hua Chiew Chalermpakiet University

First Author: 630924668@qq.com

Qiyuan Tang

Professor, College of Chinese Studies, Hua Chiew Chalermpakiet University;

School of Liberal Arts, Guangxi University

Corresponding Author: sevenyuan@163.com

Received: April 8, 2023 Revised: June 17, 2023 Accepted: June 26, 2023

Abstract

Outcome-Based Education (OBE) theory is an educational concept that by presetting learning outcomes as the goal and measures the knowledge and skills learners should master. Based on the OBE theory, short-term intensive Chinese teaching for first-year students majoring in Traditional Chinese medicine has greatly succeeded at Mae Fah Luang University. These Chinese beginners who's major are Traditional Chinese medicine spend one academic year(about 7 months) to learn short-term intensive Chinese course, their Chinese proficiency has reached Level 4. This article has sorted out the application of the OBE theory in the short-term intensive Chinese teaching of freshmen majoring in traditional Chinese medicine at Mae Fah Luang University, and also confirmed the effectiveness and essential value of the OBE theory in short-term intensive Chinese teaching in Thailand Universities. It provides a reference for the future short-term intensive Chinese education of Mae Fah Luang University and the short-term intensive Chinese instruction carried out by other universities in Thailand.

Keywords: OBE Theory, Thailand, Short-Term, Intensive Chinese Teaching

基于“成果导向教育理论”(OBE)的泰国高校短期汉语强化教学——以泰国皇太后大学中医专业汉语教学为例

刘志义

华侨崇圣大学中国学学院汉语教学专业博士生

邮箱: 630924668@qq.com

唐七元

华侨崇圣大学中国学学院教授、广西大学文学院教授

邮箱: sevenyuan@163.com

文章收到日期: 2023年4月8日 修订日期: 2023年6月17日 发表回复: 2023年6月26日

摘要

成果导向教育 (Outcome-Based Education, 简称 OBE) 理论是一种以预设的学习成果为目标导向并以此来衡量学习者应该掌握的知识与技能的教育理念。基于成果导向教育理论的泰国皇太后大学中医专业本科新生的短期汉语强化教学取得了巨大的成效。入学时汉语几乎零基础的学生, 经过一学年 (7 个月) 的短期汉语强化学习, 汉语水平达到了 HSK 四级。本文对成果导向教育理论在泰国皇太后大学中医专业本科新生的短期汉语强化教学的运用进行了梳理, 证实了成果导向理论在泰国高校短期汉语强化教学中的有效性和重要价值, 希望能够为皇太后大学今后的短期汉语强化教学以及泰国其高校开展的短期汉语强化教学提供借鉴。

关键词: 成果导向理论, 泰国高校, 短期, 汉语强化教学

引言

成果导向教育 (Outcome-Based Education, 简称 OBE) 诞生于 20 世纪 70 年代美国的基础教育领域。最早是由美国学者 Spady 于 1981 年提出来的，首先被运用到工程教育领域，不久便掀起了美国基础教育领域的改革浪潮。随后影响范围十分广，受到了英国、澳大利亚、加拿大、新西兰、南非、日本、韩国、爱尔兰等国家以及中国香港、台湾等地区的追捧，影响了这些国家和地区的教育改革。成果导向教育也被译成 Learning Outcomes、Learning Production、Effective Theory 等名称。近年来中国台湾学者将其引进到中国大陆，受到中国大陆学者的广泛关注。成果导向教育已成为一种被世界普遍认同的教育，成果导向教育理论在教学中的应用也越来越广泛。成果导向教育理论在泰国高校英语、泰语以及工程等学科中的应用也日渐增多，但在汉语短期强化教学中的应用和研究还处于起步阶段。

泰国皇太后大学自 2014 年开始对本校第一批中医专业零年级（校方称入学第一年只学习汉语课程的中医专业本科生为零年级，本文采用这一表述）的本科生进行短期（一学年）的汉语强化教学。而将成果导向教育的相关理论引进到短期强化汉语教学中则是从 2015 年第二批中医专业零年级的学生开始。2015 年 8 月泰国皇太后大学孔子学院将成果导向教育理论运用到皇太后大学中医专业零年级本科生的短期（一学年）汉语强化教学中，教学效果明显。入校分班测试时汉语水平几乎零基础的 2015 级至 2018 级（每级人数分别为 68 人、65 人、58 人、56 人，每级各分为三个班），共 247 名中医专业零年级本科生，通过一学年（实际的教学时间为 7 个月）的汉语强化学习，顺利完成了学院精心设计的综合汉语课、听力课、阅读课、写作课、会话课、HSK1-4 级词汇训练课以及中国文化体验课等课程；听、说、读、写等四项语言技能得到了全面的发展，汉语水平达到 HSK4 级中级水平，取得了预设的学习成果。皇太后大学孔子学院的短期汉语教学也获得了校方以及各同行院校的高度肯定和关注。可见，对其进行反思和研究十分有必要，一方面证实了成果导向理论在高校短期汉语强化教学中的价值，扩大了成果导向理论的运用范围；另一方面可以为泰国其他高校的短期汉语强化教学提高借鉴。由于笔者亲自参与了 2015 级至 2018 级学生的短期强化汉语教学，因而本文采用的数据以这四批学生为准。

研究目的

1. 本文在对成果导向教育 (OBE) 理论的内涵进行阐述的基础上，以泰国皇太后大学孔子学院的短期汉语强化教学为对象，探讨成果导向教育 (OBE) 理论在泰国高校短期汉语强化教学中具体运用，丰富成果导向教育 (OBE) 理论的应用范围，也为泰国其他高校运用成果导向教育 (OBE) 理论实施短期汉语强化教学提供参考。

2. 以成果导向教育理论为指导，探讨一种提高泰国高校汉语教学的新模式。短期汉语强化教学是一种提高泰国高校汉语教学的有效手段，而将成果导向教育 (OBE) 理论运用到泰国高校的短期汉语强化教学中，有助于短期汉语强

化教学目标的实现，在较短的时间内迅速提高学习者的汉语水平，满足学习者的汉语学习需求，促进泰国高校汉语教学的进一步发展。

研究范围

本文的研究范围主要是针对泰国皇太后大学中医专业零年级一学年(7个月)的短期汉语强化教学，运用成果导向教育(OBE)理论，如何制定切实可行的阶段性学习成果目标以及最终的学习成果目标，合理设置相应的语言文化课程、安排教学，开展具体的课堂教学以及进行教学评量。

理论依据及相关研究综述

1. 成果导向教育理论的内涵

成果导向教理论有一个基本的理念是所有的学生都可以学习并能成功，即所有的学生都可以取得预设的学习成果(Spady, 1994, p.9)。显然，这种成功是预设的，学校需要在学习成果的指引下设计课程体系，精心组织教学并准确评量学生的学习成果。这一理念的逻辑基础是每个学生都是优秀的，学生学习是基于合作而非竞争，学校要对学生的成功负责，应当成为每个学生找到成功的教育机构。在此理念的基础上，(Spady, 1994, pp. 18-22) 提出成果导向教育理论的金字塔结构(The OBE Pyramid)，进一步阐释了成果导向教育理论的内涵和要素。

该金字塔结构将成果导向教育理论分为五个方面，即一个范式(Paradigm)、两个关键目的(Key Purposes)、三个关键前提(Key Premises)、四个执行原则(Principles)、五个实施环节(Practices)。“一个范式”(Paradigm)是指成果导向教育理论的指导思想，也是成果导向课程设计所依循的价值取向。成果导向教育将“什么可以促使学生取得预设的学习成果”以及“学生是否能取得预设的学习成果”作为根本理念来指导成果导向教育金字塔其他各层的设计。该范式建立在“所有学生都能成功”这一假设的基础之上。“两个关键目的”(Key Purposes)是指构建学习成果蓝图以及营造适宜成功的情境与机会，学习成果蓝图需要清楚地标明学生在完成全部的学业时所能达到的知识、技能以及素养水平。而营造适宜成功的情境与机会是确保学生取得学习成果蓝图的充分条件。“三个关键前提”(Key Premises)一是指“所有的学生都能学习，并能获得预期的学习成果”；二是“学习的成功可以促进更成功的学习”；三是“学校的每一项工作都直接影响学生的学习，学校掌控学生成功的条件，肩负学生成功的责任”。“四个执行原则”(Principles)：一是清楚聚焦，即学校和学生清楚地聚焦于学生完成一段时期的学习后所能达成的最终的预期学习成果；二是学校充分关注学生的个性差异，扩展机会，为学生提供足够的学习资源和时间，确保学生取得最终的学习成果；三是学校对学生怀有高度的期许，期待所有的学生都能取得预期的学习成果；四是向下创设，即从学生最终的学习成果开始向下设计阶段性学习成果，阶段性学习成果是学生取得最终的预期学习成果的过程成果。“五个实施要点”(Practices)是指实施成果导向教育包括五个基本的要点和环节：一是明确学习成果，这是实施成果导向教育模式得以成功的关键；二是精心设计课程，

课程体系需要覆盖学生取得最终预期学习成果时的水平能力；三是明晰教学策略，强调教师在实施教学的过程中运用有助于学生实现最终学习成果的多元的教学方法；四是针对不同学生实施个性化的评量方法，形成自我参照评价体系，在评量结果时，聚焦于学生的学习成果是否已实现，并不强调学生之间的学习成果比较；五是逐步达成学习成果，即将最终的学习成果分解成若干阶段性学习成果，从基础性的阶段学习成果开始，循序渐进，实现最终的巅峰学习成果。

可以说成果导向教育理论的金字塔结构 (The OBE Pyramid) 涵盖了成果导向教育理论的全部思想内涵，成为推广和实施成果导向教育模式的行动指南。

与传统教学相比，成果导向教育更加关注的是学生取得的学习成果，而不是教师教什么。成果导向教育理论强调的主要是以下四个问题，即我们想让学生取得的学习成果是什么，为什么要让学生取得这些学习成果，如何有效地帮助学生取得这些学习成果，如何知道学生已经取得了这些学习成果 (Li, 2014, pp. 9-16)。整个逻辑顺序是首先依据当下学校以及学生的实际情况，预设学生的学习成果；然后围绕着这一预设的学习成果，设计相应的课程体系；精心组织教学；最后准确评量学生的学习成果。

2. 成果导向教育理论在泰国高校汉语教学中的应用情况研究

成果导向教育是一种比较新式的教育，已成为一种被世界普遍认同的教育，成果导向教育 (OBE) 理论也被应用到各个领域中。泰国高校有关于成果导向教育 (OBE) 理论运用到英文教学、泰语教学以及工程方面等领域的研究比较多，但是关于成果导向教育 (OBE) 理论运用泰国高校汉语教学中的文章比较少，关于成果导向教育 (OBE) 理论运用泰国高校短期汉语强化教学中的研究目前还没有。

关于成果导向教育 (OBE) 理论运用到泰国高校汉语教学中研究。(Cheng, 2016, pp. 1-32) 对清迈大学的中文系的课程设置进行了调查，发现清迈大学中文系的汉语教学存在教学内容应用性不强，文化教学薄弱，课程安排不合理，教学工具单一，测试方式不科学等问题，认为清迈大学中文系应该按照成果导向教育理论，以学生所需的学习结果来设计相应的课程。(Kaewbut, 2021, pp. 236-264) 则以宋卡王子大学素叻校区的商务汉语专业为研究对象，认为泰国高校对商务汉语专业的课程进行设置时，应该按照成果导向教育理论，从学习者、企业以及社会的需求出发，在汉语课程设置方面，做到汉语和商务相结合；在课程结构方面，应该采取 3 年在中国学习的课程，一年在泰国学习的课程结构；在学习方法上，至少 70% 的课程应该采取主动学习 (Active Learning) 的模式，至少 50% 的特殊课程应该采取职学结合 (Work Integrated Learning) 的学习模式，促进学生汉语等方面的发展；在最终的学习成果上，制定了本科生在毕业之前汉语水平至少达到 HSK4 级的目标。该研究以成果导向教育理论为基础，从宏观上探讨了商务汉语专业的课程设置以及课程教学的方式，也制定了最终的学习成果目标以及阶段性的学习成果，但关于最终学习成果目标（本科生毕业之前汉语水平至少达到 HSK4 级）的可行性和科学性还有待于进一步论证。

从上述研究我们可以看到，以上学者在不同程度表示当前泰国高校汉语专业的课程设置存在一些问题，认为在泰国高校汉语专业的课程设置中，应该以成果导向教育理论为指导，来设计相应的汉语课程。而关于这些课程的科学性、最终的学习成果以及阶段性学习成果的合理性等方面还有待于进一步研究和论证。与泰国高校常规汉语教学相比，泰国高校的短期汉语强化教学有自身独有的特点，是提高汉语教学效果的一种有效手段。因此，关于这方面的研究也应该提上日程。

研究方法

本文主要采用了文献研究法、经验总结法、对比分析法等综合研究方法来进行研究的。

1. 文献法分析法。笔者通过研读大量的成果导向教育理论以及其在汉语作为第二语言教学中的运用的相关文献资料，总结前人的研究成果，并从中发现研究中存在的问题，从而确定本文的研究目标、研究方向以及研究创新点。此外，本文还研读了汉语作为第二语言强化教学研究过程中需要借鉴的相关理论，为本论文的研究提高理论依据。

2. 经验总结法。泰国皇太后大学孔子学院自 2015 年 8 月开始对该校中医专业零年级本科生实施短期汉语强化教学，笔者作为一名汉语教师有幸参与 2015 级至 2018 级四批学生的短期汉语强化教学工作。可以说，本论文的写作是对泰国皇太后大学中医专业零年级本科生短期汉语强化教学实践经验的总结和反思，并形成理论上的研究成果，是学院全体汉语教师集体智慧的体现。

3. 对比分析法。通过对比和分析成果导向教学理论指导下的短期汉语强化教学和未依据成果导向教育理论实施的短期汉语强化教学的两种情况下，学习者所取得的最终学习成果即达到的汉语水平，论证了成果导向教育理论在泰国高校短期汉语强化教学中的有效性。

研究结果

一、泰国皇太后大学中医专业短期汉语强化教学项目简述

泰国皇太后大学健康学院（现为整合医学院）自 2014 年开始面向泰国以及东盟其他国家招收中医专业本科生，学制为 6 年，学生第一年只学习汉语课程，从第二年开始学习中医的专业课程。学校称这些入学第一年只学习汉语课程的中医专业的学生为零年级，将他们的汉语课程学习纳入到皇太后大学汉学院的汉语教学体系中，让汉学院全面负责。2014 年 8 月底入学时汉语几乎零基础的第一批中医专业本科生（共 78 名）经过一学年（两个学期，34 周）的汉语强化学习，顺利完成了学校规定的汉语课程（见下表格 1），汉语水平达到了 HSK3 级。

表格 1: 2014 届中医专业本科生短期汉语强化教学的课程设置与安排

学期	课程	使用的教材	每周课时数	每周总课时量
上学期	Foundation Chinese 1 (基础汉语一)	汉语教程第一册, 杨寄洲, 北京语言大学出版社	12	
	Chinese listening 1 (汉语听力一)	汉语听力教程第一册, 胡波, 北京语言大学出版社	3	18
	Chinese reading 1 (汉语阅读一)	汉语阅读教程第一册, 彭志平, 北京语言大学出版社	3	
下学期	Foundation Chinese 2 (基础汉语二)	汉语教程第二册, 杨寄洲, 北京语言大学出版	12	
	Chinese listening 2 (汉语听力二)	汉语听力教程第二册, 胡波, 北京语言大学出版社	3	
	Chinese reading 2 (汉语阅读二)	汉语阅读教程第二册, 彭志平, 北京语言大学出版社	3	
	Chinese writing (汉语写作)	《汉语写作教程》初级 A 本上 (中英版), 鹿士义主编, 北京语言大学出版社出版	3	24
	Chinese conversation (汉语会话)	汉语口语教程, 戴悉心, 北京语言大学出版社	3	

一学年汉语水平能够达到 HSK3 级, 非常不易, 在整个泰国高校的本土汉语教学中名列前茅。随后校方组织这批学生赴中国厦门大学参加与中医汉语教学有关的文化营活动, 就中医教学有关的事宜与厦门大学进行了深入地交流, 双方一致认为以当前学生的汉语水平和学习进度难以满足后续专业课程的学习。此后, 皇太后大学负责中医办学的相关领导 (校领导、健康学院的领导、汉学院负责中医汉语教学的领导) 经过多次商议后, 决定从 2015 年第二届中医专业本科生开始, 将由皇太后大学孔子学院具体负责中医专业的汉语教学, 皇太后大学汉语学院以及健康学院从旁协助。皇太后大学校方相信在皇太后大学孔子学院的负责下, 中医专业零年级的汉语教学一定会取得更大的成就。笔者于 2015 年 8 月至 2019 年 7 月, 作为一名公派汉语教师在皇太后大学孔子学院工作, 亲自参与了四届中医专业零年级的汉语强化教学。在成果导向教育理论的指导, 中医专业零年级的汉语强化教学成绩斐然, 学生们顺利完成了基础汉语 1、基础汉语 2、汉语阅读 1、汉语阅读 2、汉语听力 1、汉语听力 2、汉语写作、汉语会话、HSK 词汇课程以及中华文化才艺等课程的学习, 听、说、读、写等四项汉语技能全面得到了提高, 学生们的汉语水平也都到达了 HSK4 级。获得了校方以及各同行院校的高度肯定和关注。由于笔者自 2015 至 2019 年期间直接参与了四届中医专业零年级本科生的短期强

化汉语教学，因此本文研究的范围，采用的数据都以这四批中医学生为准。

二、成果导向理论在泰国皇太后大学中医专业本科生的短期汉语强化教学中的具体运用

1. 成果导向理论与短期汉语强化教学学习成果的确定

泰国皇太后大学孔子学院在充分考虑到当前包括皇太后大学在内的泰国各高校以及中国各高校的汉语教学水平，结合中医专业零年级本科生的实际情況，首先确定了最终的学习成果目标，即经过一学年的汉语强化学习后，学生顺利完成校方规定的各门汉语课程的学习，听、说、读、写等技能得到全面发展，汉语水平达到 HSK4 级；然后围绕着这一总的学习成果目标，向下逐级制定阶段性的学习成果目标，即每一学期、每一个月、每一周、每一堂课的学习成果目标。与第一届（2014 级）学生相比，基于成果导向教学理论指导下的第二届到第五届（2015 级至 2018 级）中医专业零年级短期汉语强化教学更加重视学生的学习成果。教师和学生双方都非常清楚每个阶段学生要达成的阶段性学习成果，以及学生当前的位置和水平即离最终的学习成果目标的距离。

2. 成果导向理论与短期汉语强化课程的设置和教学安排

经过一学年的汉语强化学习，顺利完成学校规定的汉语课程，汉语水平达到 HSK4 级，是第二届到第五届（2015 级至 2018 级）中医专业零年级短期汉语强化教学的最终学习成果。围绕着这一目标，皇太后大学孔子学院在校方规定的必修汉语课程基础上，结合学生的实际情况和特点，增加了 HSK 词汇训练和中华文化活动课（见表格 2）。

表格 2：基于 OBE 理论的短期汉语强化教学课程设置与安排

学期	课程	使用的教材	每周课时量	每周总课时量
上学期	Foundation Chinese1 (基础汉语一)	汉语教程第一册，杨寄洲， 北京语言大学出版社	12	25
	Chinese listening1 (汉语听力一)	汉语听力教程第一册， 胡波，北京语言大学出版社	4	
	Chinese reading1 (汉语阅读一)	汉语阅读教程第一册， 彭志平，北京语言大学 出版社	4	
	HSK1-3 级词汇训练课	自编 HSK1-3 级中泰双 语词汇教材	4	
	中国文化体验课	-	1	
下学期	Foundation Chinese2 (基础汉语二)	汉语教程第二册，杨寄洲， 北京语言大学出版	12	30
	Chinese listening2 (汉语听力二)	汉语听力教程第二册， 胡波，北京语言大学出 版社	4	

表格 2: 基于 OBE 理论的短期汉语强化教学课程设置与安排 (续)

学期	课程	使用的教材	每 周 课时量	每 周 课时量
	Chinese reading2 (汉语阅读二)	汉语阅读教程第二册, 彭志平, 北京语言大学 出版社	4	
	Chinese writing (汉语写作)	《汉语写作教程》初级 A 本上 (中英版), 鹿士 义主编, 北京语言大学 出版社出版	3	
	Chinese conversation (汉语会话)	《汉语口语教程》第二册 (中英版), 杨寄洲主编, 北京语言大学出版社出版	4	
	HSK4 词汇训练课	自编 HSK4 级中泰双语词 汇教材	2	
	中国文化体验课	-	1	

与 2014 届相比, 基于 OBE 理论下的课程设置和教学安排有以下几个方面的调整:

(1) 增设了 HSK 词汇训练课和中华文化活动课。与基础汉语课、汉语听力课、汉语阅读课、汉语写作课和汉语会话课等大学规定的必修汉语课不同, 这两门课程不是学分课程, 并不进入期末成绩考核和评定, 也不进入到学生在校学习成绩单中, 但这两门课意义重大。根据笔者统计, 基础汉语课所使用的教材, 汉语教程第一册和第二册中的生词覆盖了大概 70% 的 HSK1-4 词汇。因此, HSK 词汇训练课起到了查漏补缺的作用, 一方面可以帮助学生巩固在基础汉语中已学过的生词; 另一方面扩大了学生的词汇量, 为参加 HSK 水平考试做准备。开设中华文化体验课 (中医基础知识讲座、包饺子、古筝、太极拳、中国结、剪纸), 其目的是为了增加学生对包括中医文化在内的中国文化的了解, 激发学生学习汉语以及学习中医的兴趣; 同时还可以缓解学生的学习压力, 让学生从紧张的语言课程学习中得到适时的放松, 起到了润滑剂的作用, 深受学生们的欢迎。

(2) 更合理地安排教学时间以及适当地增加课时。基础汉语课程每周的课时量没有变, 汉语听力课、汉语阅读课、汉语写作课的课时由原来的每周 3 课时, 调整为每周 4 课时。各门课在教学时间安排上也做出了合理的调整, 由原来 1 次课 3 课时, 现在调整为 1 次课 2 课时。语言课一次上 3 个小时, 无论是教师还是学生都会吃不消, 在课堂的后半段, 学生难以保持高度集中注意力的状态进行学习, 造成教学时间浪费, 教学效果也不佳。调整后的教学安排更科学, 一次课 2 小时, 教师和学生都能保持最佳的状态, 充分有效的利用课堂教学时间, 让获得最佳的教学效果。强化教学要想取得好的效果, 对课时量也有要求, 适当

增加课时，让课时量更充足，是完成教学目标，取得学习效果的根本保障。

3. 成果导向理论与短期汉语强化课堂教学

(1) 根据学生的语言水平进行分层教学

在语言教学过程中，根据学习者的语言水平和能力进行分层教学，无论是对教师，还是对学习者来说，都非常重要。既便于授课者教，也利于学习者学。当前，泰国各高校无论是常规的汉语教学，还是短期汉语强化教学，并没有按照学习者的汉语水平和能力进行分班教学。他们认为按照汉语水平和能力进行分班会让学生觉得不公平。恰恰相反，基于成果导向教育理论下的短期汉语强化教学进行分层教学，是建立在充分考虑和尊重学习者的个体差异基础之上实施的。对学习者来说，实施分层教学才是真正的公平。基于成果导向教育理论下的泰国皇太后大学 2015 级至 2019 级中医专业零年级本科生的短期汉语强化教学，在学生进入班级学习之前，会对这些进行分班测验（考察学生的汉语水平以及语言能力），然后根据测试结果确定班级人数。进行分层教学，教师在备课的时候才能做到有的放矢，在课堂上兼顾到每一个学习者个体，从而避免学生出现“吃不饱”和“吃不了”的现象，让每一堂课的教学效果最大化，同时激发学生源源不断的学习兴趣和学习动力。

(2) 课堂教学全程使用汉语，尽量不使用媒介语

语言课堂教学其根本目的是为了培养学生的言语技能和交际技能。尤其是在言语技能课上，教师要千方百计地让学生多说多练，而教师本人则少说。教师在课堂上地作用主要是设立一些必要地准则和规定，组织学生操练，确保学生能够更好的完成教学目标 (Spady, 1988, pp. 4-8)。一般而言，教师用于组织学生操练地课堂用语较为简单，学生也很容易听懂。因此，汉语教师在汉语课堂上不使用媒介语，直接用汉语进行教学完全可行。泰国皇太后大学孔子学院规定在中医专业零年级本科生的短期汉语强化教学课堂上，任课教师直接使用汉语进行教学，尽量不使用媒介语泰语或者英语。这要求任课教师备课时，对教学内容有充分的理解和把握，从而才能做到用通俗易懂的语言进行讲解。教师在初级汉语课堂上不使用媒介语，只用目的语汉语进行教学，对这些汉语几乎零基础的中医专业零年级学生来说，也是一种挑战。在开学后的一个半月里，一些学生感到非常吃力，也会产生负面的情绪，这时需要任课教师及时与学生进行交流和沟通，鼓励和帮助他们快速调整好状态。强化教学实施一个半月后，学生们已基本适应教师直接使用目的语汉语进行教学的课堂。当学生们看到个人的阶段性学习成果在不断实现时，对其接下来的学习也更充满了信心。

(3) 营造适合的情境和语言学习环境

汉语强化教学的目的是让学生在一定的时间内尽可能地多获得汉语技能，在短期汉语强化教学中通过创设情境，营造良好的汉语学习环境，在有限的时间内让教学效果最大化。负责教授中医专业零年级本科生短期汉语强化教学课程的任课教师，在课堂教学中，非常注重营造情境，通过创设贴近学生生活的情境，激发学生的情感，引起学生共鸣，从而加深其对课文教学内容的理解，帮助学生掌握和记忆所学的内容。此外，教师们充分利用现有的资源，把中医专业零年级本科生汉语强化学习的场所（皇太后大学孔子学院）布置成一个类似于目的语环境下的学习场所，给学生们营造出一个完全中国式的汉语学习环境，

让他们有一种置身于中国的感觉。无论是教师和学生之间，还是学生和学生之间的交流学生，要求师生在孔子学院里，只可以使用汉语进行交流。教师鼓励学生用学过的词汇和句子进行问答，刚开始的时候，会有一些障碍，师生之间需要借助一些肢体语言来明白双方要表达的意思。但随着时间的推移，交流次数的增加，学生听说能力得了充分得训练，听、说技能越来越高。

4. 成果导向理论与短期汉语强化教学评量

短期汉语强化教学实施后的评量是检验学生强化学习效果的主要途径。基于 OBE 理论的皇太后大学中医专业零年级本科生的短期汉语强化教学，其评量方法和手段是多样的，不仅仅局限于纸笔测验，教师会采取多元化的评量方式将学生的学习效果展现出来。评量学生学习效果的方式有听写，作业，测验，表演，口头报告、口语考试以及短期汉语强化课程结束前（四月底）的 HSK4 级汉语水平考试等。听写和测验的频率非常高，每一课都安排听写，每学完一课都要进行小测验；学完一个单元后，有单元听写以及单元测验。这样可以促使学生按时复习，及时巩固所学的内容。听写的时候，主要是听写完整的句子，这样做能够更好地训练学生的听和写的能力，比听写单个的词汇更有效果。课后教师会给学生精心布置大量有效的练习题，教师会对作业的情况进行严格评改，将学生好的练习作业进行公开展览，能够不断激发学生的学习兴趣。表演、口头报告以及口语考试主要是为了考察学生的听说能力，这几种评定方式可以督促学生在平时的学习中加大对听说方面的练习，加强听、说这两种语言技能。HSK1-4 级水平考试则可以促使学生努力完成每一个阶段的学习任务，掌握每一个阶段的学习内容。

总结与讨论

本文以成果导向教育 (OBE) 理论为纲，以泰国皇太后大学中医专业零年级本科生的短期汉语强化教学为对象，从学习效果（教学目标）的确定、课程体系的设计、具体课堂教学的实施、学习环境的营造以及学习成果的评量等几个方面，探讨了成果导向教育 (OBE) 理论在泰国高校短期汉语强化教学中的应用。在成果导向教育 (OBE) 理论的指导下，泰国皇太后大学针对该校 2015 级至 2018 级中医专业零年级本科生制定了通过一学年 (7 个月) 的强化教学，学生们的汉语水平达到 HSK4 级的最终学习成果目标；围绕着这一最终的学习成果目标设置了相应的综合汉语课、听力课、阅读课、书写课、会话课、HSK1-4 级词汇训练课以及中国文化体验等课程；在强化课堂教学中，学院为学生们的短期汉语强化学习营造了适合的情境和语言学习环境，并根据学生们的汉语水平与语言能力实施分层教学，教师们采取适合的教学方法，在课堂中直接使用汉语进行教学；在评量学生的学习效果时，教师会采取多元化的评量方式将学生的学习效果展现出来。在校方的支持以及师生的共同努力下，泰国皇太后大学中医专业零年级本科生通过一学年 (7 个月) 的短期汉语强化学习，顺利完成了大学规定的全部强化课程的学习目标，在强化课程结束之前，即每年的四月底之前参加汉语水平考试，达到了 HSK4 级的水平，听说读写等语言技能得到了全面的发展，取得了预期的学习效果，证实了成果导向教育 (OBE) 理论在短期汉语强

化教学中的应用价值。可以说，本文的研究为泰国其他高校针对汉语相关专业本科生开展与实施短期汉语强化提供了一定的参考依据，也为汉语教师们在进行短期汉语强化课堂教学时提供了新的思路。

由于多种因素的制约，目前有关成果导向教育 (OBE) 理论在泰国高校汉语教学中的应用，与英语、泰语、工程专等学科相比，显得比较少，有关方面的研究也不多，而将成果导向教育 (OBE) 理论运用到泰国高校短期汉语强化教学中的相关研究凤毛麟角，可以说本文的研究属于首创。本文就成果导向教育 (OBE) 理论在泰国皇太后大学中医专业零年级本科生的短期汉语强化教学中的相关应用进行了一些粗浅的分析与探讨，相关方面的研究，如：HSK4 级这一最终的学习成果目标是否需要进一步改进以及如何改进，在短期汉语强化教学过程中是否需要增加中医专业汉语课程与中医基础文化课程以及如何增加等相关问题，有待于我们进一步探究。除了中医专业以外，结果导向教育 (OBE) 理论在泰国高校其他汉语相关本科专业，如商务汉语专业、汉语言文化专业、汉语教育、中国研究等专业的短期汉语强化教学的运用，也有待于国际汉语教学界的同仁们进行探索与研究。期望结果导向教育 (OBE) 理论能够越来越受到泰国高校汉语教学界的关注和重视，被更多地应用到泰国高校的短期汉语强化教学中，促进泰国高校汉语教学进一步的发展。

创新点

将成果导向教育 (OBE) 理论运用到泰国高校各学科中的研究不少，但将其运用到泰国高校的短期汉语强化教学中，还是空白的。因此本文的创新之处在于以成果导向教育 (OBE) 理论为指导，结合泰国皇太后大学校方及其学习者的需求，制定了学习者通过一学年 (7 个月) 的短期汉语强化学习，汉语水平达到 HSK4 级这一最终的学习成果目标，围绕着这一最终的学习成果目标，合理设置了相应的语言文化课程，并制定了详细的课程目标以及教学评量标准。本文的研究丰富了成果导向教育 (OBE) 理论的运用范畴，也为其他高校运用成果导向教育 (OBE) 理论开展短期汉语强化教学提供了参考。

建议

近年来，泰国高校的汉语教学开展地如火如荼，但由于汉语课程设置不太合理、缺乏合适的汉语本土化教材、汉语教师经验不足以及教师流动性较大等诸多因素的影响，致使泰国高校的汉语教学没有到达预期的教学效果。中国教育部 2021 年发布了《国际中文教育中文等级标准》（简称“标准”），将外国汉语学习者的汉语水平分为三级九等，《标准》在原来的 HSK1-6 级的基础上，新增了 HSK7-9 级，这为国际中文教学、测试与评估提供了规范性的参考。而根据笔者的实地考察和了解，当前泰国大多数高校对汉语相关专业毕业生的汉语水平没有做出硬性的规定，只有少数个别高校明确规定汉语专业毕业生必须参加汉语水平考试 HSK5 级，成绩合格才能毕业（总分 300 分，180 分合格）；有些高校担心学生因汉语水平的限制，而不能按时毕业，因此规定学生只需参加汉语水平考

试 HSK4 级, 成绩合格者 (总分 300 分, 180 分合格) 即可毕业。可以说, 如何提高泰国高校的汉语教学质量是当前泰国汉语教学界亟需解决的问题。笔者认为基于成果导向教育 (OBE) 理论的短期汉语强化教学是一种提高泰国高校汉语教学效果的有效手段, 泰国各高校可以将成果导向教育 (OBE) 理论运用到短期汉语强化教学中。

在教学目标上。泰国各高校应该根据汉语相关专业本科生的学习特点和学习需求, 制定明确的最终学习成果目标以及阶段性的学习成果目标, 然后围绕着预设的最终学习成果和阶段性学习成果实施教学。教学目标越明确, 越详细就越有利于汉语教学工作的开展。

在课程设置上。泰国各高校可以将成果导向教育 (OBE) 理论运用到汉语课程设置中来, 在设置课程的时候, 应该紧紧围绕着汉语学习者需要达到最终学习成果目标来开设相关的汉语课程, 在汉语课程设置的时候, 做到针对性、科学性以及合理性。

在课程教学的具体实施上。首先应该为学习者营造一个良好的汉语学习环境, 坚持以学习者为中心, 教师为主导的原则。并围绕着预设的学习成果目标, 直接使用目的语汉语实施分层教学。

在教学评量上。教师应该采取多元化的评量方式将学生的学习效果展现出来。教学评量方法和手段应该多样化, 不应该局限于纸笔测验, 应该包括表演、口头报告等多种方式。

References

Bresciani, M., J., Gardner, M., M, &Hickmott, J. (2012). **Demonstrating Student Success: A Practical Guide to Outcomes-based Assessment of Learning and Development in Student Affairs.** Sterling, USA: Stylus Publishing.

Cheng, J. (2016). **Outcome Based Education A Study on Chinese Curriculum Design of Chinese Department at Chiang Mai University In the perspective of Outcome based Education.** Master's thesis, Xiamen University.

Kaewbut, P. (2021, January-June). The Study of Chinese Curriculum Development in Accordance with The OBE Guidelines: A Case Study of Chinese for Business Communication Program, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus. **Journal of Liberal Arts, Prince of Songkla University, 13(1)**, 236-264.

Li, Z. Y. (2014, June). Adapting to Certification Requirements and Promoting Engineering Education Teaching Reform. **University Teaching in China, 30(6)**, 9-16.

_____. (2015, March). Outcome-oriented Instructional Design. **University Teaching in China, 31(3)**, 32-39.

Morke, A. M., Dornan, T., &Eika, B. (2013, October). Outcome (Competency) Based Education: An Exploration of Its Origins, Theoretical Basis, and Empirical Evidence. **Advances in Health Science Education, 18(4)**, 851-863.

Ramoroka, N. J. (2006). **Educators' understanding on The Premises Underpinning Outcomes-based Education and Its Impact on Their Classroom Assessment Practices.** UK: University of Pretoria.

Spady, W. G. (1982, August). Outcome-based Instructional Management: A Sociological Perspective. **Australian Journal of Education, 26(2)**, 123-143.

_____. (1988, January). Organizing for Results: The Basis of Authentic Restructuring and Reform. **Educational Leadership, 46(2)**, 4-8.

_____. (1994). **Outcome-based Education: Critical Issues and Answers.** Arlington, Virginia: American Association of School Administrators.

_____. (1994, March). Choosing Outcomes of Significance. **Educational Leadership, 51(6)**, 18-22.

Zhou, X. P. (2021, May). Outcome-based Education: Theoretical Origin, Development and Application. *Higher Education Development and Evaluation*, 37(3), 83-90.

Analyzing Rhetorical Techniques in Victory Speeches by a Two-Term Canadian Prime Minister

Payung Cedar

English Department, Faculty of Humanities, Naresuan University

First Author: payungp@nu.ac.th

Todsapon Suranakkharin

English Department, Faculty of Humanities, Naresuan University

Corresponding Author: todspsons@hotmail.com

Received: September 28, 2023 Revised: October 25, 2023 Accepted: November 16, 2023

Abstract

Justin Pierre James Trudeau, the Prime Minister of Canada, delivered victory speeches in 2015 and 2019, calling for unity and rejecting negativity in Canadian society. This paper analyzed the rhetorical strategies used by Trudeau to persuade and convince his audience. Using Aristotle's rhetorical framework of ethos, pathos, and logos, this paper examined how Trudeau built his credibility and moral character, appealed to emotions, and used logical reasoning to support his arguments. The results unveiled that Trudeau adeptly communicated his message and struck a chord with his audience by employing ethos, pathos, and logos. These persuasive elements remained consistent in specific strategies yet exhibited variations in both quantity and quality throughout his speeches to some degree. In 2015, emotional appeals, primarily Pathos, were prevalent, likely due to his initial election and lack of prior accomplishments to reference. In contrast, 2019 emphasized his experiences and accomplishments, mainly Ethos, during his second term. The results illustrate successful communication strategies for public figures, highlighting the importance of credibility, emotional appeal, and logical reasoning in persuasive speeches. These findings hold value in educational, psychological, and business contexts, providing guidance for crafting impactful speeches and effectively engaging with clients.

Keywords: Speech, Justin Trudeau, Persuasive Strategies, Rhetoric Technique

การวิเคราะห์เทคนิคทางวิทยาศาสตร์ในคำปราศรัยชัยชนะ ของนายกรัฐมนตรีสองสมัยแห่งแคนาดา

พยุง ชีดาร์

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

First Author: payungp@nu.ac.th

ทศพล สุรนัคครินทร์

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Corresponding Author: todapsongs@hotmail.com

ได้รับบทความ: 28 กันยายน 2566 ปรับปรุงแก้ไข: 25 ตุลาคม 2566 ตอบรับตีพิมพ์: 16 พฤศจิกายน 2566

บทคัดย่อ

จัสติน พีเยอร์ เจมส์ ทรูโด นายกรัฐมนตรีแคนาดา ได้ให้คำปราศรัยแห่งชัยชนะในปี 2015 และ 2019 เรียกร้องความสามัคคีและปฏิเสธความคิดเชิงลบในสังคมแคนาดา งานวิจัยนี้วิเคราะห์กลยุทธ์ เชิงวิทยาศาสตร์ที่ทรูโดใช้เพื่อโน้มน้าวและทำให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อมั่น งานวิจัยนี้ใช้โครงสร้างวิทยาศาสตร์ของ อาริสโตเทล ได้แก่ เอโธส พาทอส และ โลโกส ในการสำรวจว่า ทรูโดได้สร้างความน่าไว้วางใจ ความมีศีลธรรม และความมีเหตุผลเพื่อสนับสนุนสุนทรพจน์อย่างไร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ทรูโดสื่อสาร และสร้างความผูกพันธ์กับผู้ฟังได้อย่างชำนาญโดยใช้ เอโธส พาทอส และ โลโกส บางกลวิธีของ องค์ประกอบในการโน้มน้าวเหล่านี้ปรากฏสม่ำเสมอในสุนทรพจน์ แต่ก็มีบางกลวิธีปรากฏในปริมาณ ที่แตกต่างกันในสุนทรพจน์ทั้งสอง

คำสำคัญ: สุนทรพจน์, จัสติน ทรูโด, กลวิธีการโน้มน้าว, เทคนิคการใช้ภาษา

Introduction

The essential part in delivering policy and persuading people is creating speeches (Beard, 2000). Political policies are the ambitions of politicians to exert their power and implement their ideas on the political, economic, and social aspects of society. To gain the trust and votes of the public, politicians rely heavily on their ability to effectively communicate their thoughts through well-crafted and distinct speeches, and they constantly strive to disseminate their views and increase their influence on the minds and actions of the public (Chikhoun, 2019). In actual fact, language plays a crucial role in political speeches as politicians aim to sway public opinion and control values, for political speeches are meticulously crafted and may involve the contributions of several speech writers, to ensure that the message is communicated effectively (Stobbs, 2012).

As with other political speeches, victory speeches are inherently persuasive in nature. Specifically, influencing the listeners and spreading political policies to be put into practice requires the use of various communicative techniques, with persuasion being a critical strategy. Persuasion is an attempt by the speaker to convince their audience of certain opinions and achieve their desired outcome, utilizing various linguistic strategies, including emotional appeals and seductive language (Kouzouloglou, 2015). In other words, the objective of persuasion spans across various genres, characterized by a speaker's endeavor to convince engaged participants of specific viewpoints, with the aim of achieving persuasion. This is distinct from employing particular linguistic strategies like seduction and emotional appeals (Sornig, 1989). In fact, crafting effective speeches is an essential part of delivering policies and persuading people (Beard, 2000). Hence, persuasion is used by speakers to change the attitudes and behaviors of their listeners, and it is an essential element of political speeches and policy announcements as it helps politicians to achieve their goals without resorting to violence.

This paper, therefore, aimed to explore the role of language and persuasion in political speeches and analyze the communicative techniques used by Justin Pierre James Trudeau, the 23rd and current Prime Minister of Canada since 2015, to influence listeners and spread their political policies. As this study focuses on persuasive techniques in political speeches, the findings can be beneficial for debaters seeking to create compelling arguments for their statements. Additionally, it can also be useful for public speaking classes in teaching students the art of crafting effective speeches.

Research Questions

1. What are the most frequently used persuasive strategies in Justin Trudeau's victory speeches between 2015 and 2019?

2. Do Justin Trudeau's victory speeches in 2015 and 2019 demonstrate a consistent use of persuasive strategies? What are similarities and/or differences between them?

Literature Review

Theoretical Framework

1. Aristotle's persuasive strategies

Aristotle emphasized the role of rhetoric (the art of eloquent and persuasive communication, encompassing figures of speech and various compositional techniques) as a tool for orators to uncover likely truths and engage in societal endeavors (Kennedy, 2007) twenty-four centuries ago, hitherto, his concepts and wisdom continue to shape fundamental aspects of our contemporary world. Aristotle's theory (Aristotle, 1954; 2015) suggests three persuasive strategies, including credibility proofs (Ethos), emotional proofs (Pathos), and logical proofs (Logos). Ethos, Pathos, and Logos are persuasive strategies and key elements in effective communication. Ethos refers to moral standing or the credibility of the speaker, which is built on a combination of personal character, trustworthiness, and language that resonates with the audience. Orators who successfully establish their credibility are more likely to be viewed as trustworthy and inspire confidence in their audience. To convey their goodwill, orators may carefully address the issues that matter to their audience and demonstrate their responsibility to them. They may also cite respected authorities to support their claims and strengthen their credibility.

Pathos, on the other hand, involves appealing to the audience's emotions. According to Aristotle, a speaker who can establish an emotional connection with the audience is more likely to persuade them to support their position. To be effective, the orator needs to understand the emotional state of the audience and use language that evokes positive emotions, such as confidence, humility, or empathy. Repetition of certain words or phrases, such as "my friends" or "together," can also be used to create an emotional bond between the speaker and the audience.

Logos, the appeal to logic, involves using logical arguments and real-world examples to support a position. A statement that attempts to persuade the audience by offering a reasonable claim and providing proof in support of that claim can be considered a logical argument. There are two types of logical arguments: deductive and inductive. In inductive arguments, specific instances are used to support a general conclusion. Speakers may use well-known examples or facts that audiences are familiar with as premises to persuade them. Deductive arguments use enthymemes, which involve using a widely accepted instance to support a particular case.

2. Previous studies on Persuasive strategies

Several previous studies have examined persuasive techniques in political speeches using Aristotle's persuasive strategies. For instance, Iqbal (2013) analyzed persuasive techniques in President Barack Obama's 2013 inaugural address and found that Obama used emotional appeals (Pathos) by evoking patriotism, Ethos by using historical analogies to gain credibility, and Logos to support his arguments by referring to the Declaration of Independence. Additionally, Shabrina (2016) analyzed persuasive strategies in Hillary Clinton's political campaign speech and found that she used all three strategies effectively, using pathos to connect emotionally with the audience, Ethos to establish her credibility, and Logos to support her arguments. Furthermore, Widyawardani (2016) analyzed persuasive techniques in Donald Trump's presidential candidacy announcement speech and found that emotional aspects (Pathos) were dominant in the speech. Trump also employed enthymemes and examples to construct logical arguments (Logos) while simultaneously invoking Ethos to bolster his credibility with the audience, despite subsequent research uncovering his frequent utilization of ambiguity in his rhetoric (Duffy, 2023). Likewise, Silden (2017) analyzed persuasive strategies in political speeches given by Barack H., Obama, &David W. D. Cameron at the UN Climate Change Conference in Paris in 2015 and found that Cameron's speech was dominated by Logos and Pathos, while Obama used all three strategies effectively. Finally, Chikhoun (2019) explored David Cameron's Bloomberg speech and concluded that Cameron's persuasive strategy relied mostly on facts or logical appeal (Logos) by providing historical facts to support his arguments.

The current study is distinct from previous research in that it focuses on Justin Trudeau's victory speeches in 2015 and 2019, which have not yet been examined. Although he was re-elected as the Canadian Prime Minister in 2019 with a considerable number of seats, to date, no research on the online databases has been conducted to analyze his persuasive strategies.

Methodology

Research Instrument

This research centers on analyzing Justin Trudeau's victory speeches in 2015 (23.50 minutes) and 2019 (24.07 minutes). The transcripts of these speeches were obtained from Macleans' online news platform. The selection of Justin Trudeau for this study was based on his notable success in the 2019 Canadian presidential election, where he was re-elected with a significant majority of seats and a remarkable 99.7 percent of votes counted. The researcher's interest lies in examining the persuasive strategies employed

by Trudeau in both speeches, which are deemed critical in understanding his effectiveness in engaging and influencing his audience.

Data collection

This study utilized transcripts from online public websites featuring Justin Trudeau's victory speeches as the primary source of data:

https://www.youtube.com/watch?v=X5ahUcx5Ejk&ab_channel=CBNews

https://www.youtube.com/watch?v=see9cOc9F5s&ab_channel=CTVNews

Specifically, the study focused on Trudeau's use of the English language.

Data analysis

In this study, the researcher utilized a mixed-method approach by incorporating both qualitative and quantitative methods to identify and analyze persuasive strategies used by Justin Trudeau in his 2015 and 2019 victory speeches. The qualitative method involved a thorough analysis and identification of the persuasive strategies present in the selected speeches, based on Aristotle's theory as outlined by Iqbal (2013). The researcher created a table with persuasive strategies, sub-categories, and descriptions of their use.

For the quantitative method, an analytical checklist table was created by the researchers based on rhetorical proof guideline, which included categories such as Ethos, Pathos, and Logos, with sub-categories such as goodwill, reference, and example, etc., including descriptions of their use. The persuasive strategies were identified, analyzed, and filled in the information onto the checklist table. Following that, the number of figures of speech found in the selected speeches was counted and calculated as a percentage.

The use of mixed methods could facilitate a more comprehensive understanding of the persuasive strategies employed by Justin Trudeau in his victory speeches. The analytical checklist provided a systematic approach for identifying and categorizing the persuasive strategies used by the speaker, while the quantitative method allowed for a more objective assessment of the frequency and prevalence of the identified strategies.

Results

Qualitatively, this study identifies three subcategories of Ethos: Goodwill, Managing Distance, and Referring.

Goodwill represents a favorable assessment of the speaker's intentions toward the audience (Griffin, 2012). It becomes evident when the speaker addresses the concerns of the audience thoughtfully, demonstrating care and responsibility towards them. For example, "You told us that it's getting harder and harder to make ends meet, let alone to get ahead. You told us you're worried about whether you'll be able to afford

a dignified retirement. You told us that your communities need investment. You told us you need a fair shot at better jobs." (Extract 1).

Managing Distance occurs when the orator tailors their language and arguments to resonate with the audience (Iqbal, 2013). Sometimes, this is achieved when the speaker employs plural pronouns, linking themselves as part of the audience. For example, "It's time for a change in this country, my friends, a real change." (Extract 3). and "Merci. Merci. Thank you. Thank you, my friends." (Extract 3).

Referring is employed when the speaker cites endorsements of their character by respected authorities (Iqbal, 2013). For instance, "One of my favorite prime ministers, Wilfrid Laurier, often talked about patriotism and the unifying power of common goals and aspirations. And I've thought about that a lot since getting into politics." (Extract 4).

Similarly, Pathos, as found in this study, can be categorized into three subcategories: Repetition, Confidence, and Humbleness.

Repetition is evident when the speaker duplicates words to reinforce their message and evoke an emotional connection with the audience. For example, Trudeau used phrases like "My friends" 7 times and "hopeful" 3 times in his 2015 victory speech.

Confidence is perceived when the orator exudes self-assurance and conviction in their beliefs. For example, "Canadians – Canadians have spoken. You want a government with a vision and an agenda for this country that is positive and ambitious and hopeful. Well, my friends, I promise you tonight that I will lead that government. I will make that vision a reality. I will be that Prime Minister." (Extract 5).

Humbleness is conveyed when the orator attempts to evoke a sense of humility. For example, "It has been the greatest honor of my life to serve you for these past four years. And tonight, you're sending us back to work for you. We take this responsibility seriously and we will work hard for you, for your families, and for your future." (Extract 6).

Lastly, this study identifies two subcategories of Logos: Enthymeme and Examples.

Enthymeme is seen as a rhetorical demonstration, convincing the audience by presenting something as demonstrated (Christof, 2010). It is employed when the orator provides widely accepted instances to support their argument and draw conclusions. For example, "Hundreds of thousands more supported us actively with their friends and online. They convinced their neighbors and their families. And all of these people had one thing in common: they care deeply about their families, their communities, and their country." (Extract 7).

Example is an effective method for illustrating an idea and is favored by preachers, orators, and teachers to clarify their thoughts so that the audience can grasp the meaning (Griffin, 2012). It is employed when the speaker cites real events as examples to bolster

their position and persuade the audience. For instance, “These last few days, I’ve done rallies across the country and at a few of them, I’ve told Dean’s story. Dean had voted Conservative his entire life. But this time around he decided to vote Liberal on behalf of his daughter. You see, he understood that this election was about so much more than just the next four years. This election is about the next 40 years.” (Extract 8).

Below, you will find the quantitative results of this study. The results are divided into two parts regarding research questions.

Response to Research Question 1: What are the most frequently used persuasive strategies in Justin Trudeau's victory speeches between 2015 and 2019?

Part 1: Use of Argument (Ethos, Logos, and Pathos) in Justin Trudeau's Victory Speech 2015

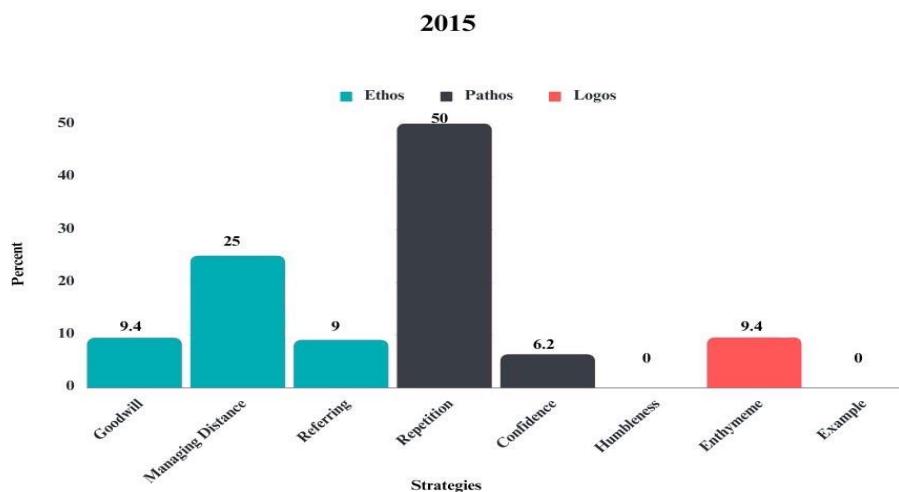

Figure 1: The Results of Persuasive Strategies in The Victory Speech 2015

The results presented in the table above indicate that Pathos (56.2%) was the most frequently utilized, followed by Ethos (34.4%) and Logos (9.4%), respectively. Regarding subcategories of persuasive strategies, Repetition was the most extensively employed (50%), followed by Managing Distance (25%). Goodwill and Enthymemes were both used in equal proportions (9.4% each), while Confidence was utilized to a slightly lesser extent (6.2%). Notably, References and Examples were absent from the speeches.

Ethos: As one of the primary objectives of a victory speech is to unify the nation under the newly elected leader, the leader must establish their credibility with the audience. Justin Trudeau used ethos as a persuasive tool in 34.4 percent of his statements in his 2015 victory speech to establish his character and credibility. Justin Trudeau's victory speech in 2015 had a significant emphasis on building trust with the Canadian people.

He used his personal story and background to establish credibility and demonstrate his values. For example, he said, “I grew up with a deep respect for the environment. My father taught me that we have to work hard to protect it.” (Extract 9). Also, Trudeau confirmed his goodwill towards the people by carefully addressing their concerns and showing concern for their well-being. He also maintained a physical and social distance between himself and the audience by using the plural pronoun “my friends” from the beginning of the speech. Additionally, as Canada is home to multiple ancestries and languages, Trudeau spoke both English and French during the speech to show his inclusivity and concern for all citizens. His goodwill also goes in line with what Griffin (2012) stated in that goodwill refers to a favorable assessment of the speaker's intentions toward the audience. This manifests when the speaker meticulously addresses the concerns of the audience to demonstrate their care and responsibility towards the people.

Pathos: Trudeau's speech in 2015 also used emotional appeals to connect with his audience in 56.2 percent of his 2015 victory speech to establish an emotional connection with the audience. He also used repetition of words and phrases such as “my friends,” “my fellow Canadians”, “hopeful,” and “we can make it happen” to convey a sense of unity and positivity. He also expressed his confidence in his ability to lead the country, which helped to inspire hope and create a sense of unity among the audience. In addition, he referenced the Canadian people's desire for change and acknowledged their hardships, such as “hardworking families who are finding it harder and harder to make ends meet.” (Extract 10). He also emphasized his commitment to inclusivity and diversity, saying “we will love and respect each other, and we will celebrate our differences.” (Extract 11).

Logos: In 2015, Trudeau used logical arguments in 9.4 percent of his statements to convince the audience of his plans for the future of Canada. He promised to invest in infrastructure, reduce taxes for the middle class, and create jobs. He also presented himself as a leader who was willing to work collaboratively with others to make positive change, saying “we will work together to create jobs, to grow the economy, to strengthen the middle class, and to help those working hard to join it.” (Extract 12).

Trudeau employed an incomplete syllogism, known as an enthymeme, to make the audience supply the missing conclusion and arrive at the desired conclusion on their own. He first established that hundreds of thousands of Canadians had supported his party, then he linked this to the fact that all these supporters shared a deep care for their families, communities, and country. By doing so, he implied that his party would be good for all Canadians, leaving the audience to supply the conclusion on their own.

Overall, Trudeau's use of ethos, pathos, and logos in his 2015 victory speech helped him to establish his credibility, connect with the audience emotionally, and persuade them through reasoned arguments.

Part 2: Use of Argument (Ethos, Logos, and Pathos) in Justin Trudeau's Victory Speech 2019

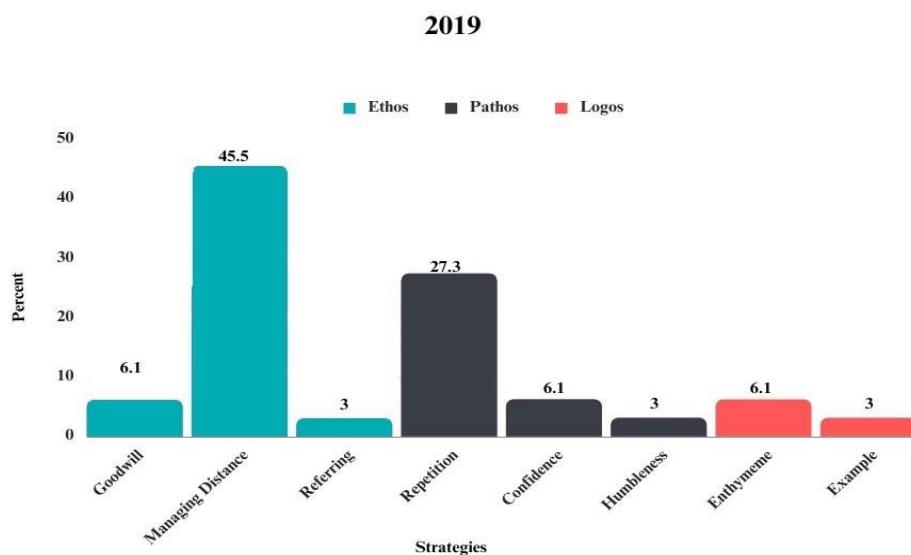

Figure 2: The Results of Persuasive Strategies in The Victory Speech 2019

The results presented in Table 2 above indicate that Ethos (54.5%) was the most frequently employed, followed by Pathos (36.4%) and Logos (9.1%), in that order. Moreover, the subcategories of persuasive strategies that were most frequently utilized were Managing Distance and Repetition. Further details of these findings are provided below.

Ethos: In 2019, Justin Trudeau emphasized his experience and accomplishments as a leader to establish his credibility. He reminded the audience of his achievements in his first term as Prime Minister, such as “lifting hundreds of thousands of kids out of poverty, creating more jobs for Canadians than at any point in our history, and taking historic action on climate change.” (Extract 13). In terms of ethos, it is interesting to note how Trudeau tried to establish his moral character and credibility through his use of inclusive language and his references to Wilfrid Laurier. By doing so, he attempted to show that he was one of the people and understood their issues. In his speech calling for Canadian unity and a rejection of negativity, Prime Minister Justin Trudeau aimed to establish his credibility as a trustworthy leader. The use of Ethos in his speech accounted for 54.5 percent of his persuasive approach. To establish his moral character and goodwill towards

the audience, Trudeau carefully addressed the issues facing Canadian society. He also made reference to Wilfrid Laurier, a Canadian politician and statesman, who served as the seventh Prime Minister of Canada, to demonstrate his respect for Canadian political history and show that his goals aligned with those of his predecessors. Through his use of plural pronouns, such as “my friends” and “we,” Trudeau aimed to reduce the physical and social distance between himself and the public, demonstrating that he understood the concerns of ordinary Canadians and presented an agenda that was inclusive and beneficial for all.

Pathos: Trudeau also used Pathos, accounting for 36.4 percent of his persuasive approach, to establish an emotional connection with the audience. He used repetition of keywords, such as “together” and “forward,” to emphasize his message of unity and to reject negativity. By using these words repeatedly, he aimed to evoke an emotional response from the audience, encouraging them to focus on a positive future and reject negativity. Additionally, by expressing his humbleness and gratitude for the opportunity to serve the people, he aimed to create an emotional sense of sincerity and commitment to the public. Additionally, he acknowledged the challenges faced by various groups, including “young people trying to find a place to call home, seniors worried about the cost of medication, and Indigenous peoples fighting for their rights.” (Extract 14).

He also expressed empathy and compassion, saying “we will be there for you. We will fight for you. We will work for you.” (Extract 15).

Logos: In his 2019 speech, Trudeau also used Logos, accounting for 9.1 percent of his persuasive approach, to make logical arguments and to persuade his audience. He used an enthymeme, an incomplete syllogism, to make a statement about Wilfrid Laurier's political goals, which led the audience to draw the conclusion that Trudeau shared those goals. Explicitly, the enthymeme used is “These last few days, I've done rallies across the country and at a few of them, I've told Dean's story. Dean had voted Conservative his entire life. But this time around he decided to vote Liberal on behalf of his daughter. You see, he understood that this election was about so much more than just the next four years. This election is about the next 40 years.” (Extract 16), and the incomplete syllogism utilized is “One of my favorite prime ministers, Wilfrid Laurier, often talked about patriotism and the unifying power of common goals and aspirations. And I've thought about that a lot since getting into politics.” (Extract 17). In other words, Trudeau used an example to illustrate his point and persuade his audience further. He recounted a story about a man named Dean who had voted Conservative his entire life but decided to vote Liberal in the current election on behalf of his daughter. Trudeau explained that Dean understood the importance of looking beyond the immediate future

and considering the next 40 years when making political decisions. By sharing this anecdote, Trudeau aimed to convince the audience that the Liberal party was the better choice for securing the future of the country, and the audience found his argument to be logical. Furthermore, Trudeau emphasized his commitment to fighting climate change, creating jobs, and investing in infrastructure. He also presented himself as a leader who was willing to listen to and work with all Canadians by saying, “We will govern for everyone. We will fight for all Canadians.” (Extract 18).

1. Response to Research Question 2. Do Justin Trudeau's victory speeches in 2015 and 2019 demonstrate a consistent use of persuasive strategies? What are similarities and/or differences between them?

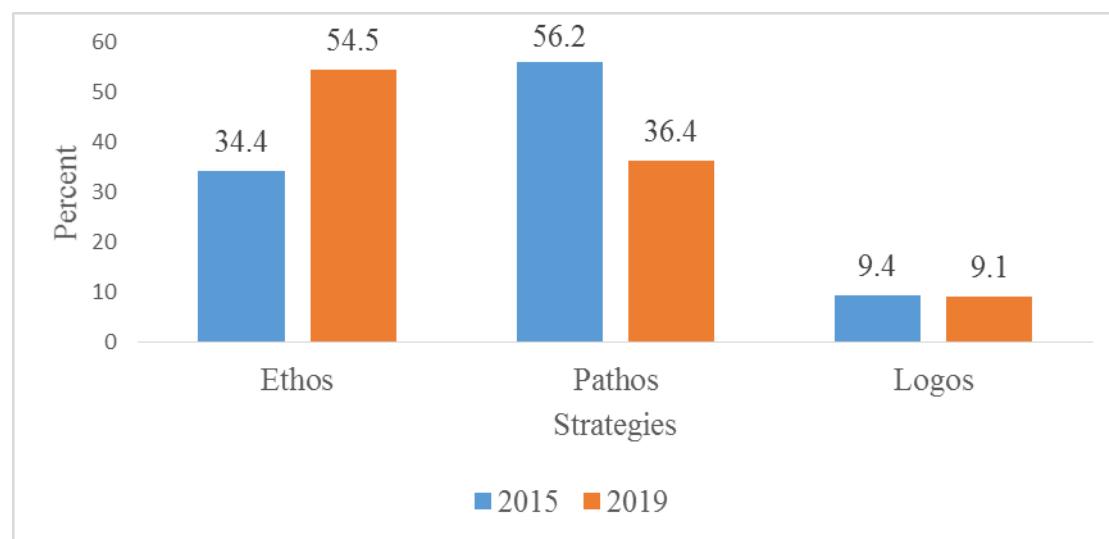

Figure 3: Comparison of Persuasive Strategies in The Victory Speeches in 2015 and 2019 (Main Categories)

Based on the data presented in Table 3, when we consider his victory speeches in both 2015 and 2019 within a larger context, it becomes evident that Trudeau alternated between using Ethos and Pathos. Specifically, he utilized Pathos more prominently in his 2015 speech, whereas Ethos took precedence in his 2019 address. Interestingly, his usage of Logos remained consistent in nearly identical proportions and followed a corresponding pattern in both speeches.

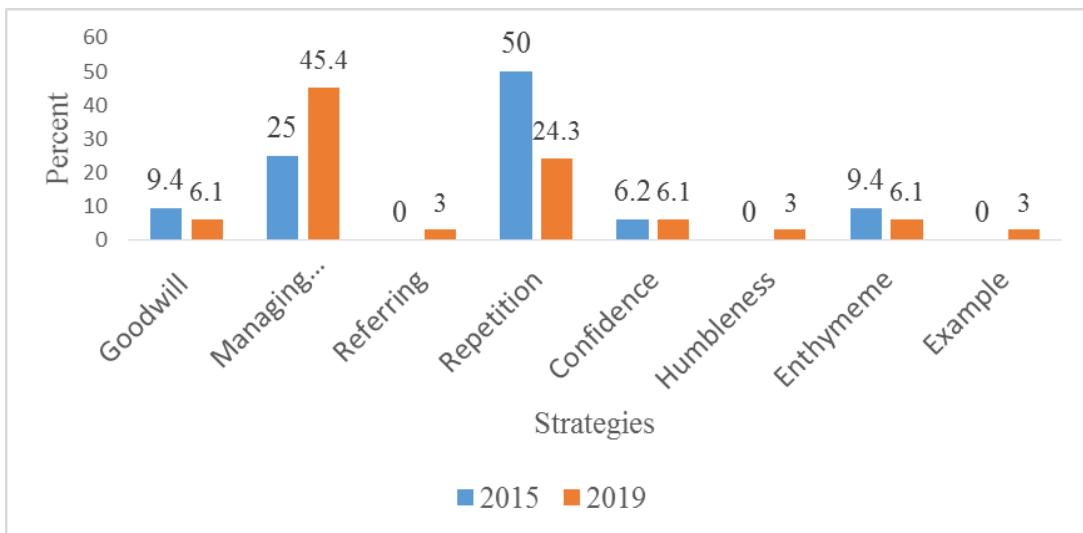

Figure 4: Comparison of Persuasive Strategies in The Victory Speeches in 2015 and 2019 (Subcategories)

The outcomes presented in Table 4 above reveal conspicuous disparities in the subcategories of persuasive strategies employed in Trudeau's victory speeches from 2015 and 2019. Notably, there is a marked contrast in the utilization of Repetition (50% in 2015, 24.3% in 2019), Managing Distance (25% in 2015, 45.4% in 2019), Referring (0% in 2015, 3% in 2019), and Examples (0% in 2015, 3% in 2019). These findings indicate that Trudeau incorporated significantly more repetition in his 2015 speech but made fewer references and examples compared to his 2019 speech. Interestingly, he employed Humbleness and Examples only in his 2019 speech. Nevertheless, he utilized Goodwill, Confidence, and Enthymeme at similar percentages in both instances.

In summary, the findings indicate that Trudeau predominantly employed Pathos in his 2015 speech and Ethos in his 2019 speech. Furthermore, Referring and Humbleness were absent in the 2015 speech but evident in the 2019 speech. Accordingly, there is a lack of consistency in the persuasive strategies employed by Justin Trudeau in both victory speeches.

Discussion

Crafting an exceptional victory speech requires a delicate balance: acknowledging one's own contributions while also highlighting the achievements of others. Ethos, Pathos, and Logos have consistently proven to be effective, as they are essential components of speeches that captivate audiences, elicit their engagement, and shape their beliefs in alignment with the speaker's intentions. This trend is observable not only in the speeches of Canadian Prime Minister Justin Trudeau but also in those of other prominent leaders,

such as UK Prime Minister David W. D. Cameron (Silden, 2017; Chikhoun, 2019), US President Barack Obama (Silden, 2017; Iqbal, 2013), US President Donald Trump (Widyawardani, 2016), and even in Hillary Clinton's political campaign speech (Shabrina, 2015).

However, the specific strategies and language used can vary significantly depending on the individual leader and the context. As demonstrated in this paper, Trudeau emphasized emotional appeals, particularly Pathos, in his 2015 victory speech, aligning with the findings in Obama's speech (Iqbal, 2013) and Trump's presidential candidacy announcement speech (Widyawardani, 2016). Conversely, in his 2019 victory speech, Trudeau relied more on Ethos, while consistently using Logos to a lesser extent in both of his victory speeches. These results diverge from the dominant use of Logos observed in UK Prime Minister Cameron's speeches at the UN Climate Change Conference in 2015 (Silden, 2017) and Bloomberg (Chikhoun, 2019).

Of utmost significance, Prime Minister Justin Trudeau adopted a distinctive approach by delivering his speeches in Canada's official languages, English and French, symbolizing his bilingual identity, which Canadians hold in high regard. As an illustration, he expressed gratitude with "Mérce." and "Thank you," and in Montreal, he remarkably delivered a 2015 victory speech in both French and English. This distinctive choice underscores and amplifies the multicultural and multilingual nature of the nation's identity. Notably, this bilingual presentation stands out as a feature not observed in the other speeches analyzed in the previous research. In addition, findings from 2015 indicate a predominant use of emotional appeals, particularly Pathos. This might be attributed to his initial election, where he had yet to commence his work, lacking previous accomplishments to declare. As a result, he frequently employed words and phrases to convey his strong commitment to the role, reinforcing hope, spirit, and unity. In 2019, however, emphasis was placed on his experiences and accomplishments, mainly Ethos. This was his second term, and he had demonstrated his capabilities and accomplishments. Hence, the speech aimed to bolster his credibility by referencing his prior work and achievements.

Crafting a public address is a meticulous process, as recognized by Andrew Jackson the seventh President of the United States (Justice, 2022). Consequently, the results obtained from analyzing speeches given by Trudeau and other influential leaders are valuable to individuals requiring assistance in crafting or delivering a public address.

Conclusion and recommendation

Overall, Justin Trudeau's victory speeches in 2015 and 2019 utilized a variety of persuasive techniques to connect with the Canadian people and establish his credibility as a leader. Both speeches made use of ethos, logos, and pathos, with varying emphasis

on each depending on the message he was trying to convey. In terms of ethos, Trudeau used his personal story, background, and experience to establish credibility with the Canadian people. He also used emotional appeal to connect with the audience and emphasize his commitment to inclusivity and diversity. Finally, he presented logical arguments to convince the audience of his plans for the future of Canada. By using a combination of these persuasive techniques, Trudeau effectively conveyed his message and won the trust of the Canadian people.

In conclusion, Trudeau's speech on Canadian unity effectively used rhetorical strategies to persuade and convince his audience. His use of Ethos, Pathos, and Logos contributed to his message's success and resonance with the public. This analysis can serve as an example of effective communication for public figures, highlighting the importance of credibility, emotional appeal, and logical reasoning in persuasive speeches. Within the realm of rhetorical analysis, numerous discussions and debates revolve around the spectrum, role, and significance of context.

Furthermore, these findings have broader applications, extending to educational settings where language, culture, and society are pivotal in crafting speeches intended to captivate audiences. Additionally, psychologists and business professionals can leverage the insights gained from this study to persuasively engage with their clients in their professional endeavors or training programs. Future research is encouraged to yield more robust results and provide additional examples of how language, culture, and society, spectrum, role, and relevance of context (Bird, 2011) manifest in various genres of rhetoric delivered by diverse and accomplished individuals.

Acknowledgement

The authors would like to express their profound gratitude to their dedicated research assistant, Daranee Phuthan, who played a pivotal role in initiating this project.

References

Aristotle. (1954). *Aristotle's Rhetoric and Poetics*. New York: The Modem Library.

_____. (2015). *Rhetoric* (W.R. Roberts, Trans.). London, UK: Aeterna press.

Beard, A. (2000). *The Language of Politics*. New York: Routledge.

Bird, C. C. (2011). *The Discourse of American Tragedy: An Analysis of President Clinton's Rhetoric as it functions to construct reality, shape community, and display residential eloquence. (MA thesis)*. Central Michigan University, Mount Pleasant, Michigan, United States. Retrieved from <https://shorturl.at/erW59>

Chikhouni, C.B. (2019). *David Cameron Bloomberg Speech*. Master's Degree thesis. Abderrahmane Mira University, Béjaïa, Algeria.

Christof, R. (2010). *Aristotle's Rhetoric, the Stanford Encyclopedia of Philosophy*. Retrieved from <https://plato.stanford.edu/entries/aristotle-rhetoric/>.

Duffy, W. (2023, April). Trump's Thumbs: Pollice Verso and the Spectacle of Ambiguity. *Rhetoric Society Quarterly*, 53(4), 405-418.

Griffin, E. (2012). *A First Look at Communication Theory* (8th ed.). New York: McGraw-Hill.

Iqbal, N. (2013). *The Rhetoric of Obama: An Analysis of Rhetoric and Genre Characteristics of President Barack Obama's 2013 Inaugural Address*. Master's Degree thesis. University of Gothenburg, Gothenburg, Sweden.

Justice, J. (2022). Andrew Jackson: A Rhetorical Portrayal of Presidential Leadership by Amos Kiewe (review). *Rhetoric & Public Affairs*, 25(1), 148-151.

Kennedy, G., A. (2007). *On Rhetoric: A Theory of Civic Discourse*. Oxford, New York: Oxford University Press.

Kouzouloglou, E.D. (2015). *Power and Persuasion: Critical Discourse Analysis in 1997 Tony Blair's Victory Speech*. University of Nottingham.

Murthy, M., L., & Ghosal, M. (2014, October-December). A Study on Aristotle's Rhetoric. *Research Journal of English Language and Literature*, 2(4), 249-255.

Shabrina, I.Z. (2016). *Persuasive Strategies Used in Hillary Clinton's Political Campaign Speech*. (Dissertation). State Islamic University. Retrieved from <http://etheses.uin-malang.ac.id/4016/1/12320012.pdf>.

Silden, M.L. (2017). *Climate Change in Political Speeches. A Thesis Presented to The Department of Literature, Area Studies and European Language*. University of Oslo, Oslo, Norway.

Sornig, K. (1989). Some Remarks on Linguistics Strategies of Persuasion. In **Language, Power and Ideology: Studies in Political Discourse**. (pp. 92–113).

Stobbs, J. G. (2012). **Critical Discourse Analysis of Barack Obama's First Inaugural Speech**. Retrieved from http://www.researchgate.net/publication/234058394_Critical_Discourse_Analysis_of_Barack_Obama%27s_First_Inaugural_Speech.

Widyawardani, Y.I. (2016). **Persuasive Techniques in Donald Trump's Presidential Candidacy Announcement Speech**. (Bachelor's thesis). Sanata Dharma Univrsity, Yogyakarta, Indonesia.

A Study on the Interpretation Model of Plant Nouns Based on Generative Lexicon Theory

Yun Huang

Doctoral Candidate, College of Chinese Studies, Huachiew Chalermprakiet University

First Author: 114530661@qq.com

Li Shichun

Professor, College of Chinese Studies, Huachiew Chalermprakiet University

Corresponding Author: 546224432@qq.com

Received: May 2, 2023 Revised: June 6, 2023 Accepted: June 9, 2023

Abstract

This article takes plant nouns as the research object and establishes five physical roles for plant nouns: form, composition, function, behavior, and implementation. By comparing the similarities and differences in the interpretations of medium-sized Chinese-English dictionaries, it is found that the present Chinese (7th edition) has the problem of unbalanced and inaccurate number of qualia roles and inconsistent order in the use of descriptive words to describe the basic category of the original meaning of plant nouns. In the case of "peach", "plum", "pear", "persimmon", "apricot", "grass", "flower", "tree", "laurel", "lotus" and "hemp", the basic meanings of common plant words are used as cases to explore the interpretation patterns of plant words in the dictionary and to propose the improvement and optimization of the interpretation. By establishing the interpretation patterns of plant words, it is clear that the introduction of generative lexicon theory can improve the accuracy, systematization and scientificity of the interpretation of botanical word dictionaries.

Keywords: Generative Lexicon Theory, Qualia Role, Plant Words, Paraphrase Patterns

基于生成词库理论的植物类名词释义模式研究*

黄 韵

博士研究生 华侨崇圣大学 中国学学院

邮箱: 114530661@qq.com

李仕春

教 授 华侨崇圣大学 中国学学院

邮箱: 546224432@qq.com

文章收到日期: 2023年5月2日 修订日期: 2023年6月6日 发表回复: 2023年6月9日

摘要

本文以植物类名词为研究对象，为其设立形式、构成、功用、行为、施成五种物性角色。通过对比中型汉英语文词典释义的异同，发现《现代汉语词典》（第7版）在运用描述性话语描写植物类名词基本范畴词本义方面存在物性角色数量不平衡不准确、排列顺序不统一的问题。以“桃”、“李”、“梨”、“柿”、“杏”、“草”、“花”、“树”、“桂”、“荷”、“麻”等常见植物词的基本义项为个案，探索植物词在词典中的释义模式，并提出释义改进优化方案。通过建立植物词的释义模式，明确了引入生成词库理论可以提高植物词词典释义的准确性、系统性和科学性。

关键词: 生成词库理论, 物性角色, 植物词, 释义模式

* 备注: 本文为黄韵博士毕业论文《以词典用户为中心的现代汉语植物类词释义个案研究》的一部分。

引言

作为传统语文学时期的词典古国、词典强国，中国如今面临着一个以“欧洲中心”为特点的国际词典学界。英美词典编纂有着深厚的传统，中国要重新迈进词典强国行列，加强对外汉语教学中汉语词典的研究工作势必成为重要环节。黄建华 (Huang, 2006, p.2) 指出“把中国的词典发展史置于世界词典演变史的大框架之中阐述，中国词典的学术高度和民族特色也就愈发得到彰显”。

语言是人类认识世界、表达世界的一种途径与过程。随着时代的变迁，语言也有了相应的发展，辞典的释义也需要不断地更新，寻找释义改进的方向也成为了诸多学者努力的目标。《现代汉语词典》（以下简称《现汉》）是中国第一部规范性现代汉语词典，它的权威性与科学性，早已得到业内学者们的广泛认同。

《现汉》第1版于1978年面世以来，经过历代编纂者们的不懈努力，1980年第2版、1996年第3版、2002年第4版、2005年第5版、2012年第6版、2016年第7版相继发行。当它的版本不断推陈出新的同时，许多学者对此都有不同的视角的研究与论述，而释义正是这些研究的焦点和热点问题。

词典的研究重心应该侧重于释义。李仕春 (Li, 2013, p.62) 指出，英语内向型词典以《牛津简明英语词典》(Concise Oxford English Dictionary, 《牛简》)、《韦氏大学词典》(Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 《韦大》)、《柯林斯英语词典》(Collins English Dictionary, 《柯林斯》) 为代表，其释义特征为：巨细无遗地收集多义词义项；排列义项遵循历时原则；释义精细度高，相似度低。汉语内向型词典的代表有3部：《现代汉语词典》（《现汉》）、《现代汉语规范词典》（《现规》）、《现代汉语学习词典》（《现学》）。其释义特征为：释义用语偏向“以词释词”；配例丰富，且以短语为主；释义精细度低，相似度高。作为对外词典的重要使用对象之一，蔡永强 (Cai, 2018, p.65) 对外国留学生使用外向型词典的调查显示，“学习者最常用的项目是查词义”。

植物在人类的生产和生活中扮演着重要的角色，它们不仅是人类最基本的认知对象，更是人类获取生产资料的重要来源。植物词作为一种特殊的语言符号形式，是人类对其相关认知成果的符号化表达，用以记录植物的形态、结构和特征等信息。植物词作为汉语基本词汇，在长期的社会发展中，人们赋予了植物词丰富的文化内涵，自然就引起了古今中外学者对其释义进行多层次多角度的全方位研究。在分类词中，植物类名词不但是名词的重要组成部分，也是历代辞书收录的对象，有着相对丰富的记录。植物词在中国的传统文化中一直占有重要地位，传统文化的代表作之一《诗经》就收录了八十多种草本植物类名物词，而被誉为第一部百科式词典的《尔雅》在《释草》和《释木》两篇关联古人日常生活的篇章中也记载了非常多的植物类名物词。

在《现代汉语词典》(2016年第7版，中国社会科学院语言研究所词典编辑室出版)植物词的收词和释义的研究中，萧世民、萧红艳 (Xiao, Xiao, 2010, p.47) 指出《说文解字·艸部》的植物词说解“有尚待商榷之处，”并对说解正确的词语进行补释。王建莉 (Wang, 2014, pp. 33-36) 指出《词源》植物词存在释义不准确、义项漏收等疏误，并列举八则以供参考。谭宏姣雷公营 (Tan, & Lei, 2020, pp.41-49) 的研究指出《现汉》对植物类名词近年来甚少更新，释义的准确性、释义表

述方式以及词条的分合方面还有待改善。由此可见学界普遍倾向于考据古代辞书中汉语植物词的疏注，但是对现代汉语植物词释义用语和释义模式的相对较少。

乔姆斯基 (Noam Chomsky, 1957, p.19) 《句法结构》 (Syntactic Structures) 提出语言的生成性理论后，受到了学界普遍重视。新兴的词汇语义学理论成为了生成主义词典的编纂强大的理论依据。Pustejovsky, J. (1995, p.21) 提出生成词库理论，其核心思想是：“词义是相对稳定的，但在上下文中，词能通过一些语义生成机制获得延伸意义，能通过词项的词汇特征和语义生成机制来解释词的创新性用法。”

物性结构（物性角色）是生成词库理论的核心内容，也为生成主义词典的编纂提供了新的理论支撑。对于生成词库理论及其核心内容物性角色的理论意义，李强和袁毓林 (Li, Yuan, 2019, p.263) 认为，“名词的概念意义体现人们对事物的认知水平。它既表征我们对于事物的命名能力，也反映我们对于事物的分类认知；因此对于名词概念语义的精确分析和恰当解读具有重要的价值”。而宋作艳 (Song, 2016, p.1) 则认为生成词库论是“当代语义学中最精细的形式化分析范式”，李强和袁毓林 (Li, Yuan, 2019, p.292) 进一步指出物性结构理论能够为名词的“概念知识和词义提供接口，从而“精细地描写和刻画名词所具备的语义知识和属性”，使汉语词典中的植物词义项描写更加精细化。

通过结合苏新春《现代汉语分类词典》 (Su, 2013, 商务印书馆出版) 选出若干个可能对留学生理解其文化意义有困难的植物名词作为个案，研究其在汉语教学常用词典中的义项分布情况的共性。因此，本文主要从生成词库的角度研究现代汉语植物词的释义模式，进一步从用户需求和使用的视角进行释义改进，以高频常用植物名词作为个案，运用生成词库理论的物性结构理论探索对现代汉语植物词义项进行形式化、系统化分析，研究其在常用词典中释义模式的共性，文章借鉴其理论内核——物性角色，将之改造为面向词典用户的理论模型，建立融认知、语法、语义为一体的句法—语义理论，将其运用于词典中的植物类名词义项划分和义项描写中，并使用物性角色对其进行释义改进，为编纂词典服务，从而弥补现阶段理论的不足，以期为汉语词典修订提供思路。

研究目的

- 厘清常用词典在运用描述性话语描写植物类名词基本范畴词本义方面存在的问题。
- 从目标汉语中植物词的基本义出发，在《牛高》、《朗高》、《柯高》等句子释义词典中查找相应词语，如果衍生义和英语词典相差太大，不能从相应词语中查找到这个义项时，则依据衍生义重新查找这个义项的相应词语。最后，根据不同词典释义用语及义项划分上的区别，确定所选词的物性角色。
- 通过梳理前人的研究成果，明确生成词库理论的基本内涵，确立生成词库理论在植物类名词义项描写中的作用，并以个案形式对植物词的释义内容和释义模式提出优化建议。

研究综述

一、汉语词典释义研究

国内早期对《现汉》释义进行讨论的主要代表有周钟灵、张志毅、刘庆隆等。周钟灵 (Zhou, 1980, p.6) 《略论〈现代汉语词典〉的释义》在对《现汉》的释义方式进行褒扬的同时，也对其存在的不足之处进行了分析，主要涉及词典对词素义和词义的混淆以及词义释义两个问题。其后，张志毅 (Zhang, 1981, pp.79-85) 在《〈现代汉语词典〉释义的语文性》又从词的词汇意义、语法意义和修辞意义三个方面对《现汉》释义的语文性进行了分析。主张对词汇意义的解释不但应包含对自身含义的解释，还应包含对词的意义环境的描写。胡明扬 (Hu, 1982, p.26) 《词典学概论》对释义方式进行了分类；认为词典可以根据所收词目的单位，涉及的语言种类、词条的性质、词典的规模、词典的排列方式等进行分类。与此同时，刘庆隆 (Liu, 1982, p.11) 也在《谈谈〈现代汉语词典〉的注释形式》一文中归纳出《现汉》的四种注释方式，分别是互训注释形式、拆字注释形式、定义或说明形式注释和括注形式。而在分析的同时，作者也就注释中存在的问题进行了讨论。

显然，以上四位学者研究的共同之处在于，其对释义中的问题虽略有涉及，但仍以对释义方式和特点进行描述式的归纳为主。这也正是早期《现汉》释义研究的主要特点。

随着《现汉》的更新换代，关于释义的研究成果更加丰硕，研究角度也更加全面。苏宝荣 (Su, 2000, p.180) 在《词义研究与辞书释义》对语文辞书释义的原则和方法等进行了解构，认为词典的有效释义模式是将汉语词义构成成分分析和语文辞书释义结合起来。李尔钢 (Li, 2006, p.192) 在《词义与辞典释义》中，就释义方式、释义元语言、虚词解释、多义词解释专科词条解释以及作了细致的阐述。冯海霞，张志毅 (Feng, Zhang, 2006, pp. 73-79) 肯定了《现汉》释义的系统性，认为同场同模式的释义方式可以消除循环释义或者重复释义现象，使元语言简单化；并提出了少数几种义场释义模式仍需统一的观点。章宜华和黄建华 (Zhang, Huang, 2018, p.34) 认为，目前词典释义发展趋势为：传统同义对释逐渐淡出词典，逐渐趋向以自然句子释义为主，旨在以最简洁，最少语言符号来表达最多的词目信息。王恩旭 (Wang, 2019, pp. 1-10) 指出辞书释义经历了“随文释义、同义词释义、属+种差释义”等阶段，如今正在向句子释义和模板释义转变，如《柯林斯 COBUILD 英语词典》就是句子释义的典范。谭景春 (Tan, 2015, p.2) 进一步提出“同类条目释义行文要一致”的观点。

所以本文遵循张志毅 (Zhang, 2015, p.401) 先生提出的“同场同模式”“同类同模式”原则在具体分析植物词涉及物性角色之后，设计一种适合植物类名词的释义模式，以容纳其他同类词。

二、《现代汉语词典》中植物词的收词与释义

作为一部以规范性、科学性和实用性为主要特点的一部语文词典，《现代汉语词典》对于植物类名物词的收录近年来也不断更新，下表展示了《现汉》在几

个不同版本中植物词的收词数目变化。从第一版到第七版，总体来说收词量是非常丰富的。

	第一版	第三版	第五版	第七版
植物词数量	1739	1277	1457	1510
收词总量	56000	60000	65000	69000
植物词占比	3.11%	2.13%	2.24%	2.18%

现阶段的植物类名词释义的研究多为小刊物发表或见于硕博毕业论文，且多集中于对古籍、内向词典以及教学教材的研究。谭宏姣、雷会营 (Tan, Lei, 2000, p.26) 在对《现代汉语词典》植物词的收词和释义研究中，指出第七版《现代汉语词典》对植物类名词释义的准确性，释义表述方式以及词条的分合方面存在一些问题。冯海霞，赵越 (Feng, Zhao, 2010, p.8) 的文章只涉及了义项排列方式优化问题，没有对特定词目漏收义项及释义用语问题进行探讨。

梁超妮 (Liang, 2016)、辛慧敏 (Xin, 2016)、徐婧 (Xu, 2015)、周鹏羚 (Zhou, 2016) 几位硕士生运用语料库结合同场同模式理论，对《现代汉语词典》(第 6 版)中现代汉语植物义场中一些植物词的释义提出疑义并给出了新的义项，并重新对代表词的义项分布进行描述，最后给出对外汉语教学策略。这几篇硕士论文主要集中于对外汉语教学范畴，所选取的代表词缺乏词汇学和词典学理论支撑的深入研究，且植物词的教学范例也过于浅显。

三、生成词库理论的本体研究和应用研究

张秀松 (Zhang, 2008, pp. 52-55) 《从生成词库论看汉语词的逻辑多义性》从生成词库的角度解释了汉语逻辑多义的问题；张秀松, 张爱玲 (Zhang, Zhang, 2009, pp. 267-271) 在《生成词库论简介》一书中对 Pustejovsky, 生成词库理论的研究目标、基本命题、理论框架和它的语义运作机制进行了阐述，对该理论的主要含义进行了系统地介绍。总体而言，就生成词库论而言，学界的本体研究较少，多数学者将该理论引入自己的母语中，从不同语言层面进行考察。

在受到一系列国际语言研究者关注的同时，生成词库论也进入了汉语研究的领域。运用生成词库理论对汉语本体进行研究是目前关注度最大、研究成果最多的一块领域，该课题主要涉及了词语构造方式、语义组合与强迫以及句法格式语义还原等内容。

袁毓林 (Yuan, 2008, pp. 3-15) 等学者较早主张将生成词库论应用到汉语语义资源建设，确定了如何描写汉语名词、动词、形容词等实词的语义结构和他们之间的关系，以生成词库论与论元结构理论为指导，基于对名词、动词与形容词相关语义结构的描写，揭示词与词之间搭配链接与选择限制的语言计算方法。受到四个层面语义划分的启发，袁毓林 (Yuan, 2014, pp. 31-48) 在《汉语名物词性结构的描写体系和运用案例》中增补了“单位、评价、行为、处置、材料、定位”的六个物性角色。

宋作艳 (Song, 2015, pp. 27-33) 《生成词库理论与汉语事件强迫现象》第一次系统地考察了汉语中的事件强迫现象，探讨了汉语和英语在事件强迫上的差异及其

原因。李强 (Li, 2016, pp. 43-54) 《生成词库理论研究述评》将关于生成词库论的多层面研究归纳为语义组合与生成、词义构成与分解、认知隐喻与转喻、资源构建与处理四个方面, 提出未来的三个研究方向: 解释语言变异现象, 推动自然语言处理, 建立汉语名词语义知识库。宋作艳 (Song, 2018, pp. 295-310) 在《生成词库理论与汉语研究》中汇编了国内外出版物中关于生成词库论在汉语研究中应用的代表性文章, 展示生成词库论汉语研究的已有成果和最新发展。王恩旭 (Wang, 2019, pp. 68-74) 《生成词库论的语义组合体系》介绍了生成词库论的基本思想及其分解机制, 证实生成词库论在语义生成方面具有很强的解释力, 也指出生词库论在物性结构判定及物性信息继承存在的问题。李强和袁毓林 (Li, Yuan, 2020, pp. 263-295) 在《语义解释的生成词库理论及其运用》中, 对生成词库理论产生的背景和理论基础进行了说明, 还介绍了汉语使用中产生词库的理论主张, 以及词库论和词典编纂的产生、计算机语义识别相结合的方法, 同时系统地阐释了关于生成词库论的缘起、主张和应用三方面。

国外对生成词库理论应用研究多关注于计算机语言学层面, 而国内相关研究则为文本语义的计算机自动处理做准备。国内已经形成以生成词库论的核心理论物性结构为主的汉语名词语义描写体系, 且偶涉汉语词典释义的研究; 但以形名复合词、名名复合词与动名复合词个案研究居多。但目前, 尚未有利用物性结构理论对汉语单音多义词进行系统描写与分析的研究。

总之, 生成词库理论所倡导的一种形式化、可操作的语义描写手段为语言的可计算体统了可能性。由此可以看出, 生成词库理论目前已经成为词义研究的一种重要学说。其中物性角色以名词语义为主线, 为名词的计算机处理和词典释义提供了丰富、科学的手段。生成词库理论的提出使名词意义表征不断丰富, 极大地促进了名词语义研究, 并直接促成由动词视角向名词视角过渡。四个物性角色已经成为语言与非语言沟通的桥梁, 它展现了名词所指对象所涉及到的全部百科知识, 大大丰富了名词语义内涵, 与以往名词语义描写相比, 其广度与深度均有所突破, 对名词语义的深入描述具有重要的指导意义。物性角色中的功用角色对于词义具有极大的影响, 认为传统辞书编纂与研究更注重词典编纂本体, 注重词典内部微观设计, 如收词立目、释义精准性、释义模式科学性、例句原则性等。而在融媒时代, 局限于传统词典本体研究已明显不能适应融媒词典需求。尽管这方面的研究还不够丰富, 也不够成熟, 但是, 我们却可以借鉴前人的研究成果, 用物性角色描述植物词义项、确立植物词释义的统一模式, 增强植物词条释义准确和完整。

研究方法

一、对比法。以汉英词典进行对比, 不同词典对同一词的释义不尽相同。通过对不同词典的释义, 观察不同词典释义所涉及的物性角色, 可以为我们的词典释义提供一定参考。

二、描写与解释的方法。以个案研究和系统研究相结合的形式着重探讨现代汉语中植物常用词的释义模式, 既要描写清楚现代汉语中每个植物常用词义项情况又要解释清楚每个植物常用词每个义项的成因, 在此基础上, 再概括出植物词的释义模式。

研究范围及研究对象

本文主要从生成词库理论的视角，综合比较《现代汉语频率词典》中各植物词使用频率，以及所选词在《现代汉语词典》中已有义项情况，抽选使用频率大于 100 的单音多义植物词进行研究。以《现代汉语词典》中“桃”、“李”、“梨”、“柿”、“杏”、“草”、“花”、“树”、“桂”、“荷”、“麻”等常见植物词的基本义项为对象，研究其在汉语教学常用词典中的释义模式，并进一步从用户视角进行释义改进。

亨利·贝戎 (Henri Bejoint, 2016, p.23) 将 20 世纪的英语词典分为英国的学者型词典、美国的实用型词典和学习型词典。英国的学者型词典以《牛津英语词典》及其简编本、简明本，以及其他派生出来的族亲为代表；美国的实用型词典以韦氏系列词典为代表；世界上著名的英语学习词典则是以牛津、朗文、柯林斯、剑桥、麦克米伦五大家为典型。英、美两国的词典编纂实例丰富，类型众多。由于英语学习词典在世界上有着无可厚非领跑地位，国内词典的比较研究也主要侧重于主流英语单语学习词典的比较分析，而很少有针对其它语言的字典进行对比和分析。因此，本文对国内外学习型词典的对比研究主要集中在《现代汉语词典》、《牛津高阶英语学习词典》、《朗文当代英语辞典》、《柯林斯英语词典》以及《麦克米伦高阶英语词典》、《韦氏高阶英语学习词典》等词典为主。

研究结果

语文词典与百科词典编撰目的和面向对象的不同造成了两种类型辞书之间在功能、结构以及释义方面都存在较大差异，从而使人们难以区分出二者各自代表的不同性质。语文词典所关注的焦点在于“词”，百科词典则聚焦“知识性”问题而忽略了对词语的加工。语文词典和百科全书有很多相通之处，也都有其各自不同的特点。所谓“释名”和“释物”，是二者实质上的分水岭。因为前者主要是为了解决特定领域里的问题，后者则更多地是为满足大众读者的期待视野和阅读体验，即实用意义。

词典学家认为，先有语文词典，后有百科词典。越是大型的语文词典，百科性质的成分越是加重，比如《辞海》、《汉英大词典》等。除词语释义和例证等处理方法之外，百科词条和词典结构系统的关联度、语义-语体信息与词源信息的结合、甚至是文化信息或超语言信息等，都是目前我国积极型外汉辞典编纂工作的薄弱环节。在一定意义上说，信息的补充其实就是对释义的扩展、丰富与完善。要准确地掌握词语内涵，就必须在词典释义中系统地补充信息。

站在词典用户需求的角度，语文词典与百科词典并非两个完全对立的概念。语文词典和百科全书都有自己特定的用户群体和使用范围，二者既存在着共性也存在差异。就现实的需求而言，语文词典向百科词典倾斜，比百科词典向语文词典倾斜的趋势更为明显。特别是中等水平用户使用时，这种情况就更加突出。因为随着使用者对汉语知识和文化积累的要求越来越高，语文词典所提供的信息往往不足以满足其使用的需求。因此，语文词典尤其是积极型的语文词典，运用生成词库理论和兼顾百科成分就显得尤为重要。

一、生成词库理论的基本内涵

生成词库理论构建了四个层次的语义描写体系：词汇类型结构、论元结构、事件结构及物性结构。其中，物性结构是生成词库论的核心内容，该理论以名词为中心，被描写的对象所包含的哪些构成成分、它是如何形成的，又具有哪些用途与作用等等。

借鉴生成词库理论为名词设定的形式、构成、施成、功用四种物性角色，袁毓林 (Yuan, 2014, p.42) 对汉语名词的物性结构做了改动，将汉语名词的物性角色扩展为十种：形式、构成、功用、施成、单位、评价、行为、处置、材料、定位，主要用于分析现代汉语名词的语义知识体系并将其运用于计算机语义自动分析。在已有研究的基础上，本文为植物类名词设立以下五种物性角色，借以分析其释义模式：

表 1 植物类名词物性角色

物性角色	内涵
形式角色	包含植物的大小、维度、色彩等，以及植物词的分类属性、语义类型和本体层级特征。
构成角色	包括植物词的材料、分量、组成部分与成分等。
功用角色	描写植物词的用途和功能（以人的需要为核心）。
行为角色	名词所指事物惯常性的动作、行为活动，包括与人相关的行为。
施成角色	名词所指事物是怎样形成的，如创造、因果等（本文主要指植物的生长方式及产地等）。

以上物性角色基本能够清楚、完备、准确地描写植物词所指植物的方方面面，在实际释义中通过有效取舍，即可科学地实现植物词释义准确性和简适性的平衡，并达到词典释义系统性的要求。

二、植物类名词基本范畴词本义方面存在的问题。

1. 物性角色数量不平衡、义项描写不准确

张志毅 (Zhang, 1999, p.310) 先生指出：“现代语文性辞书应向百科性靠拢，增加科学因子，显出一定的兼容性，已成为一种趋势。”但是，部分语文词典既想保证语文性又想兼顾百科性的时候，会存在两种占比不统一、平衡性不够的问题，出现释义内容长短不一、释义风格前后迥异、释义成分杂糅赘余、释义难易程度不均的情况，造成词典释义在风格、体例和模式上缺乏一致性和系统性。

通过结合物性结构理论对植物词释义进行研究后发现，植物词的形式角色描写排序一般有“茎+叶+花+种”（常见于经济作物）、“叶+茎+花+种”（常见于草本类植物）或“分类属性+茎+叶+花+果”（常见于木本类植物）。由表 2 对比可见，相较于植物词“桃”，《现汉》对“李”、“梨”、“杏”的释义稍显简单，每个词涉及到的物性角色的数量，是不一致的。如“梨”释义中的物性角色数量过少，释义里描写的形式角色“X 树，落叶乔木或灌木，叶卵形，花一般白色”并没有把“梨”与许多其他果树明显地区分开来，导致缺乏释义的准确性。

表 2 桃、李、梨、杏在《现汉》中的释义对比

植物词	《现汉》中的释义
桃	桃树，落叶小乔木，小枝光滑，叶子长圆披针形，花单生，粉红色。果实略呈球形，表面多有短绒毛，味甜，是常见水果。核仁可入药。
李	李子树，落叶灌木或小乔木，叶子倒卵形，花白色，果实球形，黄色或紫红色，是常见水果
梨	梨树，落叶乔木或灌木，叶卵形，花一般白色。果实是常见的水果。品种很多。
杏	杏树，落叶乔木，叶子宽卵形，花白色或粉红色，果实近球形，成熟时一般黄红色，味酸甜。

通过介入生成词库理论，我们可以对这种情况出现的原因进行分析，再做相应的优化和调整。从物性角度来看，《现汉》仅描写了“李”、“梨”、“杏”的“分类属性”、“乔木”、“叶卵形”的三个形式角色和构成角色“粉红色”、“花白色”、“黄色或紫红色”、“淡红色”等。虽然植物词属于自然类名词，但以上四种植物都常作为能产生经济价值的果树类植物被赋予特定的用途和功能。

“桃”、“李”、“梨”、“杏”等果树类植物词已经被附加了功用义，功用角色已经成为了这些词词典释义的重要物性角色。因此，保持物性角色数量的一致性，对于植物基本词义的界定，是很有必要的。

2. 物性角色排列顺序不统一

学习词典的义项排列多数是按照频率来编排的（如《朗文现代英语词典》），另外还需要考虑词性和认知两个顺序。经常使用的词性排在前面，词性一致的义项归并成大义项，然后以 1、2、3 等来标注小义项。冯海霞，赵越 (Feng, Zhao, 2010, p.8) 认为，对植物词的解释可划分为两种类型：仅有“植株”一个义项和存在“植物部分”与“植株”两个义项。通过与汉英语文词典比较，优化了后一种“部分和整体”的义项排列与释义模式，指出当植物整体和植物部分同名时，《现汉》遵循的是“整体”义项在前，“部分”义项在后的原则。通过对具体植物释义的分析，我们发现大部分植物义项的排序都遵循这个原则。

如木本类植物词语，《现汉》中较为常见的分项释义模式为：“树”→“果”，即先描述植物关于“整体”的义项，再表达植物代表“部分”的义项。在讲树的时候，并不常说“桃子、李子、柿子”之类，而常说“桃树、李子树、柿子树”等；讲水果的时候，又常常说“桃子、李子、柿子”之类。因此，“桃树”和“桃”等应单独立目、单独解释。

《牛津》、《朗高》、《韦高》、《柯林斯》作为当代最具影响力的几本英语语文词典之一，他们都将植物的一部分，即果实，多采用“果”→“树”的分项释义模式。在广大人类认知世界中，首先认识到“果”，后才识得“树”，甚至最终也无缘见到结这种“果”的“树”。故以“果”“树”分项释义模式，才比较符合人类认知顺序。

表3 桃、李、柿在《现汉》中的释义对比

植物词	《现汉》中的释义
桃	① 桃树，落叶小乔木，小枝光滑，叶子长圆披针形，花单生，粉红色。果实略呈球形，表面多有短绒毛，味甜，是常见水果。核仁可入药。 ② 这种植物的果实。③ 形状像桃儿的东西。④ 指核桃。⑤ 姓。
李	① 李子树，落叶灌木或小乔木，叶子倒卵形，花白色，果实球形，黄色或紫红色，是常见水果。② 这种植物的果实。③ 姓。
柿	① 柿树，落叶乔木，品种很多，叶子椭圆形或倒卵形，花黄白色。结浆果，扁圆形或圆锥形，橙黄色或红色，可以吃。② 这种植物的果实。

英语语文词典义项按生活中义位使用频率作为语言排列标准，词典编纂者把常用语义作为第一重点，对普通语义和学科义位之间的意义进行语式释义，其区别特征最小。对比汉英词典中“桃”的释义，我们可以发现，汉语语文词典注重“植物整体”((即我们通常所说的“树”)), 而英语语文词典则把“植物部分”(也就是我们常说的“果、果实”)置于更为突出的地位。

表4 桃在英语词典中的释义对比

《牛津》	A Round Fruit with Soft Red and Yellow Skin, Yellow Flesh and A Large Rough Seed Inside. 一种圆形的果实，有柔软的红色和黄色的皮，黄色的果肉，里面有一个粗糙的大种子。
《朗高》	A Round Juicy Fruit That Has A Soft Yellow or Red Skin and A Large, Hard Seed in The Centre, or The Tree That This Fruit Grows on. 一种圆形多汁的果实，有柔软的黄色或红色的皮，中间有一颗大的坚硬的种子，或果实生长的树。
《韦高》	A Round, Sweet Fruit That Has White or Yellow Soft or Pink Skin, and A Large, Hard Seed at The Center A Ripe, Juicy Peach. 一种圆形的甜果实，有白色或黄色柔软或粉红色的皮，中间有一种大的硬种子，成熟多汁的桃。

三、生成词库理论在植物词释义中的作用和运用

(一) 生成词库理论可以提高释义的准确性

生成词库理论充分回答了名词所指事物是什么、由什么构成、怎么产生、有何用途的问题，它反映了人们对植物类词的全部认知，从而将名词所涉及的百科知识形式化。我们可以以此为指导，用描述性话语描写名词性义项。使植物类词物性角色在词典中的呈现使词典释义以句子的形式出现，释义既全面又准确。

1. “桂”在《现汉》中的释义为：名 月桂树：～ 冠。例句：

① 庭院里的绿色植物高低有致，月桂树的枝叶同柠檬树的花朵飘出阵阵沁人心脾的馨香。（《当代\文学\大陆作家\刘心武短篇》）

② 施罗德还宣布，要与德国总统约翰内斯一道，向所有在盐湖城冬奥会以及残疾人冬奥会上获得奖牌的运动员授予银质月桂叶奖章。（《1998 年人民日报》）

《现汉》的释义描写中仅涉及到形式角色“树”，而对比英汉词典中的释义我们发现，英语词典着重描写了“桂/laurel”的形式角色和构成角色。如《牛津》、《韦氏》、《朗文》《柯林斯》分别描写了“Laurel”的形式角色：“A Bush or Tree”、“An Evergreen Tree or Bush”、“A Small Tree”和“A Small Evergreen Tree”，这与《现汉》是一致的，都强调了“桂”的形式角色“树”或“灌木”。其次，英语词典的释义还抓住了“Laurel”另外的形式角色：“Dark, Smooth, Shiny Leaves That Remain on The Bush and Stay Green Through The Year”、“Shiny Pointed Leaves”、“Smooth Shiny Dark Green Leaves That Do Not Fall in Winter”和“A Small Evergreen Tree with Shiny Leaves”。此外，《柯林斯》词典还提及到了月桂树的功用角色：“The Leaves are Sometimes Used to Make Decorations Such as Wreaths”。

语料为辞书的释义提供了参考，而词典应通过语料中的语境适当增加百科性释义，以满足人民大众日常语言生活的需要。综合以上原因并参考英语词典，本文在“月桂树”这一义项描写中增补构成角色和功用角色，并将义项排列为“形式角色+构成角色+功用角色”。因此，建议“桂”的这一义项重新描写为：名 月桂树，常绿乔木（灌木），叶片呈椭圆形有细锯齿，花朵茂密且香味浓郁。常用于园林绿化、庭院观赏。

2. “草”在《现汉》中的释义为：名 高等植物中栽培植物以外的草本植物的统称：野～ | 青～ | 割～。由它组成的复字词有：青草、草坪、草丛。例句：

① 乡亲们轻声地回答了我/一队大车悄然无声地驶去/只见那疯长着的野草/在教堂圆顶上盘踞。（《当代世界文学名著鉴赏词典》）

② 青蛙平时栖息在稻田、池塘、水沟或河流沿岸的草丛中，有时也潜伏在水里，一般在夜晚捕食。（《中国儿童百科全书》）

《现汉》描写该义项仅涉及了“草”的“高等植物”和“草本植物”两个形式角色，且释义较为笼统，对于构成角色和功用角色均未提及。对比英语词典中“Grass”的释义可以看到，英语词典中“草”的义项的排列是先整体后部分。《牛高》中“A Common Wild Plant”涉及形式角色，“With Narrow Green Leaves and Stems”涉及构成角色，“That are Eaten by Cows, Horses, Sheep”涉及功用角色。《柯林斯》中“Grass is A Very Common Plant Consisting of Large Numbers”涉及形式角色，“Thin, Spiky, Green Leaves”涉及构成角色，“Cover The Surface of The Ground”涉及施成角色。所以本文建议借鉴英语词典的释义，按“形式角色+构成角色+功用角色”作为草的物性角色排序。

最后，建议“草”字义项建议调整形式角色释义、增补构成角色和功用角色，描写为：一般指野生绿色草本植物，叶子薄而尖，茎干细长，常用作饲料和燃料。

（二）生成词库理论可以提高释义的系统性

1. 汉英词典义项排列异同的原因。英语词典义项则优先按“果”→“树”即“部分”→“整体”分项释义的原因，是出于如下考虑：在现实生活中，人们在对事物展开认识的时候，常常会将关注的焦点放在事物比较显著的属性上，而事物的属性也是由其功用价值与评价色彩所决定。因此，人们对某些事物的关注和思考也就自然而然地从其功能出发了。通常情况下，人类会去认识和了解一株植物，往往是因为它具有什么样的、并与生活密切相关功能；也就是说人们会优先了解或者只是了解一株植物的某些部位或部分，然后再对它们进行完整的认知。有的“植物部分”的义项使用频率较高；而“植株”的义项使用的频率较低。比如人们认识“板栗”的果实，不一定认识它的植株——板栗树。有的植物花、果、根茎、叶、籽实更贴近人民群众日常生活，植物的词语还被用于喻指其中的某些部分，从而产生多义植物词。所以，对一个词而言，“果”、“枝”、“叶”等义项都可能被放在同等重要位置上。

某些有着共同义位的语言单位之间，存在着自然的、千丝万缕的联系，它们会以一种自然的方式或非自然的方式聚合在一起，构成语义场。词典释义的同场同模式原则认为：在词典释义中，处于同一语义场的若干个词的释义模式应该相同。关于义项排列问题，各词典的标准不一。总体来说，有历史顺序、逻辑顺序和频率顺序等三种方式。《现汉》所代表的汉语语文词典一般都是按照“树”→“果”也就是按“总体”→“部分”的顺序来编排义项。汉语语文词典中植物词条义项如此排序，原因有以下两点：

其一，《现汉》是一部“共时性”语文词典，在编纂初期，植物类词是以普通话专科词汇群被纳入的，因此，对植物词“整体”的释义倾向于知识性的描写。而植物词的“部分”义则是作为语文性释义被描写的。李仕春 (Li, 2001, pp. 1-6) 指出：“语文辞书主要有两个特征：从收词来看，以一般词汇为主，同时还收录一些百科性词汇；从释义来看，语文辞书的释义是以语文性释义为主、百科性释义为辅，也即语文辞书对词的释义以人类的认知经验为参考，适当吸收科学因子”。

其二，认知的差异导致义项排列的不同。王寅 (Wang, 1999) 认为：“汉文化中‘先上后下、先尊后卑’的思维定势可能是汉语‘上下大小，天地高低、老少长幼’表达顺序的主要原因。”人类通常是按空间、时间和逻辑的先后顺序来理解事物的，时间和空间条件的不同导致了人与人之间在认知上产生阶段性差异，如：大或粗——小或细、整体——局部、包含——被包含等等。

给词释义不是释物，而是要给出表意特征、该意项能够进入的语境和该意项的用法。词典所具有的交际性和可读性，使得词典在释义时义项的编排应与其潜在读者认知规律相一致。从认知心理学角度来说，人类对事物的感知就是一个不断地发现新概念的心理过程。人对事物的认识规律，便是由个别向一般发展、从具体走向抽象的。于是，在这种认识基础上产生了“词”的概念；相应地，词义衍生也是由个别向一般转化、从具体走向抽象。

2. “杏”在现汉中的释义为：杏树，落叶乔木，叶子宽卵形，花白色或粉红色，果实近球形，成熟时一般黄红色，味酸甜。由它组成的复字词有：杏树。例句：

① 这三株银杏树的发现，表明千年以前的古人已经掌握了银杏嫁接的“高科技”，这一技术对保存和延续银杏良种资源具有重大意义。《新华社 2004 年 8 月份新闻报道》

② 在 60 年代初的北京，见到的银杏树还不多。到了北京之后，我才在香山见到两棵银杏，高大参天。《1998 年人民日报》

《现汉》的释义包括了“杏”的形式角色：首先，介绍种属“落叶乔木”，再充分描写了叶、花、果的特征“叶子宽卵形，花白色或粉红色，果实近球形，成熟时一般黄红色，味酸甜”。

英语词典着重描写的是“apicot”的果实义和颜色义，对“杏树”的概念则几乎没有提及。如《牛高》中描写的“A Round Fruit”和“Yellow or Orange Skin”，《韦氏》中描写的“A Small Orange-colored Fruit”，《朗文》中描写的“A Small Round Fruit”和“That is Orange or Yellow”，《柯林斯》中描写的“An Apricot is A Small, Soft Round Fruit”和“Yellowish-orange Flesh”。

通过对比汉英词典中的义项描写不难看出，二者的释义都缺乏完整性，对“杏”和“Apricot”构成角色和功用角色并未提及，涉及的物性结构不够全面和丰富。在构成角色方面，汉英词典均未涉及，但按照《中国果树志-杏卷》记载，根据杏的形态特征和经济性状，我国的杏有 1463 个品种。此外，依据查找资料可知，按照杏的主要栽培品种可分为白杏、红杏、金杏、水晶杏；按用途可分为食用杏类、仁用杏类、加工用杏类三类；按其观赏性又可分为垂枝杏和斑叶杏。通过语料库我们发现，在“杏”义项的语料中，约有 11.24% 的语料凸显了构成角色。如：

① 今年，全市郊区可产杏 700 万公斤，以海淀的巴旦杏、门头沟的香白杏、昌平的山黄杏、平谷的红杏等佳品为主，先后将有 30 多个品种陆续上市，供市民品尝。
(《当代\报刊\市场报\市场报 1994 年》)

② 库车产的白杏果肉细嫩，汁多味甜，食之如蜜，用这种白杏晒制的杏干是杏干中的上品。(《当代\报刊\新华社\新华社 2004 年 3 月份新闻报道》)

因此，参考其他植物词义项构成角色的释义模式，我们以最常见的分类来描述“杏”的构成角色：“种类很多，有白杏、红杏、黄杏、金杏等”。

在“杏”的功用角色方面，汉英词典都没有纳入，《中国果树志-杏卷》和相关资料都记载了杏的果实常用于食用，其杏仁可入药，有降气止咳平喘，润肠通便之效。因此，建议义项 1 增加“杏”的功用角色“可以吃，也可以入药”。

最后，建议将“杏”的义项描写为：“杏树，落叶乔木，叶子宽卵形，花一般为白色或粉红色，果实近圆形，成熟时一般黄红色，味酸甜；种类很多，有白杏、红杏、黄杏、金杏等；果实可以吃，也可以入药”。

(三) 生成词库理论可以提高释义的科学性

按照“同场同模式”的原则，植物词词义衍生规律通常表现为由物及人，或者由人及物，具体地说，还有下面三种常见情况：用植物的特性比喻人类的特性，由此产生的义项为形容词性义项；由植物行为喻指人的行为，这样生成的义项是动词性义项；用具有一定属性或行为的植物比喻具有相同属性或行为的人和事、人和物，由此产生的义项是名词性义项。在这些义项中，既有词类意义上的联系，也有语法功能上的差异。

根据这一原则，我们可以依次得出其他植物词的义项分布规律和释义模式为：植物词物性角色主要由“形式角色+构成角色+施成角色+功用角色”构成；其中，形式角色包括“分类属性+叶/枝干+花+果/种”。同时，由于词条所含属性类型的差异，也会对其词义产生影响，从而使释义具有一定的语文化特征。从物性角色的角度来看，释义中涉及的物性角色越多，该释义的百科性就越强。因此，通过控制物性角色的数量，然后可以依据语文化词典与百科性词典对词典释义的不同要求，兼顾语文化与百科性词典，维持相同语义场中词语在词典释义时释义模式一致性和系统性。

1. “花”在《现汉》中的释义为：种子植物的有性繁殖器官，由花瓣、花萼、花托、花蕊组成，有各种颜色，有的很艳丽，有香味：～朵儿。此义项在语料中共 5200 条，约占 52%。由它组成的复字词有：花瓣、花朵、菊花。例句：

- ① 方桑叶、菊花各 5 克，竹叶、白茅根各 30 克，薄荷 3 克。共用沸水浸泡，白糖适量调味，当饮料多量饮用。（《中药药方》）
- ② 广西许多兄弟民族在三月里节日频繁，犹如百花争艳的春季，尤其是“三月三”，最为热闹。（《中国儿童百科全书》）

《现汉》中义项的描写该涉及到了“花”的形式角色“种子植物”、“有性繁殖器官”、“有各种颜色”、“很艳丽，有香味”和构成角色“由花瓣、花萼、花托、花蕊组成”。《牛高》中“Flower”的释义排序为形式角色“The Coloured Part of A Plant”+ 形式角色“From Which The Seed or Fruit Develops”+ “Flowers Usually Grow at The End of A Stem”+ 行为角色“Last Only A Short Time”，物性结构的排序较为符合人们的认知习惯。而《现汉》中该义项把形式角色分开描写，各物性角色按照“形式角色+构成角色+形式角色”的顺序排列，不符合词典释义的系统性原则，建议调整物性角色排序，重新描写为：种子植物的有性繁殖器官，有各种颜色，有的很艳丽，有香味；由花瓣、花萼、花托、花蕊组成。

2. “荷”在《现汉》中的释义为：名 莲。构成的复字词有：荷花、荷叶、荷塘。例句：

- ① 这首诗表达了诗人对荷花高洁品性的喜爱之情。（《中国儿童百科全书》）
- ② 深秋时节，塘中水面是凋残的半枯荷叶，莲蓬已经凋谢了。（《中国儿童百科全书》）

“荷”在《现汉》中的释义存在“以词释词”的问题，而英语词典多用描述性话语解释“Lotus”。因此，建议完善物性结构释义、增加部分百科释义。

形式角色方面，“荷”的形式角色除分类属性以及“花”、“叶”、“种”之外，还有生长环境方面的内容“生长在浅水处”。主要原因是多数草本植物

生长于地面土壤，对于其他草本植物而言，生存环境并非是一个明显的区分度的属性。但对于“荷”这种水生植物而言，生存环境较为特殊，因此，在形式角色释义时，要考虑将其“水生”的特点纳入。

在构成角色方面，通过阅读有关文献及资料发现荷花有观赏与食用之分，还可按花朵的株型、色彩、形态等加以归类。在语料库中凸显构成角色的就有“粉荷”、“白荷”、“碗荷”等。由此可知，构成角色具有足够语料支撑，因此建议对“荷”中的构成角色进行补充“种类很多”。例如：

- ① 正中央是一个宽大的喷水池，被周围假山环抱着。池内艳丽的粉荷，衬着挂满银珠的荷叶，摇曳多姿。（《1995年人民日报\1月份》）
- ② 北海公园的白塔，依旧傲然屹立。海子里的红荷花，白荷花，也照常吐放清香。（《现代\文学\老舍 四世同堂》）

功用角色方面，《国语辞典》则描写了“地下茎称为藕，有节；果实称为莲子，二者皆可供食用”。于是，本文对“荷”的功用角色方面的语料情况做了进一步的统计，发现其具有观赏、食用和药用功能。例如：

- ① 林中听蝉，池畔赏荷，湖上泛舟，寒夜围炉固然是一份雅人深致，即使是在冷漠孤寂，清贫凄楚的境遇时，他也会用置身事外的、欣赏的心情来看待自己的苦乐。（《当代\报刊\读书》）
- ② 荷叶健脾升阳，解毒，散瘀血，也可以烧汤或者熬粥食用，妈妈在夏天做饭时，总喜欢在米饭上盖上几片荷叶，烧出来的饭既清香又祛暑热。（南丘阳 《当代\应用文\健康养生》）

可见“荷”不但可以入药，还可以用做食补，所以本文建议增加“荷”的功用角色。

综上所述，本文建议将“荷”的义项做出如下调整：增补形式角色“莲属多年生草本水生植物，叶大而圆，夏天开红色、粉色或白色花，有香气”。增补构成角色“种类很多，有白荷、粉荷等”。丰富功用角色“可观赏、可食用，亦可入药”。最后“荷”的义项描写为：莲属多年生草本水生植物，叶大而圆，夏天开红色、粉色或白色花，有香气；种类很多，有白荷、粉荷等；可观赏、可食用，亦可入药。

由上可知，将生成词库理论引入到词典编纂和词典释义中，研究植物类名词的语义结构，并建立汉语植物词释义模式，为汉语词典中名词的义项划分和义项描写提供参考，是切实可行的。

此外，在研究过程中，笔者发现植物词引申义的释义方式还涉及到大量的隐喻与转喻。因篇幅有限，本论文仅对植物词基本义的释义模式进行了研究，对植物词引申义的隐喻方式的研究尚存在一些不足之处：第一，植物词在隐喻认知中的作用也可通过多个角度来探讨，例如，可从对翻译、词典编纂等方面产生影响、教学等作了进一步深化与提高；二是对于对外汉语植物词隐喻的有关问题尚缺少一些讨论，这有待于后续研究更全面地实践考察。以后的研究中，我们还可以对配例、义项的排列等进行分析研究。

讨论

文章以植物类名词的释义模式为研究对象，通过借鉴前人的研究成果，对词典释义研究、植物词的收词与释义、生成词库理论的本体研究和应用研究进行梳理，确立了生成词库理论的基本内涵，为植物类名词设立形式、构成、功用、行为、施成五种物性角色。通过对中型汉语语词典释义的异同，发现《现汉》在运用描述性话语描写植物类名词基本范畴词本义方面存在物性角色数量不平衡、义项描写不准确、排列顺序不统一的问题。

针对物性角色数量不平衡、义项描写不准确的问题，可以通过界定名词的物性角色的数量来使植物词的释义更准确；针对释义模式不统一的问题，可以根据植物词的物性角色的分布进行排序，以此实现词典释义的同场同模式，为植物词的词典释义建立统一的释义模板，使释义更科学。因此，本文为现代汉语植物词的释义界定了以下五种物性角色，以建立植物类名词释义模式。

1. 形式角色

形式角色所描述的客体在较大认知区域中与其他客体所不同的性质，包括方位、大小、形状、维度和颜色等。第一，通过对比植物词释义用情况，可以发现汉语词典对于植物词形式作用的训诂模式是较为固定的，以林木类为例：“X 树，灌木/乔木”。第二，通过比较分析，文中涉及的四大类植物词的形式角色排序基本相同，都是按“分类属性+叶/枝干+花+果/种”的逻辑顺序依次进行描写。

2. 构成角色

构成角色即植物词的材料、分量、组成部分与成分等，可根据颜色、形状、作用等不同属性对植物词进行分类。如“木”的构成角色有“金丝木、檀香木、竹木”，“麻”的构成角色有“大麻、亚麻、苎麻”，“桂”的构成角色有“金桂、银桂、丹桂、四季桂”和“花呈黄白色、淡黄色、黄色或桔红色”等。

3. 功用角色

功用角色即名词所指事物的功能和用途。植物类名词的物性结构都包括功用角色，如“草”的功用角色为“常用作饲料和燃料”，“麻”的功用角色为“可供纺织、制药”，如“根”的功用角色为“固定植物体，吸收水分和溶于水中的矿物质，将水与矿物质输导到茎，以及储藏养分”，“花”的功用角色为“供人们观赏和食用”。

4. 行为角色

施成角色是指植物词指代事物形成的原因，发展的过程或者结果。在现代汉语植物类名词中，“萌芽、生长、枯萎、死亡、腐烂”均可认为是物性结构中包含的施成角色。

5. 评价角色

评价角色即人们对植物词所指事物的看法。如“草”的评价角色“低贱、卑微、渺小、丑陋”，“木”的评价角色是“迟钝”、“木讷”，“花”的评价角色是“美好”。综上所述，形式角色、构成角色、功用角色和行为角色、评价角色是植物词的物性结构中最重要、最常见的物性角色，使用频率为形式 > 构成 > 功用 > 行为 > 评价。抓住这几个物性角色，我们便可以对植物词的义项进行系统性描写。

通过以上分析可以看到，引入生成词库理论进行词典释义能够使植物词义项划分更完备、义项分立更科学；通过实现植物词词典的句子释义模式，帮助建立植物词的释义模式，提高植物词词典释义的准确性、系统性和科学性。

独创性和知识体系

本文以“植物类名词”的释义模式作为研究对象，通过比较植物词在汉英中型语文词典中的释义异同，运用生成词库理论对植物词的物性角色予以界定和排序，并解释清楚植物词的义项释义成因。通过借鉴融认知、语法、语义为一体的新型生成词库理论，用来分析适合于词典用户理解的名词多义词义项，建立汉语植物类名词释义模式。这一方法与以往义项描写仅凭经验的方式不同，为词典中植物类名词的义项划分和义项描写提供了科学的理论基础，使植物类名词释义更准确、更系统、更科学；能够提高辞书编纂效率，推动汉语词典编纂的理论现代化；既是理论层面和实操方面的一个延伸，在一定程度上弥补了现有研究的不足，也为研究清楚生成词库理论指导下的现代汉语常用植物词的释义模式提供了新思路，也为常用词在汉语语文词典中的科学释义提供了保证，同时亦希望能为今后的词典编撰提供参考。

建议

章宜华、黄健华 (Zhang, Huang, 2000, pp. 67-76) 指出了当今词典释义的趋向：揭示和表达语义特征更加地准确和全面，传统的同义对释正在从积极型词典中消失。释义从多角度、多层面、全方位地反映了词目词的信息，而传统“单层面”的释义模式必将被淘汰。采用自然语句释义，一切信息都可在释文中直接识别，传统的释义原则“可替换性”正面临着巨大的挑战，而生成词库理论正好能够支持词典释义的这一发展方向。

词典编纂的过程就是一个不断地满足用户需求并满足其需求的动态发展过程，因而只有把这种需求作为一种系统来看待才能更全面地认识和把握词典编纂。数字化融媒体的崛起，给辞书带来飞跃式发展良机。融媒辞书的主要特征是“跨界关联”，更需要整合不同媒介，整合编纂者和用户，整合辞书和相关资源；尤其是手机词典和融媒体词典的快速普及，使得辞书的发展进入到一个前所未有的转型期。未来，辞书编撰者们可以准确把脉市场动向、洞察用户需求，将多模态元素和词典设计编纂有机结合，有利于词典的释义模式从单模态向多模态转化。

References

Cai, Y., Q. (2018, July). Extroverted Chinese Learning Dictionary Definitions and Words. *Lexicographical Studies*, (4), 58-68.

Collins COBUILD. (2017). *Collins COBUILD Advanced Learner's Dictionary* (9th ed.). Glasgow: Harper Collins Publishers.

Hornby, A., S., Wehmeier, S., & Ashby, M. (Eds.). (2020). *Oxford Advanced Learner's Dictionary* (10th ed.). Oxford: Oxford University Press.

Hu, W., F., & Wang, J. (2016, February). Construction of Multi-dimensional Evaluation System of Chinese-English Dictionary Under User Cognitive Perspective. *The English Studies*, (8)2, 97-104.

Huang, J. H. (1984, April). Dictionaries. *Dictionary Research*, (4), 58-65.

_____. (2006). History of Chinese Dictionary. *China Book Bureau* (8th ed.).

Lexicography Department of the Institute of Linguistics, Chinese Academy of Social Sciences. (2016). *Xiandai Hanyu Cidian* (7th ed.). Beijing: The Commercial Press.

Li, Q. (2014, October). An Analysis of Noun Metaphor Based on Qualia Structure and Conceptual Integration. *Language Teaching and Research*, 2014(6), 44-53.

Li, Q., & Yuan, Y. L. (2019, September). The Structural Description and Conceptual Interpretation of Nouns' Meaning from the Perspective of Generative Lexicon Theory. *Linguistics*, (1), 263-295.

_____. (2001 December). A Study on the Distribution of 100 Core Words in Chinese English Dictionaries. *Journal of North China University (Social Sciences Edition)*, 14(6), 9-15

Li, S. C. (2013, October). A Corpus Based Study of The Semantic Item Distribution of the Modern Chinese "Green". *Journal of Shanxi Datong University (Social Science Edition)*, 27(5), 62-66.

Li, X. (2014). *Xiandai Hanyu Guifan Cidian* (3rd ed.) [A Standard Chinese Dictionary of Contemporary Words (3rd ed.)]. Beijing: Foreign Language Teaching and Research Press.

Noam. (1957). *Syntactic Structures*. The Hague: Mouton & Co.

Song, Z. Y. (2017, February). The Cognitive Orientation of Generative Thesauri from Linguistic Associations. *Journal of Peking University: Philosophy and Social Sciences Edition*, 54(2), 13-22.

Su, X., Ch. (2013). **A Thesaurus of Modern Chinese**. Beijing: The Commercial Press.

Tan, H. J., &Lei. H., Y. (2020, March). A Study on The Inclusion and Interpretation of Plant Words in The Modern Chinese Dictionary. **Journal of Jilin Normal University. Social Science Edition, (03)**, 41-49.

Tan, J., C. (2015, February). The Three Basic Principles of Dictionary Interpretation --- An Example of the Revision of the 6th Edition of the Modern Chinese Dictionary. **Dictionary Studies, 2(4)**, 20-25.

Wang, E., X., &Guo, Z. H. (2020, August). A Study of the Evolution of Dictionary Interpretation Methods. **Journal of Ludong University (Philosophy and Social Science Edition), 37(06)**, 1-10.

Wang, X., L., &Hang, S. Y. (2021, April). Take "Contemporary Chinese Learning Dictionary" as an Example. **Language Application, 10(4)**, 132-141.

Wang, Y. (1999, May). Iconicity of Linguistic Symbol. **Foreign Languages and Their Teaching, 16(5)**, 4-7+57.

Wang, J., L. (2014, March). Some Examples of Plant Words Mistakes in Revised Edition CiYuan. **Journal of Hebei University Philosophy and Social Science, 39(2)**, 33-39.

Xiao, Sh., M., &Xiao, H., Y. (2010, January). "Shuo Wenjiezi. #bu" XuiShen's Supplementary Explanation of Herbal Plant Words and Explanadation is Vegetable Person. **Jianghai Academic Journal, 17(1)**, 47.

Yuan, Y., L. (2014, August) Description System and Application Cases of Physical. Structure of Chinese Nouns. **Contemporary Linguistics. 16(1)**, 42.

Zhang, Z., Y., &Zhang, Q. Y. (2015). **Theoretical Lexicography**. Beijing: The Commercial Press.

Zhang, Y., H., &Huang, J. H. (2000, January). The Influence of Linguistic theory on Dictionary Definition. **Modern Foreign Languages, (01)**, 67-76.

The Use of Hedging Devices in Scientific Research Report Writing: A Corpus-Based Comparative Study of Graduate and Undergraduate Students in Social Sciences at a University in Thailand

Pirakorn Seekhem

Lecturer, Naresuan University International College, Naresuan University

First Author: pirakorns@nu.ac.th

Sopit Jenpradab

Lecturer, Naresuan University International College, Naresuan University

Corresponding Author: sopitj@nu.ac.th

Sarunya Tarat

Lecturer, Naresuan University International College, Naresuan University

E-mail: sarunyat@nu.ac.th

Thareerat Suniphan

Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

E-mail: thareerat.su@psru.ac.th

Received: October 31, 2023 Revised: January 3, 2024 Accepted: January 22, 2024

Abstract

Due to the importance of English as an international language in many academic fields, academic writers who aim to publish their work and gain acceptance in the international academic community often try to apply language devices that help them reach the expectations of the discourse community. Among other frequently used devices, academic writers employ hedges to express their claims or arguments in a tentative manner to show their politeness. This paper presents a preliminary study on the use of hedging devices by two groups of students across different academic levels. The two corpora consisted of discussion/conclusion sections of 15 theses written by the graduates and undergraduates in social sciences of a university. With the taxonomy of hedges proposed by Hyland (1998) as the analytical framework, the findings revealed that, regarding the frequencies of overall hedging devices (research question 1), the lower-level writers in this study tended to hedge more frequently. Involving the pattern of hedging categories (research question 2), both groups were similar in terms of the most and the least frequently used hedging categories. However, concerning

linguistic expressions of hedging devices (research question 3), the upper-level writers tended to use more various hedging expressions.

Keywords: Discourse Analysis, English for Academic Purposes Hedging in Academic Writing, English Writing Proficiency Levels

**การใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจในการเขียนรายงานการวิจัย:
การศึกษาเปรียบเทียบการใช้รูปแบบภาษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา¹
และระดับปริญญาตรีในกลุ่มสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย
โดยวิธีการทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูล**

พิรกร สีเข้ม

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
First Author: pirakorns@nu.ac.th

索吉特 เจนประดับ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Corresponding Author: sopitj@nu.ac.th

ศรัณญา ทารัตน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
E-mail: sarunyat@nu.ac.th

ราเรียตัน สุนิพันธ์

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
E-mail: thareerat.su@psru.ac.th

ได้รับบทความ: 31 ตุลาคม 2566 ปรับปรุงแก้ไข: 3 มกราคม 2567 ตอบรับตีพิมพ์: 22 มกราคม 2567

บทคัดย่อ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษในฐานภาษานานาชาติมีบทบาทสำคัญในศาสตร์ต่างๆ นักเขียนเชิงวิชาการ ซึ่งมีเป้าหมายที่จะตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการของตนและได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้อ่านในศาสตร์นั้นๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศจึงมักจะพยายามใช้เครื่องมือภาษาต่างๆ ที่ช่วยให้ตนบรรลุความคาดหวังของผู้อ่านเหล่านั้นได้ นักเขียนเชิงวิชาการมักใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจ เป็นวิธีการหนึ่งในการแสดงข้ออ้างหรือข้อโต้แย้งในลักษณะที่แสดงความไม่แน่นอนเพื่อให้ภาษาไม่มีความสุภาพ บทความขึ้นนี้นำเสนอการศึกษาวิธีการใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจของผู้เขียนที่เป็นนักศึกษาสองกลุ่มในระดับชั้นการศึกษาต่างกัน คลังข้อมูลภาษาสองชุดประกอบด้วยบทกวีรายผลและสรุปผลการวิจัย ซึ่งอยู่ในวิทยานิพนธ์ จำนวน 15 เรื่อง ซึ่งเขียนโดยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรีในกลุ่มสังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เมื่ออ้างอิงการจัดประเภทรูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจของ Hyland (1998) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความถี่ในการใช้รูปแบบภาษาแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในงานวิจัยนี้มีแนวโน้มจะใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจบ่อยครั้งกว่า (ค่าตามวิจัยข้อที่ 1) ทั้งนี้ แนวทางการใช้รูปแบบภาษาของผู้เขียนทั้งสองกลุ่มในงานวิจัยนี้มีความคล้ายคลึงกันในแง่ของประเภท ได้แก่ ประเภทของ

รูปแบบภาษาที่มีการใช้บ่อยครั้งที่สุดและน้อยครั้งที่สุด (คำถ้ามวิจัยข้อที่ 2) ในขณะที่ผู้เขียนที่เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในงานวิจัยนี้มีแนวโน้มจะใช้รูปแบบภาษาในประเภทต่างๆ อย่างหลากหลายกว่า (คำถ้ามวิจัยข้อที่ 3)

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ว่าทกรรม, การใช้รูปแบบภาษาแสดงระดับความมั่นใจการเขียนเชิงวิชาการ, ระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

Introduction

Due to the importance of English as an international language, academic writers who aim to publish their work and gain acceptance often try to apply language devices that help them reach the expectations of the discourse community (Chen, & Jun Zhang, 2017, pp.1-34; Demir, 2018, pp.74-92; Gee, & Handford, 2012). Hedging is one such expected convention. According to Hyland (1994), “academic writing is rich in hedged propositions”, and hedging devices allow writers “to express their uncertainty concerning the factuality of their statements or to indicate deference to their readers” (p.1). According to Saville-Troike, & Barto (2017), not only writers whose first language is English but also writers whose first language is other than English, need to learn and gain academic literacy for academic writing. Therefore, studies on the use of hedges are needed to provide a better understanding of how professional academic writers employ these kinds of devices. A great number of studies have been carried out on the use of hedges in different kinds of genres and with different comparison criteria. This present study, as a preliminary study of a future study on the use of hedging devices among Thai graduate and undergraduate students, aims to investigate how Thai students with different academic levels employ hedging devices in their theses or dissertations which are part of their graduation requirements. This study focuses on the frequencies of overall hedging devices, the pattern of hedging categories, and linguistic expressions of hedging devices. The findings from this study could probably benefit in teaching research report writing, course development or curriculum revision to graduate or undergraduate programs at the university level.

The objectives of the study

1. To investigate the frequencies of overall hedging devices used by the graduate and undergraduate students.
2. To examine the similarities and differences in the pattern of hedging categories between the graduate and undergraduate students.
3. To examine the similarities and differences in linguistic expressions of hedging devices between the graduate and undergraduate students.

Literature Review

There have been different ideas from scholars regarding the definition of hedges. Some characterize hedging devices as linguistic items or ways to show a lack of writers' commitment to a proposition and ease the writer's burden of expressing absolute accuracy (Hinkel, 2002; Hyland, 1998). Others describe hedges as rhetorical devices for demonstrating politeness and consideration for others and giving readers a chance to

disagree or have different interpretations (Brown, &Levison, 1987; Crompton, 1997; Holmes, 1982). Although these explanations point out different characteristics of hedges, they complement one another and add more clarification to the functions or potential of this type of linguistic tool.

As hedging devices are in focus among academia, there are various categorizations of hedges proposed and used by researchers. Some of those are Crompton's (1997), Hyland's (1998) and Hinkel's (2005) classifications. Moreover, some researchers also applied modified categorizations by integrating other classifications from previous literature with those of the mentioned scholars. However, some classifications seem to overlap. To adopt or adapt which taxonomy to be an analytical framework for data analysis depends on the focus of the study or the justification of the researcher.

A great number of studies have been carried out on the use of hedges in different kinds of genres and with different comparison criteria. Some of them studied hedging based on gender differences (Holmes 1990), some explored hedging across various disciplines (Takimoto, 2015) while many focused on different L1 backgrounds of writers (Akbas, &Hardman, 2018; Almakrob, 2020; Chen, &Jun Zhang, 2017; Demir, 2018; Nguyen Thi Thuy, 2018). Still, few studies focus on the use of hedges across groups of writers with different academic levels. Moreover, among few studies concentrating on hedging across different academic levels, some studies such as Abdollahzadeh (2019), Taymaz (2021), and Wu, &Paltridge (2021) tried to control variables to make certain that the corpora are compatible. Those variables included the same language and the same discipline of the focused texts, the same genre of writing, and the same first language (L1) background of writers. However, others such as Aull and Lancaster (2014) may disregard the differences in the disciplines of writers and academic writing genres. Although Aull, &Lancaster (2014) built three large corpora (over 95,000,000 words in total) divided by the academic levels of writers, their corpora were compiled from argumentative essays, critiques/evaluations, response papers, and research articles which were written by writers from 15 different subdisciplines under the three main disciplines (natural sciences, social sciences, and humanities). With the variety of materials (such as disciplines and genres), it is possible that the researchers may fail to generalize the results of their study. Therefore, this present study, as a preliminary study of a future study on the use of hedging devices among Thai graduate and undergraduate students, investigated only one specific aspect of hedging usage which is how graduate and undergraduate students in social sciences (one discipline) employed hedging devices in their scientific research report writing (one genre).

Methodology

This study applied the mixed-method research design of quantitative and qualitative approaches. The quantitative approach was used to acquire the answer to the first research question regarding the frequencies of overall hedging device usage (total instances of usage), while the qualitative approach was used to answer the second and third research questions concerning the patterns of hedging categories (which category out of six is most used and least used) and linguistic expressions (what hedging word/phrase are used), respectively.

Populations and Samples

In this current study, the researchers intended to decrease the possible variations across different universities, disciplines, or genres. Therefore, the researchers decided to collect the data for the two corpora from the same university, study field, and writing genre.

When identifying the population of this study, the researchers applied six criteria including (1) the theses provided online access to the soft file for further corpus analysis; (2) the theses were written by Naresuan University (NU) graduate or undergraduate students; (3) the theses were written by the writers in social sciences; (4) the theses were issued during 2019-2021; (5) the theses were written in the English language; (6) the theses applied Introduction, Methods, Results, and Discussion (IMRD) writing format and had a clear discussion/conclusion (D/C) section (the writer did not combine the discussion with the results which is not the focus of the current study). The researchers purposively selected Naresuan University (NU), a public university in the lower northern of Thailand, to be the study context as three of the researchers currently work at this university and hope that the findings from this study could probably benefit the institute. Moreover, the social sciences field was the selected field of study due to more possibility of seeing a higher frequency compared to theses from other disciplines (Hyland, 1994). Besides, the two corpora were generated from only one genre, IMRD (Introduction, Method, Results, Discussion/Conclusion). The researchers chose the discussion/conclusion section (also referred to as the D/C section in this paper) because the writers usually take their stances most obviously while interpreting the results and linking those results to the related literature to persuade their readers (Taymaz, 2021).

As a result, in this study, the graduate thesis corpus consisted of three theses (two from the Master of Arts in English and one from the Doctor of Philosophy in Logistics and Supply Chain, and the undergraduate thesis corpus consisted of 12 theses (six from the Bachelor of Arts in English for Business Communication and six from the

Bachelor of Business Administration in International Business Management). All these 15 theses (population) were included in this study.

Research Tools/Instruments

The researchers adopted the taxonomy of hedges proposed by Hyland (1998) as the analytical framework of the study. This framework consists of six hedging categories: epistemic modals/modal auxiliaries, verbs/verbal hedges, epistemic adjectives/adjectival hedges, epistemic adverbs/adverbial hedges, quantifiers/determiners, and noun hedges. Also, the researchers applied search queries from those six categories in the AntConc (4.0.3) software developed by Laurence Anthony which was used as a tool for data analysis.

Data Collection Process

To gather graduate and undergraduate theses for the two corpora, the researchers applied the mentioned six criteria regarding the access of texts, the groups of writers, the years the texts were issued, the language the texts were written in, and the characteristics of the text genre. The data that incorporated the graduate corpus was retrieved from the online database called “NU Intellectual Repository” on the NU Library Website while the data for the undergraduate corpus was downloaded from Naresuan University International College (NUIC) Library with assistance from the librarian. The sizes of the two corpora were 18,382 and 17,596 words, respectively (excluding tables and figures). See Table 1.

Table 1 The Description of The Two Corpora

	Graduate Corpus			Undergraduate Corpus	
	Number of Theses		3 papers		12 papers
Study Programs & Year of Issue	Grad1	(Eng)	MA 2019	Undergrad1	BA 2019
				Undergrad2	(EBC)
				Undergrad3	
	Grad2	(Eng)	MA 2020	Undergrad4	BA 2020
				Undergrad5	(EBC)
				Undergrad6	

Table 1 The Description of The Two Corpora

Number of Theses	Graduate Corpus			Undergraduate Corpus		
	3 papers			12 papers		
Study Programs & Year of Issue	Grad3 & Year of Issue	PhD (LogSup)	2021	Undergrad7 Undergrad8 Undergrad9	BBA (IBM)	2019
				Undergrad10 Undergrad11 Undergrad12	BBA (IBM)	2020
Total tokens in D/C		18,382 words			17,596 words	
The average length of D/C		6,127.33 words			1,466.33 words	
The range of the length of D/C		4,071 - 6,859 words			1,074 - 2,180 words	

Remark: MA (Eng) = Master of Arts in English, Ph.D. (LogSup) = Doctor of Philosophy in Logistics and Supply Chain, BA (EBC) = Bachelor of Arts in English for Business Communication, and BBA (IBM) = Bachelor of Business Administration in International Business Management

Data Analysis

The researchers adopted the taxonomy of hedges proposed by Hyland (1998) as the analytical framework of the study. Based on the mentioned taxonomy proposed by Hyland (1998) and the queries purposively selected by the researchers (only queries belonging to one hedging category), this study did not recruit any inter-raters to provide their judgments to be used in the data analysis procedure. Then, the researchers applied 82 search queries from the six categories, namely epistemic modals/modal auxiliaries, verbs/verbal hedges, epistemic adjectives/adjectival hedges, epistemic adverbs/adverbial hedges, quantifiers/determiners, and noun hedges, in AntConc software developed by Laurence Anthony. See Table 2.

Table 2 The Search Queries from Six Categories Applied in the AntConc software

Hedging Categories	Number of words / Search Queries	Search Queries
Modals	6 words/6 queries	may, might, can, cloud, should, would
Verbal Hedges	10 words/ 30 queries*	appear, assume, believe, demonstrate, expect, imply, recommend, report, reveal, seem

Table 2 The Search Queries from Six Categories Applied in the AntConc software

Hedging Categories	Number of words / Search Queries	Search Queries
Adjectival Hedges	10 words/10 queries	approximate, likely, partial, possible, probable, reasonable, rough, unlikely, potential, slight
Adverbial Hedges	10 words/10 queries	almost, approximately, mainly, mostly, often, perhaps, potentially, relatively, sometimes, somewhat
Quantifiers	6 words/6 queries	few, most, much, not all, several, to some extent
Noun Hedges	10 words/ 20 queries**	assumption, attempt, belief, expectation, implication, intention, majority, recommendation, suggestion, tendency

Remark: * 30 verbal hedges include present third person singular forms (-s) and past forms (-d) of the verbs, ** 20 noun hedges include singular and plural forms (-s) of the nouns.

Results

In this section, the researchers present the results from the analysis of the graduate and undergraduate corpora in social sciences which were compiled from the D/C sections of 15 theses. The researchers divide the results into three parts according to the research questions and provide a discussion in the following section by referring to findings from previous studies.

Research Question 1: What are the frequencies of overall hedging devices used by the graduate and undergraduate students?

As Table 3 illustrates, the frequency of overall hedges in the graduate corpus was lower than in the undergraduate corpus (18.06 and 23.07 per 1,000 words, respectively). This result indicated that the undergraduate writers in this study tended to use hedges more frequently than the graduate writers.

Table 3 The Frequencies of Overall Hedges Between The Two Corpora

Hedging Categories	Graduate Corpus (18,382 words)		Undergraduate Corpus (17,596 words)	
	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)
Epistemic	164	8.92	182	10.34
Modals				
Verbal Hedges	48	2.61	30	1.70

Table 3 The Frequencies of Overall Hedges Between The Two Corpora

Hedging Categories	Graduate Corpus (18,382 words)		Undergraduate Corpus (17,596 words)	
	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)
Adjectival Hedges	22	1.20	5	0.28
Adverbial Hedges	35	1.90	24	1.36
Quantifiers	30	1.63	97	5.51
Noun Hedges	33	1.80	68	3.86
Total	332	18.06	406	23.07

Research Question 2: What are the similarities and differences in the pattern of hedging categories between the graduate and undergraduate students?

As Table 4 reveals, the graduate and undergraduate writers in this study were similar in terms of the most and the least frequently used hedging categories. Both seemed to prefer epistemic modals the most as seen from the percentage of usage among other categories (49.40% for the graduates and 44.83% for the undergraduates). Moreover, both writer groups seemed to prefer adjectival hedges the least (lower than 10% in both corpora). However, when comparing the proportion of other categories, the undergraduate writers of this study tended to use verbal hedges and adverbial hedges more often than the other group, as seen as the second (23.89%) and the third (16.75%) most frequent categories of the undergraduate corpus, compared to the lower percentages (14.46 % and 10.54%) in the graduate corpus.

Table 4 The Frequencies and Proportion of Hedging Categories Between The Two Corpora (Frequencies and Percentages are Ordered from High to Low)

Hedging Categories	Graduate Corpus (18,382 words)			Undergraduate Corpus		
	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	%	(17,596 words)		%
				Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	
Epistemic Modals	164	8.92	49.40	182	10.34	44.83
Verbal Hedges	48	2.61	14.46	97	5.51	23.89

Table 4 The Frequencies and Proportion of Hedging Categories Between The Two Corpora (Frequencies and Percentages are Ordered from High to Low)

Hedging Categories	Graduate Corpus (18,382 words)			Undergraduate Corpus (17,596 words)		% 100
	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	%	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	
Adverbial Hedges	35	1.90	10.54	68	3.86	16.75
Noun Hedges	33	1.80	9.94	48	2.61	7.39
Quantifiers	30	1.63	9.04	24	1.36	5.91
Adjectival Hedges	22	1.20	6.63	5	0.28	1.23
Total	332	18.06	100	406	23.07	100

Research Question 3: What are the similarities and differences in linguistic expressions of hedging devices between the graduate and undergraduate students?

To answer this question, the researchers examined the comparative usage of 82 hedging devices between the two writer groups. Due to the space limitation, in this paper, the researchers present only outstanding findings by dividing them into key similarities and differences in the following paragraphs.

The key similarities between the two writer groups in terms of the use of hedging expressions could be found in the categories of epistemic modals and quantifiers. Both groups employed all six epistemic modals selected as search queries. Also, both groups seemed to prefer “can” the most, although their least frequently used expressions varied. “Might” was the least frequently used in the graduate corpus while “could” was the least in the undergraduate. Moreover, both groups had a similar preference for the top three quantifiers, namely “most,” “much,” and “several.” Especially, “most” was used with the highest frequency in this category and among six hedging categories in the undergraduate corpus.

The major differences between the two writer groups in terms of the use of hedging expressions could be found in the usage of verbal hedges, adjectival hedges, adverbial hedges, and noun hedges. The graduates in this study tended to use more various hedging expressions under these four categories than the undergraduates. The graduates used nine out of ten search queries on verbal hedges, five out of ten search queries on adjectival hedges, nine out of ten search queries on adverbial hedges, all ten search queries on noun hedges (compared to eight queries, three queries, five

queries, and nine queries, respectively, used by the undergraduates). Moreover, the graduates also tended to use various noun expressions in similar frequencies while the undergraduates tended to use only certain noun expressions much more repeatedly. For example, “expectation/-s” and “recommendation/-s” occurred in the undergraduate corpus with higher frequencies than other expressions in the category.

Discussion

The researchers compared the results of this study with the results from previous studies which focused on the same variable (the study levels of writers – lower and upper). The researchers provide two main discussion points as follows.

Firstly, the result of research question 1 of this study regarding the frequencies of overall hedges is contradicted by the findings of some previous studies. While this current study found that the lower-level writers (the undergraduates) hedged their propositions more frequently than the upper-level writers (the graduates), Abdollahzadeh (2019), Aull, & Lancaster (2014) and Wu, & Paltridge (2021) found the opposite result in their study which compared the corpora of the graduate students and the published writers, the first-year undergraduates and the other two upper-level groups, and the MA and the Ph.D. students, respectively. However, the finding of this current study still resonates with the finding of Taymaz (2021) which found that even though the upper-level writers (Ph.D. students) composed longer discussion sections than the lower-level writers (MA students), they employed hedges less frequently than the lower-level group.

Secondly, in some previous studies, the explanations regarding such mentioned contradicting findings were not clearly supported by the evidence in those studies. For example, Taymaz (2021) explained that the contradiction with the results from other previous studies might come from the fact that his study compared the Ph.D. theses with MA theses written by the same writers instead of random selection. He also claimed that there might be a change in the writers’ perception of making claims in their theses at different levels. When becoming Ph.D. students, the writers may think that they should support their points more strongly, and displaying hesitation is a sign of inability to defend themselves in the academic community. Another reason suggested by the same researcher was that the Turkish students in his study may not be fully aware of the necessity of using hedges in academic writing. However, from the perspective of the researchers of the current study, those explanations from Taymaz (2021) may be relevant to some extent. His claims were somehow not supported by the evidence from his study. The instruments and processes (such as questionnaires or interviews)

to verify why the upper-level writers hedged less and whether they were aware of the importance of hedging were needed.

For this current study, the answer to research question 3 could explain a reason behind the unusual phenomenon of why the lower-level writers hedge more than the upper-level writers in research question 1. According to the findings, the researchers could draw a probable conclusion that the frequency of overall hedging usage by the undergraduate writers was higher than the upper-level writers because of the high frequencies of certain hedges. Those hedges were "most," "can," "may," "should," and "recommendation/-s." Only these five most frequently used hedges can form up to more than 50% of hedges appearing in the whole undergraduate corpus (See Table 5). This could indicate that the undergraduate writers in this study may use hedging devices more often; however, they could not use as various hedges as the upper-level writers. The undergraduate writers in this study were familiar with some specific hedges and had the tendency to repeatedly use those hedges in their writing.

Table 5 The distribution of the five most frequently used hedges of two corpora

Linguistics Expressions	Graduate Corpus		Undergraduate Corpus	
	Raw Freq.	Normalized Freq. (per 1,000 words)	Linguistics Expressions	Raw Freq.
				Normalized Freq. (per 1,000 words)
can	59	3.21	most	84
could	34	1.85	can	73
would	25	1.36	may	37
should	23	1.25	should	34
most	20	1.09	recommendation/-s	33
Total	161	8.76	Total	261
				14.83

Conclusion

The present study investigates the use of hedging devices by two groups of writers with different academic levels through a corpus-based approach. The researchers built two corpora from the discussion/conclusion sections of 15 theses written by the graduates and the undergraduates in the social sciences field of a university. The researchers adopted the taxonomy of hedges proposed by Hyland (1998) as the analytical framework. The findings revealed that the lower-level writers in this study tended to use hedges more frequently than the upper-level writers. Both groups of

writers were similar in terms of the most and the least frequently used hedging categories. Both seemed to prefer epistemic modals the most, but adjectival hedges the least. Although the lower-level writers in this study may use hedging devices more often, they were familiar with some specific hedges and tended to repeatedly use those in their writing. Nevertheless, the upper-level writers in this study tended to use more various expressions, as seen in categories of verbal hedges, adjectival hedges, adverbial hedges, and noun hedges.

Originality and Body of Knowledge

The understanding of hedging device usage with the empirical evidence from this current study could be used to help the lecturers of the course, the course developers or responsible persons of curriculum revision in responding to the needs of certain groups of Thai students who have different levels of English proficiency and are required to complete research and write their research report. Those academic stakeholders may apply some quantitative and qualitative findings from this small-scale study in making more effective decisions based on awareness of the strengths, weaknesses, and preferences of their students. For example, despite the higher frequencies of hedging device usage (shown in the finding of research question 1), the undergraduates' preference for some hedging expressions (shown in the finding of research question 3) may reflect one of the weaknesses students at this level need improvement.

Suggestion for Further Study

The present study still has some limitations. Firstly, the size of the corpus was relatively small due to the aim to control the variables within the study. Therefore, future studies should base on larger corpora (more theses/dissertations of different study levels) and may compile from different disciplines to gain more generalizable findings. Secondly, this current study did not focus on the perception or the awareness of the writers. Findings from those foci may help explain the emerging phenomena in future studies. By that, researchers may consider questionnaires or interviews to gain a more in-depth understanding of the use of hedging devices between groups of writers.

References

Abdollahzadeh, E. (2019, January). A Cross-cultural Study of Hedging in Discussion Sections by Junior and Senior Academic Writers. *Ibérica* 38, 177-202.

Akbas, E., & Hardman, J. (2018, August). Strengthening or Weakening Claims in Academic Knowledge Construction: A Comparative Study of Hedges and Boosters in Postgraduate Academic Writing. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 18(4), 831–859. <http://dx.doi.org/10.12738/estp.2018.4.0260>.

Almakrob, A. Y. (2020, October). Native Versus Nonnative English Writers' Use of Hedging in Linguistics Dissertations. *Asian EFL Journal*, 27(4.4), 360–381.

Aull, L., L., & Lancaster, Z. (2014, March-April). Linguistic Markers of Stance in Early and Advanced Academic Writing. *Written Communication*, 31(2), 151–183. <https://doi.org/10.1177/0741088314527055>.

Brown, P., & Levinson, S. C. (1987). *Politeness: Some Universals in Language Usage* (Vol. 4). Cambridge University Press.

Chen, C., & Jun Zhang, L. (2017, May). An Intercultural Analysis of The Use of Hedging by Chinese and Anglophone Academic English Writers. *Applied Linguistics Review*, 8(1), 1–34. <https://doi.org/10.1515/applrev-2016-2009>.

Crompton, P. (1997). Hedging in Academic Writing: Some Theoretical Problem. *English for Specific Purposes*, 16(4), 271-287.

Demir, C. (2018, July-September). Hedging and Academic Writing: an Analysis of Lexical Hedges. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 14(4), 74-92.

Gee, J., P., & Handford, M. (2012). The Routledge Handbook of Discourse Analysis. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203809068>.

Hinkel, E. (2002). *Second Language Writers' Text: Linguistic and Rhetorical Features*. Mahwah & London: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

_____. (2005). Hedging, Inflating, and Persuading. *Applied Language Learning*, 15(1&2), 29-53.

Holmes, J. (1982, December). Expressing Doubt and Certainty in English. *RELC Journal* 13(2), 9-28.

_____. (1990, July-September). Hedges and Boosters in Women's and Men's Speech. *Language & Communication*, 10(3), 185-205.

Hyland, K. (1994, July). Hedging in Academic Writing and EAP Textbooks. *English for Specific Purposes*, 13(3), 239–256. [https://doi.org/10.1016/0889-4906\(94\)90004-3](https://doi.org/10.1016/0889-4906(94)90004-3).

_____. (1998). *Hedging in Scientific Research Articles*. John Benjamins. <https://doi.org/10.1075/pbns.54>.

Nguyen Thi Thuy, T. (2018, April). A Corpus-Based Study on Cross-Cultural Divergence in The Use of Hedges in Academic Research Articles Written by Vietnamese and Native English-speaking Authors. *Social Sciences*, 7(4), 70. <https://doi.org/10.3390/socsci7040070>.

Saville-Troike, M., &Barto, K. (2017). *Introducing Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.

Takimoto, M. (2015, July). A Corpus-Based Analysis of Hedges and Boosters in English Academic Articles. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 5(1), 95-105.

Taymaz, N. (2021). A Corpus-Based Comparison of Use of Hedges and Boosters by Turkish ELT MA and PhD Students. *Dil ve Dilbilimi Çalışmaları Dergisi*, 17(1), 33–49. <https://doi.org/10.17263/jlls.903302>

Wu, B., &Paltridge, B. (2021). *Stance Expressions in Academic Writing: A Corpus-Based Comparison of Chinese Students' MA Dissertations and PhD Theses*. Lingua, 253, 103071. <https://doi.org/10.1016/j.lingua.2021.103071>.

Research on The Construction of Internet Vulgar Words “X1 + Bi” and “Bi + X2”*

Liao Hailing

Master degree student in Chinese for careers, University of the Thai
Chamber of Commerce

First Author: 2210431302011@live4.utcc.ac.th

Burin Srisomthawin

Associate Professor, Faculty of Humanities, University of the Thai
Chamber of Commerce

Corresponding Author: burin_sri@utcc.ac.th

Jia Zhongxia

Chinese Department Teacher, School of Humanities, University of the Thai
Chamber of Commerce

Corresponding Author: zhongxia_jia@utcc.ac.th

Received: April 4, 2024 Revised: May 19, 2024 Accepted: June 12, 2024

Abstract

This study primarily examines the specific vulgar internet slang term "bi" and its related usages on the Weibo platform from 2018 to 2023. Through corpus analysis, these expressions can be categorized into two patterns: "X1+bi" and "bi+X2". With the evolution of the internet, such vulgar terms have been endowed with new connotations. They are no longer merely coarse expressions but have become a form of humorous and teasing communication, reflecting the trend of seeking relaxation and entertainment in online interactions. The target of the usage of the term "bi" has also undergone changes. In intimate relationships, the use of such vocabulary has become more common; it is no longer a tool for verbal abuse but a means of expressing closeness and a sense of identification. Furthermore, the form of the internet vulgar term "bi" is continuously evolving, with its variations mainly including phonetic transformations, acronyms from the initial letters of Pinyin, repetition and mutations, as well as phonetic substitutions. These transformations not only enrich the expression of internet language

* The article is a part of the Master's degree student in Chinese for careers, University of the Thai Chamber of Commerce entitled Research on the construction of Internet vulgar words “X1 + Bi” and “Bi + X2”. Burin Srisomthawin is the advisor and Jia Zhongxia is the co-advisor

but also reflect the netizens' pursuit of individuality, conciseness, and innovative emotional venting methods. Lastly, this paper analyzes and discusses the role of these terms in modern internet culture and communication from perspectives including sociology, psychology, and linguistics.

Keywords: Bi, Vulgar Internet Slang, Structure, Development Trend

网络粗俗语“X1+逼”和“逼+X2”构式研究

廖海伶

泰国商会大学人文学院，职业汉语硕士研究生

邮箱: 2210431302011@live4.utcc.ac.th

徐武林

泰国商会大学人文学院，副教授

邮箱: burin_sri@utcc.ac.th

贾中霞

泰国商会大学人文学院，中文系教师

邮箱: zhongxia_jia@utcc.ac.th

文章收到日期: 2024年4月4日 修订日期: 2024年5月19日 发表回复: 2024年6月12日

摘要

本文主要研究范围为 2018 至 2023 年微博平台特定粗俗网络语“逼”及其相关用法，通过语料分析法，可分为“X1+逼”和“逼+X2”。随着网络的发展，网络粗俗语被赋予了新的内涵，它们不再仅仅是粗俗的表达，而是成为了一种幽默、戏谑的交流方式，反映了人们在网络交流中寻求轻松和娱乐的趋势，网络粗俗语“逼”的使用对象也发生了变化。在亲密关系中，这类词汇的使用变得更加普遍，它们不再是谩骂的工具，而是表达亲近和认同感的方式。其次，网络粗俗语“逼”的形式也在不断演变，其变形形式主要分为谐音变形、拼音首字母缩写、重复和变体以及谐音换字等。这些变形不仅丰富了网络语言的表达，也体现了网民追求个性、简洁和创新的情感宣泄方式。最后，本文从社会、心理学和语言学等角度，分析探讨它们在现代网络文化和沟通中的作用。

关键词: 逼, 网络粗俗语, 构式, 发展趋势

引言

2019年12月16日，新冠病毒在武汉华南海鲜市场首次被发现，随后迅速传播至中国和全球各地，引发长达三年的抗疫战役。这场疫情给人们的心理带来了巨大影响，导致焦虑、担忧和经济压力增加。据《微博2020用户发展报告》，截止到2020年9月，微博的月活用户达到5.11亿，日活用户达到2.24亿。其中，90后用户占总用户的48%，00后用户占总用户的30%，80后用户占总用户的18%。女性用户占54.6%，男性用户占45.4%。(Sina Weibo Data Center, n.d, para.2)微博成为了人们沟通交流、分享日常、释放压力和抒发情感的主要平台。

在网络粗俗语里，与“逼”相关的网络粗俗语使用频率较高，传播性较广。

“逼”相关的网络粗俗语起初是网民们相互对骂的产物，最常用发生在追星族的饭圈，不同粉丝群体之间进行对骂。很多网络粗俗语由于太过于粗鄙和直白，被平台屏蔽和整改。但随着网络的发展，网络粗俗语逐渐从带有羞辱性、辱骂性质的网络用语转变成比较日常和普遍的网络用语，也渐渐地褪去粗俗的外衣，变得更加幽默、诙谐，通过对网络粗俗语“逼”的大量研究和总结，本文发现之前学者对网络粗俗语“逼”的研究欠缺以下方面的问题：

1. 就网络粗俗语“逼”的构式看，从“X1+逼”构式，逐渐发展成到“逼+X2”构式，那么X的词性特点如何？
2. 网络粗俗语“逼”的感情色彩除了詈骂、侮辱、讽刺，是否发生有其他变化？
3. 网络粗俗语“逼”最初使用对象为相互对骂的网友双方，其使用对象是否有变化？
4. 网络粗俗语“逼”的使用情景为：相对感情比较强烈，语气颇重，网络粗俗语“逼”在其后的发展过程中，是否可与表程度词语搭配，变为表达更高量级的语气词？

由于网络粗俗语“逼”的使用已经发生了变化，无论是从感情色彩，还是从使用对象方面，我们都应该用全新的视角去思考“逼”新的含义。考虑到“逼”原本粗俗的含义会引人不适，如果不解决以上问题，会对日常交流造成误会和困扰，甚至会涉及到网络暴力，因此，本论文以网络粗俗语“X1+逼”和“逼+X2”为例，通过研究其构式和未来发展趋势，从而洞悉当今社会的网络文化、社会问题、人们的心理状态、网络交流模式，通过观察语言的演化，让大家语日常用语的认知更加具体形象。

研究目的

为了探讨微博平台出现的“X1+逼”和“逼+X2”网络粗俗语构式，以及对其发展趋势进行研究。

研究方法与步骤

本研究运用文献分析法、语料统计分析法。

由于新冠疫情的影响，在家上网和在网上工作的时间大大增加，使用微博进行社交的时间也大大增加。长期的居家隔离造成网民情感压抑，网络便成了一个情绪发泄的地方，为网络粗俗语的滋生提供了好的温床，为网络粗俗语研究提供了大量的素材，因此我们研究的步骤可以分为：

首先，在微博平台中搜索 2018—2023 年与“逼”相关的词条，并且进行收集，把重复的词条去掉后最终一共有 52 个相关语料，把网络粗俗语“逼”的语料分为“X1+逼”和“逼+X2”两种构式，然后进行分析和比较。

其次，对统计语料进行分类，主要可分为以下几类：(1) 汉语拼音缩减类 (2) 数字谐音类(3)词义转换类(4)词的引申类(5)英文类。

最后，分析总结网络粗俗语的原意、现意、来源、微博实例，分析总结网络粗俗语新造词等内容，希望能为今后研究网络粗俗语的学者提供更多的参考。

本文符号说明

由于本论文研究的类词缀语料里中不定式都用“X”来代表，所以用“X1”来代表类后缀语料的不定式，“X2”来代表类前缀语料的不定式。

文献综述

本文主要以 2018—2023 年共五年时间中微博平台中“X1+逼”和“逼+X2”构式为研究对象，对它们构式与其发展趋势进行研究。那么，“逼”一词原为“尻”，为“阴门的俗称”之义 (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.65)。由于“尻”比较生僻，也比较粗俗，网民在网络上用“逼”代替。“逼：给人以威胁、强迫索取、靠近，接近、狭窄” (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.65)。“逼”目前在网络粗俗语中已被广泛应用，它增加了网络语言的趣味性，既能表达原义，也躲避了网络平台的屏蔽，大受网民喜爱。通过语料检索，与网络粗俗语“逼”相关研究分为三大类：

一：粗俗语“逼”的研究现状

由于中国国内对粗俗语的忌讳，关于粗俗语的研究也屈指可数。关于粗俗语“逼”的研究，Zhang (2021, pp. 58-64) 指出，俗语“逼”类词缀化有以下三个表现：

1. 意义趋向虚化。类词缀意义趋向虚化的表现主要有“类化”与“泛化”两种，两种表现通常结合而生。具体而言，“类化”指以一个类词缀为共同语素构成的派生词都具有某类词语的意义。类词缀的类化义由其本义或基本义引申而来，具有概括性和抽象性。“逼”的泛化性表现在，“X 逼”没有性别上的限制，不仅指女性，也能指代男性。类化的表现中，“X 逼”格式词通常是贬义词，粗俗色彩较强，经常用于攻击、侮辱他人。“X 逼”中的“逼”意义是“具有某个共同特征的、令人厌恶的一类人”，“X”是对“特征”的具体说明。

2. 词类标志性强化。类词缀通常具有标记词性的功能。在“X 逼”格式中，无论“X”是形容词性还是动词性，构成的“X 逼”都是名词。“逼”可看作为名词的标记，

“X逼”表示具有某种共同特征的、令人厌恶的一类人。其中，“X”是对特征的具体说明，大多是形容词性的、带有贬义色彩的词根。

3. 词中位置趋于固定。作为类词缀的语素在其类词缀义项上具有构词的定位性。具体来说，类后缀总是固定地出现在组合的最后位置。

二：网络粗俗语类型和特征研究

Chen (2009, pp.108-110) 在其《网络粗俗语研究》一文总结出了“汉语拼音减缩类、数字谐音类、词义转换类、词的引申类、英文类、表情符号类”6种网络粗俗语的类型。分析网络粗俗语的特征：“隐据性、简约性、反传统性”。随着网络粗俗语的发展，例如傻逼这个网络俗语，已经开始写成SB，符合分类里的汉语拼音减缩类，符合当代年轻人运用网络俗语的规律。

三：网络粗俗语构式研究

目前学者们对网络语句的构式研究日益增多，通过数据检索，出现频率较高的句式为“X+狗”、“X+精”、“X+癌”等类型研究，学者们统一把这种语言现象称为类词缀。

Tan (2022, p.34) 在其《浅析网络新词中的类词缀现象》一文对类词缀进行了界定，其认为“第一，类词缀介于词根与典型词缀之间，处于词根向典型词缀演变的过渡阶段；第二，类词缀的意义没有完全虚化，保留着一定的实义，表示基本意义时可以单独成词；第三，类词缀作为词缀时具有位置固定性、能产性和一定的黏附性；第四，绝大部分类词缀没有语音弱化现象”。

Wang (2022, pp.86-88) 在其《网络流行语中的类词缀化现象探析》一文从位置与语法关系两个方面，对类词缀进行了分类，“第一，按位置分，可分为类前缀、类后缀和特殊情况（即有一种类词缀既可以作为类前缀存在，也可以作为类后缀存在）；第二，按语法关系分类，分为偏正关系、动宾关系、特殊情况（即同一个类词缀和不同的词根构词时，有可能出现既有偏正型词语又有动宾型词语的现象）”。

研究结果

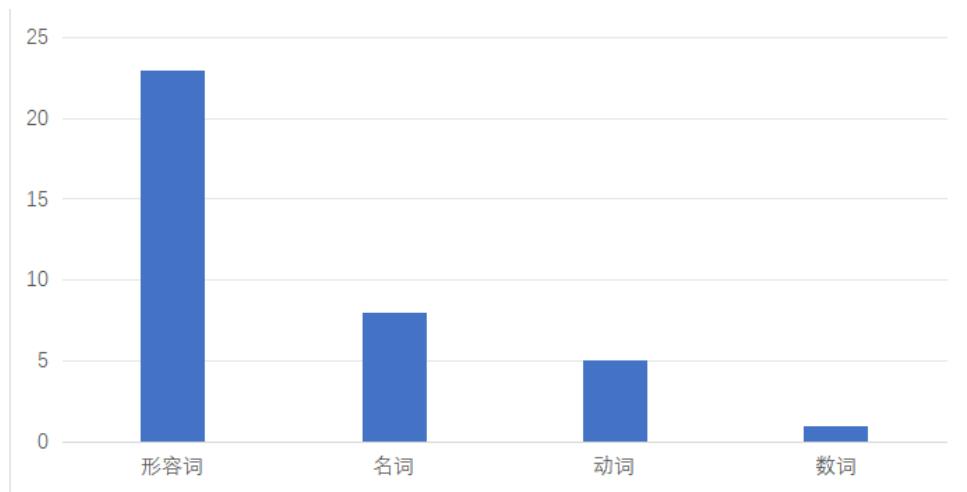
Fillmore, Kay, &O'Connor (1988, pp.501-538) 在其“Regularity and Idiomaticity in Grammatical Constructions: The Case of Let ALONE”一文将语素、词、复合词及全固定的习语叫作实体构式 (Substantive Constructions)，实体构式在词汇上是固定 (Lexically Fixed) 的，其组成分子不可替代，而半固定习语及句型都可称为图式构式 (Schematic Constructions)。

Niu (2011, pp.21-24) 基于 Fillmore, Kay, &O'Connor 的“Regularity and Idiomaticity in Grammatical Constructions: The Case of Let ALONE”一文，在其著作《构式语法理论研究》中进一步提出了有关“构式”方面的观点：(1) 构式是规约性的句法表征，包括任何句式 (Syntactic Patterns)；(2) 构式是习语性的 (Idiomatic)；(3) 词项 (Lexical Items) 本身就是构式；(4) 构式就像一个由母亲和女儿组成的核心家庭树 (Nuclear Family Tree)。

本文基于 Fillmore, Kay, &O'Connor 和牛保义对“构式”所提出的观点，并根据“X1+逼”和“逼+X2”的构词方式，将其定义为“图式构式”：“X1”和“X2”为“可变成分”，“逼”则为“固定成分”。网络粗俗语“逼”构式的语法特点主要体现为在句子中的位置和作用上。它通常用作前缀和后缀，附加在普通词语或短语后，以改变其含义。同时通过研究也发现其强调作用功能，网络粗俗语“逼”的附加可以改变原词的语义，使其语气更加强烈或突出。

1: “X1”的词性和数量分析

本文通过语料搜索，共收集37例“X1+逼”，和15例“逼+X2”语料，发现“X1”词性和数量分别如下：

图一：“X1”词性统计数量对比表

通过对37例“X1”的词性分析，得到以下结论：

1.1 当“X1”为性质形容词时，“X1+逼”用来描述人、事、物的性质和特征。“性质形容词+逼”的构式，用来表示具有某种特性的一类人、事、物，“X1”则在构式里表示这一类人或者物的某种属性，可以在句子里做主语或者宾语，例如：

①：傻逼队友真是服了，给你安排活反问我自己不能干吗？我能干还给你？我还能花钱呢，也没见你把工资发给我，傻逼。（SNWDXTY, 2022, para.49)¹

例句①这种情况发生在工作环境中，当一个人感觉到自己的努力和团队的整体进展因为某个同事的行为或工作态度而受到影响时，会产生这样的情绪和言论。通常人们也会在沮丧、疲惫、愤怒的情绪下用“傻逼”这类的词语来发泄情绪。

例句里的“傻逼”的傻：头脑糊涂，不明事理。（Institute of Linguistics Cass, 2016, p.1134），例句①里的傻逼，指的是有呆笨、愚蠢这个特性的一类人。例句里的小张就是拥有这一特质的人，让身边的人产生了负面的情绪，所以被骂他为“傻逼”。“傻逼”也可以用来形容物品，比如新买的洗衣机不好用，也可以骂作：傻逼洗衣机。

¹ 例句1及以下所有例句均来自微博(2018-2023)。

②：晚上就做了个离谱的梦，大概剧情是一个毕业后就没见过面的女同学带着一群帅哥准备去酒店过夜，然后刚好我夜里加完班骑车路过，一脸懵逼地和她打招呼，又一脸懵逼地被她塞了两个寸头小哥，一起进了她隔壁的房间…… (XYYH, 2023, para.1)

懵：懵懂，糊涂，不明事理 (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.895) 这里的懵逼，指的是作者一时的糊里糊涂，不明了发生了什么事物的一种状态。“懵逼” 懂逼通常用在突然发生，或者是不明事物发展状况下的一种状态，有可能是一个持续性的，也可能是短时间内的一个状态。例句②里的“懵逼”就是短时间内的一个状态，发生在作者打招呼的那一瞬间。“懵逼”这个词语在口语中通常用来描述一个人在某种特定情绪或情境下的反应。它最初源自网络用语，带有一定的幽默和夸张色彩，可用以表达以下几种情绪或状态：

惊讶：当一个人遇到了出乎意料的事情，可能会因为震惊而感到不知所措，这时就可能用“懵逼”来形容这种突然的、难以置信的反应。

困惑：面对难以理解或复杂的情况，一个人可能会感到迷惑不解，不知道如何是好，这种状态下也可能用“懵逼”来形容。

尴尬：在一些尴尬或窘迫的社交场合，当一个人不知道如何回应或行动时，可能会用“懵逼”来形容自己的尴尬状态。

无奈：有时候，即使面对一些不如意的事情，一个人也可能因为无法改变局面而感到无奈和沮丧，这时候“懵逼”也可以表达一种无力感。

以上所列举的“懵逼”主要用来描述人、事、物的特征、状态、属性。其不仅可以描述物理现象，还可以用来表达人的情绪或者其他抽象概念，如：喜、怒、哀、乐等。

按照形容词的分类，形容词可以分为表示度量形容词，“形容词表示的属性是相对于被修饰的名词所表示事物的标准量度而言的”。(Wu, 2008, p.7) 所以，“X1+逼”组成的形容词词组具有量大、程度深的评价功能，它通过在原词后附加“逼”来增强原词特征、状态或者感情的程度，使得表达更加生动和强烈。例如，“精逼”表示非常精明、非常聪明的人；“绝逼”表示非常、极对；“懒逼”表示极度懒惰的人。

1.2 当“X1”为名词时，“X1”主要是普通名词中的物质名词、主观上具有负面情绪的个体名词。物质名词主要是人们日常比较常见的，且有隐喻色彩的名词。分析语料可见，“名词+逼”主要表示对拥有某些习性或某种状态的一类群体的批判或者不满，加强情感表达，例如：

③：对了，我还有个同事怀孕回来之后把她的工位分给别人了她的电脑分给别人了，然后给她调岗了，她回来的时候没有座位不知道该干嘛，公司就是不提要辞退她，可就是不停给她压力，然后让她自己受不了辞了，狗逼公司。
(WBJTGWSG, 2020, para.49)

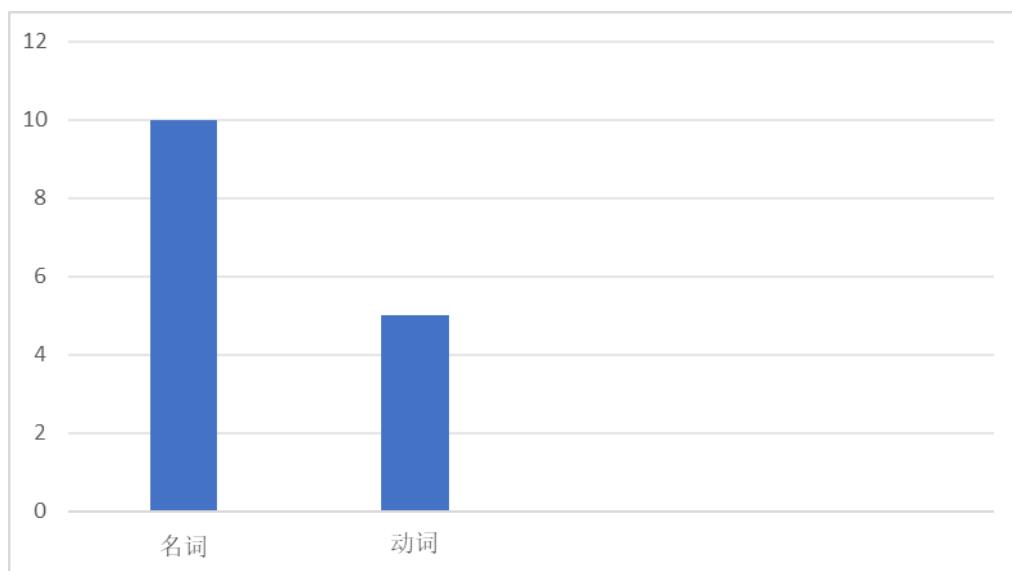
狗：哺乳动物，嗅觉和听觉都很灵敏，舌长而薄，可散热，毛有黄、白、黑等颜色 (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.461) “狗逼”公司在句中的意思是卑

鄙的公司。“狗逼”名词“狗”加上“逼”的组合，在句子用作形容词修饰公司，意思为卑劣的公司，表达对公司卑鄙习性的不满和批判。“狗”在传统文化有正负两种形象，在“X1+逼”的构式中，狗作为负面形象出现，所表现出来的属性有奴性、凶恶、卑劣等，通过属性和属性持有人之间的隐喻，指代具有某种特性的一类人，隐晦发泄情绪。“**狗逼**”这个词语是一个带有贬义和侮辱性的词汇，通常在强烈不满、愤怒或者失望情绪时使用。它可用来表达对某人或某事极度的不满和反感，尤其在不公正对待或者遭遇不合理情况时使用。

通过分析，“X1”可分为性质形容词和度量形容词，与“逼”结合后统一用来描述人（事）的特征，性质，状态和程度，“逼”能更加突出“X1”原本的属性，增加了词语的趣味性，以及增强使用语境中的语气。“X1+逼”构式的灵活性，使得构词思维非常发散，有助于创造出有特点的新词，由此可见，网络粗俗语的构词方式是创新的，其紧跟时代，有趣味性及研究价值。

2: “X2”的词性与数量分析

通过对 15 例类前缀构式分析，“X2”为名词的，共有 10 例，“X2”为动词，共有 5 例，且“逼”在“逼+X2”构式中，逐有了固定含义。

图二：“X2”的词性统计数量对比表

2.1 当“逼+X2”构式中的“X2”为名词时，“逼+X2”通常解释为：令人感到厌恶、恶心的事或人。“逼”在“逼+X2”的句子构式中一般用作形容词，用来修饰“X2”的特征。“逼+X2”构式可在句中做主语或者宾语，例如：

④: 我爸是个家暴分子，他经常在家中大发雷霆，甚至对我妈动手。今天，邻居大伯又听到了吵闹声，赶紧跑来查看情况。大伯看到我蜷缩在角落里，满脸泪痕，而我爸还在不停地辱骂，大伯气愤地对我爸说：“逼仔子，你这样的行为，不配拥有家庭，不配拥有女儿，更不配称为人。你连畜生都不如！”(CBJM, 2022, para.11)

仔子，同崽，男青年 (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.1628), 例句 ④ 里的“逼仔子”指的是行为不端或者行为过分的男人，导致别人对其评价比较负面，在句子里做主语。逼仔子多指男性，有贬义和侮辱性，通常用来表达愤怒、不满、轻蔑或鄙视等负面情绪，一般用于长辈骂晚辈，在情绪比较激动的语境下，通常骂为：狗逼仔子，表达强烈责骂。在“逼”+人称相关的语料中，都可以统一理解为使人反感、恶心的一类人。如：逼领导、逼邻居、逼同学、逼朋友等。

⑤：挺搞笑的，有些人被星座洗脑了，自己生日是个双子座，摩羯座，水瓶座就潜意识里觉得自己是渣男了，故意做一些渣男的事儿。咋，你们不尿尿照照的啊？长那个逼样还渣啊？(BEQHS, 2021, para.7)

样：样子 (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.1520), 例句 ⑤ 里的“逼样”指的是样貌邋遢，丑陋不出众的样子，带有很强的贬低和侮辱性，“逼”和名词“样”组成词组，作为整体充当宾语，表示“你”所长成的样子。例句里的“逼样”，有两层意思，一个是指人的外表样貌不好看，导致没有做渣男的资本。第二个是品行不好，有可能是不上进，整体给人的感觉没有正能量，所以不招异性喜欢，导致做不成渣男。“逼样”通常在愤怒、轻蔑、挑衅或不满的情绪下被使用。

⑥：我特别喜欢用小号审视我大号的朋友圈，然后精化一下我的照片以此来保证大家看到的大号上的我是个过着高逼格生活的人。(HYCH, 2023, para.1)

“逼格”是“逼+X2”词组中为数不多的褒义词，“逼格”在网络粗俗语中，用来形容事物独特、有格调、高品质或者时尚。当我们说某件产品或者某个人逼格很高时，可能是指产品独特、时尚；或者，某个人很有品味，个性鲜明。例如：新来的设计师真的太厉害了，把简单的衣服设计得好有逼格。这里的逼格，指的就是设计师的作品很有格调，设计师本人很有品味。

2.2 当“逼+X2”构式中的“X2”为动词时，“逼+X2”通常解释为：令人感到烦躁和厌恶的行为，“逼+X2”可以在句中也可以做谓语，例如：

⑦：癫痫，自习室就你俩长嘴了？逼叨逼叨没完了！收拾个破书包恨不得用货拉拉的卡车轰隆隆的！发癫！(WDSL321HZ, 2023, para. 49)

叨：小声絮叨 (Institute of Linguistics Cass, 2016, p.264), 在例句做谓语动词，指的是让人烦躁和厌恶的小声絮叨的行为，逼叨与逼逼赖赖意思相近，指没完没了的小声絮叨，或者没完没了的自言自语，常用于描述某人的言行让人感到不耐烦或者疲倦。“逼”在这类词语中一般都没有实质性的意义，可统一理解为让人感到心烦和厌恶的一种情绪或者感情，其作用主要是用来修饰 X2。逼叨通常用来形容啰里啰嗦的形象，多用于形容上了年纪的妇女。在不同的语境中，“逼叨”可能会有不同的含义和情感色彩。例如，在关系亲密的朋友之间的玩笑中，用来调侃对方话多。

3: “逼”与任意名词

通过上面的分析，看见“逼+X2”构式的灵活性，“逼”在这个构式中通常未保留其字面意义，而是作为语义上的修饰符。任意名词都可进入此构式，且产生的意义有可预测性，即都带有贬义、厌恶义。“逼+名词”的构式除了字面义外，

增加了语用功能，如加强说话人情感色彩、表达强烈的情感态度。比如：逼公司，逼单位，逼医院，逼学校，逼天气，具体搭配何种名词，可参考讲话者的场景、处境，例如：

⑧：小李是我的研究生同学，他费尽心血写了一篇论文，希望能发表在知名期刊上。然而，论文经过几次审稿后，仍需不断修改。一天，面对又一次的修改要求，小李忍不住和我抱怨：我要被逼论文搞崩溃了，地球能不能明天就爆炸！(SYXL, 2023, para.10)

⑨：我爸妈又开始催我上学了，每次一到返校之前就给我打十多个电话我真的要崩溃了，我知道我要去学校了能不能别逼了，我想到逼学校我就烦。(XSLSDBGZZ, 2023, para.4)

⑩：下雨下雨下雨天天下雨，这逼天气啥时候结束。(HDHDT, 2023, para.2)

由上面的例句可见，逼+任意名词，其构式丰富多样，“逼”在构式里的情感色彩已基本固定，如：“逼论文”可以理解成令人心烦的论文，“逼学校”可以理解成事情繁杂到让人抓狂的学校，“逼天气”可以理解为因为每天下雨对令人感到崩溃的天气，更是对坏天气的一种指责和气愤情绪的发泄。

“关于构式为形式和语义两极合的思想，每个词都可以表征为构式图式(schema)。图式既可对现存词语进行概括和总结，也可为新词的创造提供模板。”(Yuan, 2018, p.76) 网络粗俗语“逼”与任意名词的搭配就可以作为一个构式模板，可出现在任何想吐槽、抱怨的语句中，这个构式有很强的即兴性，可以根据说话者当时的情景和心情临场发挥，随时创新出新的词语，是富有生命力和创造力的语言构式。

讨论结果

Zhang (2021, pp.58-64) 曾在其硕士论文《汉语粗俗语研究》中提到，“俗语“逼”类词缀化有以下三个表现：第一，意义趋向虚化，第二：词类标志性强化，第三，词中位置趋于固定，研究总结出了“逼”最为类词缀的基本特征，且仅对“X1+逼”构式进行了简单分析。”本文基于前者的研究基础，对网路粗俗语“逼”的构式进了更为详细解读，另外，对“逼+X2”构式进行分析，发现网络粗俗语“逼”的使用发生了以下变化：

(1) “逼”使用语境的变化

“从 1930 年到 1960 年，语境主义的语言学家注重实验或观察，他们试图基于语境来确定语义。他们认为应该研究情景、使用、语境—这些和语言行为密切相关元素。代表性人物英国语言学家弗斯认为应该通过和词汇共同出现单词、短语或结构来了解这个词的意义。”(Guo, 2013, p.138) 随着网络粗俗语的普遍应用和网络的发展，网络粗俗语被赋予了幽默和戏谑的含义，表达亲近和认同感的一种情感交流，反映了人们在网络交流中寻求轻松和娱乐的趋势。有些原来听起来非常粗俗的词，现在在很多场合都能听到，变得没有那么敏感和不堪入耳了，网络粗俗语也逐渐摆脱粗俗的外衣，变成活跃气氛和拉近关系的日常用语。

(2) “逼” 使用对象的变化

不仅网络粗俗语的使用语境发生了变化，网络粗俗语使用的对象也已经发生的极大的变化，主要体现在以下方面：

在亲密的关系中，因为关系比较亲近，对彼此比较熟悉，所以也更容易使用网络粗俗语“逼”，比如男女朋友之间，长辈对晚辈之间，亲密的朋友之间，这样的表达方式会使交流更加亲密、友好，与之前用网络粗俗语对立相互、谩骂的社交关系完全相反。如：男女朋友相互交对方“傻逼”，这不是一种詈骂，而是一种爱称，带有撒娇或者娇嗔的感情色彩。

在媒介选择时，不同的媒介可能会影响网络粗俗语的使用，尤其是时事新闻和政要新闻，但是由于网络粗俗语逐渐普遍化和日常化，不少新闻媒体为了博眼球或者增加文书的趣味性，也开始使用代表性比较强的网络粗俗语进行新闻发表。

在线和离线状态一体化，网络粗俗语现在已经不只局限于网络使用，网络粗俗语已在日常交流社交中无处不在，人们在日常生活中用网络粗俗语沟通，讨论社会问题，追随潮流热点。

(3) “逼”的变形

“从社会发展和语言多元化的趋势看，网络粗俗语较之传统的詈骂宣泄方式出现了新的特征。虽说网络提供的平台扩大了，网民的心态更加自由了，但其所受到的约束却相对小了，网民宣泄情感的方式更具个性、更简洁、更求新求异了。” (Chen, 2009, p.110) 网络粗俗语的表现方式会根据网民的用语习惯、平台的检测规则、以及趋势的创新发生变化，通过对现有语料分析，网络粗俗语言“逼”的变形主要概括为以下几个类型：

谐音变形： 将原词语的发音或音节进行谐音替换，以达到变形的效果。这种变形常常运用在网络用语中，使得表达更具有幽默感。如：将“烧杯”替代“骚逼”，例如：

⑪：穿后腰镂空的烧杯牛仔裤出去要，忘了紫外线过敏! (XXGQBNG, 2023, para.10)

拼音首字母缩写： 将词语的每个字的首字母缩写，形成一个新的词组。这种方式在网络用语和聊天中常见，尤其用于表示感叹、惊讶等情绪。如：将“SB”代替“傻逼”，例如：

⑫：SB舍友是真的烦人。 (TX, 2023, para.2)

重复和变体： 通过对词语的重复或者变体，强调某种语气，或者形成一种特殊的表达方式。比如：逼逼赖赖

⑬：我会在年末这天把今天还在工作群逼逼赖赖的老板拉黑掉。 (RPBFDDSY, 2023, para.10)

谐音换字： 将原有的字替换为谐音相近或相似的字，使得表达更为生动、富有创意。如：将“麻逼”替代“妈逼”，例如：

⑭：我好难受要死了明天还要去考试，妈的烦死了麻逼的。 (YHHBPLM, 2023, para.1)

尽管这些变形方式在网络文化和聊天中趋于常见，但是在使用网络粗俗语时，应注意场合和受众，避免冒犯他人或产生误解。

(4) 感情色彩的变化

“逼格”和“牛逼”是与“逼”相关的词组中为数不多的褒义词，“逼格”在网络粗俗语中，用来形容人或者事物独特、有格调、高品质或者时尚。当我们说某件产品或者某个人逼格很高时，可能是指产品独特、时尚；“牛逼”在网络粗俗中，用来形容某些人或者事物非常厉害，值得称赞。例如：这个修理师好牛逼，两分钟就把电脑修好了。

(15): 我同事真牛逼，这么大的雨都能坚持不迟到来上班，只有我，大雨坚持上班迟到被扣 50，早知道我不来了。(KTXGZ, 2023, para. 1)

创新之处

本文的创新点有以下四点：

第一，学者主要是研究“X 逼”的类词缀化，但是对“X 逼”的句型构式分析，X 作为不定式成分的分析都不够全面。

第二，随着网络粗俗语等的不断进化，除了“X1 逼”构式，现在网民开始流行“逼 X2”构式的网络粗俗语，前人研究中此类研究较少。

第三，网络的快速发展使得网络监管逐渐严格，很多网络粗俗语由于太粗俗和直白而被屏蔽，出现了“逼”的变形，本文对其变形进行了研究。

第四，网络粗俗语“X1+逼”和“逼+X2”的使用由原来具有攻击性，侮辱性的特质，变成现在具有普遍性和娱乐性的发展趋势。

展望与建议

由于网络俗语“逼”的普及，与“逼”相关词汇将会出现，因此对于“逼”及相关词语研究有以下展望：第一，语义转变与社交用语的转变。“逼”相关的词语会脱去“粗俗”的外衣，由原先贬义的社交用词变成中性甚至褒义，社会对这些词语的接受度和认可度将大大提高。如这些词汇从小众的网络用语变成普遍的口头用语，获奖者表示这些词汇已经深入日常交流，成为社交语境中的常见表达。第二，构式的固定与大众认可，体现为两点：1. 构式灵活性与典型性：如果“逼”相关的网络粗俗语的构式逐渐变得更加典型和固定，这表明这些词汇在使用中形成了一种固定的结构，更容易被人理解和接受。2. 大众认可与规范：如果这些词汇的意义和位置得到大众认可，它们或将被收录在类似于网络流行语词典中。

特定情况下网络语言是自由的，鲜活的，也是具有时代意义的。对于网络粗俗语“逼”，除了透过它粗俗的外衣，我们更要理解它的背后思考与价值，所以笔者建议：1. 理解网络文化：网络粗俗语在互联网和社交媒体平台广泛存在，已成为网络文化的一部分。通过研究网络粗俗语，我们可以更好地理解当代互联网社会的语言和交流方式，探索网络用户的价值观、态度和社交行为。2. 揭示社会问题和心理状态：网络粗俗语常常反映了一些社会问题和个体心理状态。通过

研究这些语言现象，可以了解人们在网络空间中面临的压力、焦虑、愤怒等情绪，以及与之相关的社会议题，如性别、种族、政治等问题。

3. 促进语言演化研究：网络粗俗语常常具有创造性和创新性，推动了语言的演化和变化。通过研究这些语言现象，可以洞察语言发展趋势，探讨新词汇、新表达方式的产生和传播机制。

4. 语言教育和社交媒体管理：研究网络粗俗语有助于更好地进行语言教育和社交媒体管理。了解网络粗俗语的使用方式和背后的含义，可以帮助教育者和社交媒体平台制定更有效的语言政策和管理措施，提高网络文明程度和用户体验，拒绝网络暴力。

本文仅研究了网络粗俗语“逼”相关词组的词性、娱乐性和逐渐普遍性，但是关于网络粗俗语“逼”词组的语义特征和功能还有待研究，希望往后的相关论文研究中能以此为切入点进行更深入的研究，为网络粗俗语研究者提供更多可参考的文献。

References

BEQHS. (2021). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/5216555702/Ky10SCZWM?refer_flag=1001030103_.

CBJM. (2022). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/3666284470/LbQqmEjf8?refer_flag=1001030103_.

Chen, L. (2009, December). A Study on Internet Vulgarity. **Journal of Xinyang Agricultural College**, 33(4), 108-110.

Fillmore, Kay, &O'Connor. (1988, September). Regularity and idomaticity in Grammatical Constructions: The Case of Let ALONE. **Language**, 99(3), 501-538.

Guo, X. (2013, July). The Influence of Context on Semantic Change in Language Learning. **Journal of Shandong Provincial Agricultural Management Cadres Institute**, 39(4), 138-139.

HDHDT. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/1994112605/Oi0AWgceO?refer_flag=1001030103_.

HYCH. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/7766314245/NsnlG3vpd?refer_flag=1001030103_.

Institute of Linguistics Cass. (2016). **Modern Chinese Dictionary** (7th ed.). Beijing: The Commercial Press.

KTXGZ. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/7297964838/Oi0G22vw4?refer_flag=1001030103_.

Niu, B. (2011). **A Study on Construction Grammar Theory**. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.

RPBFDDSY. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/1731652887/NzE3aml7f?refer_flag=1001030103_.

Sina Weibo Data Center. (n.d.). **Weibo 2020 User Development Report**. Retrieved June 08, 2024, from https://weibo.com/1642909335/K5OFGDin3?refer_flag=1001030103_.

SNWDTY. (2022). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/5405446511/M2tXehBWT?refer_flag=1001030103_.

SYXL. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/7727162666/NzEenD364?refer_flag=1001030103_.

Tan, Y. (2022, August). A Brief Analysis of the Phenomenon of Word-forming Suffix's in Internet Neologisms. **Internet Weekly**, 26(16), 34-36.

TX. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/6599287038/NyF06u24Z?refer_flag=1001030103_.

Wang, Y. (2022, October). An Exploration of the Clipping Phenomenon in Internet Slang. *Journal of Mianyang Normal University*, 42(10), 85-92.

WBJTGWSG. (2020). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/5595544606/JjzJkkChO?refer_flag=1001030103_.

WDSL321HZ. (2023). Retrieved June 08 2024, from
https://weibo.com/7383664400/NvQTCedSH?refer_flag=1001030103_.

Wu, X. (2008). *A Study on the Classification of Modern Chinese Adjectives and Related Syntactic Phenomena*. Master's thesis Soochow University.

XSLSDBGZZ. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/6988387070/NzIHxw2tc?refer_flag=1001030103_.

XXGQBNG. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/7464123955/N3clGlbN6?refer_flag=1001030103_.

YYH. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/7170211748/N7KmN53yv?refer_flag=1001030103_.

YHHBPLM. (2023). Retrieved June 08, 2024, from
https://weibo.com/7297964838/Oi0G22vw4?refer_flag=1001030103_.

Yuan, Y. (2018, October). Examining the Surface Form, Deep Form, and Cognitive Inference of Constructions through the Lens of Internet Neologisms. *Foreign Languages and Foreign Teaching*, 45(3), 76.

Zhang, X. (2021). *A Study on Vulgar Language in Chinese*. Master's thesis East China Normal University.

The Implementation of the Rules and Treatment of Offenders in the Prisons Chai Badan Lopburi (2017)

Siyawet Charapun

Master's degree student, Master of Public Administration Program in Public Administration of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University

First Author: siawesycaruphrrn@gmail.com

Wasita Kerdphol Prasopsak

Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University, Independent study Advisor.

Corresponding Author: wasita.kp@gmail.com

Mayuri Rattanasermpong

Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University, Independent study Co-advisor.

Corresponding Author: mnida7@gmail.com

Received: September 29, 2023 **Revised:** October 30, 2023 **Accepted:** December 13, 2023

Abstract

This research aims to: 1. study the opinions on the enforcement of the Corrections Act, B.E. 2560, regarding the use of restraints on prisoners in Chai Badan District Prison, Lopburi Province, and 2. propose guidelines for the use of restraints on prisoners. A questionnaire was used to collect data from 64 respondents, and the data were analyzed using statistical measures including percentage, mean, and standard deviation. The relevant findings were then summarized.

The research findings revealed that the overall implementation of the Corrections Act, B.E. 2560, in Chai Badan District Prison, Lopburi Province, was at a high level ($\mu = 4.00$). When considering each aspect in descending order of average value, the results were as follows: 1. the implementation of strategies and plans ($\mu = 4.20$), emphasizing teamwork in managing prisoners; 2. control and inspection: emphasis was placed on applying legal principles to control prisoners using restraints; 3. personnel operations ($\mu = 4.02$): emphasis was placed on the Department of Corrections' authority to treat offenders according to court rulings; 4. administration ($\mu = 3.86$): emphasis was placed on administrators' understanding of the process of using restraints and 5. application in operations ($\mu = 3.79$): emphasis was placed on the fair selection of the size or type of restraints for controlling

prisoners. Recommendations suggest that the use of restraints should be clearly defined and that senior management should have the authority to order the use of restraints to prevent human rights violations, taking into account the prisoners' rights and freedoms.

Keywords: Correction Act Code Section 21, Using Penitentiary Machine, Prisoners

การนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

สิริเวศย์ จากรุพรรณ

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

First Author: siwawesycaruphrrn@gmail.com

วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: wasita.kp@gmail.com

มนูรี รัตนเสริมพงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: mnida7@gmail.com

ได้รับบทความ: 29 กันยายน 2566 ปรับปรุงแก้ไข: 30 ตุลาคม 2566 ตอบรับตีพิมพ์: 13 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความคิดเห็นของการใช้ข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังในเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี 2. เสนอแนะแนวทางปฏิบัติในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังในเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม นำมารวเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาสรุปข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า การนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยอีตามลำดับ ได้แก่ 1. ด้านการนำ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ($\mu = 4.20$) เน้นการทำงานเป็นทีมในการดูแลผู้ต้องขังภายในเรือนจำ 2. ด้านการควบคุม และตรวจสอบ เน้นการนำหลักกฎหมายใช้ควบคุมผู้ต้องขังที่ใช้เครื่องพันธนาการ 3. ด้านการปฏิบัติงานของบุคลากร ($\mu = 4.02$) เน้นกระบวนการทั่วไป 4. ด้านการบริหาร ($\mu = 3.86$) เน้นผู้บริหารเข้าใจในกระบวนการใช้เครื่องพันธนาการ 5. ด้านการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($\mu = 3.79$) เน้นการเลือกใช้ขนาดหรือชนิดของเครื่องพันธนาการในการควบคุม ผู้ต้องขัง ได้อย่างยุติธรรม ข้อเสนอแนะควรกำหนดการใช้เครื่องพันธนาการให้มีความชัดเจน ให้ผู้บริหารงาน

ระดับสูงพิจารณาการมีอำนาจในการสั่งการใช้เครื่องพั้นนากการเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดต่อสิทธิมนุษย์ชนได้ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องขัง

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ มาตรา 21, การใช้เครื่องพั้นนากการ, ผู้ต้องขัง

บทนำ

การราชทัณฑ์ของไทยได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสังคม การเมือง และสภาพเศรษฐกิจตลอดยุคสมัยที่ผ่านมา ตั้งแต่ในยุคก่อนรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กิจการเรือนจำได้สังกัดอยู่ตามส่วนราชการต่างๆ สอดคล้องกับการปกครองแบบจตุสดมภ์ มีการแบ่งเป็นเรือนจำในกรุงเทพฯ และเรือนจำในหัวเมืองชั้นนอกเรือนจำในกรุงเทพฯ ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. สังกัดกระทรวงนครบาลเป็นที่คุณขังผู้ต้องขังที่มีโทษตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป เรียกว่า “คุก” 2. สังกัดกระทรวงทบวง กรมที่บังคับกิจการนั้น ๆ ใช้เป็นที่คุณขังผู้ต้องขังที่มีโทษต่ำกว่า 6 เดือน หรือนักโทษที่มิใช่ผู้ร้าย เรียกว่า “ตະรง” ส่วนการเรือนจำในหัวเมืองชั้นนอก มีที่คุณขังผู้ต้องโทษเรียกว่า “ตະรง” การคุณขังอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการเมืองหรืออาจส่งต่อให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม รับตัวไปคุณขังแล้วแต่กรณี พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประหม่อมให้ตรา “พระราชบัญญัติจัดตั้งกรมราชทัณฑ์” โดยมีพระยาชัยวิชิต วิศิษฐ์ธรรมราดา (จำ ณ ป้อมเพชร) เป็นอธิบดีกรมราชทัณฑ์คนแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2469 ได้เกิดภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจงบประมาณรายได้รายจ่ายไม่ได้ดุลยภาพกัน พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงยุบกรมราชทัณฑ์และให้ไปสังกัดกระทรวงยุติธรรมและต่อมาได้โอน กรมราชทัณฑ์ไปเป็นแผนกหนึ่ง (แผนกราชทัณฑ์) ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 การราชทัณฑ์ได้ยกรฐานเป็นกรมราชทัณฑ์และมีการตราพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มีหน้าที่เกี่ยวกับการเรือนจำ การกักกันผู้มีสันดานเป็นโจรผู้ร้ายการฝึกและอบรมเด็กดักสันดาน และในส่วนภูมิภาคได้มีการกำหนดเป็นเรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอในปี พ.ศ. 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการจึงได้โอนย้ายกรมราชทัณฑ์กลับมาสังกัดกระทรวงยุติธรรม (รานี วรภัทร, 2554, หน้า 20)

ปัจจุบันแม้ว่าแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังได้มีการบัญญัติรับรองนับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 21 ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง ดังนี้ “ห้ามใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้..” จะเห็นได้ว่ามาตรา 21 กำหนดขึ้นมาใช้กับผู้ต้องขัง ซึ่งคำนิยามของ “ผู้ต้องขัง” ตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 4 วรรคสองหมายรวมตลอดถึงนักโทษเด็ดขาด คนต้องขัง คนฝ่าก อาจกล่าวได้ว่า หมายความถึงบุคคลทุกคนที่ถูกคุมขังไว้ในเรือนจำถือเป็นผู้ต้องขังหมด คำว่า “ผู้ต้องขัง” โดยไม่ได้ประสงค์จะระบุเฉพาะเจ้าของถึงผู้ที่ถูกคุมขังประเภทใดประเภทหนึ่งภายใต้เรือนจำ และหากพิจารณาคำว่า นักโทษเด็ดขาด ตามมาตรา 4 วรรคสาม หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมาย จำกัดภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุดและหมายความรวมถึง บุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษด้วย แต่ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นกรณีของการใช้เครื่องพันธนาการกับคนต้องขังและคนฝ่ากที่ถือว่าศาลยังไม่มีคำพิพากษาไว้ให้ลงโทษ ดังนั้นบุคคล เหล่านั้นยังอยู่บนพหลานนิชฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ตามหลัก Presumption of Innocence ที่เป็นหลักเพื่อเป็นข้อผูกมัดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปฏิบัติต่อผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยปราศจากอคติ หรือให้การปฏิบัติเยี่ยงผู้บริสุทธิ์ แต่ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 21 พบว่า ไม่ได้มีการกำหนดข้อห้ามว่าห้ามใช้เครื่องพันธนาการกับคนต้องขัง และคนฝ่าก ซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาเป็นเหตุให้บุคคลที่ได้รับการสันนิชฐานว่าไม่ได้กระทำความผิดถูกปฏิบัติเยี่ยงผู้กระทำความผิด ซึ่งการใช้เครื่องพันธนาการในประเทศไทย การที่จะส่งให้หรือเพิกถอน

เครื่องพัฒนาการหรือไม่นั้น จะกระทาในรูปแบบการพิจารณาร่วมกัน โดยจากสภาพของตัวผู้ต้องขังในเรื่องข้อจำกัดของสภาพร่างกาย ประวัติการก่อคดี อัตราโทษ ตลอดจนความเป็นไปได้ในการที่ผู้ต้องขังนั้น จะหลบหนี และสภาพเรือนจำว่าเป็นการสมควรหรือไม่จะใช้เครื่องพัฒนาการกับตัวผู้ต้องขังนั้น ๆ แต่ให้อำนัจพัศดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งตามกฎหมาย ประกอบด้วย ผู้บัญชาการเรือนจำ พัศดี ผู้บังคับเดน และหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ กรมราชทัณฑ์มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์กรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไขพื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับต้นเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดีไม่เห็นกลับมากระทำผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริตและสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างเป็นปกติสุข

เรื่องจำนำเงือชัยบادาล จังหวัดลพบุรี เป็นหน่วยงานที่อยู่ในสังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม โดยมีอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานต่อผู้คุกขังของผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย ตามข้อกำหนดว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องระบุข้อบังคับนโยบายของกระทรวง หลักอาชญากรรมไทยและหลักทัณฑ์ไทย ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ซึ่งได้พงปัญหาของการนำข้อกฎหมายพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ในการใช้เครื่องพันธนาการต่อคุกขังที่ผู้มีอำนาจหรือผู้บัญชาการในการสั่งการเครื่องพันธนาการให้กับผู้ต้องขัง ในการเลือกใช้ตามระเบียบข้อบังคับแล้วยังมีข้อที่เลือกใช้เครื่องพันธนาการให้ถูกต้องกับบุคคลที่ได้รับโทษตามเจตนาณ์ของกฎหมาย ซึ่งการตีความเพื่อใช้เครื่องพันธนาการจึงต้องตีความอย่างเคร่งครัดจะกระทำอย่างมักง่ายไม่ได้ผู้มีอำนาจสั่งใช้เครื่องพันธนาการจึงต้องทำความเข้าใจเจตนาณ์ของกฎหมายข้อนี้เป็นอย่างดี หากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังของเรื่องจำนำเงือชัยบادาล จังหวัดลพบุรี ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เรื่องจำนำเงือชัยบادาล จะได้นำมาเป็นแนวทางในปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 และตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของการใช้ข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังในเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดพบรี
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังในเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดพบรี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

(มาตรา 21) การใช้เครื่องพันธนาการ

ในประเทศไทยพระราชนูญติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 ของประเทศไทยสืบเนื่องมาจากการรับรองและคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขังนั้น มีความเป็นมานัปแต่ละยุคสมัยของการเรียกร้องอิสรภาพและเสรีภาพในประเทศไทย ตลอดวันตก และมีการเรียกร้องให้ได้มาซึ่งสิทธิพลเมืองโดยสิทธิของผู้ต้องขังถือเป็นสิทธิของพลเมืองอย่างหนึ่งที่มีการเรียกร้องและทำให้ได้มาด้วยเหตุผลที่ว่าการที่ผู้ต้องขังต้องถูกแยกตัวออกจากสังคมปกติทำให้เขาถูกจำกัดเสรีภาพต่าง ๆ และทำให้เกิดปัญหานิรเรื่องของความถูกต้องชอบธรรมความพอดีในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ความทุกข์ทรมานที่ผู้ต้องขังได้รับจากการถูกแยกตัวออกจาก

ถูกจำกัดสิทธิ์ต่าง ๆ ตามกฎหมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้นำไปสู่การเรียกร้องให้ตระหนักถึงการคุ้มครองสิทธิ์ต่าง ๆ ตามกฎหมาย รวมทั้งเรียกร้องให้มีการรับรองสิทธิตามกฎหมายที่บุคคลนั้นพึงได้รับด้วย เพราะแม้ว่า ผู้ต้องขังจะเป็นบุคคลที่ถูกจำกัดเสรีภาพและต้องสูญเสียสิทธิบางประการไปจากการถูกลงโทษ แต่ยังมี สิทธิบางประการในฐานะที่เป็นมนุษย์ ที่ไม่อาจถูกจำกัดหรือล่วงละเมิดได้ การเรียกร้องให้คุ้มครองสิทธิ ของผู้ต้องขัง ยังเกิดขึ้นเนื่องจากการพัฒนาแนวความคิดในเรื่องสิทธิมนุษย์ซึ่งเป็นสิทธิที่มีมาตั้งแต่สมัย กrieg และโรมันในรูปของสิทธิธรรมชาติ โดยมีแนวความคิดว่ามนุษย์เกิดมาเท่าเทียมกันและพระเจ้าเป็นผู้ สร้างขึ้นมาและได้ให้สิทธิบางอย่างแก่มนุษย์ สิทธิเหล่านี้จึงไม่อาจโอนกันได้และไม่ได้รับผลกระทบใดๆ แต่รัฐทั้งหลายจะต้องทำทุกอย่างเพื่อให้มนุษย์มีสิทธิอย่างเต็มที่สิทธิธรรมชาติดังกล่าวที่บุคคลทุกคน พึงมี ก็คือ สิทธิพื้นฐานของพลเมืองซึ่งต่อมาเรียกสิทธิประภานี้ว่า “สิทธิมนุษยชน” อันครอบคลุมถึงสิทธิ ของผู้ต้องขัง ดังนี้ การจะกล่าวถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงต้องพิจารณาถึงสิทธิมนุษยชนไปควบคู่กัน เพราะสิทธิมนุษยชนเป็นคุณลักษณะประจำตัวของมนุษย์ทุกคน ในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์และเป็น สิ่งจำเป็นมิใช่เพียงเพื่อการมีชีวิตอยู่ แต่เพื่อการดำรงชีวิตที่มีศักดิ์ศรี กล่าวคือ เพื่อชีวิตที่มีคุณค่าสมกับ ความเป็นมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นรากฐานของความยุติธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมด้วย (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 41)

หน่วยงานของกรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีภารกิจ ในการควบคุมดูแลและพัฒนาสภาพติดนิสัยนักโทษเด็ขาดที่ศาลได้พิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุก และ ควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่อยู่ระหว่างพิจารณาคดี ผู้ต้องกักขังและผู้ต้องกักกัน เพราะการที่บุคคล กระทำความผิดอันกฎหมายได้กำหนดโดยให้ได้รับโทษจำคุกนั้น ในทางกฎหมายถือว่าบุคคลนั้นเป็น บุคคลที่มีความอันตรายต่อสังคมและผู้อื่น ซึ่งโทษจำคุกนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลงโทษและกันตัว บุคคลดังกล่าวออกจากสังคม มุ่งเน้นการควบคุมและป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีออกไปสร้างความ เดือดร้อนเสียหายให้กับสังคมและประชาชนผู้สูงวัย ตลอดทั้งการพัฒนาและยกระดับจิตใจของผู้ต้องขัง ให้กลับเป็นคนดีหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำกลับไปสู่สังคม (ธานี วรภัทร์, 2554, หน้า 13)

มาตรา 21 ห้ามใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- ผู้ต้องขังมีพุทธิกรรมที่จะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของ ตนเองหรือผู้อื่น
- ผู้ต้องขังมีพฤติกรรมหรืออาการส่อว่าเป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิต ไม่สมประกอบซึ่งอาจจะทำ อันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น
- ผู้ต้องขังมีพุทธิกรรมที่น่าจะหลบหนีการควบคุม
- เมื่อผู้ต้องขังถูกคุมตัวไป nok เรือนจำ และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ควบคุมเห็นเป็นสมควร ที่จะต้องใช้เครื่องพันธนาการ
- เมื่อธันดีสั่งว่าเป็นการจำเป็นต้องใช้เครื่องพันธนาการ เนื่องจากสภาพของเรือนจำสภาพของ ท้องถิ่น หรือเหตุจ忙เป็นอื่น

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังจึงถือเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและหน่วยงานที่มีบทบาทในการ ดำเนินงาน ได้แก่ ราชทัณฑ์ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของราชทัณฑ์จะไปเป็นตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมจะต้องมีการหลักเกณฑ์หรือกฎหมายที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างถูกต้องและเป็นธรรมสำหรับการใช้เครื่องพันธนาการต่อผู้ต้องขัง

มีการกำหนด หลักเกณฑ์ไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 (ธิตาภา ศีลพงษ์, 2561, หน้า 1) โดยผู้ต้องขังที่น่าจะทำอันตรายต่อชีวิต หรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น เนื่องจากบางครั้งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ต้องขังด้วยกันในเรือนจำ อาจทำให้เกิดการทะเลวิวาหหรืออาจถึงขั้นฆ่ากันตาย หรือในกรณีที่ผู้ต้องขังเกิดอาการเครียด แล้วคิดจะทำร้ายตัวเองหรือจะฆ่าตัวตายโดยวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้การใส่เครื่องพันธนาการไว้ชั่วคราว จึงเป็นมาตรการจำเป็นเพื่อควบคุมผู้ต้องขังในลักษณะดังกล่าว (ฉบับกิตติ บุญจันทร์, 2550, หน้า 77)

การนำข้อบังคับไปใช้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560

การจัดตั้งกรมราชทัณฑ์ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2458 ก็ได้มีการวิจัยการโดยลำดับจนครบ ร้อยปี ในปี พ.ศ. 2558 กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งถือเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม ที่มีบทบาทสำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยมีขอบข่ายการปฏิบัติงานทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค กรมราชทัณฑ์ เปรียบเสมือนหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่ยังมีปัญหาในการบริหารงานภายใน อาทิ ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ซึ่งปัจจุบันมีผู้ต้องขังทั้งชายและหญิงมากกว่า 300,000 คน ในขณะที่เรือนจำรองรับได้เพียง 110,000 คน สร้างความดังกล่าวส่งผลต่อการควบคุมและการแก้ไขพัฒนา ผู้ต้องขัง ปัญหาเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้ต้องขัง คือ มีเจ้าหน้าที่ จำนวน 11,000 คน เท่านั้น แต่ต้องมีภารกิจที่ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง จำนวน 300,000 คน ปัญหาเรือนจำเก่าและชำรุดทรุดโทรม และแออัด และการใช้เรือนจำบางแห่งยังใช้เป็นฐานบัญชาการของผู้ค้ายาเสพติด ปัญหาด้านงบประมาณ ที่ได้รับจัดสรรให้ดูแลผู้ต้องขังได้รับเพียง 190,000 คนเท่านั้น และการบริหารจัดการภายในเรือนจำยัง เป็นระบบแบบดั้งเดิมไม่ทันสมัย ยังไม่มีการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูง ผลกระทบ จากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่อาจส่งผลให้กรมราชทัณฑ์ต้องควบคุมดูแลผู้ต้องขังต่างชาติมากขึ้น รวมทั้งความคาดหวังของสังคมและประชาชนต่อการยกระดับต่อการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในมิติต่าง ๆ ให้ เทียบเท่ามาตรฐานสากล จากอุปสรรคสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับความท้าทายจากความซับซ้อน ของประเทศไทยต่อไป ที่มีความต้องการที่จะปรับเปลี่ยนระบบดั้งเดิม ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนไปทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยี และให้เกิดประสิทธิภาพมาก ที่สุด ทั้งนี้ภารกิจดังกล่าว จำเป็นต้องกระทำในหลาย ๆ ด้านพร้อมกัน เช่น งานปรับปรุงเรือนจำ/ทัณฑสถาน การพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ที่เกี่ยวกับการควบคุมดูแล การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และการแก้ไขปัญหาฯ เสพติด การนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลากรของกรมราชทัณฑ์ทั้งหมด เป็นต้นจากบริบทของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแล้วเห็นการนำ ข้อบังคับไปใช้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 นำมาจัดแบ่งตามกระบวนการในการ ทำงานของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาลนั้นสามารถแบ่งได้ดังนี้ (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 40)

1. ด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง ภารกิจของเรือนจำและทัณฑสถานที่จะมุ่งเน้นการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขังที่จะควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมสิ่งของผู้ต้องขัง ช่วยให้ผู้ต้องขังได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการ ประกอบอาชีพ เพื่อให้นำมาใช้เมื่อพ้นโทษให้สามารถอยู่ในสังคมเป็นพลเมืองดี และกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล โดยกรมราชทัณฑ์เป็นผู้มี อำนาจสั่งเครื่องใช้พันธุกรรมและสั่งเพิกถอนเท่านั้น (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 80)

2. ด้านการบริหาร หมายถึง การที่เรื่องจำหรือทัณฑสถานดำเนินการปฏิบัติตามนโยบาย หลักการ และปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย ผู้บริหารงานเรื่องจำจะต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับ รายละเอียดแนวทางปฏิบัติตามด้านการใช้เครื่องพันธนาการ ฝ่ายบริหารระดับสูงมีข้อสั่งการที่ขัดเจน ให้ปฏิบัติการใช้เครื่องพันธนาการ ทราบในกระบวนการการใช้เครื่องพันธนาการ ต้องสร้างความมั่นใจ กับผู้บริหารในการตัดสินใจคำสั่งที่ใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขัง (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 85)

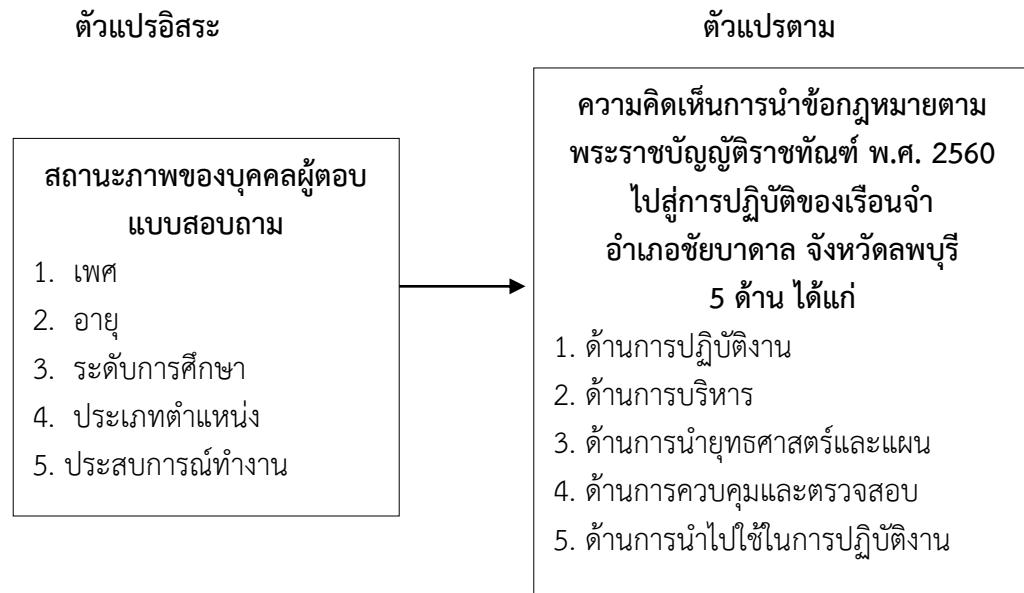
3. ด้านการนำยุทธศาสตร์และแผนงาน หมายถึง เรื่องจำหรือทัณฑสถานได้มีแผนกำหนดให้ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ขัดเจนให้ตรงตามนโยบายที่กำหนด ร่วมมือการทำงานเป็นทีมเป็นเรื่อง ที่สำคัญที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังภายใต้เรื่องจำ กำหนดการใช้เครื่องพันธนาการที่เหมาะสมกับผู้ได้รับโทษ และ ลักษณะให้เหมาะสม เพื่อสิทธิ เสรีของผู้ต้องขังและข้อกฎหมายที่กำหนด (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 90)

4. ด้านการควบคุมและตรวจสอบ หมายถึง เรื่องจำและทัณฑสถานได้ถูกกำหนดให้มีระบบการ ควบคุม ตรวจสอบการทำงานการนำหลักกฎหมายใช้ควบคุมผู้ต้องขังที่ใช้เครื่องพันธนาการ หากเมื่อถูก คุณตัวเจ้าหน้าที่มีสิทธิควบคุมที่ต้องใช้เครื่องพันธนาการผู้ต้องขัง มีจัดเก็บบันทึกข้อมูลผู้ต้องขังที่ใช้ เครื่องพันธนาการ รู้และเข้าใจการใช้เครื่องพันธนาการที่ถูกต้อง และให้ความยุติธรรมแก่ผู้ต้องขังที่ใช้ เครื่องพันธนาการ (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 85)

5. ด้านการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน หมายถึง เรื่องจำและทัณฑสถานได้กำหนดบทบัญญัติ ข้อกำหนดที่นำข้อกฎหมายไปใช้ในการควบคุมผู้ต้องขังเรื่องจำ ให้การเผยแพร่สิทธิขั้นพื้นฐานด้านการใช้ เครื่องพันธนาการต่อผู้ต้องขัง ต้องกำหนดการใช้เครื่องพันธนาการไม่ตรงตามข้อกฎหมาย และการใช้ เครื่องพันธนาการตรงกับความผิดหรือการทำผิดวินัยที่ผู้ต้องขังได้กระทำในเรื่องจำ การเลือกใช้ขนาด หรือชนิดของเครื่องพันธนาการในการควบคุมผู้ต้องขังได้อย่างยุติธรรม โดยผู้มีอำนาจต้องทำความเข้าใจ เจตนาการณ์ของกฎหมาย (บรรจิด จันทร์รุ่งศรี, 2558, หน้า 79)

ซึ่งหากการบริหารงานเรื่องจำและทัณฑสถานให้มีความสงบและเรียบร้อยเป็นไปตามภารกิจ ได้รับมอบหมายจากการราชทัณฑ์ ผู้บัญชาการเรื่องจำและผู้มีอำนาจการทัณฑสถานมีอำนาจในการ บริการกิจการเรื่องจำ ซึ่งผู้มีอำนาจบัญชาการเรื่องจำตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 21 ระบุให้อำนาจผู้บัญชาการเรื่องจำแต่งตั้งพศดิผู้มีอำนาจใช้เครื่องพันธนาการ ยกเว้นในกรณีให้เจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่ควบคุมและอธิบดีกรมราชทัณฑ์ส่งใช้เครื่องพันธนาการตามสภาพของเรื่องจำและท้องถิ่นนั้นๆ การใช้เครื่องพันธนาการเป็นการทำให้เสียเสรีภาพและละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การตีความต้องตีความ โดยเคร่งครัดแต่อย่างไรก็ตาม พิเคราะห์เจตนาการณ์ของกฎหมายแล้ว ผู้บัญชาการเรื่องจำเป็นผู้รับผิดชอบ งานของเรื่องจำทุกอย่าง มีอำนาจบังคับบัญชาเจ้าพนักงานทั้งมวลรวมทั้งพศดิด้วย กฎหมายคงมิได้ บัญญัติขึ้นมาเพื่อตัดอำนาจของผู้บัญชาการเรื่องจำโดยตรง เพราะขัดกับหลักการปกครองและการบริหาร เท่านั้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากประชากรวิจัย ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการลูกจ้าง จำนวน 64 คน ได้แก่ 1. ระดับหัวหน้างานและผู้บังคับเดน จำนวน 15 คน 2. เจ้าหน้าที่ของเรือนจำ จำนวน 49 คน ซึ่งประชากรทั้งหมดเป็นผู้ให้ข้อมูลครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยศึกษาการใช้ข้อกฎหมายในการใช้เครื่องพันธนาการตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับการใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 (มาตรา 21) รวมถึงการนำข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี 5 ด้าน คือ 1. ด้านการปฏิบัติงาน 2. ด้านการบริหาร 3. ด้านการนำยุทธศาสตร์และแผน 4. ด้านการควบคุมและตรวจสอบ และ 5. ด้านการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน

2.2 แบบสอบถามคำตามปลายปิด มี 3 ส่วนประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน โดยเป็นคำตามแบบเลือกตอบส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรการนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติของเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี 5 ด้าน จำนวน 28 ข้อ ข้อส่วนที่ 3 เป็นคำตามปลายเปิดเพื่อเสนอแนวทางปฏิบัติในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขัง ในเรือนจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

3. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

กำหนดข้อคำถามในการวิจัยโดยนำแบบสอบถามที่กำหนดทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา IOC ได้เท่ากับ 0.86 และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถาม และ

หาก่าความเชื่อมั่น จำนวน 30 ชุด ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรวิจัยโดยนําแบบสอบถามไปทดสอบกับเจ้าหน้าที่เรื่องจำกลางลพบุรี ซึ่งมีการปฏิบัติงานเหมือนกัน พบร้า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยชุดคำถาม มีลักษณะคำถามเลือกตอบ (Check List) การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ประชากรวิจัย จำนวน 64 คน โดยการแจกแบบสอบถามพร้อมอธิบายรายละเอียดให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้เข้าใจและกรอกแบบสอบถามส่งคืนภายในเวลากำหนด และแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ ประมวลผลด้วยโปรแกรมทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด 64 ชุด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปใน การประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยเพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่และค่าร้อยละในตอนที่ 1

5.2 การวิเคราะห์ผลการนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 (มาตรา 21) สู่การปฏิบัติของบุคลากรเรื่องจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี หาค่าเฉลี่ยประชากร (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (Standard Deviation) โดยเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในตอนที่ 2

5.3 การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการนำข้อบังคับไปใช้ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์โดยวิธีการสังเคราะห์ความคิดเห็นที่มีความคล้ายคลึงกันแล้วหาค่าความถี่ เพื่อนำมาประกอบการอภิปรายผลในตอนที่ 3

ผลการวิจัย

การนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ไปสู่การปฏิบัติของเรื่องจำกลาง อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบร้า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 84.40 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 15.60 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.80 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.40 อายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.70 และอายุ 18-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.10 ตามลำดับ มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 31.20 และปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ ประเภทตำแหน่ง ระดับเจ้าหน้าที่ของเรื่องจำ คิดเป็นร้อยละ 76.60 และระดับหัวหน้างานและผู้บังคับเดน คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมา 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.40 และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.80 ตามลำดับ

2. ระดับความคิดเห็นของการใช้ข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังในเรื่องจำ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ดังนี้

ตาราง 1 ระดับความคิดเห็นของการใช้ข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ในการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้ต้องขังในเรือนจำอำเภอชัยนาท จังหวัดลพบุรี

ด้านภาพรวม	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับคะแนน
1. การปฏิบัติงานของบุคลากร	4.02	0.76	มาก
2. การบริหาร	3.86	0.69	มาก
3. การนำยุทธศาสตร์และแผนงาน	4.20	0.63	มาก
4. การควบคุม และตรวจสอบ	4.15	0.70	มาก
5. การนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.79	0.66	มาก
ภาพรวม	4.00	0.68	มาก

การนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ถูกรับประทานติดข้องเรื่องจำ จำเกอ ขัยบาดดาล จังหวัดลพบุรี ด้านภาพรวม อุยในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนำยุทธศาสตร์และแผนงาน ($\mu = 4.20$) รองลงมาได้แก่ การควบคุม และตรวจสอบ ($\mu = 4.15$) การปฏิบัติงานของบุคลากร ($\mu = 4.02$) การบริหาร ($\mu = 3.86$) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($\mu = 3.79$)

3. ข้อเสนอแนะการนำข้อบังคับไปใช้ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ของเรือนจำอำเภอชัยบุรี จังหวัดลพบุรี

3.1 การนำเครื่องพันธนาการที่จำเป็นถูกกำหนดให้เลือกใช้ตามกฎหมายที่ได้นำมาเป็นข้อบังคับเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ถูกคุ้มขังหลบหนีขัดต่อกฎหมายที่กำหนดในการใช้เครื่องพันธนาการ

3.2 ผู้มีอำนาจที่สั่งการก็ต้องเลือกใช้เครื่องพั้นธนาการเพื่อควบคุมการเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่และการรักษาสิทธิมนุษยชนได้

3.3 ให้เพิ่มยุทธศาสตร์และแผนงานที่ใช้ในการควบคุมการใช้เครื่องพันธุ์ และผู้มีอำนาจสูงสุดควรนำหลักกฎหมายในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังโดยเลือกใช้เครื่องพันธุ์ให้ถูกต้อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาการนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 สู่การปฏิบัติของ เรือนจำ อำเภอชัยนาท จังหวัดลพบุรี นำมาอภิปรายผล ดังนี้

ด้านการปฏิบัติงานของบุคลากร พบว่า กรมราชทัณฑ์มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล และมีภารกิจที่ควบคุมและแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้สั่งให้ใช้เครื่องพันธนาการและสั่งเพิกถอนการใช้เครื่องพันธนาการนั้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ บรรจิด จันทร์รุ่งศรี (2558) ได้กล่าวว่า โดยให้แต่ตั้งพัศดิผู้มีอำนาจใช้เครื่องพันธนาการหรือเพิกถอนการใช้เครื่องพันธนาการ ยกเว้นในกรณีให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมและอธิบดีกรมราชทัณฑ์สั่งใช้เครื่องพันธนาการตามสภาพของเรือนจำและท้องถิ่นนั้นๆ การใช้เครื่องพันธนาการเป็นการทำให้เสียเรสิวภาพและละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การตีความต้องตีความโดยเคร่งครัดแต่อย่างไรก็ตาม พิเคราะห์เจตนาการณ์ของกฎหมายแล้ว ผู้บัญชาการเรือนจำเป็นผู้รับผิดชอบงานของเรือนจำอย่าง มีอำนาจบังคับ

บัญชาเจ้าพนักงานทั้งมวลรวมทั้งพัสดุด้วย กฎหมายคงมีได้บัญญัติขึ้นมาเพื่อตัดอำนาจของผู้บัญชาการเรื่องจำโดยตรง เพราะขัดกับหลักการปกครองและการบริหารเท่านั้น

ด้านการบริหาร พบว่า ผู้บริหารเข้าใจในกระบวนการการใช้เครื่องพันธนาการ ซึ่งฝ่ายบริหารระดับสูงมีข้อสั่งการที่ชัดเจนให้ปฏิบัติการใช้เครื่องพันธนาการ ผู้บริหารงานเรื่องจำจะต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับรายละเอียดแนวทางปฏิบัติงานด้านการใช้เครื่องพันธนาการ และจัดการจากผู้อำนวยการสูงสุดสั่งการให้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังโดยใช้เครื่องพันธนาการ โดยเป็นข้อกำหนดให้มีอำนาจในการสั่งการเพื่อควบคุมการเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นการรักษาสิทธิมนุษยชนในด้านการบริหาร การกำหนดดูถูกศาสตร์และแผนงานโดยมี ผู้บัญชาการเรื่องจำ อำเภอชัยนาท มีหน้าที่รับผิดชอบ ในด้านนี้ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ บรรจิด จันทร์รุ่งศรี (2558) ได้กล่าวว่า ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในเรื่องจำและทัณฑสถานโดยเฉพาะพัสดุและผู้ควบคุมที่ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องพันธนาการประเภท โซ่ ตรวจกับผู้ต้องขังตามเจตนาณที่แท้จริงของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ สามารถสั่งใช้เครื่องพันธนาการ ประเภทโซ่ตรวจ ให้เป็นไปตามความเหมาะสมและเป็นธรรมตามเจตนาณของกฎหมายและของกรมราชทัณฑ์อย่างแท้จริง ให้อาจได้คุ้มครองป้องกันผู้ต้องขังที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ควบคุมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในเรื่องจำและทัณฑสถานให้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังด้วยหลักเมตตาธรรม และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษยสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างปล่อยประณีต ให้ผู้ได้บังคับบัญชาและวางแผนประโยชน์โดยมีข้อบ่งชี้ หรือให้มีระบบการหารุณให้ด้วย หากมีผู้ฝ่าฝืนจะต้องดำเนินการทางวินัยอย่างเด็ดขาดและจริงจังและควรให้เรื่องจำหรือทัณฑสถาน มีการรายงานการใช้โซ่ตรวจกับผู้ต้องขังให้ทางกรมราชทัณฑ์ทราบเป็นประจำทุกเดือน โดยระบุเหตุผลในการสั่งให้ใช้หรือเพิกถอนการใช้นั้นให้ชัดเจนเพื่อนำไปรับรองเป็นข้อมูลสำหรับนำส่งผู้บริหารระดับสูง ได้ตรวจสอบความถูกต้องต่อไป

ด้านการนำยุทธศาสตร์และแผนงาน พบว่า การทำงานเป็นทีมเป็นเรื่องที่สำคัญที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังภายในเรื่องจำ และเจ้าหน้าที่ต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนให้ตรงตามนโยบายที่กำหนด กำหนดลักษณะของประเภทพันธนาการที่เหมาะสม ให้กำหนดสิทธิ เสรีของผู้ต้องขังในการใช้เครื่องพันธนาการ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ โอลกาส ปภาตินันท์ (2563) ได้กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ และประโยชน์ที่ผู้ต้องขังจะได้รับการปฏิบัติในระหว่างควบคุมตัวตามพิพากษาของศาล จนถึงวันที่ได้รับการปล่อยตัว

ด้านการควบคุมและตรวจสอบ พบว่า ให้ความยุติธรรมแก่ผู้ต้องขังที่ใช้เครื่องพันธนาการและการนำหลักกฎหมายใช้ควบคุมผู้ต้องขังที่ใช้เครื่อง โดยการทำงานอย่างเป็นมืออาชีพของการใช้เครื่องพันธนาการ การบันทึกข้อมูลผู้ต้องขังที่ใช้เครื่องพันธนาการ และเมื่อถูกคุมตัวเจ้าหน้าที่มีสิทธิควบคุมที่ต้องใช้เครื่องพันธนาการผู้ต้องขัง ซึ่งสอดคล้องงานวิจัย โอลกาส ปภาตินันท์ (2563) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ปัจจุบันผู้ต้องขังล้นคุกในปัจจุบันทำให้การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเฉพาะรายรายบุคคลดี ทำได้ยากมากเนื่องจากข้อจำกัดเรื่องสถานที่ และกรอบอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นทุกวัน

การนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน พบว่า การเลือกใช้ขนาดหรือชนิดของเครื่องพันธนาการในการควบคุมผู้ต้องขังได้อย่างยุติธรรม ผู้มีอำนาจต้องทำความเข้าใจเจตนาณของกฎหมาย การใช้เครื่องพันธนาการ ตรงกับความผิดหรือการทำผิดด้วยที่ผู้ต้องขังได้กระทำในเรื่องจำ ไม่ตรงตามข้อกฎหมาย โดยใช้เครื่องพันธนาการตรงตามขนาดที่ระบุไว้ในกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องงานวิจัย จิรศัยปภา จิตรเมศ (2560) ได้กล่าวว่า

การใช้เครื่องพันธนาการต่อจำเลยในเขตศาล พบว่า ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาญาณ มาตรา 172/1 โดยบัญญัติ “ห้ามใช้เครื่องพันธนาการต่อจำเลยในระหว่างการพิจารณาคดี เว้นแต่ศาลจะเห็นว่ามีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อความสงบเรียบร้อยหรือความปลอดภัย แม้จำเลยจะไม่ถูกบังคับใช้เครื่องพันธนาการ แต่อาจถูกควบคุมโดยเจ้าพนักงานผู้รักษาความปลอดภัย”

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้พบองค์ความรู้จากการศึกษาการนำข้อบังคับตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 21 การใช้เครื่องพันธนาการต่อผู้ต้องขัง คือ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำในการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขัง โดยเฉพาะการลงมือดูแลผู้ต้องขัง เช่น การใช้เครื่องพันธนาการต่อผู้ต้องขังก่อนคำพิพากษา ถึงที่สุด เป็นต้น ซึ่งครรใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคุ้มครองให้อำนาจกระทำได้ในรูปแบบ ต่างๆ ภายใต้กฎหมายของกรมราชทัณฑ์นั้นเอง เพื่อให้ได้รับสิทธิโดยชอบธรรม หากปฏิบัติมิชอบอาจโดย ข้อร้องเรียนจากผู้ต้องขัง สมควรที่จะเรียนรู้การนำข้อกฎหมายมาใช้กับผู้ต้องขังให้ที่ถูกต้องให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- การเลือกใช้ขนาดหรือชนิดของเครื่องพันธนาการในการควบคุมผู้ต้องขังได้อย่างยุติธรรม ผู้มีอำนาจดูแลต้องทำความเข้าใจเจตนาและข้อกฎหมาย การใช้เครื่องพันธนาการตรงกับความผิดหรือ การทำผิดวินัยที่ผู้ต้องขังได้กระทำในเรือนจำตรงตามข้อกฎหมาย โดยแต่งตั้งคณะกรรมการในการสั่งใช้ และเพิกถอนการใช้เครื่องพันธนาการ

- ผู้บริหารเข้าใจในกระบวนการการใช้เครื่องพันธนาการ ซึ่งฝ่ายบริหารจะต้องมีข้อสั่งการ ที่ชัดเจนให้ปฏิบัติการใช้เครื่องพันธนาการ ผู้บริหารงานเรือนจำจะต้องให้ความสนใจเกี่ยวกับรายละเอียด แนวทางปฏิบัติงานด้านการใช้เครื่องพันธนาการ ควรเสนอแนะเรื่องเพิ่มเติมอีกหรือไม่ กรมราชทัณฑ์ ควรกำหนดการใช้เครื่องพันธนาการให้มีความชัดเจน ความมีผู้บริหารงานระดับสูงพิจารณาการมีอำนาจ ในการสั่งการใช้เครื่องพันธนาการเพื่อให้เกิดความผิดพลาดและกรมราชทัณฑ์ควรกำหนดวิธีการใช้ เครื่องพันธนาการกับผู้สูงอายุให้สิทธิเสรีภาพของผู้ต้องขังมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- เรื่องการใช้เครื่องมือพันธนาการในหน่วยงานอื่นๆ เช่น สถานีตำรวจนิ่มความเกี่ยวข้องกับ การใช้เครื่องพันธนาการ
- เรื่องศึกษาการใช้เครื่องพันธนาการของต่างประเทศในการควบคุมผู้ต้องขัง

เอกสารอ้างอิง

จิรัสย์ปภา จิตราเมศ. (2560). การใช้เครื่องพันธนาการต่อจำเลยในเขตศาล. *วิทยานิพนธ์ปริญญา* มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

จิตาภา ศีลพงษ์. (2561). *ปัญหาการใช้เครื่องพันธนาการตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ณัฐกิตติ์ บุญจันทร์. (2550). มาตรการทางกฎหมายในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง: ศึกษาปัญหาการใช้เครื่องพันธนาการต่อผู้ต้องขังก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*.

ранี วรกัทร์. (2554). *วิกฤตราชทัณฑ์*. กรุงเทพฯ: วิญญาณ.

บรรจิด จันทร์รุ่งศรี. (2558). *ปัญหาในการใช้เครื่องพันธนาการของผู้ต้องขัง*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560. (2560, 18 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนที่ 21 ก. หน้า 1-33.

ฝ่ายบริหารทั่วไป เรื่องจำจังหวัดมหาสารคาม. (ม.ป.ป.). *พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560*.
เผยแพร่ผลการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนทราบทั่วไปกรณีใช้เครื่องพันธนาการประเกท กุญแจเท้าแก่ผู้ต้องขังนักศึกษาลุ่มบวนการประชาธิปไตย. สืบค้น พฤศจิกายน 23, 2564, จาก <https://www.nhrc.or.th/getattachment/NHRCT-Work/Examination-reports/18911/762-1.pdf.aspx>.

โวกาส ปภาตินันท์. (2563). *ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีกับการใช้เครื่องพันธนาการระหว่างการควบคุมตัวออกไปพิจารณาคดีภายใน* ใต้ *พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Research on the Effect of Overlearning Theory on Long-Term Memory of Chinese Notional Words among Thai University Students

Chen Yuanyuan

Ph.D. Candidate, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities,
Kasetsart University

First Author: yuanyuan.c@ku.th

Nathakarn Thaveewatanaseth

Lecturer, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Corresponding Author: nathakarn.th@ku.th

Warisa Asavaratana

Assistant Professor, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities,
Kasetsart University

Corresponding Author: warisa.as@ku.th

Received: June 5, 2023 Revised: July 5, 2023 Accepted: July 10, 2023

Abstract

For Thai university students who are learning Chinese, the effect of long-term vocabulary memory has a great impact on the overall effect of their Chinese learning. Especially for Thai college students who need to take the new HSK Test, vocabulary memory is undoubtedly a major obstacle in Chinese learning, and the retention of Chinese vocabulary has a direct impact on their test.

Based on the ethical review of research ethics involving humans by the Kasetsart University Research Ethics Committee, this paper studied the effect of "overlearning theory" on the long-term memory of Thai university students' Chinese notional words by using literature, categorical statistics, questionnaires, and experimental methods in hopes of helping Thai university students improve the effectiveness of their long-term memory of Chinese vocabulary.

The study found that the "overlearning theory" did have a positive effect on Thai university students' long-term memory of Chinese notional words within 3-9 weeks. In addition, the three main categories of Chinese notional words discussed in this paper are nouns, verbs, and adjectives. The "overlearning theory" has the highest effect on nouns, the second highest effect on verbs, and the lowest effect on adjectives in the long-term memory of Thai university students' Chinese vocabulary.

Keywords: Overlearning Theory, Chinese Notional Words, Long-Term Memory

“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响研究

陈圆圆

农业大学人文科学学院东方语言学系在读博士

邮箱: yuanyuan.c@ku.th

陈玉琳

农业大学人文科学学院东方语言学系中文教师

邮箱: nathakarn.th@ku.th

马春霖

农业大学人文科学学院东方语言学系中文教师, 助理教授

邮箱: warisa.as@ku.th

文章收到日期: 2023年6月5日 修订日期: 2023年7月5日 发表回复: 2023年7月10日

摘要

对于正在学习汉语的泰国大学生而言, 词汇的长时记忆的效果对他们的汉语学习的整体效果是有很大影响的。尤其是对于需要参加新HSK考试的泰国大学生而言, 词汇记忆无疑是汉语学习中的一大障碍, 汉语词汇的长时记忆的保持量必然是对他们的考试有直接影响的。

本文在通过了泰国农业大学研究伦理委员会涉及人类的研究伦理道德审查的基础上, 采用文献法、分类统计法、问卷调查法和实验法, 对“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词语的长时记忆的影响进行研究, 以期帮助泰国大学生提高汉语词汇的长时记忆的效果。

研究发现“过度学习理论”在3-9周内确实对泰国大学生的汉语实词类词语的长时记忆有积极影响。此外, 本文探讨的汉语实词类词语主要包括名词、动词和形容词三类词语, 其中“过度学习理论”在泰国大学生汉语词汇的长时记忆中, 对名词类词语的影响程度最高, 对动词类词语的影响程度次之, 对形容词类词语的影响程度则最低。

关键词: “过度学习理论”, 汉语实词, 长时记忆

引言

“如果把语言结构比喻为语言的骨架，那么词汇为语言提供了重要的血肉和器官。”(Harmer, 1990, p.10) 外国学生在学习汉语的过程中，词汇量不足或是词汇记忆无法达到长时记忆几乎是所有学生都最可能会遇到的问题。但在二语学习的过程中，只有掌握了一定量的词汇，学生才能比较好地听、说、读、写、译。因此，对于泰国大学生的汉语词汇学习而言，教师在教学过程中应该既关注他们在课堂上的学习情况，也关注课后词汇的长时记忆的效果。词汇的长时记忆的效果，对于需要参加新 HSK 考试的大学生而言也是有很大影响的。

在泰国，选择学习中文专业的绝大多数大学生在汉语学习到一定程度后都会选择去参加新 HSK 考试，以及时的检验自己的汉语学习成效。对于很多学生而言，词汇记忆无疑是汉语学习中的一大障碍，在记忆生词的时候常常会出现记住没几天就忘了，又得重记的问题。因此，寻找一种能够帮助学生攻克汉语词汇记忆难关，使学生的汉语词汇记忆能够达到长时记忆的方法是非常有必要的，而“过度学习法”正是词汇记忆方法当中受国内外专家高度关注的有效方法之一。

所谓“过度学习法”，即“过度识记”，就是指记忆一种材料的学习或复习次数超过那种恰能背诵的熟练程度的次数。(Chen, Zhang, Xie, 2011, p.131) “过度学习理论”是由德国著名的心理学家艾宾浩斯提出的，该理论是他从自己提出的记忆遗忘规律的进一步研究中得来的，其主要含义是达到一次完全正确的再现后仍继续识记。当然，这里的“继续”不是无止境的，而应该是有一个“度”的。心理学家对过度学习进行了大量的实验研究，结果显示：过度学习的“最适度”是在“基点度”的基础上增加 50%。因为过度学习到这个程度的知识和技能才能纳入自己的知识结构，在运用时才能游刃有余，触类旁通。(Chen, 2004, p.43)

在汉语词汇的学习过程中，难免会接触到不同词性的词语，王力先生在《中国现代语法》中把名词、数词、形容词、动词叫实词，把副词叫半实词，把代词、系词（是、像、似等词）叫半虚词，把联结词、语气词等叫虚词。(Wang, 1940, p.38) 通过对新 HSK 大纲第五级 1300 词分类词表的整理和统计后，笔者发现分类词表中涉及到名词、动词、形容词、代词、量词、副词、连词、介词、助词、叹词和象声词共十一类词汇。其中名词有 512 个，动词有 426 个，形容词有 180 个，代词有 4 个，量词有 23 个，副词有 50 个，连词有 18 个，介词有 5 个，助词有 2 个，叹词有 1 个，象声词有 1 个，同时兼具两种词性（名/动、形/动、名/形、形/副、动/副、名/介）的有 68 个，兼具三种词性（名/形/副、动/形/副）的有 4 个，短语有 10 个。基于王力先生的定义，单是实词类词语就占 HSK 五级分类词表的 86% 左右。因此，本文将“过度学习理论”与汉语实词类词汇的“长时记忆”结合起来研究，以期帮助泰国大学生提高汉语词汇的长时记忆的效果。

研究目的

1. 为了研究“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响。
2. 为了研究“过度学习理论”在泰国大学生汉语实词类词汇的长时记忆的运用中，对名词、动词、形容词的影响程度之间的关系。

研究现状

1. “过学习理论”研究现状

“过度学习理论”是由德国著名的心理学家艾宾浩斯提出的，该理论的主要含义是达到一次完全正确的再现后仍继续识记。对于“过度学习”，国内大多数学者都是持支持态度的。关于“过度学习理论”的研究，笔者在中国知网(CNKI)上以“过度学习”为关键词进行搜索后找到学位论文2篇，学术期刊11篇。

笔者对这些文章进行整理后发现，在《论过度学习的价值、基点度及原则》一文中，学者只要是经过“过度学习”获得的知识或技能，大部分都会转化为一定的能力，“过度学习”有助于学生创造能力和特殊能力的培养和发现，但“过度学习”要及时且适度。(Cheng, & Sun, 1989, pp.24-28) 与此同时一些学者也试图把“过度学习”和课堂教学联系在一起，比如英文单词的识记，生物、地理名词的记忆和语文课文、历史事件的背诵等。学者们依旧认为在学生学习过程中应该合理把握过度学习的“度”，但至于如何把握却没有明确结论。(Luo, 2008, pp.46-50; Song, 2004, pp.102-105; Liu, & Li, 2016, pp.116-118) 这说明中国学者在利用“过度学习”方面虽然已经颇有心得，但是仍旧没有取得一致结论。

在中国国内，该领域的研究目前大都还停留在理论层面，虽然有极少数学者针对“过度学习”进行了一些实证研究，但也还存在不少问题。

在《过度学习对长时记忆的影响研究》中，学者只是将过度学习和记忆遗忘的研究引入国内，并无研究的理论模型，同时在实验研究方面也没有控制好相关变量。(Li, 2012, p.1)

在《过度学习对高中生英语词汇的影响研究》中，学者没有排除“词语的语义透明度”、“词汇复现率”等影响词汇记忆的相关变量对长时记忆的干扰，只分析了过度学习程度和时间间隔的一部分情况。(Gao, 2018, p.1) 这也说明在“过度学习”的实证研究方面，仍然还有很大的探讨空间。

2. “长时记忆”与“词汇记忆”的研究现状

在记忆遗忘的研究方面，中国最早对记忆遗忘进行研究的是吴福元。吴福元发表的“关于遗忘曲线问题”的文章中探讨了 Ebbinghaus 的“遗忘曲线”规律，他认为，虽然有学者认为不能将“遗忘曲线”看成心理学中遗忘的普遍规律，但无论是有意义的材料还是无意义的材料的学习，都会出现先快后慢的遗忘现象。因此他提出学习必须要趁热打铁、及时复习。材料学习结束之后，一定要立刻巩固，只有在所学材料大面积遗忘之前进行复习，才能真正防止遗忘。(Wu, 1965, p.31)

关于“词汇记忆”的研究，笔者在中国知网(CNKI)上以“词汇长时记忆”为关键词进行搜索后找到学位论文40篇，学术期刊169篇。笔者对这些文章进

行整理后发现，目前针对“词汇记忆”的研究主要分为两大阵营，一个是针对“汉语词汇记忆”的研究，一个是针对“英语词汇记忆”的研究。

在汉语词汇记忆的研究方面主要关注的是通过词汇记忆来探讨汉语词汇教学。比如在《第二语言词汇教学的“认知—动机”模型》一文中，学者是直接以心理学位理论基础来研究词汇记忆，通过高效率学习的心理学分析，总结出一种被称为“认知—动机”模型的用于词汇教学的模型，认为只要合理地使用这个模型，就能促进词汇教学的效果。(He, 2008, pp.70-76)

在《“联想记忆法”对大学生汉语词汇记忆效果的实验研究——以塔吉克斯坦国立语言学院和民族大学为例》一文中，学者以认知心理学中的加工层次理论与认知教学法为理论来源，结合教学实习经历，提出“联想记忆法”能在一定程度上提高汉语学习者在记忆汉语词汇方面的质量和水平，但值得一提的是在他的实验研究中，被试者的数量只有 28 人，所以最终数据的科学性还有待考证。(Xu, 2017, p.1)

除了汉语词汇记忆之外，在英语词汇记忆方面目前的主要研究也是针对英语词汇的记忆策略方面的。研究发现，大约 75% 的学生是通过反复诵读单词来记忆英语词汇。(Peng, & Qin, 2012, pp.129-131) 这说明在实际的词汇学习中，大部分学习者会应用“过度学习”原理来记忆词汇，只是大部分学生没有意识到这种方式的原理。根据“过度学习”理论，复述即为“过度学习”的典型特征之一，而“过度学习”不能等同于“死记硬背”。“过度学习”强调的是学习次数上的高强度，而不是不加理解地硬背。但这些研究也很好地提醒我们在进行“过度学习”时，一定要注意它的形式和它的“度”，防止因理论掌握不到位反而给学生带来负面影响。

本文的研究范围和方法

1. 研究范围

1.1 被试

本研究的目标总体是泰国大学生，被试是采用目的抽样的方法选出泰国艺术大学已通过汉语新 HSK 四级考试并有意向参加新 HSK 五级考试的 100 名中文专业的泰国籍在读大学生。

1.2 实验材料

本研究的实验材料主要包括一份目标词语学习材料和一份目标词语测试卷，其中目标词语学习材料包括名词、动词和形容词各 6 个，共 18 个实词，这些词语都是通过问卷调查对新 HSK 五级词汇分类词表中的实词类词语进行筛选，然后采用分层抽样和随机抽样的方式从新 HSK 五级词汇中抽出的。至于目标词语测试卷，则是根据目标词语学习材料和新 HSK 四级真题及词汇大纲进行编写的，以确保测试卷中除了目标词语外的其他词语都是学生已经知道的，这样才更加利于学生的理解和分析，以最大程度保证测试的效度。

2. 研究方法

本文主要采用的研究方法有四种：

2.1 文献法。使用文献法来获得相关资料，了解前人做过的相关研究，为文章奠定一定的理论基础。

2.2 分类统计法。笔者首先对新 HSK 五级词汇大纲中的词汇按词性进行分类统计，为接下来的问卷三、问卷四和问卷五的编写提供数据基础。

2.3 问卷调查法。本研究中会用到五份问卷，第一份问卷（问卷一）主要用于调查学生的汉语新 HSK 考试的通过情况，并收集学生的联系方式、所在年级等相关信息；第二份问卷（问卷二）主要用于调查学生参加新 HSK 五级考试的意向，以及准备过程中遇到的问题和困难，尤其要了解学生目前的词汇记忆的情况；第三份问卷（问卷三）主要用于删除通过分类统计法和科学的抽样法从新 HSK 五级词汇大纲中选择出来的名词中有学生见过的或能正确翻译的词语；第四份问卷（问卷四）主要用于删除抽样出来的动词中有学生见过的或能正确翻译的词语；第五份问卷（问卷五）则用于删除抽样出来的形容词中有学生见过的或能正确翻译的词语。为了保证实验的效度和质量，在准备阶段，笔者邀请了三位大学专家，包括一位副教授（博士）、一位助理教授（博士）和一位讲师（博士），请专家们采用 4 分制对问卷的结构、内容和整体有效性进行评价。

综合专家的评分和意见，最后的评分总体平均值大于 3.50，标准差小于 1.00，说明问卷的有效性良好。最终结果显示，问卷一的评分平均值为 4.00，标准差为 0.00；问卷二的评分均值为 3.67，标准差为 0.57；问卷三的评分均值为 3.67，标准差为 0.57；问卷四的评分均值为 3.67，标准差为 0.57；问卷五的评分均值为 4.00，标准差为 0.00。以上数据可以表明上述研究工具具有良好的效度和质量。

2.4 实验法。为了探究“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响，本研究将进行为期两个月左右的实验，实验过程中会通过一次前测和三次后测来收集相关的定量数据。具体实验过程如下：

笔者首先建立一个 ZOOM 教室，邀请被试进入教室，请所有学生打开摄像头并关闭音频，然后向学生发放目标词汇的学习材料，在所发的学习材料上对每个词汇的重点进行了加粗处理，并在教学过程中进行了详细的讲解，以期帮助学生分清重点和难点，更好地掌握所学习的词汇。接着笔者将一对目标词汇进行讲解，这里我们以第一个词汇为例详细叙述教学过程。

第一个词“事先”，首先告诉学生这个词是一个名词，它的意思是“事情发生之前”，泰语可以翻译为“ล่วงหน้า；ก่อนหน้านี้”，在句子中通常作时间状语。对于“事先”的学习，笔者选取了两个例句，为了让学生更好地了解它的用法。

1. 换中文老师的事，大家事先都不知道。
2. 如果你想通过考试，就应该事先做好准备。

在这两个句子里，“事先”都是用在动词前面作时间状语。同理，剩余的 17 个词汇笔者也是对它们的词性和基本用法进行了详细的解释和说明，在这里就不一一赘述了。待学生完全听懂并理解目标词汇后留出时间让大家进行词汇的记忆，开始记忆的时候大家都要打开计时器，等到大家都觉得已经完全记住之后让每位同学写下自己记忆词汇的时间，然后通过 Google form 发放目标词汇测试卷，请大家当场答卷，限时 20 分钟，测试题目一共 18 题，其中包括翻译词语 6 题，

完成句子 6 题, 完形填空 6 题, 每题 1 分, 共 18 分。答卷完成提交试卷后就能看到有多少同学拿到满分, 只有拿到满分的学生才是实验的完美被试, 而没有拿到满分的同学笔者会请他们先离开 ZOOM 教室。

接着笔者需要及时算出所有同学的词汇记忆时间的平均值和众数值, 为了保证被试的记忆水平都是差不多的, 记忆时间相对于平均值和众数值而言太长或太短的学生都需要筛选, 最终发现绝大多数同学能在 10 分钟内完成对目标词汇的记忆。然后对剩余的被试进行分组, 分组上采用的是随机分配的方式, 分为 A 组和 B 组两个大组, A 组为实验的对照组, B 组为实验组。

之后根据小组分配过度学习的时间, A 组作为本实验的对照组, 即非过度学习组, 因此答题结束后不需要再继续学习, 就可以直接退出 ZOOM 教室, 并规定他们之后九周都不能再复习学习材料。B 组作为实验组, 即过度学习组, 则需再过度 50% 的时间学习之前的材料, 也就是需要再学习记忆 5 分钟左右。完成后收回学习材料, 并强调所有的同学课下都不要进行复习。

在目标词汇学习过后, 分别在一周、三周及九周后进行三次后测。后测形式和前测的完全一致, 让学生进入 ZOOM 教室, 所有学生打开摄像头, 关闭音频, 然后笔者通过 Google Form 发放测试卷, 答题时间限时 20 分钟。1 周后, 请实验组和对照组完成第一次词汇记忆量的后测; 3 周后, 进行第二次后测; 9 周后, 进行第三次后测。每次所用的测试卷与学习目标词汇时分发的测试卷内容完全相同, 但题目顺序上会有所变化, 每次测试的时间段都和前测的时间段一致。

本研究主要通过测试的方法来进行数据的收集, 数据的主要来源是学生每次测试的成绩。针对本研究的第一个研究目的, 笔者将采用独立样本 t 检验的方法来进行数据分析; 针对第二个研究目的, 笔者将采用单因素组内方差分析的方法来进行数据分析。

研究结果

1. 新 HSK 大纲第五级 1300 词分类词表中实词类词语分析结果

笔者对 HSK 大纲第五级 1300 词分类词表进行统计后发现在该词表中一共包含 512 个名词, 426 个动词和 180 个形容词。基于 Krejcie, & Morgan (error 5%) 抽样量表, 笔者采用分层随机抽样中按比例抽样的方式, 最终从名词类词汇中抽取 129 个词, 动词类词汇中抽取 110 个词, 以及形容词类词汇中抽取 46 个词, 共计 285 个词语, 然后笔者根据 VKS 词汇五级量表和分类统计的结果编写上文提到的问卷三、问卷四和问卷五。

紧接着笔者向泰国农业大学研究伦理委员会 (Bangkhen 校区) 提交涉及人类的研究伦理道德审查的申请, 在 2023 年 3 月 10 日申请通过之后, 笔者开始招募被试, 通过问卷一和问卷二的筛选之后, 笔者最终选定 100 名泰国籍在读大学生为被试, 被试都是已经通过新 HSK 四级考试, 并有意向在未来参加新 HSK 五级考试的学生。为了保证之后用于实验的目标词汇是参加实验的学生都不会的词语, 基于 “Rule of Thump”, 如果进行实验研究, 实验研究的样本不能少于

30 人, 于是笔者先从 100 名被试中随机抽取 34 位来进行词语的判断, 词语判断主要是通过问卷三、问卷四和问卷五进行的, 再者为了保证之后的目标词汇是所有被试都不会且都是第一次见过的, 在此期间参与问卷调查的学生就不再参与后续的实验了。所以后续参加实验的被试人数最终定为 66 人。

笔者对收集回来的问卷三、问卷四和问卷五进行文本分析和整理后发现 129 个名词里学生见过且能进行正确翻译的词语有 63 个, 见过且能猜出词义的词语有 14 个, 见过但不知道什么意思的词语有 18 个, 没见过的词语有 34 个。110 个动词里学生见过且能进行正确翻译的词语有 59 个, 见过且能猜出词义的词语有 3 个, 见过但不知道什么意思的词语有 20 个, 没见过的词语有 28 个; 46 个形容词里学生见过且能进行正确翻译的词语有 28 个, 见过且能猜出词义的词语有 1 个, 见过但不知道什么意思的词语有 5 个, 没见过的词语有 12 个; 最终确定 285 个词语中所有学生都完全没见过的词语有 74 个, 具体如下:

(1) 名词类词汇: 胶水、优势、事先、台阶、谜语、背景、盆、情绪、总裁、待遇、嘉宾、阶段、步骤、趋势、资源、物质、神经、能源、设备、设施、规模、风险、通讯、硬件、制度、概念、提纲、胡同、频道、领域、荣誉、形势、因素、缘故。(34 个)

(2) 动词类词汇: 说服、沉默、传递、展开、爱惜、忽视、促进、担任、构成、固定、推广、制定、接触、围绕、赔偿、嚷、责备、威胁、批准、仿佛、服从、雇佣、克服、讲究、歇、上当、统治、属于。(28 个)

(3) 形容词类词汇: 灵活、突出、多余、周到、坦率、谨慎、迫切、尖锐、犹豫、荣幸、雄伟、激烈。(12 个)

最终笔者通过分层随机抽样的方式选出 18 个用于实验的目标词语, 名词、动词和形容词各 6 个, 即: 事先、背景、台阶、待遇、嘉宾、缘故、固定、围绕、促进、仿佛、讲究、统治、灵活、突出、多余、迫切、坦率、谨慎。

2. “过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响分析

本研究的第一个研究目的是为了探究“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响。对于该问题一共进行了三次测试, 分别在学习一周、三周、及九周后进行。

测验完成后, 笔者采用社会科学统计软件包 (SPSS Statistics) 26.0 版本, 对学生三次测试的成绩进行独立样本 t 检验分析。根据在学习一周、三周和九周后被试对于汉语实词类词汇的长时记忆保持量的变化, 探究“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响。

笔者首先根据之前实验组和对照组的分组情况, 对第一次后测的测试成绩(即一周后的测试成绩)进行了独立样本 t 检验, 结果显示在第一次后测中, 实验组和对照组学生的成绩有显著性差异 ($t=6.014, p<0.05$): 实验组学生的成绩高于对照组的学生成绩 ($MD=2.61$), 其中实验组的平均成绩为 16.85 分, 对照组的平均成绩为 14.24 分, 两者相差 2.61 分。

表 2.1: 实验组和对照组第一次后测结果

变量	N	Mean	S.D.	t	p
实验组	33	16.85	1.253		
对照组	33	14.24	2.151	6.014	0.000

根据表 2.1 显示, 实验组与对照组的学生在一周后的汉语词汇记忆测试中, 平均成绩存在显著性差异 ($p<0.05$), 其中实验组的平均成绩为 16.85, 标准差为 1.253; 对照组平均成绩为 14.24, 标准差为 2.151, 实验组的平均成绩明显高于对照组的 ($MD=2.61$)。说明在一周后, 过度学习的学生 (实验组) 的词汇记忆量明显高于非过度学习的学生 (对照组), 并且过度学习的学生的成绩相较于非过度学习的学生的成绩明显更加集中。

紧接着笔者对第二次后测的测试成绩 (即三周后的测试成绩) 进行了独立样本 t 检验, 检验结果显示在第二次后测中, 实验组的学生成绩和对照组的仍然存在显著性差异 ($t=8.618$, $p<0.05$): 实验组学生的成绩显著高于对照组的学生成绩 ($MD=4.43$), 其中实验组的平均成绩为 13.85 分, 对照组的平均成绩为 9.42 分, 两者相差 4.43 分。

表 2.2: 实验组和对照组第二次后测结果

变量	N	Mean	S.D.	t	p
实验组	33	13.85	1.986		
对照组	33	9.42	2.180	8.618	0.000

根据表 2.2 显示, 实验组与对照组的学生在三周后的汉语词汇记忆测试中, 平均成绩存在显著性差异 ($p<0.05$), 其中实验组的平均成绩为 13.85, 标准差为 1.986; 对照组平均成绩为 9.42, 标准差为 2.180, 实验组的平均成绩明显高于对照组的 ($MD=4.43$)。说明在三周后, 过度学习的学生 (实验组) 的词汇记忆量依旧显著高于非过度学习的学生 (对照组), 并且两组之间的差异比第一次后测结果的差异明显增加, 但过度学习组学生成绩的离散程度与非过度学习组学生成绩的离散程度, 由第一次实验结果显示的明显低于变为略低于。但无论是实验组还是对照组, 通过第二次后测的测试成绩可以看出, 三周后两组学生的词汇记忆都比一周后有所下降。

最后笔者对第三次后测的测试成绩 (即九周后的测试成绩) 进行了独立样本 t 检验, 检验结果显示在第三次后测中, 实验组的学生成绩和对照组的仍然存在显著性差异 ($t=6.393$, $p<0.05$): 实验组学生的成绩显著高于对照组的学生成绩 ($MD=2.76$), 其中实验组的平均成绩为 10.97 分, 对照组的平均成绩为 8.21 分, 两者相差 2.76 分。

表 2.3: 实验组和对照组第三次后测结果

组	N	Mean	S.D.	t	p
实验组	33	10.97	2.186		
对照组	33	8.21	1.166	6.393	0.000

根据表 2.3 显示, 实验组与对照组的学生在九周后的汉语词汇记忆测试中, 平均成绩存在显著性差异 ($p<0.05$), 其中实验组的平均成绩为 10.97, 标准差为 2.186; 对照组平均成绩为 8.21, 标准差为 1.166, 实验组的平均成绩明显高于对照组的 ($MD=2.76$)。说明在九周后, 过度学习的学生 (实验组) 的词汇记忆量仍然高于非过度学习的学生 (对照组), 但两组之间的差异比第二次后测结果的差异有所减小, 并且无论是实验组还是对照组, 通过第三次后测的测试成绩可以看出, 九周后两组学生的词汇记忆都比三周后有所下降, 但下降速度呈现缓慢趋势, 这与这与艾宾浩斯的记忆遗忘曲线是相符合的, 即遗忘的速度是逐渐减慢的。

3. “过度学习理论”在长时记忆中对名词、动词、形容词的影响分析

本研究的第二个研究目的是为了探究“过度学习理论”在泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆中, 对名词、动词和形容词的影响程度之间的关系, 因此在这阶段的分析只针对实验组 (即过度学习的学生组) 进行, 名词、动词和形容词在试卷中各占 6 分, 笔者将采用社会科学统计软件包 (SPSS Statistics) 26.0 版本, 对学生这三次后测中名词、动词和形容词的成绩进行单因素组内方差分析。

根据三次后测的结果, 笔者首先对名词的成绩进行单因素组内方差分析, 结果显示实验组在三次后测中名词的分数有显著性差异 ($F=56.343, p<0.05$)。

表 3.1: 实验组名词三次后测结果

后测时间	N	Mean	S.D.	F	p
一周	33	5.85	.364		
三周	33	4.97	.637	56.343	0.000
九周	33	4.33	.692		

根据表 3.1 显示, “过度学习理论”对名词的记忆有显著影响 ($F=56.343, p<0.05$)。重复对比结果显示, 实验组的学生第一周的名词成绩比第三周高 ($MD=0.88$); 第三周名词成绩也比第九周略高 ($MD=0.64$)。总体来说, 受到“过度学习理论”的影响, 学生对名词的长时记忆保持量还是很好的。

接着笔者对实验组动词的分数进行单因素组内方差分析, 结果显示实验组在三次后测中动词的分数有显著性差异 ($F=65.151, p<0.05$)。

表 3.2: 实验组动词三次后测结果

后测时间	N	Mean	S.D.	F	p
一周	33	5.18	.727		
三周	33	4.39	.659	65.151	0.000
九周	33	3.36	.549		

根据表 3.2 显示, “过度学习理论”对动词的记忆有显著影响 ($F=65.151$, $p<0.05$)。重复对比结果显示, 实验组的学生第一周的动词成绩比第三周略高 ($MD=0.79$); 第三周动词成绩也比第九周高 ($MD=1.03$)。

最后笔者对实验组形容词的分数进行单因素组内方差分析, 结果显示实验组在三次后测中形容词的分数有显著性差异 ($F=82.407$, $p<0.05$)。

表 3.3: 实验组形容词三次后测结果

后测时间	N	Mean	S.D.	F	p
一周	33	5.15	.508	82.407	0.000
三周	33	3.76	.902		
九周	33	2.67	.890		

根据表 3.3 显示, “过度学习理论”对形容词的记忆有显著影响 ($F=82.407$, $p<0.05$)。重复对比结果显示, 实验组的学生第一周的形容词成绩比第三周高 ($MD=1.39$); 但第三周形容词成绩只是略高于第九周的 ($MD=1.09$)。

综合表 3.1、表 3.2 和表 3.3 来看, 表 3.2 中的 F 值 ($F=65.151$) 明显高于表 3.1 中的 F 值 ($F=56.343$), 表 3.3 中的 F 值 ($F=82.407$) 也明显高于表 3.2 中的 F 值 ($F=65.151$)。 F 值越大则意味着组间差距越大, 组间差距越大就说明三次后测成绩对比而言的波动越大。因此, 综合上述数据来看, 在三次后测中实验组的学生对名词的长时记忆的保持量的波动小于对动词的长时记忆保持量的波动, 对动词的长时记忆保持量的波动又小于对形容词的长时记忆保持量的波动, 由此表明“过度学习理论”在泰国大学生汉语词汇的长时记忆的运用中, 对名词的影响大于对动词的影响, 对动词的影响也大于对形容词的影响。

结语

本次实验研究证明: “过度学习理论”在一定的时间内确实对泰国大学生的汉语实词类词语的长时记忆有积极影响, 通过过度学习确实能一定程度地提高学生的汉语实词类词汇的长时记忆, 但“过度学习理论”对汉语实词类词汇的影响也不是完全一致的, 其中对名词的影响程度最高, 对动词的影响程度次之, 而对形容词的影响程度是最低的。

对于想要考新 HSK 五级的学生而言，在短期之内就要参加考试的话，备考过程中完全可以尝试使用“过度学习”的方法来记忆生词和知识点，尤其是在记忆名词和动词的时候，应该引入“过度学习”的方法来进行记忆，以达到更好的词汇的长时记忆的效果。

在未来针对泰国大学生的汉语教学中，笔者认为教师除了教授学生基本的汉语知识以外，还可以帮助学生理解和接受新的知识记忆的方法，比如本研究所提到的“过度学习”的方法，但也要注意使用方式以及该方法的局限性。

研究结果讨论

通过一系列研究探讨，研究者发现了“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响；“过度学习理论”在泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的运用中，对名词、动词、形容词等不同词类的影响程度。在与前人的研究进行比较的基础上，对本文提出的两个研究目的分别进行了讨论。

1. “过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响讨论

针对本文提出的一个研究目的，即研究“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的影响。综合本文所得出的结果及前人的研究结果，进行了如下讨论：本文研究结果表明，“过度学习理论”在一段时间内确实能够明显提高泰国大学生汉语实词类词汇的长时记忆。这与 Driskell 等人在 1992 年对“过度学习的基点度”、“延时时间”及“过度学习任务”三者之间的关系进行的多元分析的结果一致。即不论学生进行何种“过度学习任务”，过度学习效应都是存在的。(Driskell, Willis, & Copper, 1992) 同时也与陈鸿秀在 2004 年所做的关于“过度学习”的异化和调节的研究结果相一致，即过度学习的“最适度”是在“基点度”的基础上增加 50%。因为过度学习到这个程度的知识和技能才能纳入自己的知识结构，在运用时才能游刃有余，触类旁通。换言之，只要是在把握过度学习的过度程度的基础上进行了过度学习的被试，对所学材料的保持量一定高于没有进行过度学习的被试。

2. “过度学习理论”在汉语实词类词汇长时记忆中对名词、动词、形容词的影响讨论

针对本文提出的第二个研究目的，即研究“过度学习理论”在泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的运用中，对名词、动词、形容词等不同词类的影响程度之间的关系。最终的研究结果显示，“过度学习理论”在泰国大学生汉语实词类词汇长时记忆的运用中，对名词、动词、形容词等不同词类的影响程度排序为：名词>动词>形容词。笔者结合本文所得出的研究结果，进行如下讨论：

笔者根据一周后、三周后和九周后实验组学生三次后测中名词、动词和形容词的成绩，用社会科学统计软件包 (SPSS Statistics) 26.0 版本进行了单因素组内方差分析。首先通过横向对比可以发现，无论是第一次后测、第二次后测还是第三次后测，学生三次后测的名词、动词、形容词的成绩均呈下降趋势，且下降的速度逐渐减慢。这与艾宾浩斯的记忆遗忘曲线是相符合的，即遗忘的速度是逐渐

减慢的。其次通过纵向对比，即同一种词类中三次后测的平均成绩发现，名词第一次后测、第二次后测和第三次后测之间的差距明显小于动词第一次后测、第二次后测和第三次后测之间的差距，说明受到“过度学习”的影响，名词的长时记忆的保持量的波动明显要小于动词的长时记忆的保持量的波动；同时动词第一次后测、第二次后测和第三次后测之间的差距也明显小于形容词第一次后测、第二次后测和第三次后测之间的差距，这也说明动词词的长时记忆的保持量的波动明显要小于形容词的长时记忆的保持量的波动。这也说明了在 3-9 周的时间内，“过度学习理论”整体上对名词的影响程度最大，对动词的影响程度次之，而对形容词的影响程度最小。

本文的创新之处

在中国国内，该领域的研究目前大都还停留在理论层面，虽然有极少数学者针对“过度学习”进行了一些实证研究，但也还存在不少问题，在对外汉语领域，也鲜有学者做过这方面的尝试。因此，本文的创新之处就在于以泰国大学生为主要研究对象，结合对新 HSK 大纲第五级 1300 词分类词表的分析，对“过度学习理论”对泰国大学生汉语实词类词汇的长时记忆的影响进行了实验论证。

建议

在前人对“过度学习理论”的研究中提到过度学习的“度”，学者在研究“过度学习理论”时常常会涉及过度学习 30%、50% 和 100% 这三个“度”，在本研究中，笔者只是根据前人的研究结果，选择了 50% 这个大多数学者都认为是“最适度”的过度。此外，在泰国学生的汉语词汇学习过程中，必然不会只涉及实词类词语，因此，未来如果要对“过度学习理论”对汉语词汇的影响进行研究的话，笔者建议可以考虑对汉语当中的其他词类进行研究，同时对过度学习的“度”进行扩展研究。

References

Chen, H. X. (2004, October). On The Alienation and Regulation of "Over-Learning". *Contemporary Education Forum, 3(10)*, 43-44.

Chen, W., Zhang, G. B., & Xie, T. L. (2011, June-December). Study Approach Guide for Over-Learning Method. *China Education Innovation Herald, 17(10)*, 131-132.

Cheng, S., T., & Sun, F. (1989, June-December). On The Base Degree, Value and Principles of "Over-Learning". *Education Review, 4(6)*, 24-28.

Driskell, J., E., Willis, R.P., & Copper, C. (1992, January-June). Effect of Overlearning on Retention. *Journal of Applied Psychology, 77*, 615-622.

Gao, Q. (2018). *A Study on The Effect of Overlearning on High School Students' English Vocabulary Long Term Memory*. Master's thesis, Qufu Normal University.

He, Q. Q. (2008, January-June). A "Cognitive-Motivational" Model of Second Language Vocabulary Instruction. *Language Teaching and Research, 29(3)*, 70-76.

Harmer, D., & Theodore S.R. (1990). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Beijing: Foreign Language Teaching and Research Press and Cambridge University Press.

Li, Y. P. (2012). *A Study of The Effects of Overlearning on Long Term Memory*. Master's Thesis, Southwestern University of Finance and Economics.

Liu, J. J., & Li, G.Q. (2016, January-June). On Foreign Students' Memory of Chinese Vocabulary Based on The Over Learning Principle. *Journal of Honghe University, 14(3)*, 116-118.

Luo, H. (2008, March-April). A Review of Research on Second Language Vocabulary Acquisition. *Foreign Language Education, 29(2)*, 46-50.

Peng, S., X., & Qin, R. (2012, August). The Effective Use of Vocabulary Learning Strategies in High School English Teaching. *Journal of Inner Mongolia Normal University (Educational Science), 24(8)*, 129-131.

Song, Y. W. (2004, November). An Experimental Study of Intentional Forgetting Process Under Different Experimental Materials. *Journal of Hebei University (Philosophy and Social Science Edition), 29(6)*, 102-105.

Wu, F. Y. (1965, January-June). About the Forgotten Curve Issue. *Psychological Science Communication, 2(1)*, 31-32,68.

Wang Li. (1940). *Chinese Modern Grammar*. Beijing: United Publishing Company.

Xu, Q. (2017). **An Experimental Study on the Effect of "Associative Memory" on College Students' Chinese Vocabulary Memory.** Master's thesis, Xinjiang University.

Exploration of Thai Translation Shortcomings of Repeated Idioms in Online Novel "Grandmaster of Demonic Cultivation" ——"Shi Jia Zi Di" As an Example*

Yin Xia

Master's degree student in Chinese for careers,
University of the Thai Chamber of Commerce
First Author: 2210431302004@live.utcc.ac.th

Burin Srisomthawin

Associate Professor, School of Humanities,
University of the Thai Chamber of Commerce
Corresponding Author: burin_sri@utcc.ac.th

Jia Zhongxia

Chinese Department Teacher, School of Humanities,
University of the Thai Chamber of Commerce
Corresponding Author: zhongxia_jia@utcc.ac.th

Received: April 11, 2024 Revised: May 19, 2024 Accepted: June 8, 2024

Abstract

This paper exploration of Thai translation shortcomings of repeated idioms in online novel "Grandmaster of Demonic Cultivation". There are 996 idioms in the original novel, of which 333 are repeated. An analysis of 333 idioms found that the static meaning of three idioms, which is the dictionary definition, is completely different from the dynamic meaning, which is the contextual meaning. Select the idiom as an example with the highest number of repetitions in the entire text, with a total of 31 repetitions, as well as the idiom "Shi Jia Zi Di" closely related to the characters in the novel. The context of the idiom "Shi Jia Zi Di" in novels can be divided into two categories, six subcategories, with examples given and compared with the Thai translation context. This article takes the perspective of translation aesthetics and "shortcomings" as the theoretical basis to analyze and explore the translation of novel idioms from the aspects

* The article is a part of the Master's degree student in Chinese for careers, University of the Thai Chamber of Commerce entitled Discrimination and A Study of Idiom Translation Strategies in Online Novel "Grandmaster of Demonic Cultivation" from Chinese to Thai. Burin Srisomthawin is the advisor and Jia Zhongxia is the co-advisor.

of meaning, culture, artistic conception, and language art. Among the 31 repeated translations, literal translation and free translation were the main methods, with 30 translations resulting in "shortcomings". The main reason for this result is speculated to be the complex and varied contextual meanings of the idiom "children of a noble family", which increases the difficulty of understanding contextual meanings. This may lead to translators ignoring some changes in contextual meanings during the translation process.

Keywords: Chinese Thai Translation, Idiom Translation, Online Novel, "Grandmaster of Demonic Cultivation"

网络小说《魔道祖师》中复现成语泰译缺憾之探讨 ——以“世家子弟”为例

尹霞

泰国商会大学人文学院，职业汉语硕士研究生

First Author: 2210431302004@live.utcc.ac.th

徐武林

泰国商会大学人文学院，副教授

Corresponding Author: burin_sri@utcc.ac.th

贾中霞

泰国商会大学人文学院，中文系教师

Corresponding Author: zhongxia_jia@utcc.ac.th

文章收到日期：2024年4月11日 修订日期：2024年5月19日 发表回复：2024年6月8日

摘要

本文对中文网络小说《魔道祖师》中重复出现的成语泰译缺憾进行探讨。小说原文中共 996 条成语，其中复现成语 333 条。对 333 条成语分析发现有 3 条成语的静态词义即词典释义和动态词义即语境义完全不同。选取全文重复次数最多，共重复 31 次的成语，也是与小说人物息息相关的成语“世家子弟”为例。成语“世家子弟”小说语境义可分为两大类，六小类，分别举例且和泰文译本语境对比。本文以文学翻译视角及“缺憾”为理论依据，从意思、文化、意境、语言艺术方面对小说成语翻译进行分析探讨。发现重复 31 次的翻译中，以直译法和意译法为主，有 30 次翻译都产生“遗憾”。猜测导致这种结果的主要原因是成语“世家子弟”的语境义复杂多变，语境义的理解难度增加，这也许导致译者翻译过程中也许忽略一些语境义的变化。

关键词：中泰翻译，成语翻译，网络小说，《魔道祖师》

引言

随着科技的发展，网络文学成为互联网载体的一种新文学形式。中国网络文学已经成为中国当代文学独特的一种文学类型与文学现象。《魔道祖师》是一部曾经风靡网络文学界的玄幻小说，也是作者墨香铜臭迄今为止最受欢迎的作品。小说以智慧为核心的魔道文化，构思巧妙，让读者能够身临其境感受文中气息。小说故事情节紧凑，人物形象丰满，人物角色细腻、形态鲜明。小说除了巧妙的故事设定外，还充满独特精美的美学设计，整本小说有宛如水墨画般的意境和氛围感，让读者不由地随文字遨游，迷失在意境中，醉在氛围里。小说中的一些传统文化的展现，比如重阳节、上元节、放天灯等多个元素相融进一步丰富了故事内涵。这是小说《魔道祖师》独有的魅力，让小说在经济价值链如：动漫、影视、游戏、广播剧等全线开花。小说除了在连载期间被世界各地的书迷自发翻译传播外，更是在 2016 年网络连载结束后至今的 8 年间陆续至少已经出版了 14 种语言版本，有中文简体版、中文繁体版、英语版、俄语版、日文版、泰文版、越南文版等，还有正在陆续更新的版本如：意大利版、西班牙版等，都从侧面证实读者对小说的认可，对文中文化的认同。

《魔道祖师》中的语言文化内涵极其丰富，它不仅涉及到汉语这种语言所代表的民族心理意识、风土人情和宗教信仰，而且还涉及到人文地理和历史传统等因素。在写作上大量地、出色地运用了成语，这对《魔道祖师》独特语言风格的形成起着重要的作用。俗语是高度洗练的语言形式，所谓“言简意赅”。它以比喻义和引申义为主要表达方式，具有多种修辞作用，用于写人叙事、说理论辩，都存在着很强的表现力、感染力。《魔道祖师》在成语运用上，自然、准确而贴切，与行文水乳交融、浑然一体，杳无造作之气。

小说全文浅显易懂的文字、简练的语言和生动的情节描述都离不开文中大量使用成语、俗语，使得纸满意空的书页上，文字含义深远，别有一番韵味。经整理可知小说全文共使用 996 条成语，其中 4 字成语 958 条，非 4 字成语 38 条。在文中多次重复出现的成语共 333 条。成语是智慧的结晶，是历史的印记，更是中华文化的传承，其中蕴含着浓厚的文化内涵。作者在小说中对成语的使用不是沉闷无趣的，而是生动的、鲜活有趣的，更有胜者还赋予了其中一些成语新的生命。

“翻译是转换承载信息的语言，即把一种语言承载的信息用另一种语言表达出来。” (Wang, 2006, p.487)。文学作品也不例外，它必须是以传递信息为主要目的。笼统地说，所谓信息可以分为理性信息和潜在信息两大类。理性信息存在于词语的表层结构，对应于词语的概念意义；潜在信息则是隐藏在字面意义之下的深层结构，对应于词语的修辞意义。语言中的文化信息便是潜在信息中的一种表现形式。文学作品翻译的一个重要方面在于应该将原语中特有的文化信息传递到译入语当中去。换言之，翻译的任务之一就是要充分考虑原语的独特文化，将原语文化转换成译入语读者所能理解并接受的文化。《魔道祖师》》中成语，内容丰富，意义精深，其结构和语义在很大程度上受处所民族文化环境制约，所引起的联想语用含义往往取决于相应的语言载体和民族文化环境。翻译时文化载体改变了，原语所依附的文化环境也不复存在，表层指称相同或相似的成语往往出现不同的文化伴隨意义。

无法追溯中国网络小说在泰国传播始于何时，但中国网络小说在泰国文坛独占鳌头，引人关注。原创耽美小说 *Grandmaster of Demonic Cultivation* 《魔道祖师》泰文译本 ปรมาจารย์ลัทธิมาร, 自 2019 年 3 月起由出版社 Bakery Book Publishing 陆续翻译出版并发行，一经推出得到了广大泰国书迷朋友热捧，时至今日该小说依然占据着小说热销版。

在阅读中文小说《魔道祖师》过程中发现作者文笔优美且使用大量中国成语。经整理可知文中共使用成语 996 条，其中 333 条成语发生了重复使用的情况，并且发现重复的 333 条成语中，有 3 条成语的词典释义和文中使用的语境义完全不同，尤其是小说中重复使用次数最多（共 31 次）成语“世家子弟”一语最为典型。小说故事围绕“世家子弟”这个群体发生展开，可视为未具体化的“世家子弟”是这部小说的主人公，“世家子弟”贯穿整本小说，和小说中的人物息息相关。但在阅读泰文译本进行对比后发现：译者未能使用与源语言对应的目标语，多处对中文原文进行文字层面的直接翻译；原文和译文中出现大量“语言不对等”现象，这些“语言不对等”是本文主要的研究点，换而言之，小说中这 31 次重复使用“世家子弟”一语泰译的“缺憾”是本文试图对其“缺憾的缘由”进行系统的揭示，并进而提出与原文语境义相应的正确泰译。我们认为，若这些“缺憾”得不到妥善的解决和处理，可能会造成翻译过程中的“缺憾”，可能会导致泰文译本译文中未能准确地表达原小说文中的意思；会导致读者无法准确理解原小说要表达的内容和意境；会导致译者的翻译能力受到质疑；还会导致出版社声誉乃至销售受到影响。笔者初步猜测译者进行翻译时未能正确理解成语在原小说的语境义，所以未能表达出原文小说特定语境下文中所包含的意境和深意。介于对引发该现象原由的探究，笔者将原文中出现的中文成语和对应的泰文译本从意思、语境，以及相关翻译理论、翻译方法等方面进行了深入地对比分析。以文学翻译视角下的“雅译”和“缺憾”为理论依据，从意思、文化、意境、语言艺术方面对动态词义和静态词义完全不同的中文成语对应的泰文译本进行分析和评价。

在中国知网 (CNKI) 以“魔道祖师、魔道祖师翻译和魔道祖师汉译泰”为关键词进行搜索，查询结果多为网络小说在传媒学、艺术魅力和其经济价值方面的研究内容，迄今为止搜索结果没有任何关于《魔道祖师》汉泰译本翻译研究的相关文献。在泰国期刊索引中心 Thai Journals Online 显示结果仅有两个关于《魔道祖师》的相关文献，在泰国泰语论文网站 Thai LIS 语料库中没有任何相关文献显示。中文网络小说对泰国文坛的影响早已势不可挡，然而目前对网络小说泰文译介翻译方面的研究几乎为零。本文将对小说原文 333 条重复的成语中语境义和词典义即动态词义和静态词义完全不同的成语进行研究分析。从成语原文语境义出发，对应泰文译本进行对比分析，并对成语的翻译效果做出评价，相信这样的研究会有利于推动中泰网络小说翻译的规范化。

研究目标

对《魔道祖师》中重复次数最多成语“世家子弟”一语之泰译缺憾进行研究

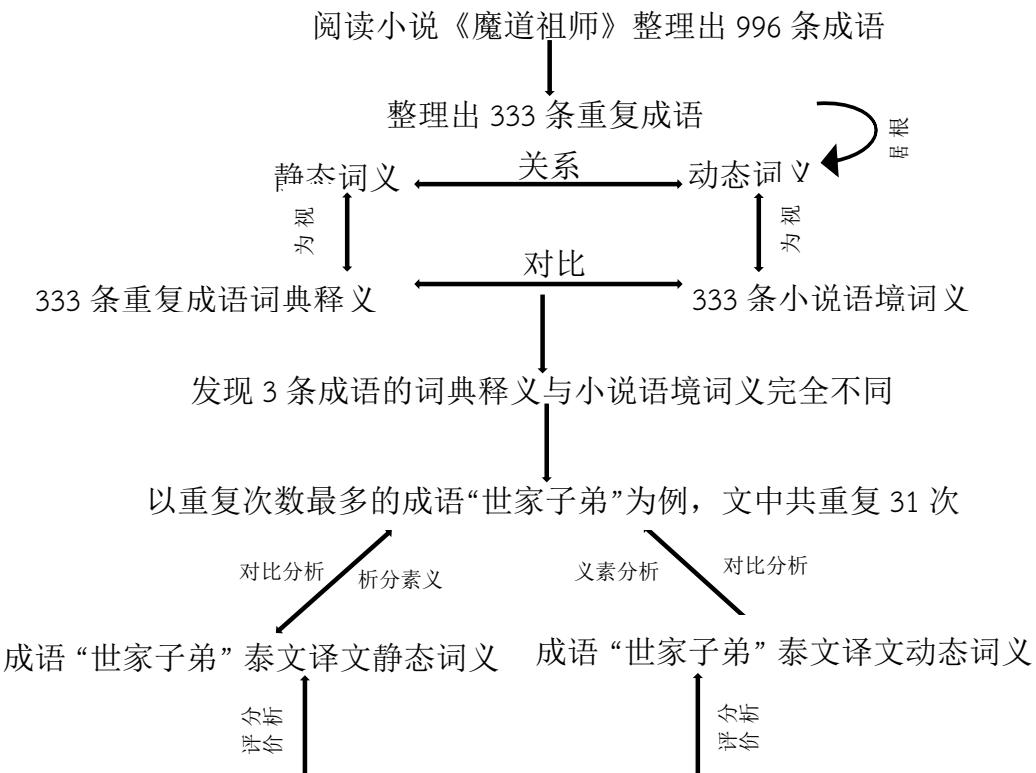
研究范围

1. 本文以中文网络小说 Grandmaster of Demonic Cultivation 《魔道祖师》简体无删减版上卷 The Untamed 《无羁》(2019) 正文内容第 1 章到第 8 章中重复出现的 333 条中文成语所对应泰文译本 Grandmaster of Demonic Cultivation 1 ปรามาจารย์ลัทธิมาร 第 1 本第 1 章到第 7 章(2020) 和 Grandmaster of Demonic Cultivation 2 ปรามาจารย์ลัทธิมาร 第 2 本第 8 章 (2019) 相应的成语翻译为研究对象。

2. 由于各种不可抗拒因素，迄今为止《魔道祖师》中文简体无删减版仅出版上卷《无羁》。《无羁》一书包括两个部分的内容：正文第 1 章到第 8 章所对应泰译本 Grandmaster of Demonic Cultivation 1 ปรามาจารย์ลัทธิมาร 全册和 Grandmaster of Demonic Cultivation 2 ปรามาจารย์ลัทธิมาร 第 8 章 (第 1 到 185 页) 的内容由译者 Alice (อลิส) 完成；1 篇番外内容由另一位译者 Liangliang (เหลียงเหลียง) 完成。笔者通过网络社交平台 Messenger 和 Bakery Book Publishing 官方取得联系并且得到证实翻译人员 Alice (อลิส) 和 Liangliang (เหลียงเหลียง) 不是同一人，为了保持研究原文和译文内容对等，所以本文仅选取中文简体版《无羁》第一章到第八章正文内容中出现的成语及其相对应的泰文译本内容为研究对象。

3. 凡是《无羁》中多次重复出现且以下三本成语词典中任何一本收录在册的成语词条均为本文研究对象。查阅成语词典如下：

研究方法与步骤

文学翻译理论：文学翻译视角下的“雅译”和文学翻译视角下的“缺憾”为理论支持，从意思、文化、意境、语言艺术方面对中文成语对应的泰文译本进行分析和评价。

图 1: 本文研究方法与步骤

文献综述

笔者在中国知网 (CNKI) 以“魔道祖师、魔道祖师翻译和魔道祖师汉译泰”为关键词进行搜索，查询结果多为关于小说在传媒学、艺术魅力和其经济价值方面的研究内容。迄今为止，未搜索出任何关于《魔道祖师》汉泰译本翻译研究的相关文献。在泰国期刊索引中心 Thai Journals Online 显示，结果仅有两个有关于《魔道祖师》的相关文献，却和成语翻译无直接关系。在泰国泰语论文网站 Thai LIS 语料库中没有任何相关文献显示。本文将从以下 3 个方面入手：

一、成语词典义和成语文中语境义对比

本文中笔者把成语词典义视为静态词义、把成语文中语境义视为动态词义，将静态词义成语词典义和动态词义文中语境义进行对比，以动态词义与静态词义的关系理论为依据，给重复成语进行分类。

Ge (2003, pp. 529-554) 词义是由词汇意义、语法意义、色彩意义组成的以词汇意义为核心的有机统一体。词汇意义是词义得以存在的基础和核心，研究词义的动态变化，首先最重要的是词汇意义的动态变化情况。静态词义与动态词义有着千丝万缕的联系，静态词义是动态词义的基础，静态词义是原型，动态词义是变体，变体可能与原型基本一致，也可能出现较为明显的变异。动态词义依据与静态词义的关系，在语境中的变异情形，主要表现在概念的外延和内涵方面

的变异。词义进入动态系统，接受言语系统的改造，接受语境表现出一定的制约作用，但制约力仅仅限于为词义提供具体化的条件。

二、成语翻译理论

以 Saibua (1999, pp. 99-101) 成语翻译理论为依据分析小说成语翻译中使用的翻译法。

(1) 直译法。使用和源语言文中意思一样的词且有出处可证明意思一致。当用来代替源语言文中成语的词语及其意思被在目标语中常见的情况下可使用该翻译法。

(2) 意译法。翻译人员进行意思理解比较且使用合适的意思在目标语译文中表达出来。用于和源语言文中比较的词语或成语，也许是目标语使用者所使用但是没发现可用的情况下。

三、对中文成语语境义对应的译文进行分析和评价

以 Srisomthawin (徐武林) (2019, pp.529-559) 文学翻译理论：文学翻译视角下的“雅译”和文学翻译视角下的“缺憾”为理论支持，从意思、文化、意境、语言艺术方面对中文成语对应的泰文译文进行分析和评价。

文学翻译视角下的“雅译”语言方面的差异是指在目标语译文中准确地使用语言、对应的语言级别、翻译思路及各种表达方式，成语翻译没有在源语言文本基础上出现理解偏差。

文学翻译视角下的“缺憾”，语言方面的差异是指目标语译文未能准确地使用语言、对应的语言级别、翻译思路及各种表达方式导致在对源语言文本的翻译中出现偏差。这些偏差可能是目标语译文语言的形态，比较源语言译文语言美感不足。

研究结果

1. 《魔道祖师》中重复出现成语之探讨

笔者对小说《魔道祖师》中成语进行整理，文中共使用成语 996 条，其中 4 字成语 958 条，非 4 字成语 38 条。在文中多次重复出现的共成语 333 条。经过分析发现重复成语中的语境义和词典释义即动态词义与静态词义完全不相同的共有 3 条。本文将以成语世家子弟为例进行探讨，究其选择成语世家子弟为例的原因：首先，小说故事发生在由作者构建的玄幻修仙世界中的空间语境中，书中的故事便是围绕玄幻修仙世界的世家子弟展开的，书中的世家子弟是小说的人物主线。其次，成语“世家子弟”是全书重复次数最多的一条成语共重复使用 31 次。

《魔道祖师》是一本网络玄幻小说，书中时空是作者自身想象和架空的玄幻修仙世界。“《魔道祖师》根植于中国传统儒家文化，体现了侠义精神” (Hu, 2019, p.85) “道家思想的特征之一是通过各种修炼而达到永恒不死的至高完美境界，从而延伸出修仙和长生不老的概念” (Zou, 2018, p.14)。小说《无羁》讲述道：“……可时人崇仙，修仙问道的玄门世家在世人眼里是被上天眷顾之人，神秘而高贵……” (MXTX, 2019, p.8)，也可以进一步印证该小说的类型和写作空间背景。基于对小说写作空间背景的认知，当读者进行小说阅读时便会理解书中成语

“世家子弟”一语指的是在玄幻修仙世界这个大的空间背景下，历代修仙世家中的子弟，而非《成语大词典》中的释义“世家：世代显贵的大家族。指历代做官人家的子弟。”(Shuo Ci Jie Zi Dictionary Research Center, 2021, p.802)。综上所述，可说《魔道祖师》一书中重复出现的成语“世家子弟”的语境意义和静态词义《成语大词典》的释义完全不同。“世家子弟”指的是修仙世家中的子孙后辈，这一意思也必须在玄幻修仙世界这一大的空间背景下才成立。这是小说作者在创作过程中赋予“世家子弟”这个成语在该小说中特有的释义，是各大成语词典之外的释义，究其原因是语境的功能：“语境对语义的作用使词语获得特殊的意义。语境是确定语义的先决条件”(Wang, 2011, pp. 176-177)。基于小说作者大的写作空间背景，在小说上下文中使得成语“世家子弟”在特有的语境中有了特殊的意义。对成语“世家子弟”的词义在小说原文中有了正确地理解之后，进一步对该成语在小说原文中的使用分析发现：1. 该成语在小说原文中共重复出现 31 次；2. 成语世家子弟在小说原文中语境义主要有两种情况：

(1) 代指群体，其中又可分为 4 小类，包括：一、指整个仙门世家子弟这一个群体；二、指五大仙门世家的世家子弟；三、指在云深不知处听学的仙门世家子弟；四、指困在义城中的一群仙门世家子弟；

(2) 代指个人，其中又可分为 2 小类，包括：一、指兰陵金氏金凌，词性中偏褒义；二、个人无法从原文中得知个人具体信息。详见下表：

表一：成语“世家子弟”语境义

成语“世家子弟” 语境义	使用次数
代指群体	1. 指整个仙门世家子弟这一个群体
	2. 指五大仙门世家的世家子弟
	3. 指在云深不知处听学的仙门世家子弟
	4. 指困在义城中的一群仙门世家子弟
代指个人	1. 指兰陵金氏金凌，词性中偏褒义→贬义
	2. 个人无法从原文中得知个人具体信息

2. 《魔道祖师》中“世家子弟”一语泰译缺憾之探讨

2.1 代指群体 成语“世家子弟”语境义代指群体，在文中共有 4 个不同的语境义，分别举例如下：

2.1.1 世家子弟指整个仙门世家子弟这一个群体

原文：“所谓“金丹”，乃是修炼到一定境界之后，在修士体内结成的一颗丹元，有储存、运转灵气之能。结丹之后，修为突飞猛进，此后方能愈修愈精，攀越高峰，否则只能算是不入流的修士。若是世家子弟结丹年纪太晚，

说出去，则颜面无存，聂怀桑却半点也不觉羞愧。魏无羨也哈哈道：“对吧？不用白不用。” (MXTX, 2019, p.77)

译文：โวสติพิพิธ์ที่ว่าคือแก่นปราณที่หลอมขึ้นในกายผู้บำเพ็ญเพียร หลังจากบำเพ็ญตบะได้ ถึงขึ้นหนึ่ง สามารถสั่งสมและช่วยគ่อรพลังปราณธรรมชาติ หลังจากหลอมโวสติพิพิธ์ได้แล้ว การบำเพ็ญตบะจะรุดหน้าอย่างรวดเร็วิ่งฝีกยิ่งแก่กล้าจนสามารถข้ามผ่านจุดสูงสุด มีฉะนั้นก็เป็นได้แค่ผู้บำเพ็ญเพียรที่มีขึ้น หาก ลูกหลานในตระกูล หลอมโวสติพิพิธ์ได้เมื่ออายุมากแล้ว เอี่ยอกไปมีแต่จะอับอายขายหน้า แต่เนี่ยหมายซังกลับมีได้รู้สึกละเอียดอายใจสักนิด เวี่ยญเชี่ยนจึงหัวเราะและพูดว่า “ใช่ไหมเล่า ไม่ใช่ก็เสียของเปล่า” (MXTX, 2019, Alice, Translator, 2020, p.144)

小说原文此处写到十六年前少年魏无羨及各世家子弟到姑苏蓝氏求学的时光，前文中魏无羨在课堂上回答先生蓝启仁的提问时说出：修士可利用死者怨气的惊世言论。魏无羨的想法在以修炼为正途的当下来看是歪门邪道。于是，下文中进一步解释说明修炼的正途是打坐、练功结丹。一般资质较好的修仙世家子弟通过修炼，大概十多岁便会结丹，但是如果二十多岁仍不能结丹便说明修炼资质平平，是不入流的修士。所以在文中的世家子弟是代指整个修仙世家的子孙后辈这一整个群体。

对小说原文此处世家子弟有了清晰准确的理解后，笔者对比此处译文 ลูกหลานในตระกูล 与原文语境意义“世家子弟”进行义素分析，发现两者之间具有以下不尽不同的语义特征：

世家子弟	ลูกหลานในตระกูล
[+] 子孙、后嗣	[+] 子孙、后嗣
[+] 家族、宗族、氏族、姓氏	[+] 家族、宗族、氏族、姓氏
[+] 修仙	[-] 修仙

以上义素分析不难看出，译文中 ลูกหลานในตระกูล 一语不具备“修仙”这个语义特征，对比小说原文发现译者翻译后并未在此处译文上下文中指明是修仙家族里的子孙后辈。

综上所述，可总结到世家子弟一语在此处译为 ลูกหลานในตระกูล。译者使用直译法翻译成语，目标语翻译文本未能准确表达出世家子弟一语在原小说特定语境下文中所包含的特殊含义。以文学翻译视角下的“缺憾”理论为支持，可评判译者此处对世家子弟一语翻译不准确。

笔者认为此处可译为：มีฉะนั้นก็เป็นได้แค่ผู้บำเพ็ญเพียรที่มีขึ้น หาก ลูกหลานในตระกูล เชี่ยนหลอมโวสติพิพิธ์ได้เมื่ออายุมากแล้ว เอี่ยอกไปมีแต่จะอับอายขายหน้า แต่เนี่ยหมายซังกลับมีได้รู้สึกละเอียดอายใจสักนิด

2.1.2 世家子弟指仙门中到五大仙门世家子弟这一个群体

原文：“三天之后，魏无羨才知道蓝启仁的坏毛病是什么。蓝启仁讲学的内容冗长无比，偏偏还全部要考默写。几代修真家族的变迁、势力范围的划分、名士名言、家族谱系…… 听时，如聆天书；默时，卖身为奴。聂怀桑帮魏无羨抄了两遍《上义篇》，临考之前，哀求道：“求求你啦，魏兄，我今年是第三年来姑苏了，

要是还评级不过乙，我大哥真的会打断我的腿！什么辨别直系旁系本家分家，咱们这样的世家子弟，连自家的亲戚关系都扯不清楚，隔了两层以外的，就随口姑婶叔伯乱叫，谁还有多余的脑子去记别人家的！”(MXTX, 2019, p.78)

译文：สามัคคีต่อมา เว่ยอู่เชี่ยนจิงรุวานจิ้นสิ่ยของหวานฉีดีเรินคืออะไร หวานฉีดีเริน วรรณอิบายที่ เนื้อหาเป็นเรื่องราวความรักความรู้สึกความรู้สึกของมนุษย์ ที่มีความเปลี่ยนแปลง ของแต่ละตระกูล การแบ่งเขตอิทธิพล คำคมนักประชัญชีก้อง และพงศาวลีผู้บำเพ็ญเพียรทุกบุคคลทุกสมัย... ตอนเรียนดูพังสภาพคัมภีร์สรรค์ ตอนสอบดังข่ายตัวเป็นทาส เนี่ยหวานซังช่วยเว่ยอู่เชี่ยนคัดบทว่า ด้วยนิติธรรม สองจบ ก่อนสอบได้มาอ้อนวอนเขาว่า “ขอร้องละพี่เว่ย ปืนข้ามาภูชูเป็นปีที่สามแล้ว หากยังสอบไม่ผ่านขึ้นสองอีกจะก้มหัวพี่ใหญ่ตีข้าหากจริงๆ แน่! จะให้จำแนกสายตรง สายรองตระกูล หลักตระกูลย้อยบ้าบออะไรกัน ลูกหวานในตระกูลใหญ่อย่างพวกเรายังลำดับญาติในตระกูลไม่ถูก ด้วยซ้ำ พวกญาติห่างๆ เนื่องขึ้นไปสองลำดับก็เรียกบุปผาจากอาไปแบบส่งเดช ใจจะยังมีสมองไปเจดจำเจื่อง ของตระกูลชาวบ้านได้อีกเล่า!” (MXTX, 2019, Alice, Translator, 2020, p.147)

小说原文此处写到十六年前魏无羡及其一众仙门世家子弟到姑苏蓝氏求学的时光。上文中提到蓝氏先生蓝启仁负责教授几代修真家族的变迁、势力范围的划分、名士名言、家族谱系等课业内容，考核方式为默写考试。此处是魏无羡听学同窗好友清河聂氏聂怀桑默写考试前担心考核不达标，于是便央求魏无羡考试帮他作弊。聂怀桑和魏无羡交谈过程中便抱怨道：“咱们这样的世家子弟，连自家的亲戚关系都扯不清楚……”。身为当时修仙界五大家族之一清河聂氏的二公子聂怀桑正在和五大家族之一云梦江氏首席大弟子魏无羡交谈。他口中所提及的“咱们这样”即“我们这样”是指当时修仙界最强大的五大家族分别是：岐山温氏、姑苏蓝氏、云梦江氏、兰陵金氏和清河聂氏，所以聂怀桑所说的世家子弟可以理解为咱们这样五大修仙世家的世家子弟，指的是五大仙门世家子弟这个群体。

对小说原文此处世家子弟有了清晰准确的理解后，笔者对比此处译文 ลูกหวานในตระกูลใหญ่ 与原文语境意义“世家子弟”进行义素分析，发现两者之间具有以下不尽不同的语义特征：

世家子弟	ลูกหวานในตระกูลใหญ่
[+] 子孙、后嗣	[+] 子孙、后嗣
[+] 家族、宗族、氏族、姓氏	[+] 家族、宗族、氏族、姓氏
[+] 大世家	[+] 大世家
[+] 修仙界	[-] 修仙界
[+] 数字“五”	[-] 数字“五”

以上义素分析不难看出，译文中 ลูกหวานในตระกูลใหญ่ 一语不具备“修仙界”和“五”这个具体数字这两个语义特征，对比小说原文可知译者翻译后并未在此处译文上下文中明确是修仙界五大世家的子孙后辈。

综上可总结：世家子弟一语在此处翻译为 ลูกหวานในตระกูลใหญ่，此处译者使用直译法翻译成语，目标语翻译文本未能准确地表达出世家子弟一

语在原小说特定语境下文中所表达的特有含义。以文学翻译视角下的“缺憾”理论为支持，可评判译者此处对世家子弟一语翻译不准确。

笔者认为此处可译为：จะให้จำแนกสายตรง สายรองตระกูลหลักตระกูลย่อย บ้าบอจะเรอกัน ลูกหลานในท้าตระกูลเขียนเที่ยงอย่างพากเรายังลำดับญาติในตระกูลไม่ถูกตัวย้ำซ้ำ พากญาติห่างๆ เนื่องขึ้นไปสองลำดับก็เรียกกลุ่มป้าน้าาไปแบบส่งเดช ใครจะยังมีสมองไปจดจำเรื่อง ของตระกูลชาบ้านได้อีกเล่า！”

2.1.3 世家子弟指整个修仙界到云深不知处听学的仙门世家子弟这一个群体

原文：“小抄纸条漫天飞舞的后果，就是蓝忘机在考试中突然杀出，抓住了几个作乱的头目。蓝启仁勃然大怒，飞书到各大家族告状。他心中恨极：虽然原先这一帮世家子弟都坐不住，好歹没人起个先头，屁股都勉强贴住了小腿肚。可魏婴一来，有贼心没贼胆的小子们，被他一怂恿撩拨，便夜游的夜游，喝酒的喝酒，歪风邪气渐长。这个魏婴，果然如他所料，实乃人间头号大害！”(MXTX, 2019, p.78)

译文：ผลลัพธ์ของเหตุการณ์พยายามระดมพลีว่อนไปทั่วคือ หลานนั่งจีเข้าจูใจมะหร่วง ทำข้อสอบและจับกุมบรรดาตัวการก่อเหตุรุนแรง หลานนี่เหรินโนโภจนเดือดปุดๆ โดยจับพลันเขาร่อน จดหมายไปฟ้องประมุขตระกูลของผู้โภงข้อสอบแต่ละตระกูล รู้สึกแคนนใจเป็นที่สุด เดิมที่เจ้าเด็กพวงนี้ ก็เป็นลิงทมโนแทบทันไม่นิ่งกันอยู่แล้ว เศราะห์ดีที่ไม่มีใครตั้งตัวเป็นหัวโจก จึงฝืนบังคับนั่งกันติดพื้นมา ได้จนป่านนี้ แต่พอเมื่อเจ้าเวี่ยอิงโผล่มา เจ้าพากเด็กที่มีใจอุคุลแต่ขาดความกล้าทั้งหลาย จึงถูกเจ้าเวี่ยอิง ตัวแสบยุยงส่งเสริม เหิมเกริมจนกล้าทั้งราตรีดีมีสุราความชั่วร้ายนอกรีตกำเริบเสิบسان เจ้าเวี่ยอิง ผู้นี้เป็นอย่างที่เขากดໄไว้มีผิด เป็นหายนะอันดับหนึ่งของแคนมนุษย์อย่างแท้จริง! (MXTX, 2019, Alice, Translator, 2020, p.147)

小说原文此处写到十六年前各仙门世家子弟到蓝氏云深不知处听学，听学期间考试过程中，一众参考的世家子弟作弊传纸条。几个作弊头目被负责蓝氏掌罚的蓝二公子蓝忘机当场抓包。先生蓝启仁勃然大怒愤愤地想：这一群听学的世家子弟本来就是调皮捣蛋学生，虽然平日里都跃跃欲试想作妖，也不过是有那贼心没贼胆，好在没人敢做那出头鸟带大家放飞自我，公然违反蓝氏家规。但自从魏无羡来听学，有他撺掇之后一个个敢喝酒、夜间出游甚至考试作弊。通过小说上下文可知，文中此处的世家子弟指来云深不知处参加听学的各修仙世家子弟这一整体，这一群听学的学子。

对小说原文中此处世家子弟有了准确的理解后，笔者对比此处译文เจ้าเด็กพวงนี้与原文语境意义“世家子弟”进行义素分析，发现两者之间具不尽不同的语义特征如下：

世家子弟	เจ้าเด็กพวงนี้
[+] 长辈对晚辈或小孩的称呼	[+] 长辈对晚辈或小孩的称呼
[+] 孩子、儿童	[+] 孩子、儿童
[+] 派，帮，群，伙	[+] 派，帮，群，伙
[+] 修仙界	[-] 修仙界
[+] 参加听学	[-] 参加听学

以上义素分析不难看出，译文中 เจ้าเด็กพวงนี้ 一语，是指“这群孩子的意思且译文措辞凸显了先生蓝启仁身为长辈对晚辈的说话口吻”，而不具备“修仙界”和“参加听学”等两个语义特征，对比小说原文可知出现了翻译过程中源语言到目标语不对等的现象。译文中意思的缺失，未提及这群孩子是修仙世家的孩子，而不是一般普通平民家的孩子。

综上可总结：世家子弟一语在此处翻译为 เจ้าเด็กพวงนี้，此处译者使用意译法翻译成语，目标语翻译文本未能准确地表达出世家子弟一语在原小说特定语境下文中所表达的特有含义。以文学翻译视角下的“缺憾”理论为支持，可评判译者此处对世家子弟一语翻译不准确。

笔者认为此处可译为：รู้สึกแคนใจเป็นที่สุด เดิมที่เจ้าเด็กในครอบครัวนี้ ก็เป็นลิงทมณแทบทุกนั่งไม่นิ่งกันอยู่แล้ว เคราะห์ดีที่ไม่มีใครตั้งตัวเป็นหัวใจ จึงฝืนบังคับนั่งกันติดพื้นมาได้จนปานนี้

2.1.4 “世家子弟指困在义城的一群仙门世家子弟这一个群体

原文：店铺内这片方寸之地，瞬息风云突变。金凌把手放在了剑上，魏无羡斜眼瞥见，忙道：“别动，别添乱。比剑法，这里的人加起来都不是这个……宋岚的对手。”他这具身体灵力低微，佩剑又不在身边。何况还有个不知是何居心、是敌是友的晓星尘在一侧。晓星尘道：“大人跟大人说话，小朋友们就出去吧。”他对宋岚比了个手势，宋岚默然听令，驱这群世家子弟出去。魏无羡对诸名少年道：“先出去，你们在这里也帮不上忙。外面尸毒粉应该都沉了，出去不要乱跑乱踩激起粉尘，放慢呼吸。”(MXTX, 2019, p.228)

译文：ภายในพื้นที่ร้านซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด สถานการณ์พลิกผันเพียงชั่วพริบตา จินหลิงมีอุบัติเหตุที่ร้านนี้ เห็นเด็กพวงนี้ที่นี่ “อย่าขยับ อย่าทำให้เรื่องยุ่ง หากว่าด้วย เพลงกระบี่ ทุกคนในที่นี่รวมกันก็หาใช่...คู่ต่อสู้ของชั่งหลานไม่” เขาในร่างนี้มีพลังปราณต่ำ อีกทั้ง กระบี่ของเขาก็ไม่ได้อยู่ข้างกาย ยิ่งไม่ต้องพูดถึงว่ายังมีเสี่ยวชิงเฉินซึ่งไม่รู้มีจุดประสงค์ใด และเป็นมิตร หรือศัตรู เสี่ยวชิงเฉินพูดขึ้น “ผู้ใหญ่จะคุยกัน พากษายันน้อยทั้งหลายออกไปก่อน” เขายังสัญญาณมือ สั่งการชั่งหลาน ชั่งหลานก็นิ่งฟังคำบัญชา และขับไล่อนุชนกลุ่มที่ออกไป เวียรูซึ่งกล่าวกับพวงเด็กหนุ่ม “ออกไปข้างนอกกันก่อนเดี๋ย ที่นี่ก็ช่วยอะไรไม่ได้ ผงพิษศพข้างนอกน่าจะจางหายแล้ว ออกไปแล้วก็อย่าเที่ยววิ่ง远ๆ ชั่วจันผุ่นฟุ่น และหายใจช้าๆ เท้าไว้” (MXTX, 2019, Alice, Translator, 2019, p.69)

小说原文此处写到十六年后，魏无羡重归于世，和蓝忘机二人并肩解开以莫家庄灭门案为始的重重谜团。在追查过程中随着邪祟鬼手的指引，从姑苏蓝氏一路向西北前行来到栎阳后又南下到义城中。书中写到整座义城被白色的大雾笼罩，城中气氛诡异，行于城中几乎无法看清前路，更无法看清对方之人。当魏无羡和蓝忘机在城中四处查看，恰好遇到了一群被杀猫抛尸怪异事件引导而后一起来到义城中的仙门世家子弟。魏无羡、蓝忘机二人带领这群仙门晚辈一同在城中和走尸、凶尸周旋。此时蓝忘机正和凶尸酣战，魏无羡带着这群仙门世家子弟来到一间屋子中，煮糯米粥给中尸毒的几个仙门子弟解毒。在此过程中，恰巧救了一个自称晓星尘的人进屋，制服了一个杀向他们的黑人

道袍凶尸。自称晓星尘的人因受伤昏睡在地，道袍凶尸被制服后，蓝氏蓝思追正使用问灵术以获取有效信息。道袍凶尸却突然失控，因收到晕倒在地突然坐起的自称晓星尘之人打响指发出指令，对纸人阴力士、魏无羡和这帮仙门晚辈发起攻击。道袍凶尸手持长剑架在魏无羡脖子上，这群仙门晚辈的修为完全不是道袍凶尸的对手，是以魏无羡让屋内这群仙门晚辈们听从自称晓星尘之人所提条件，从屋内退出去。从原小说上下文中可知此处世家子弟是指这群被困在义城中，此时在屋内的仙门世家晚辈们。

对小说原文此处世家子弟有了清晰准确的理解后，笔者对比此处译文อนุชน与原文语境意义“世家子弟”进行义素分析，发现两者之间具有以下不尽不同的语义特征：

世家子弟	อนุชน
[+] 子孙、后嗣	[+] 小辈、晚辈
[+] 一群	[+] 一群
[+] 家族、宗族、氏族、姓氏	[+] 家族、宗族、氏族、姓氏
[+] 修仙界	[+] 修仙界
[+] 被困在义城中	[+] 被困在义城中

以上义素分析不难看出，译文中อนุชน一语不具备“家族、宗族、氏族、姓氏”、“修仙界”和“被困在义城中”这三个语义特征，对比小说原文可知译者翻译后并未在此处译文上下文中明确是指这群被困在义城中，此时在屋内的仙门世家晚辈们。

综上可总结：世家子弟一语在此处翻译为อนุชน，此处译者使用直译法翻译成语，目标语翻译文本未能准确地表达出世家子弟一语在原小说特定语境下文中所表达的特有含义。以文学翻译视角下的“缺憾”理论为支持，可评判译者此处对世家子弟一语翻译不准确。

笔者认为此处可译为：เข้าส่างสัญญาณมีอสั่งการช่างหวาน ช่างหวานก็นิ่งฟังคำบัญชา และ ข้าปลีลูกหวานตระกูลเชียนที่ถูกขังในเมืองอี้เจิงกลุ่มนี้ออกໄไป

2.2 代指个人 成语“世家子弟”语境义指个人。在文中共有3个不同的语境义，分别举例如下：

2.2.1 指世家公子兰陵金氏的金凌

原文：一旁地上的那位郎中挣扎着站起，心有余悸道：“世风日下，如今的世家子弟真是了不得啊！了不得啊！”(MXTX, 2019, p.117)

译文：อีกทางหนึ่งทนมกำมะลอตระเกียกตะกายลูกขี้นจากพื้นด้วยใจที่ยังหวาดผวา “คุณธรรมในโลกหล้าเสื่อมลงทุกวันบัดนี้ลูกหวานตระกูลใหญ่ ช่างวิเศษเหลือเกิน! วิเศษเหลือเกิน!”(MXTX, 2019, Alice, Translator, 2020, p.218)

小说原文此处写到十六年后，魏无羡被莫玄羽强制献舍重归于世后。机缘巧合之下魏无羡和蓝忘机二人再次并肩同行解开以莫家庄灭门案开始的重重谜团。在追查过程中得到邪祟鬼手的指引从姑苏蓝氏一路来到了清河的一个小镇上。蓝忘机、魏无羡二人一同行于镇中，魏无羡借着在街上和商贩买东西伺

机打听这一带的怪异事件。突然听到一个江湖郎中叫卖夷林老祖魏无羨的画像，魏无羨玩心大起走过去与之攀谈，结果一看到自己的画像瞬间炸毛，想他魏无羨当年可是仙门世家公子排行榜第四的人物，要颜值有颜值要武力有武力，怎么可能是画上青面獠牙，突目爆筋的模样。正当魏无羨和那郎中据理力争之时，郎中突然被不知为何出现在这小镇上的金凌一脚踢倒在地。此时的金凌认定十六年前父母皆因魏无羨身亡，加之家世显赫从小跋扈，他打人的理由就是郎中提到了自己杀父母仇人的名字。魏无羨见状觉得应该以长辈的姿态对金凌敲打一番，谁承想金凌召唤自己的灵犬仙子，魏无羨又是一个见狗怂，所以上演了当街被狗追的戏码。还好蓝忘机及时出现，金凌和灵犬瞬间灭了嚣张气焰，趁机灰溜溜地逃走了，魏无羨也在惊吓之余找回了自己的声音，被踢到在地的郎中也从地上爬了起来，心有余悸的同时嘴里还不忘念叨世风日下，世家子弟嚣张跋扈了不得。从原小说上下文中可知此处世家子弟是指金凌，因为从金凌的衣着、配剑就可以看出他家世显赫，应该出自仙门世家中的大家族，不过江湖郎中无法知道金凌姓甚名谁，读者可从文中得知此处对江湖郎中大打出手的是世家子弟金凌一人。

对原小说中此处世家子弟有了清晰准确的理解后，笔者对比此处译文 ลูกหลานตระกูลใหญ่ 与原文语境意义“世家子弟”进行义素分析，发现两者之间具有以下不尽不同的语义特征：

世家子弟	ลูกหลานตระกูลใหญ่
[+] 子孙、后裔	[+] 子孙、后裔
[+] 修仙界	[-] 修仙界
[+] 世家公子兰陵金氏的金凌	[-] 世家公子兰陵金氏的金凌
[+] 含“贬义”	[-] 含“贬义”

以上义素分析不难看出，译文中 ลูกหลานตระกูลใหญ่ 一语，仅仅代表的也是大家贵族的子孙后辈，并不具备“修仙界”和“世家公子兰陵金氏的金凌”等两个语义特征。对比小说原文可知译者翻译后并未在此处译文上下文中明确对江湖郎中大打出手的是这个仙门世家子弟。郎中抱怨的心生不满的也是此处的仙门世家公子金凌，而不是仙门世家子弟这个整体。

综上可总结：世家子弟一语在此处翻译为 ลูกหลานตระกูลใหญ่。此处译者使用直译法翻译成语，目标语翻译文本未能准确地表达出世家子弟一语在原小说特定语境下文中所表达的特有含义。以文学翻译视角下的“缺憾”理论为支持，可评判译者此处对世家子弟一语翻译不准确。

笔者认为此处可译为：อีกทางหนึ่ง หมอกำมะล็อตจะเกียกตะกายลูกขี้นจากพื้นด้วยใจที่ยังหาดพวากุณธรรมในโลกหล้าเสื่อมลงทุกวันบัดนี้เจ้าจินหลิงลูกหลานตระกูลเขียนคนนี้ช่างวิเศษเหลือเกิน! วิเศษเหลือเกิน!

很显然，“เจ้าจินหลิงลูกหลานตระกูลเขียนคนนี้”一语和原文“世家子弟”一语的语义特征完全相同，如下表：

世家子弟	เจ้าจินหลิงลูกหลานตระกูลเชี่ยนคนนี้
[+] 子孙、后裔	[+] 子孙、后裔
[+] 修仙界	[+] 修仙界
[+] 世家公子兰陵金氏的金凌	[+] 世家公子兰陵金氏的金凌
[+] 含“贬义”	[+] 含“贬义”

2.2.2 一名被困在义城的仙门世家子弟

原文：在迷雾之中，一群小辈乱七八糟地出剑，很可能伤不到敌人，却会误伤己方。片刻之后，那声音戛然而止。静候半晌，一名世家子弟小声道：“又是它……究竟要跟着我们到什么时候？(MXTX, 2019, p.197)

译文：ท่ามกลางม่านหมอกหนาทึบ หากอนุชนกลุ่มนี้ออกกระปี่มั่วช้าเป็นไปได้ว่า อาจโงมตีไม่ถูกศัตรู แต่จะทำให้พวกเดียวกันบาดเจ็บเสียเอง ผ่านไปครู่หนึ่ง เสียงนั้นก็หยุดลงหลังจาก รอเงียบๆ ได้สักพัก เด็กหนุ่มคนหนึ่ง ก็รีบซิบตาม “เป็นมันอีกแล้ว…มันจะตามพวกเรามาไปถึงเมื่อไร！” (MXTX, 2019, Alice, Translator, 2019, p.13)

小说原文此处写到十六年后，魏无羡重归于世，和蓝忘机二人并肩解开以莫家庄灭门案为始的重重谜团。在追查过程中随着邪祟鬼手的指引从姑苏蓝氏一路向西北前行来到栎阳后又南下到义城中。书中写到整座义城被白色的大雾笼罩，城中气氛诡异，行于城中几乎无法看清前路，更无法看清对方之人。当魏无羡和蓝忘机在城中四处查看，恰好遇到了一群被杀猫抛尸怪异事件引导而后一起来到义城中的仙门世家子弟。这群仙门世家少年自打进入义城中一直处于戒备状态，由于妖雾笼罩无法看清对面之人，当察觉对面有人，无法分辨敌友时主动出击。得知对面来者是仙门名士前辈蓝忘机和同伴时如蒙大赦。当魏无羡看清来者方知是兰陵金氏的金凌、姑苏蓝氏的蓝思追和蓝景仪一行以及七八名身穿其他家族服饰的仙门世家少年子弟。这群仙门晚辈告知魏无羡自从他们进城开始就有竹杆敲打地面的声音响于身畔，所以此时因为听到熟悉的声音，这群被困在义城中仙门世家子弟中的一个便向身边之人嘀咕，但是无法从原小说得知这位仙门世家子弟的名字。

对原小说中此处世家子弟有了清晰准确的理解后，笔者对比此处译文 เด็กหนุ่มคนหนึ่ง 与原文语境意义“世家子弟”进行义素分析，发现两者之间具有以下不尽不同的语义特征：

世家子弟	เด็กหนุ่มคนหนึ่ง
[+] 青少年	[+] 青少年
[+] 子孙、后裔	[+] 子孙、后裔
[+] 修仙界	[+] 修仙界
[+] 一名被困在义城的	[+] 一名被困在义城的

以上义素分析不难看出，译文中 เด็กหนุ่มคนหนึ่ง 一语，仅指“一个少年”之义，并不具备“修仙界”和“一名被困在义城的”等这两个语义特征。译文上下文

并没有指出因为听到熟悉的声音便向身边之人嘀咕，此处世家子弟代指的是这群被困在义城的是仙门世家子弟中的一个。

综上可总结：世家子弟一语在此处翻译为 เด็กหนุ่มคนหนึ่ง，此处译者使用直译法翻译成语，目标语翻译文本未能准确地表达出世家子弟一语在原小说特定语境下文中所表达的特有含义。以文学翻译视角下的“缺憾”理论为支持，可评判译者此处对世家子弟一语翻译不准确。

笔者认为此处可译为：ผ่านไปครู่หนึ่ง เสียงนั้นก็หยุดลงหลังจากรอเรียบๆ ได้สักพัก ลูกหลานตระกูลเขียนคนหนึ่งที่ถูกขังในเมืองอี้เจิงก์ระชีบตาม “เป็นมันอีกแล้ว...มันจะตามพวกเรา ไปถึงเมื่อไร!”

结语

本文以中文网络小说《魔道祖师》333 条重复成语词条中静态词义（成语词典义）和动态词义（成语小说语境义）完全不相同的成语，及其相对应的泰文译本为研究对象。从成语静态词义（成语词典义）和动态词义（成语语境义）之间的关系出发，对小说原文中复现成语进行分类。在对成语世家子弟的静态词义和动态词义梳理后可知，成语“世家子弟”一语从静态词义到小说《魔道祖师》中使用动态词义的变化关系，一种静态词义滋生出多种动态形式，成语世家子弟在原小说中 31 次重复使用，虽在同一本小说中，却有 31 个不同的小语境，每一个语境都使得静态词义具体化，成语文中动态词义也随着小说语境的变化而变化。

从研究结果中可知，对成语“世家子弟”一语泰译凸显出的“缺憾”问题不可忽视，笔者试图究其缘由。成语世家子弟在小说原文中的使用语境义尤为复杂，31 次重复使用的语境义可分为 2 大类，6 个小类。如若译者未在翻译前对整本小说的写作空间背景有清楚的了解，未对成语“世家子弟”一语在小说原文中语境义有清晰准确的理解，这些都会是翻译中出现“缺憾”的直接原因。

另一方面，笔者对成语世家子弟泰文译本进行了对比分析，如下表所示：

表二：成语“世家子弟”语境义及译文

语境义	对应译文	使用次数
1. 指整个仙门世家子弟这一个群体	1. ลูกหลานในตระกูล	1
	2. ลูกหลานตระกูลใหญ่	2
	3. ลูกหลานตระกูลเขียนใหญ่	1
2. 指五大世家仙门世家子弟	1. ลูกหลานในตระกูลใหญ่	1
3. 指在云深不知处听学的仙门世家子弟	1. เจ้าเด็กพากนี้	1
	2. ลูกหลานตระกูลอื่น	1
4. 指困在义城中的一群仙门世家子弟	1. ลูกหลานตระกูลเขียนใหญ่	1
	2. ลูกหลานตระกูลใหญ่	16
	3. อนุชนตระกูลใหญ่	1

表二：成语“世家子弟”语境义及译文（续）

语境义	对应译文	使用次数	
4. 德才兼备	4. เด็กหนุ่มตระกูลใหญ่	1	
5. 德才兼备	5. เด็กหนุ่มกุํลนี้	1	
6. 纨绔子弟	6. อนุชัณ	1	
代指个人	1. 个指兰陵金氏金凌 词性中偏褒义→贬义	1. ลูกหลานตระกูลใหญ่	1
	2. 无法从原文中得知个人 具体信息	1. เด็กหนุ่มคนหนึ่ง	2

如表所示，不难看出，小说原文中语境义相同的情况下，译文却不同，比如：语境义 1. 指整个仙门世家子弟这一个群体对应三个不同的译本。语境义 4. 指困在义城中的一群仙门世家子弟对应六个不同译本等……笔者猜测或许译者试图使用同义词凸显文字的多样性，但这应该是在确保翻译正确的前提下进行。

同时笔者还发现，33 个对应译文中，有 1 处“世家子弟”的翻译，是以文学翻译视角下的“雅译”为理论依据，可评价为译者准确地表达出了成语在文中的语境义。

小说《魔道祖师》泰译本正文共 5 册，泰译本第 2-5 册附页有关于小说主要人物、重要事件、人物使用灵器、重要仙门世家的内容，但是第 1 册附页却没有上述内容，笔者可否大胆猜测，小说翻译初始时，译者还没有对小说内容有清晰地认知。

笔者还发现小说《魔道祖师》泰译本有两位编辑，如果不同的编辑分工对译文编辑校对，那这应该也会影响翻译的准确性。

综上所述，从意思、文化、意境、语言艺术方面对中文成语“世家子弟”泰译本进行分析发现译文大多数情况下未能准确地表达成语在小说原文的意思，这种翻译的不准确、翻译过程中的信息缺失可能会造成目标语读者无法正确获取小说原文所要表达的意思、无法感受小说原文的意境，笔者也对造成这种现象的原因做了一些大胆的猜测。

本次研究之意不在刻意挑译本的毛病，而在于探寻其译而不达或未尽其雅的原因并提出解决问题的思路。上述误译问题如不能得到解决，可能会导致泰国读者对泰语译本的质量持怀疑态度，甚至可能会质疑译者的资质，乃至影响到出版社的权威性。因此，为了推动在文学翻译中最大程度地保证译本整体和谐达致，通过理论型翻译研究来探寻解决上述误译问题的思路显然十分有必要。

创新之处

笔者在收集资料的过程中发现，未收集到《魔道祖师》汉泰译本的相关研究，也未发现中文网络小说泰文译介翻译方面的系统研究。网络小说是中国当代文学独特的文学类型和现象，网络小说文字极具中国文化特色的诗词歌赋，内涵丰富的成语、俗语、歇后语、文化术语，需要译者深谙中国文化、熟悉网络文学，方能全面理解并传达原文的思想文化内涵，然而目前从事中国网络小说翻译的汉学家几乎为零。

本文可为开始中文网络小说泰文译介翻译方面系统研究迈出一小步，提供一个新研究思路，以一个新的研究视角，以字典义和语境义之间的关系——静态词义和动态词义之间的关系为切入点，对成语汉泰翻译展开系统的研究。

望本文可对从事翻译工作者有所帮助，引导大家更加重视网路小说原文中的词汇语境义，尤为是多次重复使用的词语、成语，这些词汇的语境义，它们的词义会随语境的变化而变化。

建议

汉语成语蕴含浓厚的历史文化内涵，成语能够言简意赅而又形象生动地表达丰富的信息。成语的这个特点也加大了翻译过程中的难度，尤其是小说中的成语，除了要对成语静态词义词典义有准确的理解还需要对成语动态词义语境义有全面准确的认知，才能够做到在翻译过程中准确无误，从意思、文化、意境、语言艺术方面对小说中汉语成语进行精准翻译。

翻译过程中的“缺憾”是翻译工作需要尽力避免的，但却不可否认其有积极作用的一面，这或许也可作为翻译研究上一个新的切入点。

References

Ge, B. (2003). **Chinese Lexicology**. Jinan: Shandong University Press.

Hu, Q. (2019, October). Cook a Pot of Life and Death Tribute to the Young From “The Heterodox” to “The Untamed”. **Literature Source, Monographic Study: Warm Narration of Network Literature**, (05), 85-91.

MXTX. (2019). **The Untamed**. Chengdu: Sichuan Literature and Art Publishing House.

_____. (2019). **Grandmaster of Demonic Cultivation 2**. (Alice, Trans.). Bangkok: Bakery Book Publishing. (Original work published 2019)

_____. (2020). **Grandmaster of Demonic Cultivation 1** (7th ed). (Alice, Translator). Bangkok: Bakery Book Publishing.

Saibua, S. (1999). **Principles of Translation**. Bangkok: Thammasat Printing House.

Srisomthawin, B. (2019, July-December). A Study of Mistranslation in Thai-Chinese Translation of Keaw The Naughty. **Chinese Studies Journal**, 12(2), 259-315.

Shuo Ci Jie Zi Dictionary Research Center. (2021). **Idiom Dictionary Newly Revised Edition of Color Version** (4th ed). Beijing: Sinolingua.

Wang, D. (2006). **General Theory of Linguistics (Revised Edition)**. Beijing: Peking University Press.

Wang, J. (2011, November). The Classification and Function of Context and Its Impact on Semantics. **Industrial & Science Tribune**, 10(21), 176-177.

Wang, T., & et al., (2007). **Ci hai Edition - Chinese Idiom Dictionary**. Shanghai: Shanghai Lexicographical Publishing House.

Zheng, Z. (2023). **Chinese Idiom Dictionary** (2th ed). Beijing: The Commercial Press International.

Zou, Z. (2018). **Intercultural Communication on Chinese Online Fantasy Novels under High and Low Context**. Master's thesis, Shanghai International Studies University.

A Brief Analysis of Online Immersive Chinese Teaching for Young Children during the COVID-19 Post-Epidemic Period: A Case Study of LingoAce

Jin Ying

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Corresponding Author: jin.y@ku.th

Received: August 16, 2023 Revised: October 5, 2023 Accepted: October 18, 2023

Abstract

Driven by the Novel Coronavirus (COVID-19) epidemic, every section of society has focused on this serious problem. Education is one important sphere of society that has also been affected, so this article explores how to develop and propose an appropriate approach to Chinese teaching especially the immersive Chinese learning platform of LingoAce for young children. Online education mode is developing rapidly, and overseas Chinese teaching faces new opportunities and challenges. This article showed that an effective approach teaches how to engage with collaborative study, teaching units that consist of main skills in listening, speaking, reading, and writing. This highlights how effective immersive Chinese teaching must be employed flexibly and targeted in studying. With hope, some teaching methods and enlightenment can be brought to online immersive Chinese teaching for young children in the future.

Keywords: Online Education, Immersive Chinese Teaching, Young Children, LingoAce Platform

浅析后疫情时代下的低龄化线上沉浸式中文教学-以 Lingokce 为例

莹金

泰国农业大学、人文学院、东方语言系

邮箱: jin.y@ku.th

文章收到日期: 2023年8月16日 修订日期: 2023年10月5日 发表回复: 2023年10月18日

摘要

在新型冠状病毒 (COVID-19) 疫情的推动下, 社会各界都关注这一严重问题。教育是社会的一个重要领域, 也受到了影响, 因此本文探讨了如何开发和提出一种合适的汉语教学方法, 特别是针对低龄儿童的 LingoAce 沉浸式汉语学习平台。在线教育模式快速发展, 海外汉语教学面临新的机遇和挑战。本文希望研究一种有效地结合听、说、读、写主要技能教授和学习中文的方法, 有效的沉浸式汉语教学必须采用灵活且有针对性的教学, 期望可以为未来低龄化儿童线上沉浸式汉语教学带来一些教学方法和启示。

关键词: 线上教育, 线上沉浸式中文教学, 低龄儿童, LingoAce 线上中文学习平台

Introduction

Since the end of 2019, there has been an unprecedented global outbreak of the Novel Coronavirus (COVID-19). As of April 2, 2021, there are 27,358,489 confirmed cases, 13,132,641 confirmed infections, 99,939,435 cured cases, and 2,834,717 deaths. There have been 600 million doses vaccinated, but only 7.65 in everyone hundred people. Although vaccination can prevent the virus, vaccination has not been fully popularized, and the number of people infected continues to increase. This shows that there are many people still at risk of infection. The daily increase in confirmed cases reminds us that we cannot treat COVID-19 lightly; we should continue to do careful epidemic prevention and keep healthy (Tencent News, 2021, para 2).

Since 2022, many countries have successively announced that they will no longer update the number of positive cases of COVID-19 and cancel various virus disease prevention and control measures. Even though it seems the COVID-19 era is already over, the world still worries about the aftereffects of the virus. Jagan Chapagain, IFRC's Secretary General, remarks: "The COVID-19 pandemic should be a wake-up call for the global community to prepare now for the next health crisis. Our recommendations to world leaders center on building trust, tackling inequality, and leveraging local actors and communities to perform lifesaving work. The next pandemic could be just around the corner; if the experience of COVID-19 won't quicken our steps toward preparedness, what will?"

This COVID-19 outbreak has brought big challenges to people's lives and studies. Long periods of home quarantine have prevented us from going to school or even studying abroad. With thousands of millions of students eager to continue learning, many front-line teaching workers continued to innovate, and various teaching methods emerged. From the beginning, parents helped to post the kids' learning on the social application for school, then launched a variety of online teaching platforms, and then the development of online broadcasts, recording courses, etc.; these made us easily learn at home, but for teaching Chinese as a foreign language, especially at a younger age and with a low foundation of Chinese learners, there are still many difficulties.

Underage children have poor controllability, difficulty concentrating, and weak comprehension; most of the children who learn Chinese as a second language, the parents do not know Chinese well, making it difficult to help learning after class. Therefore, classroom teaching is very important. It is very necessary to use immersion teaching to help the learner master a foreign language, which lets learners stay in a target language atmosphere in listening, speaking, reading, and writing as much as possible and try to use their mother tongue rarely, thus making the learners have as much exposure as possible

to the language they have learned and strengthening the memory of the learning language in a continuous, recurring way, so as to achieve a better language learning effect.

Among the online Chinese learning platforms that emerge endlessly, the LingoAce online Chinese learning platform, which was born in Singapore in 2017, was developed in China and the United States. It focuses on K-12 Chinese education and provides services to overseas (including China) students aged 6-15, and has 1 to 1 (1 teacher to 1 student) and 1 to 4 (1 teacher to 4 students) online Chinese learning courses, which has brought a lot of teaching methods and enlightenment for reference in online immersive Chinese and makes us have practical significance in the young age Chinese learning.

Literature Review

1. Research on Immersion Teaching

The Immersion Teaching Program was first used in teaching French as a second language experiment in some schools in St. Lambert, Quebec, Canada in the 1960s and 1970s and was gradually promoted. The purpose is not only to facilitate people's daily communication but also, to improve the employment competitiveness and employment rate of the students. The effect of the experiment was very good, and it was quickly promoted in Canada and the United States.

Swain, & Lapkin (1982, p.117) have summarized the immersion teaching method as a teaching method that uses the learner's second language (L2) as the medium of classroom teaching. In 1989, Marguerite, Myriam, & Fred (1989, pp. 201-217) defined the Immersion Teaching Method as not only focusing on the direct mastery of the rules and grammar of the second language but also using a content-based language approach to understand second language input in terms of subject matter related to the target language in a conceptual framework for the integration of language and content in second/foreign language instruction. That is to say, the second language should be taught not only as a separate subject but also by using it as a method of teaching other school curriculums. Ellis (1994) holds a similar view.

With the continuous development of immersive classrooms, many experts have carried out further research and explanation on it. For example, Fred (1983, pp. 1-46) pointed out in his paper Bilingual education of majority-language children: The Immersion Experiments in a review that not all medium language courses using a foreign language as teaching content could be marked as "Immersion". He had developed different forms of Immersion courses and explained that the various levels in kindergarten, primary school, and high school should use different forms. Fred (1987, pp. 1-46) further introduces the development of Immersion Bilingual classrooms in Canada and the United States in detail

in Learning through Two Languages, published in 1987 Studies on Immersion and Bilingual Education. Later, Elaine, & Stan (1996, p.153) worked together to study and review the second language Immersion teaching programs in Canada and published Studies in Immersion Education. The book describes the implementation methods and matters needing attention of French Immersion classes in Canada and the professional requirements and improvement methods for teachers in detail. In addition, Lindholm (2011, pp. 81-103) studied the two-way immersion teaching programs in Chinese, she investigated the learners separately for using Chinese, English, and the Chinese/English bilingual as their mother tongue, and analyzed in many ways, such as language professional, academic achievement and student attitude, etc., this should be the earliest study to the Chinese immersion programs in systematic and multi-dimensional effect analysis. After a long period of follow-up investigation, the results show that the immersion method in Chinese teaching has achieved the expected results after several years. However, there are differences in individual outcomes. At the same time, some scholars, such as Anderson (2014), also used interviews or questionnaires to collect more feedback from parents and students involved in the immersion teaching program.

Subsequently, many scholars in China have studied the immersion teaching method. Gao (2019, pp. 214-216) mentioned in her article The Specific Application of Immersion Teaching in Chinese as a Second Language teaching, Total Immersion Experience English (TIE) is also called the Immersion teaching method, which allows students to learn in a completely enclosed environment only with the target language, strengthening the proportion of unconscious acquisition. Students are required to communicate and live only in the target language during classroom study and some certain periods, to block the interference of the mother tongue or other interlanguage, which is more conducive to forming the habit of thinking in the target language. Yang (2020, pp. 103-104) in A review of research on the Immersion teaching method in Teaching Chinese as a foreign language, also mentioned that the Immersion teaching method, also known as the immersive, osmotic teaching method, requires teachers should try only to use the target language to carry on the teaching to make sure students would use what they have learned and not to use other languages to assist as far as possible. The United States has a long history of immersion programs for several common languages, including English, German, French, and Spanish. As the global Chinese hot heating up, there are more and more Chinese learners at home and abroad, the United States education community has also seen this opportunity and has successively launched some Chinese immersion teaching courses for middle and lower-grade students in some local states. There are many students expressed interest in these courses and participated in the related courses, and

according to the survey, Chinese immersion courses have also achieved impressive results in a short period and have been welcomed by parents and students.

Since the beginning of the 21st century, Chinese scholars have successfully introduced the immersion method into the second language teaching classroom. Liang (2014, pp. 121-124) introduced the development status and problems of local Chinese immersion teaching in the United States in the article Analysis of Curriculum of Chinese Immersion Schools in the U.S. Li (2014, pp. 6-11) made a detailed study of the language research immersion teaching program of Minnesota Guangming Chinese School in the United States and published an article to explain the problems in the program which made scholars think more about the Chinese immersion teaching method. Similarly, Zhai (2015) also studied elementary schools in the United States in Application and thinking of the American elementary Chinese immersion teaching model, but different from Li (2014, pp. 6-11), his research based on the situation of teaching content, teaching method, cross-cultural communication, etc. in Cascade elementary school in Orem Utah. Based on previous studies, Mi (2018, pp. 15-17) expounded on the application of the immersion teaching method in teaching Chinese as a Foreign language and proposed that the immersion teaching method should be applied in the second language teaching comprehensively, qualified teaching teachers should be trained, teaching materials should be fully and reasonably developed and used, and teaching environment should be created, etc.

2. The Development of Online Chinese Teaching under the Influence of Covid-19

Due to the pandemic's impact, most foreign Chinese teaching has been moved from offline to online. After nearly a year of implementation, many experts and scholars have also put forward their views on whether in the online courses in schools or various online education platforms. Which had the greatest influence on Chinese teaching should be the online conference jointly organized by the Research Institute of International Chinese Language Education of Beijing Language and Culture University and Chinese Teaching in the World on July 10th, 2020; it focused on the research and judgment on international Chinese education under the influence of Covid-19, many experienced experts are teaching Chinese as a foreign language attended to the conference, such as Lu Jianming, a professor of Center of Chinese linguistics, Peking University, and the others professor from China university.

At the conference, Lu, &et al. (2020, pp. 435-450) believed that it is urgent to compile cultural textbooks on the two aspects of China's historical exchanges and communicate with foreign countries an overview of Contemporary China so that young people can

better understand China through the ages and learn and master Chinese in a development perspective. Li Yuming thought that the basic foundation of Chinese international education should be consolidated and gradually move from “learning Chinese” to “using Chinese to learn” and establish the correct concept of “Chinese + X”. At the same time, we should also vigorously explore online Chinese education methods to increase the learning value of Chinese continuously. Jia Yimin first elaborated on the impact of the new crown epidemic on overseas Chinese teaching, explained that the transition from traditional school classroom teaching to online teaching has brought reforms to Chinese teaching, and put forward some strategies for enhancing people’s subjective consciousness and scientifically formulating development plans, strengthen the construction of online teaching resources and improve the quality of online teaching.

Regarding the cultivation of modern multimedia education technology for Chinese teachers, Prof. Cui Yonghua considered that should be focused on the future. Students majoring in teaching Chinese to speakers of other languages should focus on the cultivation of corresponding science and technology and include it in the compulsory courses. Li (2020, pp. 15-16) also held the same view, we should gradually shift from the traditional “paper textbook + blackboard + chalk” model of classroom teaching to online education in modern international Chinese education, it is necessary to improve networked and digital multimedia teaching technology. Zhao Yang believed that the top priority should be to speed up the construction of a shared material library for international Chinese education to provide more abundant educational resources for education scholars at home and abroad. Among the opportunities and challenges faced by international Chinese education after COVID-19, Zhu Ruiping analyzed the current situation of international Chinese education in detail and put forward relevant countermeasures and suggestions from China and overseas, government departments, teachers themselves, teaching, and research, etc. Wang Zhimin also said that international Chinese education should find an accurate position, and Professor Zhang Bo suggested that the only way to turn the crisis into an opportunity is to develop online Chinese education (Lu, & et al, 2020, pp. 435-450).

At the same time, Cui (2020, pp. 435-450) clearly pointed out that “it is the outbreak of the epidemic that makes us more clearly aware of the opportunities and challenges brought to us by the Internet era.” Liu (2020, para 2) mentioned in This is the World's Largest Education Experiment that the online education practice promoted the reform of traditional education concepts and had great significance for promoting the innovation of multimedia information technology into education and teaching methods. According to Li (2020, pp. 5-6), the challenges faced by international Chinese education after COVID-19 include: continuing to improve Chinese teachers' information literacy,

strengthening the construction of digital multimedia teaching resources, and changing the traditional teaching mode and teaching management mode of Chinese education.

Regardless of the epidemic's arrival, the digital multimedia education and teaching era will come sooner or later. We should further research and discuss how to seize this opportunity and better integrate it with immersive Chinese teaching.

Methodology

Based on the analysis of previous studies, this paper studies the development of offline Chinese teaching in the current epidemic era. The case analysis method was also employed to study the teaching model of the LingoAce Chinese teaching platform, as well as the opportunities and challenges. Studying the background, teaching mode, and achievements of LingoAce online Chinese learning platform in detail, will bring more referable teaching methods and practical significance for online Chinese immersion learning of young age learners.

Analysis and Discussion

1. The Introduction of LingoAce Online Chinese Learning Platform

LingoAce¹ was founded in Singapore in 2017 and has grown rapidly in the U.S. and China. By January 2020, it had been promoted to more than 80 countries and regions worldwide, with more than 100,000 students. LingoAce offers a full set of 1 to 1 or 1 to 4 k-12 online Chinese education programs for overseas (including ethnic Chinese) children aged 3-15. LingoAce has offices in Singapore, Beijing, Wuhan, Los Angeles, Jakarta and Bangkok currently, it aims to use the power of science and technology, make teenagers in the world know more about Chinese and Chinese culture, experience the fun of learning Chinese, enjoy more wealth of knowledge which was brought from Chinese and build practical and interesting immersion course in Chinese not to waste every minute of child's life.

The platform mainly adopts the mode of live courses with relevant recorded courses. There are more than 4,700 teachers, all of whom are native Chinese speakers, graduated from global language majors, and hold the certificate of Putonghua Proficiency Test and some other related certificates in Chinese. They also have a thorough understanding of Chinese teaching and rich teaching experience. LingoAce will also undergo strict screening and comprehensive professional online Chinese education training before formal employment. The on-duty teachers also participated in advanced and full training which will strengthen the professional Chinese teaching, educational psychology, teaching

¹ The Information and Date are Quoted From The Official Website of LingoAce. Website: <https://www.lingoace.com>.

communication skills, multimedia teaching technology use and other aspects regularly or occasionally.

2. The Teaching Mode of LingoAce Online Chinese Learning Platform

LingoAce's main programs include an advanced program, a discovery program, an international program, a preschool program, and the Singapore blended programs specifically for the Singapore education system. Advocate using Chinese thinking to learn Chinese, adopt an immersive teaching model, and explain core knowledge lively and interestingly. With the help of rich teaching methods and games, teachers can simulate more real-life scenes to mobilize students' senses, increase interaction with students, and allow learners to better understand and accept Chinese in the learning process, improving their confidence in learning.

Advanced program: the teaching object is the children who can speak and listen to Chinese completely (usually ethnic Chinese children whose parents are immigrants), and can express their views, feelings, and so on in Chinese. The teaching materials are based on the new Chinese curriculum standards of the Ministry of Education of China (Ministry of Education of the People's Republic of China edition and People's Education Press Edition), and the live classes are designed and developed simultaneously with the primary schools Chinese lessons in China that are all provide a real Chinese learning environment like Chinese students, and suitable for students with strong listening and speaking ability to improve their Chinese knowledge and Chinese cultural literacy. This edition focuses on the learning of Chinese language structure and application skills and traditional Chinese culture, helping students to build a foundation of reading and writing Chinese, to better understand complex articles, to be able to discuss and accurately write personal opinions, and also to experience the beauty of Chinese. The program aims at students aged 6-15. There are 6 levels, with an average of 100 class hours per level, 55 minutes are for one class hour and 2-3 class hours per week are recommended.

Discovery program: the teaching object is Chinese bilingual learners whose family language is Chinese or Chinese and foreign languages, they usually have good Chinese listening skills, however, due to the influence of their mother tongue, there are problems with logic and vocabulary in expression. This program comprehensively corresponds to the international authoritative K-12 language and literature learning standards, combined with the competency requirements of the Ministry of Education of the People's Republic of China YuWen (语文) edition and CCSS (Common Core State Standards Initiative US K-12 Education Standards), to learn and accumulate a systematic Chinese language knowledge system as the foundation and support. Cultivate and strengthen the application of Chinese thinking skills and analytical problem-solving skills, and comprehensively improve learners'

ability to Chinese listening, speaking, reading, and writing, as well as the accuracy of Chinese spoken expressions, and increase their understanding and interest of Chinese and Chinese Cultural. The program aims at students aged 6-15. There are 6 levels, with an average of 60 class hours per level. 55 minutes are recommended for one class hour and 2-3 class hours per week.

International program: mainly aimed at learners who learn Chinese as a second language. The knowledge and skills correspond to a number of international authoritative foreign language learning and testing syllabuses and standards, such as American Council on the Teaching of Foreign Languages syllabus (ACTFL), Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), Hanyu Shuiping Kaoshi -Chinese Language Proficiency Test (HSK), and Youth Chinese Test Standard New Chinese Test for Primary and Middle School Students (YCT), etc. and the teaching materials refer to Happy Chinese (快乐汉语). The main goal is to cultivate and improve learners' basic Chinese listening, speaking, daily communication, and comprehensive oral expression skills, also add basic Chinese characters learning to establish a preliminary foundation for further Chinese learning and reading, and at the same time focus on helping learners correct Chinese pronunciation, vocabulary and grammar problems that are influenced by their mother tongue. The program aims at students aged 6-15. There are 8 levels, 5 levels have been developed with an average of 40 class hours per level. 55 minutes are recommended for one class hour and 2-3 class hours per week.

Pre-school program: this course is mainly for preschool children, helping children to learn a new language during the language enlightenment stage and the golden learning period. The curriculum development process is divided into stages based on the “3-6 Years Old Children's Learning and Development Guide”, which respects children's development and cognitive laws and focuses on daily oral Chinese expressions. Through nursery rhymes and fables, students can learn basic Chinese characters and vocabulary, find the rhythm of Chinese, and understand the characteristics of traditional Chinese festivals and customs. The program aims at students aged 3-6. There are 128 class hours per level. 25 minutes are recommended for one class hour and 2-3 class hours per week.

Singapore program: including online courses and online-offline mixed courses, mainly for students in the sixth grade who need to take the PSLE (Primary School Leaving Examination) in local government schools of Singapore; the courses are based on the “Happy Partners (欢乐伙伴)” of the Ministry of Education of Singapore Syllabus.

Online courses aimed at primary school students are 6-10 years old and grades 1-4. According to the PSLE scoring requirements, multimedia technology enhances visual simulation and interactive learning to comprehensively improve learners' listening, speaking,

reading, and writing skills. According to students' grades, from correcting basic Chinese pronunciation and speaking skills to gradually increasing reading and standardizing Chinese writing requirements. Students will be able to meet the requirements of the Ministry of Education in 1 to 1 or 1 to 4 classes after class. Next, use more vivid and interesting learning methods to consolidate further the Chinese knowledge taught in the school and make a good foundation for PSLE.

The online-offline mixed courses are aimed at elementary school students are 10-12 years old and grades 5-6. They will learn each 1.5 hours online and offline per week for more targeted preparation for PSLE exams. The courses include more complex and targeted topics for training students to express and write in Chinese. Online courses are the "learning" stage; students will mainly learn examination skills and techniques. Offline courses are in the "apply" and "re-learning" phases. Students will fully apply the skills and techniques learned in the online courses. According to the different performances of students, teachers will also re-learn and improve students' Chinese proficiency. There are 6 levels in the course, with an average of 96 class hours per level. 55 minutes are recommended for one class hour and 2-3 class hours per week.

3. The Development of LingoAce Online Chinese Teaching Platform

Once there are parents or students interested in LingoAce online courses, they can sign up for the free trial classes on the website or consult through email, and then there will be a course consultant to contact in 2 working days to inquiry the current Chinese level and the learning objectives of the learners. The consultant will help choose the suitable teacher and curriculum, make a personalized learning plan, and appointments to trial classes according to the demand. After the trial classes, the course consultant will know more about the trial experience. If the learners are willing to continue their learning, after completing the course payment, a dedicated service team consisting of course consultants, teachers, learning managers, and technical support will provide services to ensure the students' smooth and happy study in LingoAce.

After the class time is determined, the teacher needs to enter the class 5-15 minutes in advance and wait for the students. After the class starts, the first 5-10 minutes will be reviewing the learning and homework of the last class, and they will only discuss the problems in the homework to save time for learning new knowledge. The next 40 minutes will teach the content in this class's syllabus, the teacher will summarize the lesson in the next 5 minutes, and the last 2-3 minutes will communicate with the parents. After completing the first course and each unit, teachers must submit the first course and unit feedback.

In the teaching process, it requests the teacher uses the immersion teaching method to create a pure Chinese environment and scene for students and promote Chinese thinking instead of mother tongue thinking in the learning process. The teachers will use image thinking to drive abstract language learning with the help of abundant teaching aids, pictures, and the whole-body reaction method to match the courseware for the learners with weak foundations. According to the actual situation of students to use guided and heuristic teaching, increase interaction, create full opportunities for students to think and use Chinese, encourage students to express in Chinese, and enhance students' learning enthusiasm.

At the same time, to ensure of effective learning, the dedicated learning manager will help teachers and parents coordinate the various problems in the learning process, and regularly report the learning progress and the ongoing technical support will help with equipment, technology issues.

By 2020, there are more than 17,000 students, and the number of active learners has increased 10 times compared with 2019. Most students and parents are satisfied with the course, and the renewal rate is as high as 80%. More than half of them also said they would recommend LingoAce to their friends.

4. The Reference Meaning of LingoAce Online Chinese Teaching Platform

4.1 Wide Coverage of Learners

As of 2022, a total of 2,000,000+ class hours have been completed, with students from more than 100 countries and regions worldwide. The company currently has offices in Singapore, Beijing, Wuhan, Los Angeles, Jakarta, and Bangkok. The official website is also divided into Chinese, English, Indonesian and Thai websites. The website description has been adjusted according to different countries to satisfy students of different language backgrounds, and the platform is still developing other languages.

4.2 Rich Course Types

Although LingoAce is mainly aimed at young Chinese learners aged 3-15 years old, it has launched five different programs: Advanced, discovery, International, pre-school and Singapore programs to meet the different needs of learners. Students and parents can choose suitable courses according to different needs. They can discuss with the learning manager to adjust the learning curriculum at any time so that students can continuously improve their Chinese level.

4.3 Comprehensive Learning Services

LingoAce provides each student with a dedicated course consultant, a learning manager, a teacher and an operation specialist, striving to bring a better learning experience

to students in this “4 to 1” service form, ensuring that students can get high-quality course experience and learning environment.

4.4 Immersive Chinese Teaching Class

Younger children and Chinese beginners are more difficult to achieve immersion in Chinese teaching, especially in the online teaching platform. However, LingoAce requires teachers to use immersion teaching methods in the teaching process to create a pure Chinese environment and scenes for students, help students lay a good foundation for Chinese learning, and keep learning it. For students with relatively weak foundations, teachers will use a wealth of teaching aids, pictures, physical displays with courseware prompts to guide students to learn and increase interaction according to the actual situation of students, create sufficient opportunities for students to think and speak Chinese. In addition, we will randomly check the classroom situation of teachers from time to time to supervise the steady development of immersive Chinese teaching. LingoAce has already cooperated with Peking University Press to provide wider access to immersive Chinese learning content and training materials for learners and teachers.

5. Shortcomings and Suggestions for LingoAce Online Chinese Teaching Platform

Like other online teaching modes, LingoAce also has an insurmountable physical distance and cannot make physical contact; only the part above the chest of the teacher can be seen on the screen, and the physical display is not complete; students are more difficult to control, and it is difficult to stop students in time when they left the classroom and requiring relatively strict in teaching equipment and network, the network easy to instability.

In addition, the immersive teaching mode has high requirements on teachers' professional knowledge and teaching accomplishment. Teachers need to do a lot of preparation in advance according to different students. In class, they also should pay attention to their dress and language expression, always keep students focused. Heuristic teaching, open questions lead to more effective communication.

Finally, LingoAce is a commercial Chinese learning platform. Although there are free trial classes, the courses are not cheap. Except for the 25-minute pre-school lesson, which costs \$15 a lesson, the other 55-minute lessons are all \$30 a lesson. Although the package price is provided, such as \$750 for 25 lessons, \$1,500 for 50 lessons, and 5 more lessons for free, the average price of each lesson is \$27.27, and 100 lessons with another free 20 lessons are \$3,000 which average class costs \$25 and all the lessons last forever. The price is not high for a second language course taught by a pure native teacher, but many parents are concerned about the choice of courses because the students are younger, and the course is only online. Some parents say they would prefer to choose

offline courses at the same price. This is the common problem facing the online learning platform, platform promotion, the teachers and the service need to have a certain cost, but in terms of course fees, it may not be fully understood and accepted, or we can develop some free after-school recorded courses and learning software to make parents and students feel more worthy.

Conclusion

Although the impact of the epidemic has slowly faded, the changes in the way we live and study due to the epidemic in the past three years have also brought us more new ideas. Many schools have even begun to study MOOC classes and develop online learning programs to assist onsite courses. From the above research, the development of online courses is an inevitable trend.

LingoAce immersion online Chinese teaching mode brings us certain enlightenment function; there are many institutions and schools in China have also launched many online Chinese learning platforms, such as Chinese plus (中文联盟), “Cloud Chinese (云上中文)” of Central China Normal University, and Beijing Language and Culture University Press, mostly focus in the live and recorded course and the choice of teaching resources, many of the courses and materials are free to download. In addition, the growing development of online Chinese teaching platforms such as HuaTutor (华易中文), Wukong Chinese (悟空中文), Lingo Bus and iHatoo (哈兔中文), etc. has opened up a wider range of Chinese learning. However, how to promote online immersion Chinese teaching more effectively and comprehensively still needs further discussion and research.

Suggesting for Future Study

At present, there are many online Chinese teaching platforms that are gradually being launched. Perhaps in the future, we can select platforms with a large number of students for comparative analysis. It can also cooperate with the platform to track and study the learning situation of students and further explore how to improve the popularity of immersive teaching methods in online and offline classrooms. In addition, according to the time, we can also do some research about the advantages and disadvantages of global Chinese development in the post-epidemic era. The findings of this paper are expected to contribute to the development of more effective and engaging online immersive Chinese teaching methods for young children.

References

Chapagain, J. (2023, January). **The World is Not Ready for The Next Pandemic, Warns The IFRC.** Retrieved September 20, 2021, from <https://www.ifrc.org/press-release/world-not-ready-next-pandemic-warns-ifrc>.

Cui, X. (2020, July). Chinese Teaching in the Context of Global Public Health Emergencies. **Chinese Teaching in the World**, 34(3), 435-450.

Elaine, M., D., Stan, M., S. (1996, August). **Studies in Immersion Education.** England: Multilingual Matters.

Ellis, R. (1994). **The Study of Second Language Acquisition.** Shanghai: Shanghai Foreign Language Press& Oxford University Press.

Fred, G. (1983, March). Bilingual Education of Majority-Language Children: The Immersion Experiments in Review. **Applied Psycholinguistics**, 4(1), 1-46.

_____. (1987, January). **Learning Through two Languages: Studies of Immersion and Bilingual Education.** Cambridge: MA. Newbury House.

Gao, Y. (2019, April). The Specific Application of Immersion Teaching in Chinese as a Second Language teaching. **Northern Literature**, (4), 214-216.

Li, B. (2020, July). How to Transform International Chinese Education in the “Post-Epidemic era”. **People's Daily (Overseas)**.

Li, D. (2014, July). The Chinese Immersion Program in Guang Ming Academy of Minnesota, USA. **Journal of Yunnan Normal University (Humanities and Social Sciences)**, 12(4), 6-11.

Li, Q. (2020, July). Big Changes, Small Thoughts: Some Enlightenment from Online Teaching. **Language Teaching and Linguistic Studies**, 4, 5-6.

Liang, D. (2014, November). Analysis of Curriculum of Chinese Immersion Schools in the U.S. **Curriculum, Teaching Material and Method**, 34(11), 121-124.

Lindholm, L. K. (2011). **Student Outcomes in Chinese Two-Way Immersion Programs: Language Proficiency, Academic Achievement, and Student Attitudes.** England: Multilingual Matters.

Liu, L. (2020, March). This is the World's Largest “Education Experiment”. **CPPCC DAILY.** Retrieved September 20, 2021, from <http://www.cppcc.gov.cn/zxww/2020/03/25/ART1585097054540195.shtml>.

Lu, J., & et al. (2020, October). Views from the “Study and Judgment Conference on the Impact of the COVID-19 on International Chinese Education. **Chinese Teaching in the World**, 34(4), 435-450.

Marguerite, A., S., Myriam, M., & Fred, G. (1989, June). A Conceptual Framework for the Integration of Language and Content in Second/Foreign Language Instruction. *TESOL Quarterly, 23*(2), 201-217.

MI, Y. (2018, October). Application of Immersion Teaching Method in Teaching Chinese as a Foreign Language. *Data of Culture and Education, 46*(29), 15-17.

Swain, M., & Lapkin, S. (1982, September). *Evaluation Bilingual Education: A Canadian Case Study*. England: Multilingual Matters.

Tencent News. (2021, September). *Real-time Tracking of the COVID-19 Data Source: WHO and Hopkins University*. Retrieved September 20, 2021, from <https://news.qq.com/zt2020/page/feiyan.htm#/>.

Yang, N. (2020, October). A Summary of the Research on Immersion Teaching Method in Teaching Chinese as a Foreign Language. *Prose Hundred, (12)*, 103-104.

Zhai, L. (2015, April). *Application and Thinking of American Elementary Chinese Immersion Teaching Model*. Master's thesis, Guangxi Normal University.

ภาคผนวก

แนะนำผู้เขียน

Fu Xing

หน่วยงานสังกัด ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
และ Youjiang Medical University for Nationalities
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail 674906541@qq.com

อภินันท์ วงศ์กิตติพงษ์

หน่วยงานสังกัด อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
ความสนใจทางวิชาการ ภาษาอังกฤษ
E-mail abhinan.w@rsu.ac.th

Zhiyi Liu

หน่วยงานสังกัด วิทยาลัยจีนศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail 630924668@qq.com

พยุง ชีดา

หน่วยงานสังกัด สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ความสนใจทางวิชาการ ภาษาศาสตร์, การสอนภาษาอังกฤษ
E-mail payungp@nu.ac.th

Yun Huang

หน่วยงานสังกัด วิทยาลัยจีนศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail 114530661@qq.com

พิรกร สีเข้ม

หน่วยงานสังกัด อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ
วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ความสนใจทางวิชาการ ภาษาศาสตร์, ภาษาอังกฤษ
E-mail pirakorns@nu.ac.th

Liao Hailing

หน่วยงานสังกัด นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจีนเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail 2210431302011@live4.utcc.ac.th

สิwareศย์ จารุพรรณ

หน่วยงานสังกัด หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
E-mail siwawesycaruphrrn@gmail.com

Chen Yuanyuan

หน่วยงานสังกัด ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail 114530661@qq.com

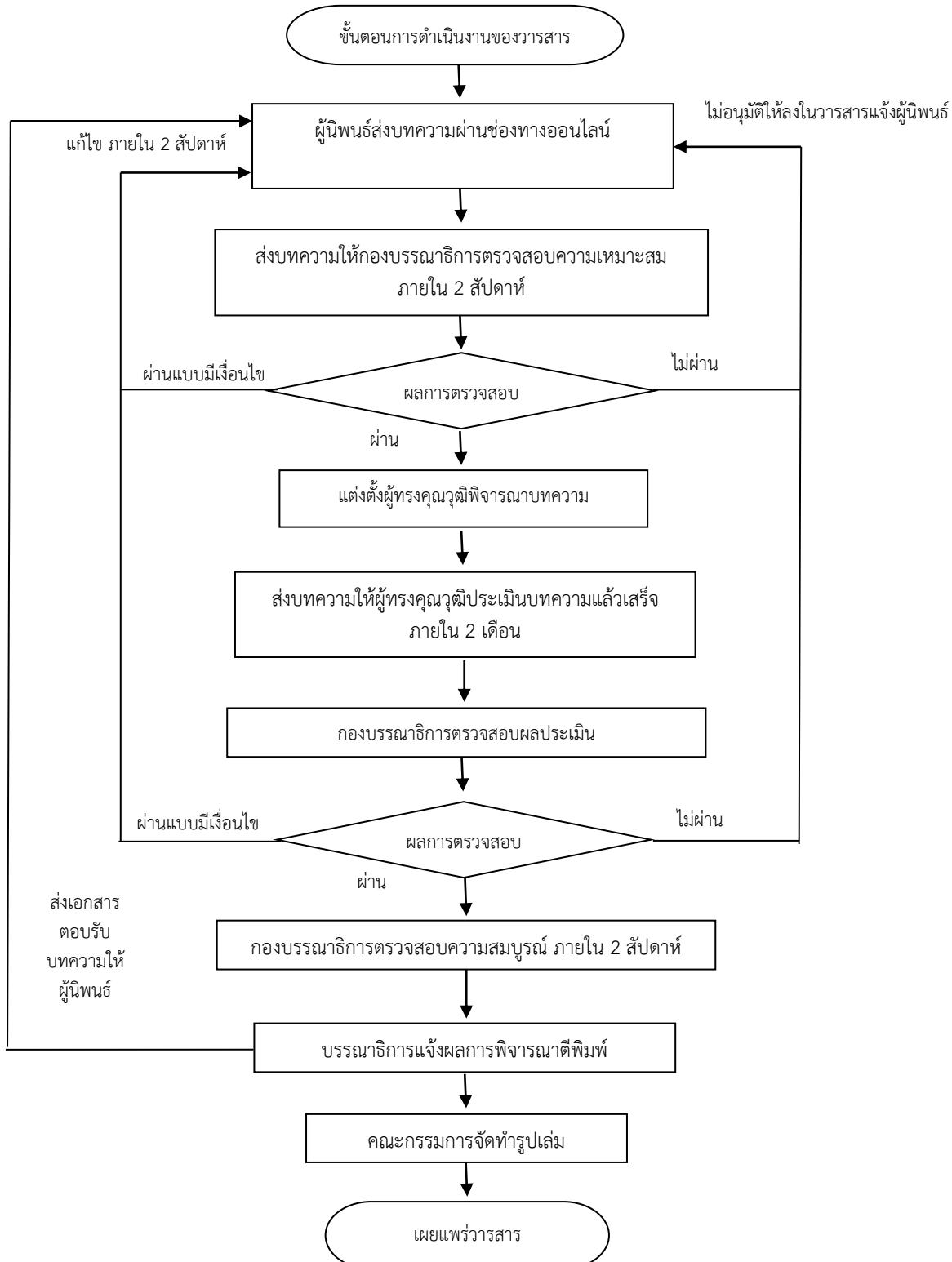
Yin Xia

หน่วยงานสังกัด นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจีนเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail 2210431302004@live.utcc.ac.th

Jin Ying

หน่วยงานสังกัด ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ความสนใจทางวิชาการ Chinese Language
E-mail jin.y@ku.th

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ

สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

Lawarath Social E – Journal

ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถนนรายั่มหาราช ต.ทະเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-411150 โทรศัพท์มือถือ 064-332-7383

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสาร Lawarath Social E-Journal ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีนโยบายรับตีพิมพ์บทความประเภทต่างๆ ดังนี้

1.1 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.2 บทความวิชาการ (Academic Article) ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการ มีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.3 บทวิจารณ์ (Review Article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้นิพนธ์

วารสาร Lawarath Social E-Journal ยินดีรับบทความภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศ ที่วารสาร Lawarath Social E-Journal สามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาคุณภาพบทความได้ โดยมีขอบเขตเนื้อหาของบทความ 5 ด้าน ดังนี้

1. General Social Sciences สังคมศาสตร์ (คติชนวิทยา ศาสนา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ท้องถิ่นศึกษา นิติศาสตร์)

2. Education การศึกษา

3. Linguistics and Language ภาษาศาสตร์ (ภาษา วรรณคดีและการแปล)

4. Political Science and International Relations รัฐศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

5. Public Administration รัฐประศาสนศาสตร์

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) จำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อ หรือข้อมูลของผู้นิพนธ์บทความ และผู้นิพนธ์ไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสาร Lawarath Social E-Journal ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจะต้องส่งการตรวจสอบบทความ และพิสูจน์อักษร

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักรถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความ ที่สารานุกรม ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ ให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์ มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการของสวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้ แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

การเตรียมบทความ

บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกันหลังตรง และมีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double Spacing) ตลอด เอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สันขนาดเอสี (A4) พิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษด้านซ้ายกับ ด้านขวา 1.25 นิ้ว, ด้านบน 1.5 นิ้ว และด้านล่าง 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขอีกบัญชีทั้งมุมขวาบนทุกหน้า บทความควรยาวประมาณ 8-12 หน้ากระดาษเอสี (A4) โดยนับรวมภาพประกอบและตาราง

2. ส่วนบทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อควรมีความยาว 250–300 คำ โดยแยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง บทความวิจัยและ บทความปริทรรศน์ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งบทคัดย่อควรเขียนให้ได้ใจความ ทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไป ด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) สรุป (Conclusion) และคำสำคัญ (Key Words) ซึ่งควรเรียบเรียงตามลำดับและแยกหัวข้อให้ชัดเจน ดังนี้

- วัตถุประสงค์ ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา
- วิธีการศึกษา ควรกล่าวถึงวิธีการค้นคว้าข้อมูล ระบุเปียบวิธีวิจัยที่นำมาศึกษา สถิติที่นำมาใช้
- ผลการศึกษา ควรประกอบด้วยผลที่ได้รับจากการค้นคว้า ศึกษา และผลของค่าสถิติ (ในกรณี มีการวิเคราะห์)
- สรุป ควรกล่าวถึงผลสรุปของการค้นคว้าและศึกษา
- คำสำคัญ ควรมีคำสำคัญ 3-6 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้าย ของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และคั่นด้วย เครื่องหมายจุลภาค (,)

3. ส่วนเนื้อเรื่อง ควรประกอบด้วย

3.1 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนกล่าวนำโดยอาศัยการปริทรรศน์ (Review) ข้อมูลจาก รายงานวิจัย ความรู้ และหลักฐานต่างๆ จากหนังสือหรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และกล่าวถึง เหตุผลหรือความสำคัญของปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ สมมติฐานของการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ ของการศึกษาให้ชัดเจน

3.2 วิธีการศึกษา (Methods) กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษาประชากรและกลุ่ม ตัวอย่างในการศึกษา และวิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.3 ผลการศึกษา (Results) เป็นการแสดงผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 3.2 ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องและแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

3.4 อภิปรายผล (Discussion) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ของผู้นิพนธ์มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้นรวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

3.5 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย (Originality and body of Knowledge) ควรอธิบายถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัยให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสามารถสามารถเข้าใจได้จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายและเผยแพร่สู่สาธารณะ

3.6 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) การแนะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

3.7 กิตติกรรมประกาศ (acknowledgements) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่องค์กรหน่วยงานหรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และหมายเลขอของทุนวิจัยในบทความจะมีส่วนนี้หรือไม่ก็ได้

3.8 เอกสารอ้างอิง (References) ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text) เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ซึ่งมีรูปแบบการเขียนอ้างอิงแตกต่างกันตามประเภทของเอกสารหรือแหล่งที่ใช้อ้างอิง ดังนี้

การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal
ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ระยะขอบ บน 1.5”

ตั้งค่าหน้ากระดาษ ขนาด A4 (21×29.7 cm)

gaynor 1.25”

gaynor 1.25”

ล่าง 1”

บทความวิจัย

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาอังกฤษ

อีเมล์:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาอังกฤษ)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

ABSTRACT (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ความยาวของบทคัดย่อภาษาอังกฤษ 250 - 300 คำ และต้องตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

Keywords: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นคำภาษาอังกฤษและต้องตรงกับคำสำคัญในภาษาไทย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ชื่อบทความภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาไทย

อีเมล์:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาไทย)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

หมายเหตุ: กรณีบทความเป็นบทความภาษาต่างประเทศภาษาอื่นให้ผู้นิพนธ์ใช้ขนาดและรูปแบบตัวอักษรที่นิยมใช้อย่างเป็นทางการของภาษานั้น ทั้งนี้ต้องให้กองบรรณาธิการเป็นผู้พิจารณาถึงความเหมาะสม ถูกต้องในขั้นตอนแรกก่อนส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความต่อไป

บทคัดย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อหาของบทความ ความมีความยาวของบทคัดย่อภาษาไทย 250-300 คำ โดยให้เขียนเป็นร้อยแก้ว เน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะอย่างย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

คำสำคัญ: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นภาษาไทย ซึ่งตรงกับคำสำคัญในภาษาอังกฤษ เช่น รูปแบบบทความ, ขนาดตัวอักษร, รูปแบบตัวอักษร (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

บทนำ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย ความสำคัญของปัญหาที่ทำการศึกษาวิจัย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด และชัดเจน การใช้คำย่อ ต้องมีคำสมบูรณ์ไว้ในครั้งแรกก่อน เนื้อหาของตัวเรื่อง ความมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (ควรระบุเป็นข้อๆ) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

1. (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)
- 2.

กรอบแนวคิด/ทฤษฎี (ถ้ามี) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อความ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วิธีดำเนินวิธีวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายขั้นตอนการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย โดยกล่าวถึงแหล่งข้อมูล ดังนี้ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงสิ่งที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัย ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล และการแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน และการวิจารณ์ผลการวิจัย ซึ่งการรายงานผลการวิจัยและการวิจารณ์นั้น ควรยึดวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัยเป็นหลัก เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์อย่างไร บ้าง และสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้หรือไม่อย่างไร โดยเสนอหลักฐานข้อมูลอย่างเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

(กรณีมีตาราง)

ตาราง 1 (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) เนื้อหาที่เป็นตารางและคำอธิบาย สามารถใช้เป็นรูปแบบ 1 คอลัมน์ ได้ตามความเหมาะสม (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

(n=จำนวน)

หัวข้อ	ขีดเส้น 2 เส้น
	ขีดเส้น 1 เส้น
รวม	ขีดเส้น 1 เส้น
	ขีดเส้น 2 เส้น

(กรณีมีภาพ)

ภาพ 1 ชื่อภาพ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ที่มา: ✓)

อภิปรายผล (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ควรอธิบายถึงผลที่ได้รับจากการศึกษาหรือวิจัย ว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ควรอ้างถึงทฤษฎี หรือผลการศึกษาของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องประกอบ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ควรอธิบายถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัยให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสามารถช่วยสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายและเผยแพร่สู่สาธารณะ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ข้อเสนอแนะ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือข้อเสนอแนะปัญหาที่พัฒนาการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

เอกสารอ้างอิง

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ดูรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

บทความวิชาการ

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาอังกฤษ
ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาอังกฤษ
อีเมล์:
(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาอังกฤษ)
(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

ABSTRACT (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ความยาวของบทคัดย่อภาษาอังกฤษ 250 - 300 คำ และต้องตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย
(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

Keywords: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นคำภาษาอังกฤษและต้องตรงกับคำสำคัญในภาษาไทย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ชื่อบทความภาษาไทย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย
ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาไทย
อีเมล์:
(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาไทย)
(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

หมายเหตุ: กรณีบทความเป็นบทความภาษาต่างประเทศภาษาอื่นให้ผู้นิพนธ์ใช้ขนาดและรูปแบบตัวอักษรที่นิยมใช้อย่างเป็นทางการของภาษานั้น ทั้งนี้ต้องให้กองบรรณาธิการเป็นผู้พิจารณาถึงความเหมาะสม ถูกต้องในขั้นตอนแรกก่อนส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความต่อไป

บทคัดย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อหาของบทความ ควรมีความยาวของบทคัดย่อภาษาไทย 250-300 คำ โดยให้เขียนเป็นร้อยแก้ว เน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะอย่างย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

คำสำคัญ: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นภาษาไทย ซึ่งตรงกับคำสำคัญในภาษาอังกฤษ เช่น รูปแบบบทความ, ขนาดตัวอักษร, รูปแบบตัวอักษร (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

บทนำ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงที่หลักการและเหตุผล (Rationale) หรือความเป็นมาหรือภูมิหลัง (Background) หรือความสำคัญของเรื่องที่เขียน (Justification) วัตถุประสงค์ ขอบเขตของเรื่องและคำจำกัดความ หรือนิยามต่างๆ และสรุปของบทนำ (ประมาณ 5-8 บรรทัด) ความยาวไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

เนื้อเรื่อง (Body) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงที่เนื้อของบทความวิชาการที่จัดทำและสรุปของเนื้อหา (ประมาณ 5-8 บรรทัด) ความยาวไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ส่วนสรุป (Conclusions) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงที่ส่วนสรุปของบทความวิชาการที่จัดทำและสรุปของส่วนสรุป (ประมาณ 5-8 บรรทัด) ความยาวไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษา (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ควรอธิบายถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัยให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสามารถช่วยสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายและเผยแพร่สู่สาธารณะ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

เอกสารอ้างอิง

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ดูรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

***หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสาร Lawarath Social e-Journal

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นราธิณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี 15000

โทรศัพท์ 036-411150 โทรศัพท์มือถือ 064-3327383

E-mail: lawarath.scj@yahoo.com

การอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง

วิธีการเขียนอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text)

1. ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาแบบ APA Style (The Publication Manual of the American Psychological Association) การลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลไว้ในเครื่องหมายงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ในรูปแบบดังนี้

หมายเหตุ: เครื่องหมาย v แสดงถึงการเคาะ 1 ครั้ง เวลาลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและรายการเอกสารอ้างอิงไม่ต้องใส่ลงไป

2. การลงรายการผู้แต่งทั่วไป

- ผู้แต่งที่เป็นคนไทย ใส่ ชื่อ-ชื่อสกุล โดยไม่ต้องใส่คำนำหน้านาม ยศ หรือ ตำแหน่งทาง

วิชาการ

- ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ใส่เฉพาะนามสกุลและตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

ผู้แต่งคนไทย

(ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง,ปีที่พิมพ์,หน้าที่ใช้อ้างอิง)

ผู้แต่งชาวต่างชาติ

(นามสกุล,ปีที่พิมพ์,หน้าที่ใช้อ้างอิง)

3. ถ้ามีการกล่าวถึงชื่อผู้แต่งไว้เป็นการเริ่มต้นประโยค ให้ใส่วงเล็บปีพิมพ์และเลขหน้าต่อจากชื่อผู้แต่ง โดยในวงเล็บไม่ต้องระบุชื่อผู้แต่งข้ามกับ สำหรับชื่อชาวต่างประเทศให้ใส่นามสกุลของผู้แต่ง

ล้มลุนรัตนารก(2540,หน้าv105)

Watson(1992,vp.89)

4. การระบุเลขหน้าของเอกสารภาษาต่างประเทศที่นำมาอ้างอิง เอกสารหน้าเดียว ใช้อักษรย่อ pp. เอกสารมากกว่า 1 หน้า ใช้อักษรย่อ pp.

(Jensen,v1991,vp.8)

(Jensen,v1991,vpp.8-15)

5. ถ้ามีผู้แต่ง 2 คน และไม่เกิน 5 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทั้งหมดตามลำดับรายการที่ปรากฏ คั่นคนที่ 1-5 ด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และคนรองสุดท้ายกับคนสุดท้าย คั่นด้วยคำว่า “และ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้เครื่องหมาย “&”

(นวลจันทร์รัตนกร, วชุติมาสสัจจานันท์, และมาร์ครีฟศิริรักษ์, 2539, หน้า 75)
(William, Kates, & Devies, 1995, pp. 61)

6. ถ้ามีผู้แต่ง เกิน 5 คนหรือตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ให้ใส่เฉพาะผู้แต่งคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคนอื่น ๆ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้คำว่า “et al.”

(อุบลกุญชุ, และคนอื่น ๆ, 2539, หน้า 37)
(Heggs, et al., 1999, pp. 4-7)

7. ผู้แต่งที่เป็นผู้มีฐานนั้นศักดิ์ บรรดาศักดิ์ สมณศักดิ์

(ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ปราโมช, 2528, หน้า 17)
(คุณหญิงแม้นมาสชวลิต, 2521, หน้า 53)
(พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2540, หน้า 70)

8. สิ่งพิมพ์ที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ใช้ชื่อเรื่องแทนชื่อผู้แต่ง

(การพัฒนาสุขนิสัย, 2548, หน้า 77)
(Organization Management, 2011, pp. 53-54)

9. ข้อความที่นำมาอ้างอิง พบແທล่ที่ใช้อ้างอิงมากกว่า 1 ແທລ່ สามารถเขียนໄວ່ໃນວິເລັດ ເດືອກນິໄດ້ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ອັ້ນການ (;) คັ້ນແຕ່ລະງານແລະເຮີຍຕາມລຳດັບຂອງຊື່ອຸ້ປ້າແຕ່ງ

(นวลจันทร์รัตนกร, 2539, หน้า 37; และมาร์ครีฟศิริรักษ์, 2552, หน้า 75; ເຢາວກາ/ໂຕທຮ້າພຍ, 2554, หน้า 2)
(Heggs, 1999, pp. 7; Kates, & Devies, 2004, pp. 23-26)

10. การอ้างอิงเอกสารจากอินเทอร์เน็ต ใช้คำว่า ย่อหน้า สำหรับข้อมูลภาษาไทย และคำว่า para. สำหรับข้อมูลภาษาอังกฤษ

(ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์, ย่อหน้า)
(สุดเดนวิสุทธิลักษณ์, 2548, ย่อหน้า 3)
(Gorman, 2000, para.3)

11. การอ้างอิงแหล่งสารสนเทศภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ให้เขียนชื่อสกุลผู้แต่ง เป็นภาษาอังกฤษ

(Yamada, 2020, p.3)

(Xiao, 2021, pp.85-105)

วิธีการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (บรรณานุกรม)

1. พิมพ์ชิดขอบซ้าย โดยไม่ต้องจัดหน้าแบบกระจายตัวอักษร (เครื่องหมาย "✓" แสดงถึง การเว้นระยะ 1 เคาะ ให้ผู้เขียนเคาะเป็น Space bar 1 เคาะ)
2. หากรายการได้ไม่มี ไม่ต้องลงรายละเอียดในบรรณานุกรม ให้ลงรายการถัดมาได้เลย
3. การลงรายการผู้แต่ง ผู้แต่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือสถาบัน
 - บุคคลสามัญชน >> ตัดคำนำหน้านาม นาย, นาง, นางสาว ดร. นายแพทย์ พล.อ. ผศ. รศ.
 - ชาวต่างประเทศ >> เขียนชื่อสกุลขึ้นก่อน คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค ตามด้วยชื่อต้น (First name) และ ชื่อกลาง (นามี)

Potter, James W.

Pane, John.

- ผู้มีบรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์หรือสมณศักดิ์ >> กลับเอบรรดาศักดิ์ไว้หลังชื่อกับ นามสกุล คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.)
คีกุทอิงปราโมช, ทม.อมราชวงศ์.

พระธรรมโกศาจารย์ (พระยูร รุ่งจิตโต).

- สถาบัน >> ให้บันทึกชื่อสถาบันนั้น ๆ โดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงาน ย่อย คั่นด้วยชื่อหน่วยงานด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

4. ผู้แต่งที่มีฐานะเป็นบรรณาธิการ ให้ลงชื่อผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) และวงเล็บ อักษรย่อ (บก.) สำหรับหนังสือภาษาไทย หรือ (Ed.) หรือ (Eds.) สำหรับหนังสือภาษาต่างประเทศ

ประวิทย์สุวนิชย์.✓(บก.).

เอ็มพร/สกุลแก้ว, ✓และวนิชรา/ทับทิมแท้.✓(บก.).

Ford,✓George✓S.✓(Ed.).

Jordan,✓Roberts✓J,✓&✓Peter,✓Taylor,✓A.✓(Eds.).

5. การลงรายการชื่อหนังสือ

- ชื่อหนังสือให้พิมพ์ด้วยตัวหนาและไม่ใช้เครื่องเส้นใต้

- ชื่อหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นอักษรตัวแรกของทุกคำด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ และ กรณีมีชื่อเรื่องรอง ให้พิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (:) โดยพิมพ์ชิดอักษรตัวท้าย เช่น

New Jersey: A Guide to Its Past and Present.

การศึกษาความล้มเหลวที่ร่วมกับภูมิปัญญาไทยกับการพัฒนาชนบท: กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

6. การลงรายการครั้งที่พิมพ์ ให้ลงรายการตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป แล้วใส่ไว้ ในเครื่องหมายวงเล็บ () แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

(พิมพ์ครั้งที่ 2). (พิมพ์ครั้งที่ 3). (พิมพ์ครั้งที่ 4). (2nd ed). (3rd ed). (4th ed).

ตัวอย่างการใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) หลังชื่อหนังสือ

ชื่อหนังสือ (พิมพ์ครั้งที่). กรณีมีพิมพ์ครั้งที่ในวงเล็บต่อท้าย ไม่ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) ต่อท้ายชื่อหนังสือ

บันทึกถึงดวงดาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: dokotha.

ชื่อหนังสือ. ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) กรณีไม่มี (พิมพ์ครั้งที่). ต่อท้าย

บันทึกถึงดวงดาว. กรุงเทพฯ: dokotha.

7. หนังสือไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ และปีที่พิมพ์ ใช้อักษรย่อในกรณีต่อไปนี้

	ภาษาไทย	ภาษาต่างประเทศ
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	(ม.ป.ป.)	(n.d.)
ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์	(ม.ป.ท.)	(n.p.)

นำอักษรย่อมาใส่ในตามตำแหน่ง

ชื่อผู้แต่ง. v(ปีที่พิมพ์). vชื่อหนังสือ(ครั้งที่พิมพ์). v(ม.ป.ท.): vสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. v(ปีที่พิมพ์). vชื่อหนังสือ(ครั้งที่พิมพ์). vสถานที่พิมพ์: v(ม.ป.ท.).

ชื่อผู้แต่ง. v(ม.ป.ป.). vชื่อหนังสือ(ครั้งที่พิมพ์). vสถานที่พิมพ์: vสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. v(ม.ป.ป.). vชื่อหนังสือ(ครั้งที่พิมพ์). v(ม.ป.ท.).

8. หากไม่สามารถพิมพ์ฉบับเดียวกันใน 1 บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยย่อหน้าเข้ามา 7 ตัวอักษร (7 เคาะ)

ห้ายา กองจันทึก. (ม.ป.ป.). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สีบคัน มกราคม 27, 2543, จาก

vvvvvvv <http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product>

9. การจัดเรียง ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้แต่ง โดยเรียงตามอักษร ก-ษ A-Z และแยกภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศออกจากกัน

10. กรณีที่ผู้แต่งมีชื่อ-สกุลซ้ำกัน ให้เรียงตามปีพิมพ์จากน้อยไปมาก และในบรรทัดต่อไปให้พิมพ์ชื่อล่าง 7 ครั้ง และตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) และใส่รายละเอียดชื่อเรื่องและอื่นๆ ตามปกติ

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักวิชาการมาตรฐาน

การศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

11. การอ้างอิงแหล่งสารสนเทศภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ให้เขียนชื่อผู้แต่งเป็นภาษาอังกฤษ และแปลข้อมูลส่วนอื่นๆ เป็นภาษาอังกฤษ
12. กรณีที่ผู้แต่งเป็นสถาบัน องค์กร หน่วยงาน และจัดพิมพ์เผยแพร่เอกสารในคราวเดียวกัน ให้ใช้คำว่า ผู้แต่ง. ใส่ในตำแหน่งของสำนักพิมพ์ (ตามตัวอย่างข้อ 10)

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงแทรกในเนื้อหา และการอ้างอิงท้ายบทความ

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(สำเนา จรสลป., บุญเรียง จรสลป., สมประสงค์ น่วมบุญลือ, สุริยา เสถียรกิจจำไฟ, และบุญสม ชีรานิชย์กุล, 2541, หน้า 34-36)

(Jones, 2002, p. 24)

อ้างอิงท้ายบทความ

สำเนา จรสลป., บุญเรียง จรสลป., สมประสงค์ น่วมบุญลือ, สุริยา เสถียรกิจจำไฟ, และบุญสม ชีรานิชย์กุล. (2541). การพัฒนาแบบค่ายอาสาพัฒนาของนักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

Jones, M. (2002). *Social Psychology of Prejudice*. New Jersey: Prentice Hall.

2. บทความจากวรรณสาร

ผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์, เดือน). ชื่อบทความ. ชื่อวรรณสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้าที่ตีพิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(วิกุล แพทัยพาณิชย์, 2545, หน้า 175-188)

(Bowen, 2005, pp. 175-188)

อ้างอิงท้ายบทความ

วิกุล แพทัยพาณิชย์. (2545, มีนาคม-เมษายน). ธุรกิจแฟรนไชส์. *เนชั่นสุดสัปดาห์*, 4(8), 8-11.

Bowen, J. (2005, April). FRBR coming soon to your library?. *Library Resources & Technical Services*, 49(3), 175-188.

3. บทความจากหนังสือพิมพ์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์, เดือน/วันที่). ชื่อบทความ. ชื่อหนังสือพิมพ์, ปีที่(ฉบับที่), หน้าที่ตีพิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(นิธิ เอี่ยวศรีวงศ์, 2544, หน้า 6)

(Schwartz, 1993, p. 9)

อ้างอิงท้ายบทความ

นิธิ เอี่ยวศรีวงศ์. (2544, มีนาคม 23). พม่ากับยาเสพติด. *มติชน*, 20(121), หน้า 6.

ปัญหาขยะในเมืองเชียงใหม่. (2546, 15 สิงหาคม). *ไทยนิวส์*, 12(23), หน้า 8.

Schwartz, J. (1993, September 30). Obesity affects economic, social status.

The Washington Post, 30(134), p. 9.

4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง.✓(ปีที่พิมพ์).✓ชื่อวิทยานิพนธ์.✓ระดับวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน.

การเขียนระดับวิทยานิพนธ์ ในรูปแบบภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

ปริญญาโท ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต หรือ Master's thesis

ปริญญาเอก ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต หรือ Doctoral Dissertation

สำหรับวิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศ หลังระดับวิทยานิพนธ์ให้ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,)
แล้วจึงตามด้วยชื่อมหาวิทยาลัย

อ้างอิงในเนื้อหา

(กิงแแก้ว จันโจมศึก, 2547, หน้า 6-10)

(McKenna, 1999, pp. 9-10)

อ้างอิงท้ายบทความ

กิงแแก้ว จันโจมศึก. (2547). ผลการเรียนรู้เชิงพุทธิพิสัยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้สื่อ
ประเมินประกอบการดำเนินเรื่องผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

McKenna, J. C. (1999). *Sustainable Ethnic Tourism in Northern Thailand*. Master's
thesis, University of Alberta.

5. รายงานการวิจัย

ชื่อผู้แต่ง.✓(ปีที่พิมพ์).✓ชื่อรายงานการวิจัย✓(ครั้งที่พิมพ์).✓สถานที่พิมพ์: ✓สำนักพิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(สุขุม พรเมืองคุณ, 2546, หน้า 6-10)

(สุขุม พรเมืองคุณ, และคนอื่น ๆ, 2546, หน้า 6-10)

อ้างอิงท้ายบทความ

สุขุม พรเมืองคุณ. (2546). รายงานการวิจัย เรื่อง ความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

สุขุม พรเมืองคุณ, และคนอื่น ๆ. (2546). รายงานการวิจัย เรื่อง ความต้องการพัฒนาความรู้
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. เลย: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเลย.

6. การสัมภาษณ์

6.1 บทสัมภาษณ์โดยตรง

ผู้ให้สัมภาษณ์.ว. (ปี, /เดือน/วันที่ที่สัมภาษณ์). /ตำแหน่งหรือที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้. /สัมภาษณ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(มา มั่งมูล, 2557)

อ้างอิงท้ายบทความ

มา มั่งมูล. (2557, กรกฎาคม 11). ผู้ให้ภูมิปัญญา. สัมภาษณ์.

6.2 บทสัมภาษณ์ที่นำมารีพิมพ์

ผู้ให้สัมภาษณ์.ว. (ปี, /เดือน/วันที่ที่สัมภาษณ์). /ตำแหน่ง/ (ถ้ามี). /สัมภาษณ์. /ชื่อวารสาร, / ///////////////ปีที่(ฉบับที่), /หน้า.

อ้างอิงในเนื้อหา

(ทฤษฎี ชาวสวนเจริญ, 2557)

อ้างอิงท้ายบทความ

ทฤษฎี ชาวสวนเจริญ. (2557, กรกฎาคม 7). อธิบดีกรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์. ไทยรัฐ, 50(1254), หน้า 5.

7. สารสนเทศจากเว็บไซต์

7.1 สารสนเทศจากเว็บไซต์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อหน่วยงาน.ว.(ปีที่พิมพ์). /ชื่อเรื่อง. /สีบคัน/เดือน/วัน,ปี, /จาก URL

อ้างอิงในเนื้อหา

(ททยา กองจันทึก, 2552, ย่อหน้า 2-3)

(Chiang Mai University, n.d, para. 5)

อ้างอิงท้ายบทความ

ททยา กองจันทึก. (2552). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สีบคัน มกราคม 27, 2553,

จาก <http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product/food/label.html>

Chiang Mai University. (n.d.). Academic Support and Services Units.

Retrieved September 1, 1999, from <http://www.erin.gor.au>

7.2 บทความวารสารอิเล็กทรอนิกส์จากเว็บไซต์

ผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า. สืบค้น/เดือน/วันที่, ปี, /////////////// จาก URL

อ้างอิงในเนื้อหา

(กนิกร หวานทอง, และนพคุณ คุณาชีวะ, 2561, หน้า 125-136)

อ้างอิงท้ายบทความ

กนิกร หวานทอง, และนพคุณ คุณาชีวะ. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ. สารสนเทศออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 4(1), 125-136. สืบค้น พฤษภาคม 16, 2564, จาก <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2357.ru>

8. เอกสารการประชุมสัมมนา

8.1 เอกสารการประชุมที่ตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่องานประชุม วันที่ เดือน ปี(หน้า). สตานที่พิมพ์: /////////////// สำนักพิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(อุมาพร สุทธิวงศ์, 2545, หน้า 38-48)

อ้างอิงท้ายบทความ

อุมาพร สุทธิวงศ์. (2545). มาตรฐานแรงงานกับการค้า. ใน การประชุมระดับชาติตามมาตรฐานแรงงานเพื่อการส่งออก วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2545 (หน้า 38-48). กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนา มาตรฐานแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.

8.2 เอกสารการประชุมที่ไม่ได้ตีพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. เอกสารเสนอต่อที่ประชุม/ครั้งที่/วันที่, สตานที่พิมพ์.

อ้างอิงในเนื้อหา

(ฉีวีลักษณ์ บุญยะกาญจน, 2540, หน้า 12)

(O'Neill, & Chan, 2003, p. 5)

อ้างอิงท้ายบทความ

ฉีวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2540). การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ. เอกสารเสนอต่อที่ประชุมสัมมนา ความร่วมมือระหว่างห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 15 วันที่ 26-28 พฤศจิกายน 2540, ขอนแก่น.

O'Neill, Edward T., & Chan, Lois Mai. (2003). **FAST (Faceted application of subject terminology): A simplified LCSH-based vocabulary.** Paper presented at World Library and Information Congress, 69th IFLA General Conference and Council, 1-9 August 2003, Berlin.

9. เอกสารรอง (อ้างถึงใน)

กรณีที่นำแนวคิดหรือทฤษฎีของผู้อื่นที่เคยอ้างอิงไว้ในสารสนเทศมาใช้ ให้เขียนรูปแบบการอ้างอิงในบทความและอ้างอิงท้ายบทความดังนี้

หมายเหตุ เอกสารภาษาไทยใช้คำว่า อ้างถึงใน เอกสารภาษาต่างประเทศใช้คำว่า cited by

อ้างอิงในเนื้อหา

(จากรุวรรณ สินธุ์โสภณ, 2560, หน้า 16-25 อ้างถึงใน จินดารัตน์ เบอร์พันธุ์, 2561, หน้า 23)

(Bates, 2010, p. 16 cited by Taylor, 2012, pp. 401-411)

อ้างอิงท้ายบทความ

จินดารัตน์ เบอร์พันธุ์. (2561). การประมวลผลสารสนเทศสำเร็จฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Taylor, A. (2012). Rethinking Subject Cataloging in Online Environment. *Library Resources & Technical Service*, 33(4), 401-411.

10. ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อประกาศ.ว.(ปีพ.ศ., วันที่งเดือน).ราชกิจจานุเบกษา.ว/เล่ม/ตอนที่.ว/หน้า.

อ้างอิงในเนื้อหา

(พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพาพุทธศักราช 2533. 2533, 29 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 107 ตอนที่ 131. หน้า 1-20

อ้างอิงท้ายบทความ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพาพุทธศักราช 2533. (2533, 29 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 107 ตอนที่ 131. หน้า 1-20.

จริยธรรมการวิจัย

จริยธรรมในการตีพิมพ์ผลงาน

1. ลักษณะของบทความที่จะนำลงตีพิมพ์ในวารสาร Lawarath Social E-Journal ได้แก่ บทความวิจัย (Research Article) บทความวิชาการ (Academic Article) บทความปริทรรศน์หรือบทความรีวิว (Review Article) ที่มีลักษณะวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ แสดงถึงการศึกษาค้นคว้าอย่างรอบด้าน หรือเสนอแง่มุมความรู้ แนวคิด และประเด็นปัญหาต่างๆ ทั้งนี้ ควรมีการอ้างอิงทุกภูมิหรือข้อมูลจากแหล่งเอกสารที่เชื่อถือได้

2. ผลงานที่ส่งมาเพื่อตีพิมพ์ต้องไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือกำลังเสนอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร หรือแหล่งอื่นไดมาก่อน บทความใดๆ ที่ตีพิมพ์ในวารสาร ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวารสาร Lawarath Social E-Journal หากต้องการตีพิมพ์ซ้ำต้องได้รับอนุญาตก่อน ข้อความรู้ใดๆ ตลอดจนข้อคิดเห็นใดๆ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่านโดยเฉพาะ กองบรรณาธิการ วารสาร Lawarath Social E-Journal ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการวารสาร Lawarath Social E-Journal ต้องกำกับ ติดตาม ดูแล และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวารสาร การรับรองคุณภาพของผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ ความถูกต้องตามหลักจริยธรรมสาขาวิชา และสามารถชี้แจงหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบประเมินบทความ (Peer Review) และพร้อมให้การชี้แจงความเบี่ยงเบนต่างๆ จากกระบวนการตรวจสอบที่ได้ระบุไว้

2. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งจริยธรรม บรรณาธิการการทำงานอย่างเคร่งครัด

3. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์และผู้ประเมินบทความ แก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพบทความ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิแบบปกปิดรายชื่อ (Double blinded)

4. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง โดยดูผลประเมินจากโปรแกรม Copy Catch ของระบบตอบรับบทความออนไลน์ ThaiJo 2.0 เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจสอบการคัดลอกผลงานของผู้อื่นเกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้นิพนธ์หลักทันที ขอคำชี้แจงเพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การลงตีพิมพ์บทความนั้นๆ

5. หากปรากฏการประพฤติทุจริตภายในห้องการดำเนินการตรวจสอบแล้ว บรรณาธิการต้องดำเนินการเพิกถอนบทความนั้นด้วยความชัดเจนที่จะสามารถพิสูจน์ได้ ทั้งนี้การเพิกถอนนี้ต้องให้ผู้อ่านและระบบฐานข้อมูลอื่นๆ ทราบด้วย

จริยธรรมของผู้นิพนธ์

1. ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่า บทความที่ส่งเข้ามายังวารสาร Lawarath Social E-Journal ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์ หรืออยู่ในกระบวนการกลั่นกรองบทความในวารสารอื่น

2. ผู้นิพนธ์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของวารสารอย่างเคร่งครัด ทั้งรูปแบบการจัดเอกสาร และหลักเกณฑ์การอ้างอิง โดยสามารถศึกษาได้ที่ “คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง”

3. ผู้นิพนธ์จะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อน ไม่สร้างข้อมูลเท็จ บิดเบือน ตกแต่ง หรือตัดเนื้อความเพื่อประสงค์ให้สอดคล้องกับผลสรุป

4. ผู้นิพนธ์ต้องมีชื่อของตนเอง และผู้นิพนธ์ร่วม (หากมี) ปรากฏอยู่ในไฟล์บทความที่ส่งเข้ามายังระบบตอบรับบทความออนไลน์ Thaiijo 2.0 ของวารสาร

5. ผู้นิพนธ์ต้องมีการอ้างอิงเนื้อหาต่างๆ ในบทความของตนเอง ทั้งข้อความ ภาพ ตาราง เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น โดยให้ระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในบรรณานุกรมตามหลักเกณฑ์ การอ้างอิงของวารสาร ทั้งนี้ผู้นิพนธ์ต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ซึ่งทางวารสารจะตรวจสอบด้วยโปรแกรม Copy Catch ในระบบส่งบทความออนไลน์ Thaiijo 2.0 หากพบการละเมิดลิขสิทธิ์ ทางวารสารจะดำเนินการถอนบทความออกจากเผยแพร่ทันที และหากมีการฟ้องร้อง ทางวารสารฯ จะไม่รับผิดชอบ และให้เป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์แต่เพียงผู้เดียว

6. เมื่อผู้นิพนธ์ได้รับผลการประเมินบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ต้องทำการปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และส่งกลับมายังกองบรรณาธิการในกรอบเวลาที่กำหนด

7. บทความที่ส่งเข้ามาเพื่อขอตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร Lawarath Social E-Journal ขอให้ผู้นิพนธ์ระบุรายละเอียดการขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ลงในบทความหรือแนบไฟล์เกียรติบัตรที่ผ่านการข้าอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มาประกอบการพิจารณาตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อให้การดำเนินการตรวจสอบคุณภาพบทความสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการวิจัยในมนุษย์ด้านพัฒนศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564

จริยธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินควรคำนึงถึงคุณภาพบทความตามหลักวิชาการและจริยธรรมสากลเป็นหลัก โดยพิจารณาความสำคัญ คุณค่าของเนื้อหาในบทความ ใช้ความเชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์คุณภาพและความเข้มข้นของผลงาน โดยปราศจากอคติหรือความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลทางวิชาการรองรับ เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์ โดยไม่แสวงหาประโยชน์จากผลงานทางวิชาการที่ตนเองได้ทำการประเมิน

2. ผู้ประเมินต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลทุกส่วนของบทความที่ทำการประเมินให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

3. ผู้ประเมินต้องใส่ความคิดเห็นทางวิชาการของตนลงในแบบฟอร์มการประเมิน ที่อยู่ในระบบตอบรับบทความออนไลน์ของวารสาร ด้วยความชัดเจน ปราศจากความอคติ รวมทั้งต้องส่งผลการประเมินบทความตรงตามกรอบเวลาที่กองบรรณาธิการวารสารกำหนด

4. ผู้ประเมินบทความต้องมีนำข้อมูลทุกส่วนของบทความที่ตนประเมินไปเป็นผลงานของตนเองยกเว้นการอ้างอิงบทความหลังจากบทความที่ตนประเมินได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่เรียบร้อยแล้ว

5. กรณีผู้ประเมินพบว่า บทความที่ประเมินเป็นบทความที่มีความเหมือนหรือซ้ำซ้อนผลงานอื่นผู้ประเมินต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบทันที ด้วยการเลือกข้อเสนอแนะ ในขั้นตอนการวิจารณ์ว่า “ปฏิเสธการตีพิมพ์บทความ” และระบุเหตุผลมาในช่อง “คำแนะนำอื่นๆ”

พิสูจน์อักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

1. อาจารย์ ดร.สุจินี วงศ์วัฒนา奴กุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. อาจารย์ปริยกาณจน์ ใจสะอาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาศิริ แจ้งแสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์วรรณวิชา ปันกุ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
6. อาจารย์พิจิตร เอี่ยมสมัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
7. อาจารย์ชนากานต์ บุญแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
8. อาจารย์ชลยานุตม์ บุญพระเกศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
9. อาจารย์สุภาสินี คุ้มไฟรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. อาจารย์ปริญญา เงินพโลย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทความทุกบทความได้รับการตรวจความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งข้อความและบทความเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการวารสารและมิใช่ความรับผิดชอบ

ของวารสาร Lawarath Social E-Journal บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารนี้

จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาลงตีพิมพ์วารสารอื่นๆ กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มาให้ถูกต้องครบถ้วน